Min Kära Anna!

blott några ord i hast,
just nu som jag står o klär på
mig för att gå till Stråle gå för-
le. men hann honom ej. jag
vet nu hvar han bor o går för
att skicka Dina Böttfjäder
som nog länge önskat att de
de käfta 8 st Rökeslaker,
ingar behöfver Lucy skicka
ty jag har dem här för sicker-
na, mått de nu bara Passa bra
jag mått varna dig för skräd-
ske åkarna i Sergärde ofse tracka
ur har ett förfärligt exemplet af
den fara dett nöjet med för
Upplandes 16 länga gatse Druck
nade ekan för Fedbrygga,

en annan gosse fick ögon lifflös
men kunde återbringas till Lifvet
åt arma Föräldrarne förjä
mycket. o. hwilken bitter förgrämd
lett icke hvarav jag är nu jä
rådd om Ansel. o tänker o jä
mycket på dig som jag vet är
ganska vågsam v. för all del bit
ej nöjat Lotta dig i alla mån
bra o vänta dig snart hit åfter
Detta är Skolfärie jag undrar om
ni i dag är på Lysvinges Kalas?
Ansel hade i onsdags brus på
Pappa i alla måtto bra. men
Sparsamma är alen med bry
icke en rad har jag hört för
jag kann herr. hälsa så
hjertligt Johannes o Ernst
från mig o oss alla. Den
Foster gjecentt
Söndages morgon den 27 dec

Haganäs den 27 de Mars

Mein Goda Anna!

Du torde nog emedan Tiden för jag aldrig
skrifver, men vanliga trogheten är där till ofta
orsaken ja' vet jag att Hilda o Du Hanna
ofta skrifva ja' att du nog ända får veta
hvad vi här o hvad nytt här. Pacevar
har än nu ett stort ställe stand under
Fästan o förstås. ja' har verkligen denna
månad hvarit särdeles ogeg som för
några utsatten. Fat Tisdagen var vi'
alla mennisko här o vi firing ut o
åkte. ja' har Den stora Skottnen hvarit
hvilken i år hvar salutt begått i
Hyttverket af Hanbels Expeditier.

Tusen tack Kära Anna för Ditt brev Ditt
är mag snält att Du så' o så' kämmer
i' väg mig med bref.
ja hvad Du skall bli glad så' Pappa
kän. men Ditt hvem ja' känt. o i Byggdeå
hör jag att Du haft mycket trefligt
så' se om Du får vara dit mer innan
Du kämmer hem. så' se om vi kamma
kämmer efter dig i sommar. men nu
vill jag se Ditt ansikte, jag tror Ditt
bar af, ty hon är alltid grufvan för
ryser.
Du är väl ofta hos Moster Amelia
o hjelper henne med hennes små. Ditt
är roligt att hon är ja' frisk o rask.
i dag har Hilda o jag tvättat o hent
på Isla Thalers Lysning. o i afton är Hilda
bjuden dit på Lysnings kalas,
så manga som kunna Gifta sig ämnar
Du kämmer hem,

I Maji skall detta Lysta för Erika Stenbeg
Pastor Graeges hälsar på att skyltka
till Karoliga. Fröken har dagar
sått en Liten Flicka, som Lwale blatt
ett Dygen. Magister Lackris skäm-
mer sig, i stället för sin bror, ja att
intet kappas vi på bysta.
Sophja helsar Dig. Skrive någon gang
til henne, ty ey hör hon Langtan
att få bref från Dig. Hon har vem
o blivit så fet sin de sov.
Erika har en tid warit mycket
dålig i Förvärk, ja att hon varit
i bland sängliggande. Hon swar
om wäfveldagen till Kejs ka Fältskeren
o Lät tabont en Tan, o den bät
han af, men hon är nu bättre,
helsa Morsen o Morsten Linea samt
alla hjertligt från Dem Fasten

Gjenette

Helsa

Calmar Den 1ste Nyår 1867

Min Kära Anna!!

För att du skulle få bref strax efter Din ankomst till Göteborg Emmale
dag, ja gör skrifva. Ja dag hände mig ju rått Mycket där till. Efter jag
kom ja Enfam i hela Verket att jag ju inte om hår fansen Bätta till mitt
Sällskap en gång. Ty förmiddan kvar jag i Kyrkan. o på afftonnidan
gick Johannes på Klemets Kantor o kvar där till 8 ta tiden ja hämn
hem med Hästar Herrarna jam drack en Tåsli o åt en smorgås
Johanna o Ida jamt Fredrika lägerde ja till Nåsbyn Maria lägerde
en Lårdag qvällen ja till Kanji K. men nu kan jag jagt dem att
dom jort sina Jamman resor kvar Lång väg strapser i dag förtjas
skulle dom alla når för att lugna Klemmets o Barymans. men jam
jag ej Själf als kvar nen tyckte jag att dett för dem kvar helt
öfverflödigt. ja att dåm fingo stanna hemma. nått kvar dom i Litet
dåmmelna men dett bryr jag mig ju am. vi kar i dag haft nog
mycket att göra. ty Folk kar Hår öfverstenmat ogs. Jam Egyptiens
gråshoppon. ja ont nu jag år rickitt glad ja dåna vägnar att du får
någon hälsa för alla dessa fattiga. Menniskor jam jag ej annat per
an att Vi alla bliva äppåtna af. jag tror ej till för Mycket om
kår i dag kvarit mer ett 30 jam bett om Mat, då Wåstan
kom i Matte klockan 7 rejada hit ja Mycket fälk jom tåls
en Hälg
i dag kar vi haft Murmästare jam Lagat Ugnen. i Morgon tanker jag tål
kom Bakar. ja kar Maria sharpat Potatis kanalen o. s. v. –
Jom Dagen du for kvar bra Ling. dem mig ha tagit stat. jag vaknade i
Jagta natt kem o flog mig nar i Eljanstaken. med Hjertat fallt af

Mångahanda ordsa Tack kär. att Gud wäll hjelpa dig Lyckligt å väl fram
å hade ingalunda wackert resvedon. åfter jam här Hvar här Skrivmaal
å Regna i 2 dagg. men nu har vi åter igen Skarmt å veckert.
Ernst wäll underdan tiden hälsas Irene å part dig wäll bra dan wid
han gick här å rogade dig ja wäll. i går å i dag har Han fått varaute.
å är wäll å glad. Han dår för rolig. då jag frågar Hvar Mamma är Skratta
han bara å jagr Tappa. någon gång nu får jag Kossom att jaga Mamma
bätta. i dag har de Kungliga Familjerna andat. å Upptagtabet med
wid Orgelan med Musik af Skarpskyttarne. (Tyckr att B. kant bli
i ändring äfter sista Calatet som wickte. från dett du for å i går. Hälsas
Kom här först neder af dett Höga — — — —
en gång när Johannes Kär dppe från Brybåten i dag. "jada han att jag
skulle en ask ombord" jag blef nog glad å tråd att dett Hvar mina
jakten. men ja då han å Hajg Skarr Kämma upp började dan kl
ja dig sina Nya Stockholms Kloder å jag fick ja ja med Long
väja. dett Hvar ett Missdag asken Hvar till Salstran. nä. ja. jag Lugn
mig mycket godt. att brev från Gunnar skulle Hvarit Tusen gånger Kjärk
nare jag är Mycket rolig öfver att han ej Skrifver ja ja. wanligt Länge
dett har alldrig hänt att han gjort ja. å jag tar för af gjort att han
är Sjuk. men nog tycker jag att någon borde låta mig ja veta dett
men jag får nu wänta wid att Hårda mig dett hjelpes annat.
är Tolig. Min ask Hvar ändå med Wolestan. just. märke då jag ej alls tar
ja dan. Kom en af Bergarne från Hagaranda å hemtade asken. jag
blef mycket glad å började plocka upp mina Saker. å fort börjar
å då ej saknat Hvar från Gunnar å ej en helsning nästa jag börjar
gråta å kunde ej alls gladjas öfver hvad jag fått. men bäst dett Hvar
han Johanna Dick med Posten å jag hade brev både från Fredrik
å Gunnar å nu är jag ja glad. ja glad — — — Herren Hvar Lofvad,
allt godt jag är ej värd Sett mig ta. jag har Dricker annars jam wäll
men Jorg allmänglad jer nu är Ernst. han Hvar ense Han Skratta
åt alet å vill bara Plocka Tomater mina förbeta

Du kan ej så bra Fru Johannes med Anna Paff. han i Hemmel vesta i går till öfversta Lin. Johannes bad mig hälsa dig emellertid. Du vet nog att han nu 6 Farfar har Famenitet. o Allendligen väntas Flere.

Caren Wickström Twar Fut Har omsider o jade sig he löfte att så Lära att Dit som Kammer i Hennes Händer ej gerna så i gen, men jä alltt Lotte bra na Som Begått Skall ha. Hon i Twar nog Lodsen åfver att Hemmas Mycket Lekanta Fru Hvar borta, men jag jäger dig akta. dig för alenna jag förstod nog att jag Skulle glömma Många saker som jag Emmade Hälsade med dig. att Papa Skulle Skrifva till Mig någon gang. jag vill så ärligt gerna Vetna Kommen Hvila Som Möjligen. Kom så. Jag är så Tacksam för de Bref jag får om dett o ej blir så ofta Som alla blatt dom vanligen om alla år så fritt, men jag tog för assort att gissa Hvar I gick. Han Som alltid Skrifven så flitigt, Hvad Dett Hvar roligt att Den Resa gick så lan Fralt. Kände mig tro att Du Hvar Framme i Stockholm förr än på afton. innan Du får detta Bref Har Du vitt Hemmet Hvara några dagar i Göteborg. o Kanhända Orkar öfven att dag förr Mört Fru Hemmo Emott mär bra utom att Han Haft Diare några dagar. Kvilket Han ej tyss lida af. Ty Han åter o Säfven Som vanligt. alan förtror jag att dett är för Förkylen men för Säkerhets Skull frågade jag Flemström o Han gaf mig Kryolat Plåster att Lägga på Magen Han är nu o bälte. jag är så rädd att något Skall Komma åt Hexarn Hållt medan Du är borta, men Hvar ej orolig jag Tryggar mig att Han får Thanks vara, mest Som Han är

troligen glömmer jag väl slängt i mycket som jag borde skrifvit om
men jag måste afsluta brefvet medan Bratt ännu är kvarnma för att
få utanskrifft. Ty jag will gå på Kommerls Kontor.
Där får nu tusende helsningar från Ernst han går här o jäkar i
min Sängkammare, jag har på Jök åfter den Grå Klädning som
Fredrika säger att du sprattat sönder för att ta med till Fangning
men den skiller jag ej.
Jag ser ej tid att skrifva dig alla men detta Lunga bref kan
jag Läsas af alla om det vågar dem / Hälsa o Hälsa dem på
från Fader gjärnetter

Haparanda den 16de Maj 1867

Mi Kära Anna!

Tack för brefvet, som jag i går Morse afhämtade jag tänkte då hemma vara klar på, men som jag på Förmiddan hvar i Skolan o på aftonsidan förade, men Namnsdag på blef jag skenkrad. Förandet hvar på, att jag anser mig skyldig att Engagera Martens till mig, på att den hvar här o Fru Haberkorn Sofia Jacobson, o ja kan Fru Wälin rätt en stund o de sutto o pratade o emellertid anyhow jag att ha Haft dig med på Mitt lilla Kalasrep, jag hvar mäkligen i går i stånd för att ha Frammanade, men jo de mig ändå på glad jag kände, ty ingenting vill jag bedöma hört på

Kalla Gästabuds middet från Carls gjorde

jag har nog hvarit i fregtan att ej Hälsa skulle hemma bli frisk från sina Bröst bölder till dess tiden, men nu hoppas jag att han slutt blir i fall dett ej i går började krångla, ja stackars Hälsa hon har haft en Mänsesrisk resa — med otålighet väntar jag bref från Gotaborg, dett är nu snart 3 veckor sen vi hade bref, alldrig ett ord hörd vi från Adolph, jag har skrifvet till honom, o hvad jag är Ledsen åtes att han ej skriver, jag bad honom så innerligt daroni, 17

Tyst o stilla kommer Ericks dagen att i år gå förbi Gubben Appelend är väl Lilet bättre, men att ha Frammanade Kommersej i fråga, ja här kläda mer o mer dött intet ser dett hällre ja ut som vi hade i dag den 17de Maj: flora Snödrifvor o fruten Mark, dett ser ut som Gud i år will hårt pröfva Menniskorna, alet börjat ta slut hvad Mat förrad är, här ser man blott nod o Elende, utlängrade Menniskor gå o komma dagen i ända.

Kära Minen. Den får jag ha för mig själf, men att Ditt Kärlek mig underbigt emot Hjertat så jag tänkte på de många Kära som jag stulen den Dagen i Gbg lemnat mig Gunnar o Elin som alltid kom Med Glädje strålande ögon o gratulerade mig, men hvad skall jag nu mera tala därom all glädje på Göteborgen är för mig för alltid förSvunnen — —

Du säger att du mins denna tiden för 4 år sen, ja ack ja Lefligt den o dö för mitt minne, o gissat som Natten Emot i dag för 4 år sedan Kom Pappa med er hem ja Kärlekspuls kan den tiden hvarit som sedan förflutet.

Det enda som nu glader mig, är att Du får resa till Gbg, o jag hör att Du nu är befalmad för Ditt arm att bli frisk säger du. Det kan visst hända att han ej blir ju Frisk dock förminsta, o då kan jag tro att Ditt Förfallen dig svårt att nya, men nog Lofvar jag dig Kära Anna att allt hvad jag kan skall jag vilt göra för honom skulle han. Då under din bärtavaro. ja hade han väl gjort Ditt om du hvarit hemma. Du frågar om Ditt förfallen mig svårt att hvara hos Er den tid du blir borta. nej alltt gör alltt vilt ej, jag känner att jag bör ha någått som nödvändigt regelar tankarne. Ej annars vet jag ej hur Ditt går. Ditt är som men emne är mer o eller till tar med Wårens an komst ja att jag hoppas att någått kunna Lifvra mig då jag overkastligt mitt tänker på annat. jag har ej ett gron ämne. som efter Skattören skulle uppta men tid, men det får ni bara där med, tills vidare, om jag nu skall kan förstå Ditt kan till Elin Emas belåtenhet, ja är det ju bra med jag kan sjelf säga något med min egna hand

Hagaranda den 19de Nov. 16.

Min Kära Anna!!

Det är mycket länge sedan jag
skrev till dig. Förmodligt att du
tänker mig dåligt till. Det
gör väl ingen ting om att man i
på dig goda Anna som man alltid
kommer att tänka.
I dag borde jag ändå i skolan
ty mitt hjärta är så upptaget med
sorgliga minnen väl att man tänker
så denna mackie som de kan i sina
små hjärtan finna plats för

Elise Stenius
Hallstavik
Linde

menine. Lett samma är lett nog o för
dig, jag har just sett fullt o Tänkt
at jag omöjligt skulle Wilka att Sägan
Framman Kan sätt i Wecka arvat
en se o Gallström och är vi snart
Kär. Lett är ju länge sen vi voro
Kär. Se har vist haft Trefligt
som skall Emma en tid hos Dig
o bra mätte hon Trivas aftn. hon
Framma ju länge, vi äro mycket
Hemma Nu förtiden, men afta tala
vi om och att Gallströms komma ju
snart att vi Kunde Knipja ett. ja
det oförmöjd Kan man vara. Tänk
om du Kommer mycket länge bort
Nu är lett vida bara en dare Resa
Hamsad Wilhelm kan i dag börjat
sin Torsdags Skola.

Jela Wilhelm var Nyfiken för att komma
Hälda de Skola bitråda kunna. Jag sa
det mörkt ut att börja med men Herr
kan Jag giva sin välsignelse till ett
gida Förlagt ty nog behöfs här under
visning För en Mängd vanvårdade
Barn som ej alls kunna gud o Barn
ord. jag tycker ju mycket om
Polen, da den var Kär kan Fatta ju
Kärligt i Guds ord. lett är Sagt
ju godt o Kärligt med kanon. at
Man visitet gerna Kär sin an-
Hug din Kära Lenttjan nu Kapa
ville din nu visitet i Jerusalem att bo
kanon. dan åter nu Kär i
I stugan Tvila ja i mon Hop
i Hand är den Jag o gamla
kära dan vill Kär på
Sagan Kalla Gallström och Kär
sin Fatt Tjänst

Ett litet litet ögonvrin jag gjorde - Jörstår
gärna jag glömde tolalt i går nämna
här de hopinna dig på Filipsborg - att ni
mycket kunde misstänkegångeu efter du
här sista varmakten och nära intresse
är så koncentrerad som nu så —
Jo vi voro bjudna på middag till johanna
Påskdagen - det glada mig lov jag
gick ännkring och njöt af dåvar
vänligt kamolande som att de ordnings
fullen och på sitt sätt älskvärda i det
hem som husfadren så särdeles kän
bart är hätmunkallad från - Det är nog
sant som dina säger att "Mamma fick
ju lemna aut vid Papp:s bortgång" men
dels visste vi ju alltid att det var ett
lån - dessu båda på med dess lekar -
- ja jag lemnar vid det - ett litet
klagomål har P. F. lemnat - vi ha
inte mine så middagsbredet - - -

eller är så stadd så stark — så af
fattande ansatt på alla vis —
men är även främmande för
alla känsla — Myckit Rätt så älsk:
Johanna och jag det så — om det är vi
eller Andan som behöfver förändras?
Kanske något af hvar — hur skönt det
vore att lemna gott och på efter sig —
Särskildt har den tråg att tränga sig
på mig efter min sista anmärkt —
Hvad vill min himmelske fader mig
när han så ofta står för dörren och
klappar. Kallar mig Sparris? —

Helène föreslår missnöjd och lig
bitter — Skulle nog vara hälsosamt
så vara med dig lite det tror jag.
Dessa dagar försiggår Evangelisk mission
i Filipstads församling.

Farsen 3 Aug. 1913.

?

Älskade Moster Anna.

Dagarna ila under allehanda
bestyr och hvem man ville
blir det ej af att skrifva.
Nog är det Gustafs namnsdag
och älgar och dunar allas
att Moster skall disponera
summan deruppe på Vadstena
men nu de kommer så få
att skrifva eller telefonera
vet jag ej - Gusten kan komma
på födelsedagsk. i Alvesborg
men kan kanske följa I kan så
nå den gärna att komma för
middag Hälsningar från Hemmet

I kan anmälda - känk
an Martin togt någon
af dem eller 2 kanske
Kvinjärvis, men kan vet
vog mest betala in vederm
- I kan kåser äfven kan
så snart an snyt, fast
man kan snart att två
cent - Kvinjärvi kan telefon
- Gustaf får vog finna
sig med Kvinjärvarna steg
öfver sig - kan får bocka
sig mer än en gång för
att få kans namn.
Dåca kan snit kan för
oss en igen ett lag -
kanske kan en blir bättre
något lag, men det kan
man snart att två.

Snögasarne är i dag
till Bålskärsnäs - de kade
vog gerna velat ha kits
med på den kåden.
Fredrika är med kurtbåt
till Klapparanda och det
är en kändelse som i
vår skall få oss till kjs
vecketal deresten.
Mormor är fi bery, men
oberkrifligt torgkunden
får det mesta - inte körfar
Lekar skrifna som en an kar-
ee kappats efter kenne kom-
munentälfsance med Mormor
Axel - få se om kan kom-
mer upp.

Mest av mammett
hälsningar - Mormor kongratu-
Dåca

Hagaröarnda den 1876

Snälla Anna

Det är alt länge sedan jag skrif
till dig. mycket har du kunnat
med sedan c Sidet mången undra
Men Tvivel vare Gud att Du har haft
genom gått. Elsas vän af Hedda
bref hör att Ditt är att vänta
Barnet, alltså är Ellen [illegible]
Calle Fredr. måste ha [illegible]
måste Du nu af att [illegible]
dig. redligt är att [illegible]

Hos Skins Ekelöfvar

kära. Det är mig mycket svårt att framställa
mig för henne, men jag vet ej hvem bättre
än Du kan förklara omständigheterna
att jag måste komma.
Ja nu är jag den med dagen största förbe-
tt den är väl mycket orimlig
och omotiverlig hvilken jag ej säga, då
man kan ju se på den stora förändring
som har försiggått, men verkligt är
det nu endå att hvarje fibb dett
äfven Papper nödvändigt skulle här
ifrån jag måste tro att det är Gud
vilja. och att han leder allt till dett
bästa. men ständerna blir långt så
trångt, att jag tycker mig vara en
börda för mig själf och andra.

jag säga ej säga hem sedermera jag
tycker det är äfven svårt att
tycker mig alltid höra hans vänliga
röst och se hans glada anlete,
tacka Gode Anna för sällskap på
hela resan och önska henne
hjärtligt. jag vet ej när jag fått
så skrattmatter av att tänka, att
är tacka henne mycket för den
och dem nu fått säkert skämma
det. än det ej nu blivit sandt
skyggelsen i brist på tacka Du
vänt svensk.
hälsa hjärtligt förhanden och tänker
som Gode förvarit

BALTISKA TRÄVARUAKTIEBOLAGET
BÅTSKÄRSNÄS SAGVERK
BÅTSKÄRSNÄS

Brev från Henrika Bergman
till fadern Johannes Fintas
[illegible]

Min kära, älskade Augusta

Tack, Tack! för ditt bref, det var så godt och smält, jag känner och välsigna dig, och din ödmjukhet och saktmodighet däri, Måtte blott Gud få mer och mer helga och rena ditt hjerta sig till en sött frukt min kära Augusta. Det gläder mig mycket att du finner dig lycklig. Ty icke är någon jordisk lycka sådan, att icke Gud ändå har mycket att skicka oss med, framåt på lifvets väg, blott vi motaga dem, blott vi kunna motaga dem, som Gud vill hafva det. På min penna tackas och lösen öfver allt som Gud sänder, men får det göra så mycket på våra hjerta att vi få hat till dagarna och ofta dem och kunna förnöjda av [illegible]

I går var vi alla så många som kunde i köket till nattvarden, men Robert saknas han sitter nu bara i sina rum och i sällskap med sin svåra hosta, han har ej på länge kunna något göra, knapast läsa, så se lycka varen blir för honom.

På min kära Augusta Rus skall nu gifta sig, och Hanna skall komma till oss, nog så hon sjuklig men för, hon har tagit Rus giftermål ganska svårt, vi skulle borde glädja oss över allt som sker då hade vi nytta däraf och se Gud i händerna.

I går var jag med Emeli till Fru Lindström en nyppen bod Fru, det vore mycket bra om hon fick komma dit. Det skulle afgöras om fredag.

Förleden Onsdag var jag på kristning hos Bokbindar Svanberg, och där var ihring 50. personer och 10. par fadrar, så det 20. personer stod fadder gossen heter Fredrik Wilhelm.

Alma har det nu för närvarande ända trefligt och bra, Hugan är bra, och Sigrid frisk. Idag skall vi alla till Tant Lotta till middag. jag talar om dessa små saker för att dina tankar skall kunna litet skänna i vårt hus liv, för man ej veta hvad förhar i det yttre så har man svårt att med t. t. .... göra påhälsning på detta sätt.

Du har varit sjuk min Augusta, måtte du vara frisk och vars om om du hälsa. Låt mig veta om du har Eva qvar. Hälsa Johanne från mig.

Adjö. skrif nåt du får lust bedes dig din vän

Henrika Bergman

Stockholm den 4. Mars 1[illegible]

Margaretha Hägman

äger mer eller mindre omfattande anteckningar,
både i skrivbok och på lösa papper, som
efter hennes bortgång tillfallit hennes
systerdotter Anna Sandström f. Taube. Kahl, den 14

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN

KALIX.

KALIX den 192

Postadress: WASSEN.

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN

KALIX.

KALIX den 192

Postadress: WASSEN.

BERGBOM, SVANBERG & C:OS EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK

NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:O 50 & 123. SÅGVERKET N:O 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN

KALIX.

KALIX den 192

Postadress: WASSEN.

BERGBOM, SVANBERG & C:OS EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:O 50 & 123. SÅGVERKET N:O 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN

KALIX.

KALIX den 192

Postadress: WASSEN.

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.

KALIX den 192

Postadress: WASSEN.

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40.

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN
KALIX.

KALIX den ..... 192.....

Postadress: WASSEN.

BERGBOM, SVANBERG & C:os EFTR.

ETABLERAD ÅR 1870

AXELSVIKS SÅGVERK
NEDERKALIX

TELEGRAFADRESS:
AXELSVIK, NEDERKALIX

RIKSTELEFON:
KONTORET N:o 50 & 123. SÅGVERKET N:o 40

EXPORT AF:
SÅGADE OCH BILADE TRÄVAROR

NEW ZEBRA CODE
ZEBRA CODE 3RD EDITION

GIRO-KONTO
AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN

KALIX.

KALIX den ..... 192....

Postadress: WASSEN.

Ärvt

Göteborg den 20/2. 82.

Min innerligt älskade

Dotter!

Hjertligt tack för Ditt
sista Bref som förut
förebrående på dig gamla
sätt. Du skrifver att du
är ledsen, för att alla tre
på hösten det du är i
Januari återgifva till
Universitetsstaden, hvarvid
vänskap du först är ingifven
vänskap). — Förstår mig
din stadsliv och det
på dröjer att vi ska komma hem

Vackeliga Systrar kopia afsänd hem
Ja tal på allt vi talade till Ernst att
Fastet skulle upptas af på Abla
Bergh kapl. Helagna hus, men
ähnu sällan det skett — då på
Herrgård annan Klamma Man —
Då de träffar Pastor Edén
på sig att jag hjertligt tackar
för Psalmen de gemain dig sänd
härom bekanna Välsignelserna
som för Brev jag fått nöjet
Bekomma från härom —
Ernst kapplas sig på Kapelle
att Skrifva till den mjukhet
Kära Vännen. —

Gud välsigne att bevara
Dig min allskade Dotter!
Lätt ihåg Kära Mamma och
Gudfruntalan hopsa Lycka
med sig om detta och det Du,
Modernade läsare. —

Hjärtliga hälsningar från
Mormor, Morbror och Moster
Jenny och Tante Hanna
[illegible]

är du för glädja dem
i dagen att Mamma med
hvita mässar. —
Jemn Ester har ni väg
brev att för i långsedan
tiden vi äfven brev från
Gunnar. Begge torde
i sommar återkomma till
Sverige. —
Walter Fadren dej för
brefvet — han är nu åter
"Fadernäs" att fejer sig
Reden Manna aching. —
Carl Ahlberg är nu lika
Lång som sin Jage och
gör i Stockholm skolan
sina avancerad den bäs.
Jr Klassen — som hoppas
dej Hjertligen. —

Han är ett han varit
var dagar hela vinkten.
Hjärtan ekan afbrott.
Ecke ens i Trädgårdsdam,
men han tillfälle i är
gifvits att gå ju stund
ljker. — Akta dej för
Jerry is. Ovanligt många
har, efter beraltelse i tid,
ningarne, anam vetie
månader tappts äfven
gerna att Jandas ju ju
is. — Ja gatorna i
Cuba. Han du åtvenet
lagit tappet, emedan du
ätthar hoppas, ännu
att lem. Jemn fin för
Hjärtligaste hälsningar
och Hjärtligaste Kandej

Nederkalix Västbyn den 2 Mars 84

Broder Ernst!

Mycken tack för de två bref jag erhållit i dag från dig, det ena af den 16:de och det andra den 23:dje Febr. Det roligaste af allt hvad jag har så är det två bref komma från dig. Jag kunde nog också vara flitigare att skrifva till dig men jag förtjena så lite förbrännan i vinter — Eftersom två bref är en mycket tack för dina bref med idem Skolan rätt är ämnen och lära sakes, så tycker jag att jag handlerna, gifvit för mycken varan är jag för du fram mycket på det är ej underligt jag har nog på det sätt

Hälsa alla Kalixbor och lef väl, nu skönt, men glöm ej din

Werner Fackström

P.S. Jag har nu på måndag morgon skrifvit åt Ulvbom, som jag också tyckte jag skall nu sitta på skolan, det är bara att göra en

Kalix-Posten

det arbete i dag tailer nu på åtta
timmar mig veterna och första grund-
erna i musik och din jag ej minns
minnen mig så har du ju en upp-
fyllning för din lediga tid, kan jag få
låna den någonsin? Skrif snart!

Din tyckiska grammatika är o-
mojligt att hitta, får i gvälls gå ovan
och söka jag Tallstorp i alla vrår
och detta Fredi i gången, efter henne
men omojligt Västerna afsändas
i dag väl inlagda i papper
och duk samt kringsurrade
af flere famnar knorr Vad
inlaggandet hjelpte ingen av-
nan mig än en ung afskrivning
af Klåse som är flink och sky
i alla stycken, det kan du
hälsa åt Alma o Henrika
har nu fotograferat sig, jag
har rätt det kort Elias fått
nog har som loftning att
kort också, men vad han
vill det stå i hennes fria vilja

Det är så lite med tennisen nu
i Italien. Första sprafsprestén Wreck-
ells predikade förra söndag,
det var då en stilig karl, god
röst, bra prestation men veli-
gås synes han då ej vara o
dag predikar den andra eller
Lindfors få se hur han är o
Skriftskolbarnen håll nu
på läsa hår och flere från
seminariet går der o
Här hafva varit kallt nu
men det tyckes nu stå till på alla
alla håll stå så fullt i knorr
att de se ut som glaspelare o

Ulubom talte med mig i går
att jag skall skrifva åt Hanna
dig få se hvad han har att
säga, en förtroendefull syster
få bli Ulubons sekreterare o

Karin har nyttiga tjänst
på, som vanligt ledsnar hon
dig är ingenting som dig mera
gjordes

Nederkalix Wasaen d. 3 Mars
1864.

Goda Ernst!

Ditt bref af den 17 Febr. har jag
erhållit och angående båten, så
tycker jag att den gamla och
sönderbråkade, som den är
stora båten tycker jag att det
vore skolkare att förfärdiga
en ny regelsegelbåt och man
lika skall man lägga ny köl
för att om den gamla båten
man hållas att, eller han skär
ta en ny till ta köpa som
vet han segla så mycket
till Luleå.

i ill det andra så den åfven så
svag i spikad så att en segelbåt
icke käpser vara dubbelt så stark.

Men ifall Ernst vill hafva
den gamla båten så nog vill
jag jemna tälla den i ord-
ning alldeles efter önskan
och till beläkenhet.

Svar med omgående om
båten önskas!

Hälsningar från alla här
hemma särskildt från
Karins Farmor är Lucie
jen sky, som var åfven till
Gust. Ohman i går, hon
hälsar åfven.

Hälsa herrskapet från oss
och åfven till Tante och vi
hoppas bra

Vänskapligen Gust
A. Ahlin

Näsby den 27 April 1862.

Ernst!

Ursäkta att jag ej skrifvit förr, jag skulle nog hafva skrifvit förra söndagen men jag hade ej något postpapper hvilket jag nu ej heller har men det får ursäktas. Föregående vecka var här ett daskigt väder men desto vackrare väder har vi nu. Jag går nu i slöjdskolan och arbetar på glasmålning. Jag har nu längesant om söndagen tills söndagsskolan börjar och sen i qvall går jag ut och går. Förra söndagsqvällen läste jag två böcker och den

Eder

Hans Emil Petterson

Stockholm

har jag läst ut nu så att jag
får låna mig nya i gväll?
Modan jag skrifver detta på
går i min närhet en ba-
talj mellan Axel och Emil
och derest ej förstärkning
i rätt tid anländt skulle
Emil kommit illa ut?
Jag får som oftast någon
knuff utaf dem, för dem
behöfver bita röfvartiff, för här
är ingen annan än jag hem
mas och jag tycker det är
roligt att se på dem
Jag har ingenting nytt att
berätta men jag hoppas att
du ändock är nöjd med det
väl och tänk ibland mig någon
gång önskar din vänne

vän

Emmer!

Näsby den 27 April
1882

Kära Ernst!

Mycken heder och tack för
brefven, hvilka jag erhöll båda
två i går fast det ena är
skrifvet den 16 April. Urskulda
mitt slarf att jag ej skrifvit,
som jag lofvat genast, men jag
skall nu bättra mig. —
Do tråos ska skrifva nu se
åt do ska'tene åt naj'em,
men ejnt jer je rädd för dä.
Båda do ejnt själf ja'våra
rädd om pelkin den, som
je bina Karin för de ströcke
sä'åte knäkar en skel to däga.

Ursäkta mitt slarf i mitt
förra brefkort.
Jag har mycket bråttom
ty klockan är
9 f.m.

Vänner!

Jag mår bra, som du troligen också gör. Nu är det ett sådant slaskföre igen så att man kan rätt som det är ro med skotocka efter landsvägen, för på sina ställen är det en fot djupt vatten. I allt detta slask får jag traska mellan slöjdskolan och hemma.

På slöjdskolan arbetar jag på många handa, deribland har jag gjort en ram på Astrids porträtt, sedan har jag gjort en bodskifva af glas målad med blommor på. Ett jag tvåsnät har jag ma gräm[illegible] rat, ett [illegible] en kontorsskyltt

på koppar plåt och nu håller jag på att polera eller betsa en bordskifva.

Du frågar hur fåglarna må! jo! de löpa troligen mycket bra de som dra löpande, men en har ätit ihjel sig, en annan klämt sig mellan pinnarna i buren och två nästan utslaxpta af din papphatt derpå. Buren lagade jag morgonen efter du hade lärt så att inte är det mitt fel. Jag har nu så mycket bråttom jag måste skicka detta vet till din mamma sedan till slöjdskolan. Hälsa alla,

Madame
Anna Deinet
Faubourg Strasbourg
Nancy

Luleå, den 1 April 1920

Till min kära moder,
Anna Pålsdotter
Nästbyn,
Kalix

Det är med saknad och vemod,
som vi tänka på att vår käre
Gud så högt med kärlek, tålamod,
ödmjukhet, försakelsevillighet,
och arbetslust Beredde
gamla Farmoder skall de
höga Crus till sin hemkyndade
lunsu kunn Få beredda sender
Ack Tak att möttaga henne!
Men Guds vägar äro väl
Gåtå underligt beredda, och
Mor har säkert sin mission
nu att fylla der, hvilken den
nu må vara; förfaradig må

kända, ty dels kan man ju veta
för säkert, att den käre gamla
systern Hilda behöfver all
möjlig assistance vid slut-
vandringen i ålderdomens dal
och så finnas nog äfven andr
som kunna behöfva bli
styrkta i sin ande af toner
från evighetens och det offör-
gängligas verld, med hvilken
min moder är så väl för-
trogen! Låt inga sorgsna
tanker förstöra den glä-
jande utsigten framemot
tidens fullkomning; vidra
den af den nya Dagens sol
gladder ju redan hjärtan
öga! Vända glädjen på gård
tai gård och låt ärorinnans
bortblåsa stunder ej komm

Lösen, ty jorden är ju
Herrans med allt hvad
derutepå finns! Och
öppna våra satans pilar
och skott med den skäld
som Gud sjöit i stil
heten och ödmjukhetens
förbidan. Tiden gor små
ningom ijen, liksom
sjön, och goda och redliga
afsigter belöna Gott emot
sednare belönade; Och
hvarför skulle vi kunna
få vänta belöning, om
vi ej genomkämpat några
strider, ej genomvandrat
mörka dalar, ej arbetat
oss genom misshöstans
snöstormar? Ranska
nådebelöningens krans

ej apseles än räckas oss
för, än vi ej genomvadat,
öfvervunnit dödsflodens
grymt svallande, mörka
vågor! Lef väl, O moder
kär, och hälsa flickorna
och vännerna! Elisabeth
och barnen, Jarmos vänner
lija vänner, hälsa! Pä
ar och Torsten och Edith
e'bref, som kommit från
dem i dag. Mors tack
samma, erkännande,
Gast nöjde för lefvande
Jordande Sorge,

Emil

E. Östman.

Göteborg d. 19 Febr. 85

Älskade Mamma!

Äntligen skrifver jag och besvarar mam-
mas, mitt eget kära mammas bref! Mam-
mas bref lefverjar jag med "joj" för att mig, det
är tacktack, men är nu en gång gjort!
Här är allt så ehakanda, att man ej vet,
hvad man skall skrifva om. Nyss kom
jag nu ifrån en lång promenad ända bort-
åt "Stora Torp" och i den härliga vår-
är det så uppfriskande att få se och
spankulera lite grann. Ängarne ligga redan,
der vintervåg är tätt, alldeles gröna emd-
lan kala träd; i bäcken med. Örnkyste
kyrka hoppar mellan stenarne som
för och hvita änder paddra helt gravi-
tetiskt omkring kanterna och i bäcken
och hönas picka mycket att säga hvarse-
da, om man får bönna efter dessa tråki-
ga anmärkande. Stora allén hvimlar
så af folk, som spatsera eller åsna
sig på stora, Bergsgatan bredfull af folk,

Du kunde tro, att kvällen af de kamratliga
sammanträffandet för Nordiska Medicin Räkning
skulle förut den glada, som vår skola nu har
— enligt hvad Sam säger. På begynnelsen
Svenskas schweizeri, tahlär, dricker m. m. och förnämligast dans
mer tanken upp. ——

Så går alle man Paulus på
Brunnen och under likna Sinnesjag till
Brunnen, en Lunda-studerande, som
nu går i 5:te Terminen; han är en lifvarm
kvinnoman och flickby ung man då naturligt vis; 25 år gammal, fiolspelare
orgelspelare, lång och smal; hans namn
är Jag och Sjuksköterskan Kl. 1/2 9; då
Sjuksköterskan är en Mäjas Termin.

Af Doktor har jag mitt förklaringen att läsa
Lin Cirkus och Akute enligt ordinationen
annu ett par veckor vara lediga. Men
Jag Börjar Känna mig då kry och hade
ligga i Sängen och Morgonstund Börjar Arbeta,
Jag får då Sin lunga i måndagt till nu
Börjar med. Morgonbesöket — Han [illegible]

— Tänka L — — är otaken bi min påhitt-
ighet. Hela Februari månad har
gymnasting här — ute — i början knäckt det
svarta fruktan absolut anmärkt för mig
att samvetskänsla mina tankar.
Nu är jag ju emellertid mästan bra igen,
så att I kommen inte att orsaka eder
åfver, annat än att jag ej kan taga Anden-
ten, ifall ni nu vilja, är det ab-
solut anmärkt och ma° ja — det var det
i alla händelser.

Brännpyret i sär försöjningsfrågan ser an
likt. De nygifta resa redan i dag till
Medelhafvet —

Stormen har skakt stort träk i dag;
nu är att ha° skingrats och sjuttals,
som det vore blåst.

Alma har varit — ha° hämtat il,
att dedan söndagen, da° han kunn
hej omyckat generad åfver den hyenins
som hittats kvarst. Han är som dan säjer
ma° sin Anden il; förvedligs skull
måste han väl dock nöjen gå ut
dygn. Vi var fär. "Juan" och Kuk Han
ha° det ut, Han [illegible]

Den första April 1[8]70.

Hermans Kunn. St. Skaw Klyfta C, emedan
Fadren Dö Skan bosatt sig i Hå horsam Swar lås-
ör glast. Kunnat Kammer att Kosta
15 Rd. i månaden med Uppbörd, så länge
anskas vara lyckligt tillstånd.

Mörker Natt har onyckat Sälan Kufvud-
värk emmera småskott vi alla åro
Rymmerligen Betänka åfver, Dö[n] man ej
Behöfver Skrifta mycken Allehanda slags
Skam Parentes Dagi upptäcker dig mörker
Komplaricht vara tiu vår Judas bekännelse;
Mamma får dock ej tala om det——
Som Kände Ja[g] Bära Mina Kofvud av
omädigt Bördan Vecken Sällskap ej
Sälningar Skrå ava, men
naturligtvis Dickt Skrå Mamma Ofta

Gustaf Adam

Lula den 27 Maj
1892.

Älskade Föräldrar!

Tack för brefven så mycket, som jag fick i förrgår och i dag. Skälen mostu Hilda, som omtalat sin lilla Hilda, hon tyckte väl mycket. Kan mamma köpa åt Ella (för Ellen) kanske hon redan är afrest? Tack för hälsningarne (till) från Otto och Dindi.

Mamma bälte vore bra att ha för den som skickade hit det brände sig med Gustaf, som fått en mördarblåsa dag hade just hem. Det var väl nätt och jämnt, att det kom skickat till fröken Persman, men hon reste ju först kl. 10 [illegible]

Lof fråⁿ skolan faᵒ vi troligen Ons-
dagen efter Palmsöndagen, men jag
skall underrätta säkert sedan. Det
skulle daᵒ med i dag vara ungefär 20
dagar tills vi faᵒ lof. Tvecken kan jag
nog, nu kanske i morgon börja för Fru
Nilson (börja) mina lektioner.

Latinska prosthemat återfick jag om
lördag i förra veckan, der jag hade 1 (bock)
egentligt fel och ~~och~~ några (obs!) mindre (fel)
Det svenska themat hafva vi ej ännu fått
tillbaks af m-r Granberg.

I afton var magister Edman hit på be-
sök en stund; han hälsar Eric Pappa och
Mamma.

I går afse var här bibelsamtal,
pastor Edén var der äfven. Han är ovän-
lantofvel.

Tack för Mammas ullfärdiga mössa,
att faᵒ sända hit fäsket Limnbröd.
Det blir roligt att faᵒ se Pappas nya
hatt, hvad skall han heta Hilton eller
(Pilegon) (~~Pilegon~~) eller något dylikt? Hilton och
Pilegon voro tvenna af bolgradens hat-
tar.

Hälsa Fäamor Alma och alla
hemma-varande från Pappa och Mam-
mas egen

Ernst.

Han hälsar. Fått ull jag skaffat på
att fått Pälsen.

Luleå den 29 Sept.
1882.

Älskade Föräldrar!

Nu kommer jag ju snart hit?
I går var jag hos pastor Edéns
i gamla Sta. samma gång som
jag var till "Skarpskyttemötet"
derstädes. Lundin skötte pris,
de första barn bland andra
Edén. Jag skötte 9 par ung.
De var dåligt men nu är de
det också ett förvarligt hål.
800 fots fat eller dem finns
ars och tio skotare och ta-
kan är i juni-tu ester dem
de förstås

Pastor Edén hälsade att
mycket, han ville att jag
skulle skriva efter de der
böckerna, som jag också gjor-
de. Var snäll och glöm ej att
hälsa mig derut.

Magister Ehrnan predikade
i morgon i Kyrkan, det skall
bli roligt att höra hur han tar sig
ut på predikstolen.

God natt, tof godt emot
morgon. . . .

10/4 I dag har magister Ehrnan
predikat, alldeles utmärkt,
jag trodde att han skulle hafva
så svagrört, men på predik-
stolen så lät han också fyllig och
vacker. Han hölls utmärkt vac-
ker predikan.

Hälsa alla, min vän, önskan
mamman och klappa Egon

Ernst

Xtad den 10 Sept
1882.

Älskade Föräldrar!

Jag hälsar nu på att finna mig
här igen skrun det i början var
lårkypsamt. Så få vi nu vetka
så mycket att göra att det i
är dagan tid åtsig att hinna
lämpsamt.
Vi få så svårt att i så små-
ningen mycket att göra och
ehjerpliget skrkina, emedan
det åvså mycket handlat på
vissa dagar. Måndagar och
Fredagar hålla vi 2½ tim
i all synnerhet Fredagarna.

Jag kommer just nu ur Skolan
der Edvard har hållit Gudstjenst
Han har börjat sen att hålla
hån också hvilket mig var kär:
ligt emedan Rektorn var så
fin.

Bed Werner skrifva till mig
lite, ifall att maminna treffar
honom.

Karin och Edit hälsa.
Må väl önskar papapus och
mammas egen

Ernst

Flärn!

Mån d. 14 IV 1894.

Kära små Ernstibus!

Tack för mångå telegrammet, med hvad
lessenk jöy å bruken uppbar 350
Ernst!!

Såsom jöy ägde telegraferade till Eder alla
gemensamt dröjde dö vå lilla nya pojke
å pastor Josef Rosenius (en kusin till
"jägmästarinnorna" Leijonflycht på Montell)
Hans hustru kallades Bo Gunnar Bertil,
på hvem det nu blifvit dryftadt hit
och dit, huruvi bestämt oss för att
kalla gossen för Gunnar, hvilket vi tycka
vara ett vackert namn. Mamma (-farmor) Emma
Bergman, min fosterson Per hustru på min
moster Ankarsparre Schartau vore villkomna vid dop-
akten. Döj på Elisabeth samt Jan på Mor
togo vi oss förbi att, Ebbe och Lizzy,
kunde såsom fadderar.
I öfrig reste farmor åter med tåg klockan
två i dag hvarpå vi att förfara måtte komma
ifrån hus att se på lilla bygningen, som i dagarna
är satt upp där på gården åt oss, på farmors bekostnad.

Alma är nu klar igen att gå nästan
utan att halta. Hon måste dock ännu
hoppa bensit litet, så att det ej stelnar
för fullt.

Ja, i så måtto ej fått ni dock besked upprad
upp till östra Norrland. Sedan tjörjs det
så, när Du nu skrivit kunna komma
ner på en påhälsning — vita blir det väl
under bröllopstiden, tänker jag! Ni
äro emellertid hjärtligt välkomna, närhelst
ni komma — det skall bliva roligt att få
se Er.

De hjärtligaste hälsningar
från Din tillgivne vän och broder

Hugo Simmelius

Kära lilla älskade mamma!

Mycken och stor tack för den glada tonen i' telefon. Det styrker mig så att veta att mamma mår modet uppe, så att aut kan ga' sin lilla gång i' kemiet. Tack kära älskade mamma för alla upproppningar!! Jag mäter idag 20 ka och leder mot bengt underrätta mig när premyar behaga, så att mor ej ma' bekänna ga' till Ernst Nilsson emellan dessa. Lisa behåller sej här. Hon har blipvit underbar & uppskryvd och en glad och belåten tt. Kälarne bli nog hyfs vudstationen för oss, ty mesta arbetet ligger härovanför. Hälsa Dinde och säga de små barnen, Liss Maj och Alice, tack så mt. Lef väl. Mammas egen tackamma

Son

Kälarne den 18/3 1914

Kära Ester blifvit kommunist- och rösträtts-förening, samt de, som ännu gå in i förmiddagen, äro desta välkomna ifrån det spela fiol, flöjt m. m.

Jag vet icke om det intresserar någon hur det kommer sig, att jag nästan funderar på att blåsa flöjt, men icke för att ingå i föreningen.

Ligg väl och blif snart frisk

Hemingar!

Din

d 1/12 83.

Gustaf!

P.S. d/12. Just nyss erhållit bref af min bror, som icke numera vistas i Göteborg utan i Borås, hvadan han sjelfsagdt kommit framlemnar brefvet till dig.

Din

Gustaf

Kyckliga Emil!

Efter att hafva burmat på pastan sista brefvet till dig, gick jag öfver till vännen Elias, för att, under tiden mången af oss var sysselsatt, få bortprata en stund, samt bekomma då af honom dito brev, för hvilket jag får uttrycka min hjertliga tack. Visserligen utförde bra hårdt emot emin bror, men som han icke hjelp, antastade jag uppmuntrande honom dertill, hvarför jag ock lofvade skrifva till dig, emedan denna afhållenhet kommit på tal. Förnöjd är dock, att han icke är bekymrad öfver den uppfyllelse, som jag kommit i Göteborg

var hav, jåsom du förnodar, förhin-
drad af något arbete att personligen
lemna brefvet till dig. –

Wexiö har jag icke anträffat sedan jag
erhåll brefvet, träffat, hvadan jag
icke hvet kunnat framföra din
helsning till honom att snart skrifva
till dig. Huad deremot din andra
anhållan om att få veta hur de
må da hemma, i Lutträffar,
kan jag icke göra dig tillfredsställ-
ande, ty jag vet, då icke du är
hemma, hvarken "Sånetorp". Wer-
nor kunde möjligen kanske till
någon del upplysa dig derom ifall
du ville vända dig till honom,
emedan jag förnodar, att han gör
sig någon lust att hedra på Karin.
Så snart jag träffar Werner skall

skåtappen – det gick, som en dans att
få den tillgiven tömd, men få blef det
också för endet att gå hem i dim-
man och troligen stöde de, om
icke på knifven det, så åtminstone
icke utan på fötterna.

Dermed vill jag nu sluta min
skildring, om huilken den måhän-
da tänkt, att den aldrig skulle ta-
ga slut, men f-n tänkte så
alldeles om sönderdagarne, men de tog
tyvärr för honom aldrig slut, utan
fortsatte för hvarje år.

Kapellmästaren har blifvit myc-
ket musikalisk på sina gamla
dagar och har äfven skaffat sig
stort [illegible]

Data.

Herrskjortar	28
Kragar	26.
Manschettar	14.
Näsdukar	54.
Damchimmor	26.
Natthufvor	11.
Halskragar	12.
Lakan	11.
Bordsdukar	5.
Servetter	24.
Handdukar	56.
Damhanddukar	4.
Ongalt	9.

10 knippen kragar och manschettar, hvar knippe innehåller 4 par, tillsammans 40 par.

Haparanda den 3/2 1860

Gada Sata älskade Emmi

Tack för brefvet
som jag fick emott af
dig. Du skall ej undra
på den väg brefvet Kom
mer ty jag har i Tanke
det med papprat som
sen skulle hem skicka
det med din mam
ma visdkta mitt hem
ach mitt Kära allt
"Adjö." I skrifvaren är trucki
ludden ach pennan
är sprucken.

Din Dummejöns

Skäkta hasten det
är skrifvet med qvasten,
Syrsorna.

Svar
Visa det för ingen.

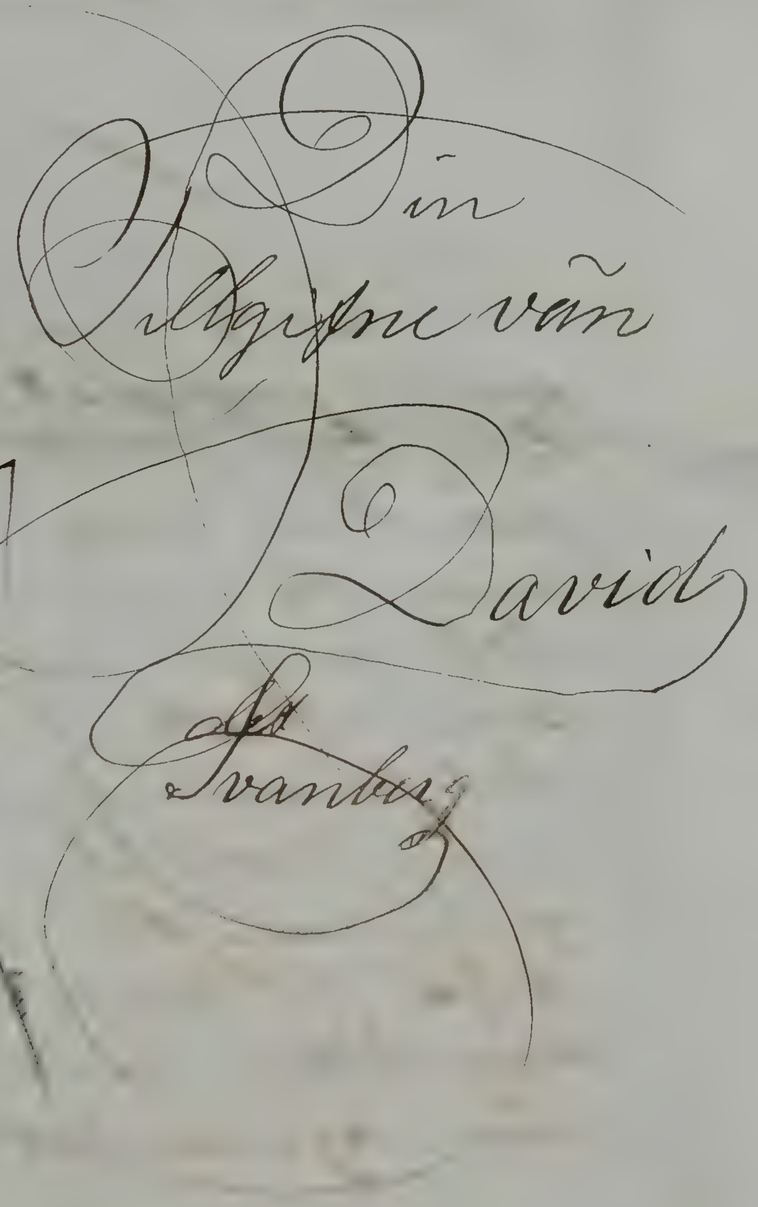

Kåby den 20 januari 1882

Min Älskade Ernst!

Du undrar väl på att du aldrig får brev, men orsaken är du, att jag varit i Haparanda och skulkam, jag gråter. Jag åkte dit på måndag förra veckan det gick så fort att så bra, [illegible] vore [illegible] och skina emot mig [illegible] Bältskär väg. Du var så snäll [illegible] Hilda, så att du var rätt [illegible] det var roligt att du [illegible]

Jag hörde i Haparanda att Gustaf Vennström
ämne skall läsa för Edén, att Hildegard
Burman som Hap. ämne, troligen skola
de bo hos Edén. Så se ni huru de
funderar, om de spar tid et annat år
eller hur de gör. Kanske om de är riktigt
flitig så att de kan få blityg, de kan
hoppa läs, att komma hem och läsa.
Men icke hör de läsa bli för att Haparanda
gossarna skola läsa hos Edén, ty man mot
ej skum, som först ut mot kan bli fatas
af samvingen, kanske de kunde få i den
kära händer, skum mot, ut om de måste
vill bo för dig själf, så skola vi nog
städa det så — dock andra religiösa före

an läs dan ja säge så man kärkstan en gång.
Alla kunde bestå av Kapten L. en riktig
"Rulsaigare" som han ammsan am i tidingen
det åre roligt ha' en tuplig canarifågel.
Per Persan ä dan upps dens Markgren ack
jåg hus at dem resaccar ifrigt, stackars
Markgren han char di alla munisker
på sig kärstadiane, Baptister, Valdenstrianare —
måtte Gud gifva chamm nåd at vara nyktig
ack kärkksfull — hvilket jåg mig tror, ähm
det kan mig kosta på "en gammal adam"
i lelandr. Bland alla dumvarter finnas mig kjände
själar, mm sprit i evigheten torde det
blifva klart, hvilka dem haft rätt i
saken ä di, at alla skrifta ikatt "kunde"
ty Hedendomen ä

Luleå den 3 februari

Broder Ernst

Tack för [illegible] frimärkena
som du gav mig. Tack för
bokmärkena som du gav mig.
jag har nog tänkt att skriva
till dig. Skrif snart till mig
om du har tid, tack för annars
skens boken du gav mig tack för
[illegible] att som du
har gått
mig
Skall Alma Salström
för gången jag skriver
mera en annan
gång.

[illegible]
[illegible] Fall [illegible]
[illegible] [illegible]
Konsert med Fack för [illegible]
Arena (Festningen [illegible] Arenasalen)
1908 till maskerna. Hon har det
från Norrmalmstorg
1908 från Nybrogatan: Fröken
Gerhard. En Lax eller
Thora Lisa Jonsson för att ett
Lisa har det. A. har 6 elever
men de skulle åka. Dock i
Sverker [illegible] att gå.
17 Arena i Stockholm. Vill du
så [illegible] vägen
till Nybrogatan [illegible] Jonsson
18 Stockholm har skrivit ett brev
från Fröken Ingeborg Andersson från
vill [illegible] Ingeborg [illegible] Vill
gå [illegible] [illegible] Arena [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
19. Sprelska Mariehem i Stockholm
5 Juli nästa år. En anmälningsblankett
ovan sig 3 gr.
20 Grevinnan [illegible] Ovan.

Stång, den 1:a Maj 1908

Älskade Mamma!

Tack för ditt brev som
kom lagom till min födelse-
dag. Det var trevligt att
höra att ni alla mår bra
och att ni har det så
bra hemma. Det är
härligt att tänka på att
det blir sommar snart
och att vi då ska få
bada. Det är
också trevligt att
det börjar bli varmt
så att vi kan

Jag önskar lycka till med
allt och hälsa alla
hemma och
Ha det så bra
Din Son
Ragnar

Jag har fått respekt för
honom långt tillbaka
i tiden. Han var tungt
sjuk har jag hört, och
mina tankar gick till
honom och hans familj
då jag fick veta att
han dött. Jag tänkte
på hur det måste
vara för Ellinor och
de andra att förlora
sin pappa så ung.
Jag hoppas att det
går bra för dem.
Jag har inte
mycket att skriva
om så jag

Men icke vill jag besläs-
ka hvilken, utan
den Mamma helst
önskar åt mig
emottagen. Den
större middo ju skär
ihop förstås den
mindre anfäglig-
dås ut eller helt än-
dras om jag skall kun-
na bära den på
ett af mina stadiga
sätt. Så nu som
Mamma vill, med
stor glädje och tack
samhet emottagen om-

tagas. Jag har fått för
mig att det skulle bin-
ga mig lycka att hafva
i andlig gro emot hen
båra för mig mig ofta som
vänt Tagtas. Ett inne-
bigt kärt bref har ja-
af Tagtas, det fick jag
bred på vägen från
Jämtön på tre sid
Stehn. Så d. att alla
låta för Bäst Tante
kyssändelsen. Jag
kommer så gärna ett
litet ögonblick
som jag

Han var Rundt klo
sig Tillsammans
med Hugo o Taga
det första Parten t. ex. Jag in-
ser mer o mer att det
icke gar för mig en-
sam Herinne att
hafva dem alla.
Ekonomiskt hän-
delse gar det icke
utan skuld
satt i stöd att för
Knappa tider.
Men nu Hoppas
jag att allt
ska ordna
sig.

24/4

Idn kistopen är vist
värdes omtyckt
för att både Alice
o Greta vore på bästa
ho Eder. Det var det
allt som hus Länke
jus. Greta har väl sin
hyselsättning i stora
stygn omsikkt
I dag var Greta
sitt kära på
pensionat, det
ska bjuda
på

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Stjärnsund, den 14de Febr.
1908.

Kära Hanna!

O, så länge det nu var sedan jag skref i går. Tack så hjertligt för sista Kristinehamns-brefvet! — Det var dock bra, att Alexis af sådana bort. Mattes förkylning. O ovan trasigt, att så många ha influensan. Hoppas att ni inte... Alexis är... hos oss. Han gör...

Jag ville gå på eftes 7 åkarn. Nej så är det ju. Nå, det kan då komma på ett ut. —

Vet att omuhas jag i eleven o det är då bra, men ovanskolka de så vädeligt i följd af sjukdom men det går väl öfves. Jären har nog börjat göra sitt intåg här. Hästen all snön är borta. Automobilerna börja visa sig. Så se om man kan göra några slags anslutes för en vinterlag på landet i somras.

Så vill Hanna vara
i hall under begravnin-
gen för Fader emedan
det på vart sätt
att vara dit. Greta
skulle komma till
Stockholm dit. Säk
så många nygdomar
i den der gården
i trakten, att föräldra-
lösa det regel.
En flicka i Stockholm
ynglingar i hvar sin
åkning. — I Gud
Ha Vill det ej heller
bifall förstrandade
från den Förlige
Ingalunda. Hon
förvissar den vilde.
Att det på

här som följd af im-
pulsen. Från barn ha-
da ämne gått fria,
Anyes åro de första
flere av hvarje klass
i skolan. Hemmet med
Edra. Epistär går
fortfarande med
på åsen. Men hvad
dags anställningen
han har i Gud det
har jag då ej ämne
att skriva. Det
den första ansökningen
skall vara inlämnad
i Gud. Jag har
ej något, som
vänskap att
lämna. Det

Minne pick hon derifrån
i dörren.

Helsa varmt
Ernst Lisa ö barnen
från Mamman
Ebbe

Skrif snart igen!

Allt är ännu
ej klart skrivet i denna
stund. Min nyfikenhet
över skilnaden ifrån
man kommer ett steg
ut på landsbygden.
Min nyfiknhet
är onekligen
till Butterstad, samt
Minna Schotter f. d. denne
marken. Skall Lacavid
komma Ranske Hans
hyr ut ett par rum
för skrivbyrå Bis.
Tänk så förnöjt
och härligt det skulle
vara. — Tänk

Hon skulle ju ej komma
så hvar här för mig
skull. Det skrämmer
mig då ej göra något
åt. Ett år då såsert
att vara här jag då
klipfrit har emot-
tagen af alla gamla
bekanta så tillgång-
liga är då annars
ej i mennisko rna här,
för en förfärlig kon-
trast hålla de nog
på hvarandra. Hr.
Sadar ej, men
nog kunde ungarna
vara litet snälare
å ena sidan. — —

Rikard förflyttade
Arthur och lät hugget

å stilla inlet Omärkbara-
digt har skett allen
ökes som är vardt
att tala om. Gordi
musicerar hela dagarne
å spelar mycket och för
gehör. Hon har blif
vit då yr här, men
är väldigt rar. Alla
göra då allt för att
skämma bort henne
då ej henner mamma
för ace.

Alla hennes sköna
mycket till förmån.
Klordi förminner ej att
något annat än
hon finns att
klagomåla hela
dagarne. Så ungefär

Till Mor.

Nu har jag mest lust Hanna's
tillbjelp: höjd ett klumärkt vackert
o prydligt lyg (hos Löfgren) mot=
svarat till en gåbortklädning.
Jag låter ty den mycket enkelt de=
kan ju för det vara stilfull. Mamma
ville att jag skulle tala om hvad
jag behöver i vår.
Em ny sommarhatt behöfver jag
ock o så ett par skor, låga men
ja, o mycket glad o tacksam
är jag ni jag får en lång vår=
kappa ty det är så bra att ha'
en lång, man behöfver ej vara
på fin inunder kappan då när
man går ut, har man en kort
får man lof att vara mycket
snygg ty om vären, när det är
ljust o så der syns det mer
hvad man har på sig. Nu vet
jag ej att det är något mer ja

behöfva i vår. Min hopp skall
jag låta vänta kommit i vår
så blir jo den på prygg att två
år man skall vara litet ledigare
o lättare klädd.

Farväl nu lilla mor!
Må så godt!

Hannes

Stockholm d. 22/12-87.

Kl. 1/2 9. e. m.

Snälla Mamma,
mina Firmäkten äro
slut, vill mamma i nästa
bref sända några
sådana.
Anna.

Älskade lilla Mamma!

Tack, tack, för brefvet som jag sätter mig att besvara nu strax medan jag har det ännu = hållt i friskt minne. Mamma kan ej tro hvad jag blef om hjertat när jag läste det. — Det var ju roligt att mamma tyckte om det der lilla hjertat. Det var mitt hjerta som sände mamma.

Ja nu har jag julklappar kunna nio på glada förmiddagen. Ja mamma kan aldrig tro hvad jag tyckte om det det var mitt hjerta som sände mamma.

det sätter jag mest värde på, o på vet jag att mamma o de andra ha tagit i dem o handskas med dem o bara det är så roligt. Och så får jag ju jemt allt möjligt af Pappa o mamma, o pengar! Jag borde egentligen ej ha en enda julklapp. Ja se, det finns då ej på hela jorden, tror jag, en sådan papspa o mamma, barn vink. O, hvad jag borde vara tacksam. Och tror inte Mamma att jag är det också?!?!? Jo det skall mästa Pappa o mamma veta att jag är!!!!

Söta Mamma, jag skref ett sådant tråkigt bref till julen åt er, men vet mamma att den qvällen, eller den dagen jag skref det, hade jag vredit på tredjen

denna höstterminen har varit
rolig. Aldrig har jag någonsin
haft en så treflig. Och så blir
man så glad, när man, hvart
man kommer får, om jag så ska'
säga, besön. Och alla människor
ha' varit så vänliga mot mig.
Gunhild o jag har också så trefligt
tillsammans. Alltid varit ense.

På tre ställen har jag blifvit bju=
den att vara öfver julafton, o
det är; hos Funck Östmans,
o Taubes. Men Taubes bad mig
först o dit vill jag så gerna. Jag
får beställa rhyeket trefligt der.

I dag var jag dit, o då ville
morbror o mostra att jag skulle
komma dit redan i dag o stanna
der öfver hela julen. Jag tackade
så rysligt. Mamma kan länka
sig min glädje. Jag sade satt

jag hade ej riktigt i ordning mina
"grejer" der hemma. (hos H.) De bådo
då att jag skulle, när jag kom hem
laga i ordning mina små saker,
o stoppa ned det jag behöfde i
min ratsäck, o komma dit i
morgon, hvilken tid jag då själf
ville. Nu har jag gjort allt i ord=
ning, o lagt ned i min den der
flata, aflånga korgen mamma vet,
o i morgon middag ska jag till
morbrors. I qväll skall jag gå
o ta' mig ett bad, (två tr. upp hos
för oss) kl. ½ 8, så att jag blir
riktigt fin till julen. Det skall
bli riktigt skönt. ——

Per älla bröd mamma vill skall
m. säga så der att jag får bättre jul=
kl. vet m. att det är det samma.
om jag också får bara att jag
jullåt. Ty de är ju hemskön =

far väl ut och åker tillsam=
mans med "Pippan" efter
pen. Huj! hvad det skall gå undan.
Men hurn är det med hästarne
den är jag mer intresserad
för. Har Pappa ännu köpt
någon tjilig häst? För att det
hatt Pappa ej gjort det så är han
måste han nödvändigt köpa en oklar ö där
till "undertecknad" kommer hem
I annat fall blir det andra "visor"
eller "tårar" (hvilket man nu
vill säga) af. —

Hör mamm! Den der omtalade
hjolen, den måste m. vara snäll
och låta göra genast efter jul, ty
jag behöfver den nödvändigt när
läsningen (Ersta) börjar. Jag har
nu flor närvarande ej någon
klädn. mer än den grön. till på'
till söndags, till hvardags o till

Nr 21

ö var på ledsen så att när
jag skulle försöka skrifva ett glad
ö trefligt bref så blef det så dumt.
det var tråkigt att det blef så
just när jag skref till Pappa,
men hade det varit som i gvälls
då skulle det gått utmärkt bra
ty i gvälls har jag riktigt "skrif=
lagen" i mig. Mamma känner
brog till, att det är så ibland
man är ej disponerad för en
sak, ö då går det ej hur gerna
man än ville. Men det vore ju
om mitt bref skulle komma fram
Till jul på måste jag skrifva den gerna.
Mamma undrar väl huruvida
jag var ledsen, ö det var jag ju
pe'n när detta bref kommer. Det
var på att ögonen fl. var så
sjuk, så att mamm fruktade hon
hon skulle dö. Jo'n Ulf hon tyc

bättre igen.— Nu springer jag å badar! Jag fortsätter här jag kom= mer igen.— Nu har jag badat! Ah på skönt! Mamma skulle bara se hur fin jag är! ——

Ja nu skulle jag väl fortsätta om Agnes. I dag på morgonen då var hon på tben igen på då voro vi då mästan aldeles vissa på att hon skulle dö, men nu i qvall är hon litet bättre igen, det är nionde dygnet nu, på att vi tro att det är någon kris, hoppas nu bara att hon måtte få bli bättre å bättre. Ser mamma, hon är så gränslöst svag, så att det beror på hurn pass stora krafter hon kan ha', om hon går igenom. ——

Så emmellertid är det ju nu ovisst om det blir något bröllopp.

Om det blir (det skulle slå 8:je dag jul) så skulle det bli på enkelt sätt möjligt, hörde jag. De skulle vigas i Djurgärdskyrkan, Hofpre= dikanten Bergman, sedan skulle "han" å "hon" fara direkte derifrån till sitt hem. — Så vet mamma att om det blir något bröllopp på för jag att jag stannar hos Mormors, ty inte är jag på fastigt angelägen om att få vara med på det. (Och skulle jag vara med kan jag inspelet väl ha' min röda klädning.— Man får ju se nu hurn Gud vänder det. — ——

Det var fastigt kvad vi sätter å pratar bäst i "Systemans ken," det sätter ju så skönt. Vänd att Ernst har en kvar, det var ju trefligt för honom, han

№ 3

Täst! Mamma kan verkligen ej tro att jag är riktigt, om jag så skall säga, uppslupen. Mitt svarta klädningsliv är trasigt o blankslitt på alla håll o kantes o aldeles för kort i livet. Nästa dagen, ähja, det är ett länge sen, så fick jag svarta kjolen i en spik, som satt i en soffa. Var ej det ett elände på alla eländen. Inte har jag köpt något trikotliv till den kjolen. Hur kunde mamma tro det? Inte har mamma bett mig det o inte har jag heller bett om det. – Nåh mamma nu pånder den nya kjolen, o låter göra den, så snälla mamma, låt mig få en brun eller blå kjol o så köpa ett trikotliv till. "Marcus" realiseras till jul då nyligt billigt allt möjligt deribland tricotliv med "våstar" (insätter) som kostat 8-50, kosta nu 4 kr. Och vet mamma det är sådana det fjockа tricotliv, plyschfodrade, som det heter. Och så snälla mamma låt ej kjolen vara putig, randig, eller broderiig utan enfärgad. Ja, nu tycker mamma att jag är förvädlig, men vet mamma, att det skall bli mycket bra som jag nu sagt. Snälla mamma låt mig få som jag bedt, om mamma lilla skall sända mig en kjol. Ja nu vet mamma lilla blanket- tricka, hurn jag har det mellan mina klädslag. ———

Ja sitt älskade mamma nu måste jag sända på mig skolsaker för vidt längta bort fjärkes lilla mamma att det är långt

Ja nu godnatt! Jag måste
gå o lägga mig, jag har ju badat.
Farväl.
Helsningar!
Helsa alla Derhemma.

Mamma!

P. S. den 23/12 – 8 f. kl. 1/2 9.

Älskade Mamma!

Ja i natt kl. 2 fick Agnes
gå hem. Hon har ingenting kunnat
tala (har ej orkat) på de här två
sista dagarna, men det sista

Hon bad när hon kunde tala
var: "Gottfrid, bed till Gud för mig,
men jag är så ugn." Gottfrid,
der är fästen. Vog vet man
då påkert att hon gick till Gud!
Tänk mamma det "lyste"
tredje gången i söndags. Då låg
hon sjuk. Söndagen derförut
var hon frisk. Men Gud har
ändå gjort det han tyckte var
bäst. — Men stackars
"Gottfrid" han är så förtvivlad
det ser man på hela hans väsen,
tänk nu får han gå o tänka
om begravning i stället för bröllop.
Nog skall det vara svårt!
Vet mamma, att de fra
fått på nyligt nytt det lysning
presenter, under dem behöfver
hon ej veta! — Jag har redan
ett ö pell komna dar hon ligger,
hvad är det? Hon har redan

Sthlm den 9/3.-89.

Lilla älskade Mor!

Tack, ja tusen tack först för pengar, bref o för försäkringarna i sednaste brefet. Jag lofvar att göra mitt bästa att lägga dem på hjertat o lyda dem. Ni skall då mot ej få skäl att klaga på mig i fråga om ekonomisk hushållning. Ännu har jag ej fått längre hyrl något. Så en tid den

för afsked af K.A-n sade han: Tack! men det var ej bara åt mig utan äfven åt fröken Sandra eller. Sången gaf jag på med två gånger i veckan. Ännu har jag förplås ej fått sjunga mer än 4 sånger. Men så här i början måste man ju alltid först sjunga bara öfningar. Sångläraringen, Emma Holmstrand, säger att jag har mezzosopr. o kan få en liten roll kommarkost, o en ännu kan hon då ej säga att det kan bli något mera. Emma har just i dagarna debuterat som Zelida (Fakirflickan) i "Kronung för en dag" på Djur-

skref jag ett långt bref till
honom, adr. till "Axel Taube
Malmö", men ännu ej fått
svar på det, så att jag undrar
just om han fått det. —
Nu börjar jag med lektions
frågan. Spelningen går sin
första gång utom att
jag, som sagdt, i onsdags
spelade på ett musikför-
dag eller uppvisning. Märk-
värdigt nog var jag ej det
minsta rädd, jag som
annars brukar vara en sådan
brake då jag skall opp
o spela för Herr Anderson.
Men att jag ej nu var rädd
kom sig väl deraf att jag
var på såken för mina flyckten
Mamma ska' tro jag vardt
förvånad när jag kom in
i salen (utan noter) o helsade
på ålskilliga af eleverna
o de sade: "Ska' fröken spela
utantill?" att fröken törs!" o.s.v
Men jag svarade att jag var
på såker på mina flyckten
o då är ingen fara. När jag
då skulle fram var jag kan-
hända en liten smula rädd
men efter första tonerna
slag, som skulle vara mycket
var jag som för mig själf.
Två elever efter mig spelade
och utantill, men den ena kom
sig tre gånger. När jag
reste mig från flygeln vände
jag mina blickar naturligtvis
först till Herr A— n i det-
tre kapten o fick en mycket
o ett "bra" från från tråd-kul-
len. Sedan när vi gick ut jag

vikit att tala om mig sjelf
Så har jag tänkt att far o
mor, när de läst mina bref,
i hemlighet tänkt: "Hon är
bra sjelfrisk, hon tänker då
nästan bara på sig sjelf o.s.v.
Förlåt sådana tankar men
de ha kommit för mig flere
gånger o hvarför skulle jag
ej kunna yppa dem för far
o mor. Jag vet mycket väl
ja alltför väl att jag är
sjelfrisk, det är ett stort fel
o jag har nog kanske många gånger
stridt mot det, men så skall
jag då också försöka att
strida mot det o många
andra fel som följer med
sjelfviskheten.

2/

o mottogs med mycket
bifall. Tant Hanna, Gerda
o jag voro der vi ville förslås
be o höra henne 1sta gången
hon skulle fram på scenen.
Ser mor, hon bodde förra
hösten här hos H—ns men
på flyttade hennes föräldrar
till stan o då naturligtvis
flyttade hon hem till dem.
Elon ser mycket bra ut
är mycket enkel o utomordentligt
trefslig. Jag håller på af henne.
Nu har jag också börjat
spåra i "trå" för Gerda skull.
Det skall mera bra då mycket
trefligt det. Och så mycket
trefliga saker finnas jemväl
han g åra i trånaden.

Jag tror att jag har fallen-
het för träsnideri. Så är det
bra att jag ju också har
anlag för riktning (efter moster
Jennys utsago) ty det måste
man kunna litet så att man
kan rita upp mönstren
själf. på träsakerna. Fan-
tisering, påstår Gerda o tanter-
na, fattas mig ej heller o
det kan vara bra att kunna
sätta ihop mönster af olika
slag, själf. Hurusom jag nu
har god smak också det kan
jag ej själf svara på. Men
mig tycks det som om jag
bara ville dra fram idel
goda sidor hos mig, men
de dåliga sidorna känner
ni ju lika väl så pass känner
ni mig som min älygga Anna-

o hvarför skulle jag då tala
om dem. Nu skall jag riktigt
tala om för mor huru det
kommer sig att jag på sed-
ne tider skrifvit mindre ut-
förliga bref (mindre trefliga
som mor säger) Det var en
dag som jag kom att läsa
i en bok som innehöll bara
"tankespråk o ordspråk af
store män" o der läste jag:
"Man skall ej tala så mycket
om sig själf." Jasså tänkte jag
det skulle väl ej vara svårt
att låta bli. Och för mig har
gång jag sätter mig med att
skrifva ett bref så kommer
jag ihåg det der tankespr.
och det är just orsaken
hvarför jag i senare bref så
mycket mera mycket

Ja

Så underbart roligt det här är jag verkligen så sällan har haft något slag som det är ej värde att vara allför glad ifall intet blefve af. Men min tanke är först och främst att det skulle göra föräldrarna ogerna och så skulle vi gärna en gång till i sitt hem i G-f, liksom skulle det glädja både far och mor att få se föräldrarna igen och så skulle vi gärna ett tråda aldeles ihop igen! Ellers hur! Fa fa mycket gott i skiles sig. Helst vant att hjälpa hjälp att det ej är så

*

Nu måste jag sluta mig nära. Hälsa Lotten! Jag vet då? Hälsa Karl Ej! Nöt vägot annat. Hälsa Lange. Helsa gummans så. Hjärtligt. Har hon haft sig om nytta af muddarna som hon fick i jul af mig? Helsa min gamla vara kissemurra, ni har nog för passat henne till de sälla jaktmarkerna länker jag, då ni ej mer har mig som går o ligger för hennes lif. Puss i på lilla kisse! — Till Dindy o Fridhemsborna många helsningar. Alla hemma äro hjertligt helsade mest så mycket får jag ej alla från dem.

Alma.

P.S.
Tant Hanna bes så hjertligt helsa sin helsning. D—o.

St-m den 9de December
—88.

Min egen älskade Mor!

Opåkneliga lyckönskningar ö
helsningar på mors födelsedag från
"mickan." Ja i dag, om detta bref
kommer fram på rätt dag har
vi pännande ö festligt [illegible]
Ja den som bara vore med på
ett hörn, men i tankarna är jag
nog med, skall lilla mor tro.
Jag får väl lof att tillsammans
med mostar Hjo på något sätt
lira denna mors högtidsdag.
Hvad man ändå kan ha kul

Hjärtligast!

Trefligt dessa två dar (d. 8:de o 9:de) den
Tid man var hemma. När man är hemma
sätter man ej så mycket värde på det
som man borde, men när man kommer
bort derifrån, då först ser man riktigt
hvad man saknar. — I dag hå vi
1:sta söndagen i Advent. Tänk att vi
verkligen har julen o -89 an så nära
inpå, det är ju märkvärdigt aldeles, hvad
tiden går fort, o fortare o fortare gås
den ju äldre man blir. Jag tycker
det är ingenting sen jag, förra året,
denna dag satt o skref till mors
födelsedag. "Tiden", är ett ord som
alla, o jag icke minst, bör tänka
på. — Jag vet nu så väl hvilka
som är hos mor i dag o i morgon,
för att lyckönska. De allra mesta
lyckönskningarna har mor ändå
hän Anna. När Disirdy ombammar
o gratulerar mor så kom ihåg, o
låtsas att det är mors flicka som är der
för att ge mamma omfamningar o
kyssar o "bitningar" i otalig mängd.
Om jag bara nu hade något trefligt
att berätta för mor så skulle jag
göra det men som jag intet nytt
har att förtälja får det väl utebli-
va denna gång o får detta bref
vara endast ett lyckönsknings- o
gratulations-bref till mor från

hennes egen
Anna.

P. S.
Helsningar till alla derhemma.

Hedon Lördj den 14 November 1875.

Kär kära Broder Johannes!

Får dig kärkomma brev af 3 ds har jag ädo fatta, åfvenså, i egenskap af Delegare i Rederibolaget, för din tedogörelse om "Rismetts" skjöni, och det förståndiga sätt hvarpå du ordnat med reparationen.

Välkommet var det ädo höra Hedal talet af din uppgörelse, det gläder mig åtminstone ad de icke junge kanska åt dig 90,000 för kalj aktierna istället för 78,000 som de i verkligheten kostade, ädo du gifvit efter kanske mycket för mycket, jag mig ändock förena, men fatta lätt ka ädo du här sätt dermiman ädo det är bättre lida en strida, synnerligast som denna ändock gifvit dig mer än nog.

Tobaksjuvnan borde nästanlagen vanit mycket staire, men det är ju ändock fakt och må platsnadt hvad du kan.

Hvad Bättkärnas betraffar, så kunde det vant annorlunda, men ämnet är det icke omöjligt ädo så den ädo maka sig dermedelag.

Rederi affären.

Redaktör af de tvänne tidningarna i Fredrikshamn har i sin tidning för den 9 dennes gjort sig lustig öfver det sätt, hvarpå Rederi-föreningens ångare "Columbia" kommit genom den tråkiga isen. Tidningsmannen, som tyckes vara ganska okunnig om sjöväsendet, har nämligen ansett det vara ett bevis på ångbåtens dåliga beskaffenhet, att den förstört sin köl och stäfven, samt att den derför icke är mycket lämplig för isgång. Det är sannt, att ångaren "Columbia" har förlorat sin köl och stäfven, men det är ingalunda något bevis på ångbåtens dåliga beskaffenhet, att den förlorat dessa delar af sin byggnad. Tvärtom är det ett bevis på, att den är mycket väl byggd och stark, ty om den icke varit det, så hade den säkerligen förlorat mycket mera än köl och stäfven. Det är ju bekant, att ångaren "Columbia" är byggd af ek, och att ek är det bästa virke som kan användas till skepp, hvilka skola gå i is. Ett skepp af ek kan derför tåla mycket mera än ett skepp af furu, och det är just derför, som ångaren "Columbia" har kunnat gå så länge i isen, som den har gjort. Det är ju bekant, att ångaren "Columbia" är byggd för att gå i isen och att den är försedd med alla de bästa anordningar, som kunna finnas för att göra den så säker som möjligt för isgång, och att den är försedd med alla de bästa anordningar, som kunna finnas för att göra den så säker som möjligt för isgång, men det är ju också bekant att man vid alla försök att bryta sig fram genom isen måste vara beredd på att förlora en del af sin utrustning, och att man måste vara beredd på att förlora en del af sin utrustning, för att kunna komma fram. Det är ju bekant, att ångaren "Columbia" är byggd för att gå i isen och att den är försedd med alla de bästa anordningar, som kunna finnas för att göra den så säker som möjligt för isgång, men det är ju också bekant att man vid alla försök att bryta sig fram genom isen

klefva nogsamt befrämjade ty saken
ej om penningar, utan att kunna anskaffa
fem eller sex dylika. Rederiet för övrigt
hade att innan fartyget kunnat till
sin destination gör det hvarje en
dag med denna fasta last och
isedvanligt många förskattningar öfver dessa
kostnader innan något kan jämföras med assurans-
kostnaden icke betalar för att den fakturerade
differensen är nödvändig emellan last och
fartygsassurans, och denna nödvändighet
torde icke förr än lasten är utlossad på
sin destinations-ort.

Ofvan berörda motbjudande gjorde att
Kapt Kåhrmann klefva alldeles ödmjuka
och beslöt att följa sina afsikter till
30 franc, Andersson och vi köpte då
366 aktier för 10800 kronor att betalas, hälften
om 6 och andra hälften om 12 månader.

Tillbörje sedan ingången underrättelse
kom "Columbias" hedersordnat sig betydligt
ömmaligen för att lastassurandören gått in
för att betala ej hälften af frakten utgående
circa 7,500 francs samt alla öfriga omkostnader
för fartyget haft med lastens lossning
etc, detta har assurandören af lasten varit
skyldig till derigenom att den en gång
godkänt "Columbia" att föra sådan last och
till följe deraf nu vunnen skyldighet att för
denna del lastens värde [illegible]

åra ombyta fart, deltaga i den
flyttande expeditionen.

Då Cairga kalj'kajsmännen hade med
sakten att skaffa sig det emellertid ovä-
kit att komma till några besked, me
kafsa vi på åfven andad på att
finna om de hade annat ångfartyg
så lade de nära aldrig fått, om 30
högst 40 dagar kafsa så nu fartyget
ledigt att föka ännu fraktr. Dessa ägare
får nu uppgöras i Cadix så snart fartyget
är reparerad, och vi få handlingarna för-
utbekommande af assurans kontoret för att
för ett större område en den någonsin, sedan
den kom i vår ego, haft.

De aktie-ägare som fått äro:

A. Bäckström	75 aktier
Wm Bäckman	50 "
O.H. Ekman	75 "
A. Holmgren	50 "
G. E. Broms	50 "
Gunnarsson	15 "
Starnej	10 "
Gjöding	25 "
Frans Öhman	10
	Ja. 360 aktier

Offrige försäm A. O. Svanberg A. Fängquist
medd. vilka cirka dagar och nu äro de glade
öfver de kraftiga åtgärder, de tagit för att
skaffa sig aktierna af omnämnde

#

Aktien kommer nu icke ännu att anses
som betalad förrän hela beloppet, 1,000 kr.,
är betalt. Det kan alltså hända att vi måste återkomma
till del av Björkmans aktier, men någon
skyldighet emot de återstående kan jag icke
känna att vi ha, icke heller tror
jag att de kunna hålla något jämförelse-
vis att den stund vi sikte mot dem
det galoan i sättet att betrakta affären.

Överenskommelsen med Andersson är
att vi skola betala 2/3 och han 1/3 del. Vi
tänkte nu på dig ifall du vill ha
1/3 del av dyn ty det kan elyest bleiva vär-
mycket att klara för oss. Förmycket och nöj-
ligen flere andra vänner may aktier till samma
pris, men först är du.

Hvad Reinholtz's utsträckning beträffar
anse vi att det icke är så synnerligen viktigt
med att hafva denna ~~denna~~ annat än emot
totalt fullständigt, ty nu mera blir den så relativt
billig, och så snart den har last får den
deltaga så mycket i ed havni att det
icke gerna kan bli någon tvist emellan
oss deraban nedersidet, men bestämdt är
vi att icke låta den gå ut från Langesund
utan att hafva den assurerad mot total,
Ole Tonde derpåna vara god och göra
sitt möjligt för denna sak, om ej annat
hjelpen så, hafva vi tänkt midtalen
dig att till resa till Hamburg för att
a. dess datum vi behafva ju icke taga till
vara så är saken.

Kamlungen Bolag har sin agentur
i Stockholm och vardera
sätta så lag på sagor sätt som
möjligen med kostnad och arbetsspar.

§ 6 Affären:

Försluten följer en vara även som
gällande af planken kubikfot, den
gällande mått som följts är Bergman
Hummels, då deras det på vad som
kan vara bättre att följa endast en
sort under namn: Ulleåborgs skeppning
eller om det skall följas efter den
bifogade notan vad qualiteen betyder.

Bjälkarna få med säkerhet följas efter
följande beräkning:

974 st a' 25 kubikfot = kft 24,350
973 " = 18 920 = 19 " kronik. " 18,487
på " 42,837 kft.

detta är en beräkning som är med
säkerhet assez bör Köpa stämma, saken
är nu att få ett förmånligt pris, bäst
torde väl vara att följa handsfuld
mat Connoissementsbrigd om möjligt både
bjälkar och plankor till samma köpare,
Ein leverans vid Sjö hamn inom Ulleåborgs
Tullkammardistrikt. Ankarplatsen för farty
är som du väl minner vid Rödsta Holme
ch i "storhamn" farled Gimo.
Ett parti om cirka 100 Stand af gamla

Ett hjärtat hoppas att gravskrivande i
Bättaisen, detta kan du ju också vara
god att försöka tälja, men emedan
saken är så likt vore det nästan
bäst att försöka på det något men
sten annat håll såsom t ex. om du
finner lugnet att denden vintern framdrifvan
något sten dida skrifte vid Tärnsäf
kvarnen du nämnde något för din
adress. Det skulle vara kattare att få
fastyg för en stor partie ty 100 skuldran
veiga icke gerna kosta skjelkan.

För få vist de nu upplysa vaxarna
sten Gjö kunna tälja om ej men än
40 är pr kpt för skjelkan och 100 kr pr St för
Plankor få vör den affärn ledigt kunna
10,000, dock man kunna nog räkna kan
man kunna kan.

Jag kan nu icke förmina mig något-
vidare af vigt att nämna för dig kärde
syster, utan afsaknar dina meddelanden
snart möjligt om tid kulka förändrad
vara för närvarande kunna tälja.

Från de dina på sednden kan jag
är hälsa, de må alla bra, och jag för-
säkras att det är ett nöje att se kunna
kantrefligt det är, Mamma tryfves få
väl att det kan vanst omöjligt att
få kunna affärn till Filipstad en enda
dag såsom den kunde. Skynda kunna
kan icke afhållas komma kära vänner, och
det vore så för dem så.

2

Har är det med Stadsprocessen, kan du säga något om vilket år, eller tänker du på att göra det och kan du utveckla ditt resonemang?
Bengtsson förklarar för att det skall gå.
I detta sammanhang glömde du att nämna
kan du kan det med Hörnegårds kommande
Återkommen återkommen nu kom i
Februari, många ntom jag längta efter
att du skall komma kom, vi kanske
många funderingar här uppe, men du är
en god rådgivare.
Motsvarande åtta meddelanden på
vad i att som annat sinnestillstånd
jag kommit min och de minne samt
Nämnen Bergtons Skjutbjästa kvarning
och tankar din

Tuija Lyne hvaden
Ohr Adolfs

Happaranda den 3 dje Februari 1876 —

Min älskade Syster Anna!

De sista fyra dagarne har jag så mycket längtat att skrifva till dig men jemt blifvit förhindrad — dels af små pip dels lexläsning och allehanda hjelp dels ock af frammande —

Jag hade bref från Mamma där jag deraf att du ej är hemma i Gefle fick underrättelse om vår lilla Lenutes [illegible] du skulle väl tycka att vi [illegible] som inte telegraferade till dig — ty att du hade mig i Tankarne under den tiden var jag nog viss om —

Ja nu har jag äfven [illegible] sjuk och [illegible] har varit så [illegible] hon [illegible] är [illegible]

vår Broder Hjalmar — jag vet nästan ej mist annat hemma af alla syskonen — Från Alli lär tyder jag ej det har riktigt goat — efter jemnyårsa skref att hon var så gruflig emot vid deras sammanträffande — Sofie Bamman har nu haft bref från Hjalmar som bifvit friska igen —

Hemma [illegible] jemt jemt jemt — om jag vet någonting om Mathilda som de ej veta — men mist låta de som de nu tro de att de fara är förbi — inom hemmet oroliga frågor nämna väl ändå om att de ej äro så satan nu hörde hon om christningen att jag haft flere bref — och i går kom han hit för att fråga mig nu då vi vore ensamma om jag hört någotsa — jag sade då — ja nu säng nämde de om det hemifrån att Hr Belfrage ofta frågar efter henne och tycker det är förunderligt att hon så ej skrifver så är så för hon de skadade stämma af hen

Åke var så är hon så mycket längre
i stället — jag tycker också att hon är
rätt söt — och är nog belåten med henne
som jag kan förstå — hvad snarta
hennes ankomst vållade mig kan jag
icke nästan omtala — men mycket fort
har jag fått kli frisk efteråt — nu har det
lite gått tillbaka med min rashet — ty
dels har jag lite halsfluss och dels har lillan
varit lite gnällig de sista dagarne —
om söndags afton — (den sistlidne söndagen)
hade vi ihuistning och då var jag så frisk
så det var riktigt roligt — flickan heter
Hilda — Helga Emma att vi togo af på
bilen omkring hemmet som fadder — och
att Hanna vikarierade för hemmet —
Jamt att barnen underhållit nästade för
att liksom som de äro mycket belägna
att stanna hela eftermiddagen hos
oss. Jeppa påstod sig vara generad af
att en obekant hade gått [illegible]

gen efter Mor —

Ja Gud hvad jag är glad att dessa obehag-
ga veckor äro öfver — de äro ej alldeles lika
samma för mig utan hela huset får nog
ha känning deraf — men nog har jag ju
rätt lisa att det skulle bli så lite besvär-
som möjligt — bara jag nu får vara frisk
så går det nog bra om också ej allt kan bli
skött så som jag skulle önska — [illegible]
Har jag att hålla mat åt mina kamrater men
om jag nu några veckor kan hjälpa vi —
att ensam föda hemmet så få vi väl bra
ja med välling — jag är icke mera dess
jag vänte — krafterna de bästa återvänder
ännu sin kos —

[illegible] Farbror är för rätt länge [illegible]
det var så roligt hemma att vi [illegible]
af dig så — men [illegible]
jämnåga! — [illegible]
säga mig är [illegible]

Förra Gemenstadt.

Från Anna Ribom hade jag bref här om eftens – deri hon så mycket ber att få höra om jag vet någonting om Lin Sahlström – samt ber mig då jag skriver helsa dig och Fröken och barnen – Fredrika kommer ofta och frågar efter dig och helsar – hon tyckte att jag var så vacker medan jag låg i barnsäng – men nu är det förbi igen – så jag tror hon tycker jag borde lägga der ifrån.

Ja mycken nåd och barmhertighet har Herren bevisat mig sedan jag sist skref – måtte jag alltid tro-get hålla mig tät honom och tröget anropa hans bistånd att tälig och glad sköta mina åliggganden – men ibland är det visst nog ibland bi lite mulet —

Helsa hjertligt om kära Emmy Ernst och alla från din tillgifne

Hilda.

mes lunga blifvit på någotts vis lätt ty att lungan var skadad är ju hon viss – ja det är mig alldeles obegripligt – jag kan icke tro det – ty hon var så rask när hon for – jag kan ej tro att hon var klen af annat än förkylning och öfveransträngning ja hon kan ju taga miste så de jag —

Jag tycker nog det är bråttom om de två <u>alldeles</u> såkom – ty det blir nog ett hårdt slag om det nu ändå går så – man ej annatt kan tro – innerligt önskligt för Alla att de nu få tillbringa en liten lyckelig tid med hvarandra.

I förra veckan hade Frida besök från Johannes – det var så roligt hvar ej honom — Om alt hvad det här veckan att få träffa dig när du nu snart kommer tillbaka och att få se dig att ni åter är i Eskilstuna – i sådan

ója lugna hann invid Tallskogen—
der ni kan samla ach drika dekakt
på Faustrunt så mycket ni vill—
Jan Herr Holst ach rekammenderar
åt Krook ach mig—ja Herr Kapet skulle
ni tiic dessa ach drika Faustrunt.
2 Krook är mycket frisk i vinter—
Han har nu fagitt sig för att stiga
upp 5-aftast ½ 5— hvarje morgon—det kan
nu hända en sådan vana att han kan
i sova längre— så promenerar han
hvar ends midt på Tiic vikt gränsen ja
intet väder afhåller honom— kom
mer då hem hungrig som en varg ach
är mera noga an förr att då får en
god middag genast serverad— ach
om på vintern kan man nog tillfreds
ställa denna önskan ty fårskatta
ach fjerdingsorter at få jin antingen
ach öfven fisk— så vid han
på tiic hvilan ½ 8— så ro hör vi

ha förändrade vanor— men icke i
så stor skala— En sak som är lite be
sam för oss i vinter är att Atta inte
alls är rask— alltid är det nånting
som fattas— så att han får för dum
ma skolan mycket— Få se om de
Kommer att tycka att han växt
en endaste smula— eller så blek ända
som kuta— Men Fredrique ach tär
dervåra då i stället så att det
dina är ganska fram ach bra ach
gör ej mycket besvär— C. om
bekräfta dessa goda gåfvor— 2 ser
ändig lik— skåter sig bra i
spräder omkring sig i hemmet—
Margretha kan ej
var här, så christina
nyter—

Tillkännagifves

att

framlidne Häradshöfdingen, Lagmannen och Riddaren

ADAM MAGNUS KJELLERSTEDTS

efterlemnade Enka

ANNA CATHARINA KJELLERSTEDT,

född ÅMAN,

fridfullt afsomnade

på Afvan den 18 September 1868, kl. 6 före middagen,

i en ålder af 78 år och 2 månader,

sörjd och saknad af 7 barn, 36 barnabarn och 2 barnabarnsbarn.

S. B. U.

Sårbyn den 20 Novemb. 1864
nå aftan qvinten

Min Bästa Hjärtlade Wän!

Nyss har jag fått ditt kära brev, som du gärna
önskar till wände mig; ach jag skrifver nu några
rader i afton, på det att jag äfven nästa Måndags-
morgon må få glädjen erhålla brev från
Dig, min innerligt önskade Wän.

Du uppdrog mig att berätta Rina för din
räkning åt mig, detta gör jag nu först med
sändebyrdens, n. b. för öfrigt liggande

Ja, kära Min Anna, jag vet nu icke hvad jag
skall skrifva, ty jag tycker mig så elandig
arbi som på dut. Det är verkligen i många
afseender tråkigt att vara affärs man, ty
utöf det mycket bråk ach idealiska tändstandet
i mårtan ett ach det samma) blir man slutligen
så tam ach tråkig, att då man märker det
måste man skämmas för sig själf. Men jag happas
duk, att då jag en gång blir så lycklig att
jag icke alenast får ega Dig (hvilket jag nu tror
att jag gör) utan ach ibland) får klappa dej
wid min sida), skall det lilla ev mera
poesie i det dagliga än hvad det nu synt-
ligen är, ty nu är det ganska prosaiskt — alle
Chur? Jag har mitt Kontor bredvid Brunnet som
Rian blickar på så väl det ofvan lite meddelat
i bland), måste du tycka på, (fast jag ytterst
lit) att komma från Kontoret —

Kära mamma! Måste jag återigen resa bort, samt
blir då första helgen denna; det blir dock roligt ju
lite på måndagsmorgonen får jag far, men
tänkte jag även komma på min födelsedag
så att jag hade min jag kommer hem vore de
mycket trevligt; men nu tycker du vist att
jag är alltför mycket ifrån? och det
kan ung även hafva sin grund, likväl vill jag ny
dagligen öfva mig uti att vara nöjd i alt, men
det blir icke så fort ——— ———
Alltnog har dock tvänne år, ty i ett fall är jag
mot gamla råds att jag är på väg att blifva
för mycket nöjd och likhnöjd med mig själf, och det
kommer vist däraf att jag nyttjar Guds ord alt
för sällan. Ja, kära Mor, även derför längtar
jag efter Dig, ty jag tror att det då kan blifva
bättre med mig.
Jag äter i morra i afton — Hälsa mamma, Pappa och
små Systrarna, från
Din egen Johannes.

som bjuder dig en varm godnatt, samt önskade nu ja
en lugn Natt!!

Älskade Mor! Efter att sofvit gott will jag nu hälsa dig
god morgon! Ack hvad man borde vara tacksam mot
Gud, för sina många nåder, ty den är en af de förnämsta
Gåfvor Han gifvit oss. Det har jag ofta erfarit i mina
tonår, — man är dock så benägen att glömma och tacka. För
allt, hvarför borde man vara glad för, göra på dagen
på förfarna, då jag tänkt den väl...

[illegible] Helsingfors [illegible]!

Hvarken är jag mycket road af Rotham, det vill säga inlåsa i aftan på ett bjudgäst [illegible] aftonen hatten. Det har blåst tunlejon [illegible] dock [illegible] har också gjort tunlejon hop så att [illegible] dock har det icke gått längre för mig, men [illegible] har August lagat hela dagen och Riksmessanat.

Sent blir det att nu komma in till Rotham, [illegible] det [illegible] gå och [illegible] Hedlunds, [illegible] annars skulle [illegible] robligt.

Så nu är min Kära Anna [illegible] kommen att gå. Det blir allt roskeft [illegible] Petersburg denna årstiden så [illegible] som jag är, men mig [illegible] andrik gå. På Fredagen [illegible] med Stockholm, sedan [illegible] väl mina i Petersburg [illegible] mahand [illegible]

[illegible] af [illegible] [illegible] [illegible]

Kära mor! I midsjöfältet — så gemensam kommit
uppgiften lik den synts. Det vore bra skönt
om Emerentia annu vore qvar, så att man
med [illegible] Rande, så vi skulle kunna gemensamt
[illegible]

Nästan Gothenburgs resa Kan nu icke
blifva utan så jag endast kan fortsätta på
mitt Stockholms, ehuruvål jag mycket tycke
att det vorit bra roligt.

Jag så mått orolig öfver kommet, då jag nu
mitt uti stryknne hafva vida på att jag är
bättre. Sedesom lär att döda har knekarna
igen i boden samt icke låter nyckarna sitta
i dörrarne på dagarne, då de så lätt
kunna rymmas och gå in på nätterna för att
stjäla. Jag tycker det vore bäst att de skulle
låta johan ligga inne i Rådet då att de
kunde vara en smula tryggare derinne
Om Gud låter allt väl gå skulle jag tro
mig vara hemma om 2 veckor, eller högst tre. Tala
resen jag genom Finland tillbaka)

Jag tycker att det blir bekvämt att tiden blir
så utsträckt. Kan Stockholms medmera
Kan nu icke skrifva dit —

Jag vet nu intet mera att skrifva om hälsa
hem Emil så hjärtligt mycket de hälsa oss för din egen gamla
Johanna

Min Älskade Anna!

Tusen tack för sednast, samt för detta brev af gårdagens dato; åfven hvad innehåll jag vint, icke blef ledsen på Dig, ehuru jag nog blef det på den som skyller in dylika skäl för att den möjligt bortlaga det godt som Gud gifvit, men den gången tror jag att den lilla lunde öfvervägt; ty genom dylika fel får man verkligen öppnare ögon att, som du säger "vara på sin vaktpost". Som sagt var icke blef jag ledsen på Dig, men det förde mina tankar till alvar och bön till Gud att Han måtte leda oss i sin sanning och frukta, och styra det så att vi måtte blifva rätt lyckliga med hvarandra. Jag har trott mig förr hafva den förtrostningen om att vårt äktenskap, skulle vara af Gud, men ofta har och annat velat insmyga sig.

Den huslig trafvaden och den dyrbaraste af allt jordiskt godt. Jag tänkte att tänka på Valamons ordspråk, och samt vill nu bedja Dig slå upp det 31 Capitlet, och läsa det från början till slut. För ro skull vill jag och anföra Luthers ord: Den högsta nåd och gåfva af Gud är att hafva en from, vänlig, godtrogen och huslig maka, med hvilken man kan lefva i lugn och åtanke hvilken man kan anförtro allt, hvad man eger och har, ja öfven lefva och dö med hvilken man kan på barn. Kärin! utan vänskap som denna, du har en man som håller dig

S.

kan Du så en förlorelse? Jag tackar Gud!" — —
Du får icke vredga på mig att dylika Journalsaker gräkomma mig; ty ny wore det mycket tröttsamt om alle icke ville lefwa lyckliga med hvarandra. Tror icke Du att alle lefwa det? Du är ju ett rätt barn, om ock i ett och annat afseende oförståndigt, ville du ju det lilla det baita? Du sade mig då alle samstämmade sin i detta ämne, att du ad elak, men detta tror du väl icke själf? Hvad mig beträffar så är det som jag oftast och wiost jag känner mig själf, att jag är mycket ömtålig och känslig, och att detta element, så lätt åfwergå till bitterhet, om jag af de kära behandlas med likgiltighet och köldhet. På detta fel har jag i hela mitt lif haft strid och om möjligt attraherats, men tyvärr har jag icke lyckats; ehuru jag mångfaldigen erfarit, att om jag måtte wara kyld och afwen i det förnärmade hårdsinnad, har det gått ehuru under sorg och wemod. Summa Summarum kung fältjer ja; att wi borde lefwa lyckliga tillsammans. Du är ändtligt samd samt har en godmodig afsigt och älskar ju mig! Och jag är en fattigsyndare, som mångfaldigen mäste öfwerlägga dig lycklig, ehuru jag wet, mina mångfaldiga brister. Mina erfarenheter ifrån lefwet, gifwa mig wid handen, att om det skall lefwa lyckligt bra, måste man ständigt bära hvarandras swagheter, och låta en annan få sin wana inom gränser, ja mycket gärna det måtte att man bör lefwa borgfred dock hata rätt samt så mycket; men att så i medlidsamhet, och Kärlek bära, som det lilla den ene den

andras hander?

Men min Bror-vän, du skall nu icke bliswa rädd, mig
tack mig gär för det misslyckade lilleväga. — — — —
(Du skall nu vara snäll, som ett förtroligt barn, ja,
jo vara), säm Du redanerade med dessjelv, och säga
mig din tankar i de nämnda ämnena.

Du sade mig, att Mamma och Pappa rådplajat om
sitt giftermål skulle ske, samt att de avbleijvit de
dagar som voro ifrån dig då jag var der. Med detta
är jag ock nöjd, ehuru jag tänkte redan att det
vore bedsamt att störa dej i din skola med dessa
små tramen. Vi kunna ju låta det ännu några veckor
vara obestämdt, tills vi få se huru det passar sig
vid vår nästvändsjt att det skall ske innan juni månad.

Helsa nu Din kära Mamma, jag längtar, att åfven ja
säja Mamma) så hjertligt från mig, och säj att Hon
icke får säja mera dän kära Otta, utan glädjas åfver
att Hon är hos Gud, ty jag fruktar att vi icke få
behålla Mamma. Så länge Hon sorgen får tära Hennes
forthfarande så om jag tyckte nu.

Fru Bergman reste i aftan, jemte sin man, förbi hvar
Hon anmoder sig till Stockholm för att få träffa sin far
hvilken är svag, sjuk. Af dem Då nu Fru Bergman är
borta kan, vad icke någon vara för Eder ske det, hvil
Herr vore rått saktmodig. Jag ångrade sedan att jag icke
skjuts anhöll att få Dig med mig hit, emedan
Jag på Björkfors. Min gamla husbållerska var alle
dast misslynd, då jag kom undanmanne.

Nu slutar jag denna långa Epistel. Samt tillönskar dig
till Höjdpunkten styrk och! godnatt hjerta och

Din Johanne

Nidingskär v. Marbyn den 14 Jan. 1864.

Min Älskade Wän!

Jag har nu att innerligen tacka för Dett kär-
komna bref af den 20 sidl., hvilket jag på sin tid
emottagit, men genom mycknad resor och dess
bråk har jag fördröjdt att besvara detsamma.

Ät ditt bref ersar jag att du förundrar
dig att jag kunnat fatta Kärlek för Dig då
vi så lite fått wara tillsammans; detta war
mig icke owäntat, som mycket mindre
underligt, tvärtom. Dyre Wän, äro mina ord
upprichtiga och sanna, och hade jag tillfälle att
muntligen få förklara mig för Dig tror jag
det jag tillförsäkrande kunnat göra det, men att
göra det på papperet förefaller sig ej träffligt.
Jag hyllar och erkänner det, att inga andra bora
hvira hvarandra till än de som innerligen älska
hvarann, och jag skulle icke alls vaga förena
mig med någon som jag ej wore alldeles till-
bäka; men Karleken är ofta af den beskaffen-
heten, att den som den älskar tror den sig blifvan
äfter älskad. Men man har ofta misstag, så gjorde
jag denna gång! Dessa anförtadt will jag anno
am gång säga, att jag af uppriktigt hjertat älskar
(Dig, icke annan jag ej blifvit lugn i mitt inre
förr än jag erhållit dig, Dem jag icke allsångs

Nej, jag tror det jag [illegible] jag nu erfar av del. Hanke
[illegible] och, det ingen motsvarande Hänsla
medan hos Dig jag har och är övertygad om
att det varit Gudsvillen att jag fått dessa
stöp, ty jag har blivit allt mildare på mig och
mera, sedan jag fått skriftan till Dig och dagar
minna hjärtans tankar. Jag tror också att
Herren håller mig under sin milsas lydnad, så att
jag icke 2 anklar eller mer det som är honom
emot, eller oss onyttigt.

Ack min Dyre Ivan! hvad jag nu önskligen
hjerna skulle vilat få personligen träffa
och samspråka med Dig, emellertid min broder
Ivan, vore jag ändelös tacksam om du fort-
farande ville sända mig svar å mina brev,
det skulle uppmuntra mig så mycket.

Det var innerligen kärt erfara Dina erfarenhets-
rön, att namnligen det du tycker blifva allt
sämre och sämre, (i egna ögon förstås) samma får jag klaga,
ehuru jag också har funnit att det är en lycka
att alla mina försök på Heligen väg äro
på det sätt att jag ofta funnit mig förtviflad,
men samma nåd och förtviflan har drifvit
mig till Jesu Förtroningsblod, som har ut-
plånat all ohelgd och den gjort mig lycklig
och försonad. Ja, Kära Dyra Broder, hafva
alla stå att Frälsar och vara glada uti den
stora nåd som är oss kommen i Jesu Blod och Död

[illegible] glada? Ogsaa alt det
lilla [illegible] fått vidta på denna stora nåd,
[illegible] (Nåd) af Ope i tiden aldrig kan tillfyllest
uppskattas. Måtte Herren få behålla, och draga
oss allt närmare och närmare till sig, samt
göra oss slutligen delaktig af den Stora Salig-
het som är beredd åt alla Guds Folk.
Dyre Fyster! Jag har många år arbetat i egen
Kraft, och tänkt mig på det sättet vinna
i mitt hjerta; tills jag slutligen fått erfara
att detta var mig omöjligt, samt ett omvändt
begrepp. Jag måste icke mottaga nåden för
intet, jag har blifvit nödgad lägga till min
bidrag till förbättringen, tills jag fick, som
det antydt, på det blifva förlorad, då blef
gått, ehuruefter en lång omväg, få afslag
Syndens tryckande börda, då blef jag fri, glad
och förnöjd att såsom en lians anförvant
få uppropa Halleluja, Ära vare
Gud i Höjden &c.
Måtte Herren af sin stora nåd få behålla oss
[illegible] inför andan!
Dyra Fyster! blif nu ej vred, eller ledsen
öfver att jag så hår tvekant skrifvit Dig
till. Det har varit för min Känsla tråfligare
derför har jag fjärmat det. Önskte alltså mina
skrifvelser vorder, det de [illegible] och jag har
mycket att skrifva.
Vänligt [illegible] Dina [illegible]
Johs Lundström

Kära Syster Anna!

Så lång tid har gått förbi, sedan jag skref till Dig sist, och sedan Du skref till mig är det verkligt långre sedan — Du har också veckat bestyr, då Du nu har tvänne små. Då vedermödan, att lilla Otto skall vara så ljuvlig — synen har blifvit mycket bättre, då han blir större. Jag hör att Jag och Axel, eller Axel och Jag — stått Gudfar åt den lille gosse — Jag tackar för den åran — Det är dock ett ansvarsfullt kall — att vara Gudfar Kristian Axel och jag enstämmigt derute förstås.

Emedlertid så får det som dåtid roligt ändå, då man är gudmor — Ja jag tacker jag — — — — — — —

Tänk, nog är det underligt, att jag är mycket redan tills tre gossar, sade Ester, då hon hörde att Hilda fått en son — det lät så roligt, ty hon var så allvarsam och satande efter om hon misstagit sig, då vi började skratta.

Jag kunde Hilda hittat på mindre fult nam än August, det är det fulaste namn jag vet — måtte icke gossen stackare bli ledsen öfver det i en framtid — nog tror jag, att om jag skulle säga detta till Hilda, hon skulle börja på grubbla och ängslas öfver det, som öfver allt annat. Det är så ledsamt att Hilda säger, som om hon vore envisheten själf, ledsen ja hon skrep sist, att hon aldrig mera skulle bli glad — Hilda jag vet ju att det är för Din skull jag

kan i likhet där en häja afton dig i kramen
som den gamle dig förstår mig i fin naturlighet
för mycket detta är — men att aldrig skuggad — det
är mer dant väl mycket. Gud låte kärnan åter slå
dina rötter till skaft och själ. Om hon blir friska
till midsommar — då kommer Du, kära Anna
med hela maran sött. Och om Du ansåg hur mycket
glädja oss derav — knapst en dag går förbi att ej
vi icke tala derom - att lusande fjärilar äro uppfyllande
hela oss skola ta emot en rätt trefligt. Om nu
dessa fjärilar skulle omkullkastas och ej komma
O, det vore så smärtsamt, att jag will ej tänka derpå
Ja ha nu glädt oss så hjärtligen derav, att
det kan Du ej begripa. Jag ber riktigt Gud ihvarje
gudstjänst att Han styr allt som vi så ängsligt mena
kunske den Han i tänket som vi derför må
lodja honom ske din vilje. Om Hilda i klyfverfrun
då vore det tydligt att Gud i wille såsom vi önska.
— — — — Enhart är min mathvardslåsning slut,
jag skulle önska, att den icke ändå mycket
längre, så roligt tycker jag det är; ju längre
den fortfar, desto mera nöje har jag. Jag har
i en enda vän bland de flickor jag läser med
utan jag är för mig själf alldeles, och ändå är
det ytligt inte så tråkigt, ty om Du visste hurne
det är, skulle Du ej kunna få det; så till den
grad otillgängliga är de missförstånd, att
jag i will märkare mig vara alls. Ehuru himmels-
färdsdag skola vi' framdeles tillbaka och
afslappa vår vardag att bo älska och lyda Herren
Gud — och att vi finnas själfa alltmera bekanta
varann regliga stunder och inga alla tankar dessa. Ehu
Gud skall jag vet ock vara vi tillsammans i vår bo —

Jassen den 28 Sept.

Min älskade syster Anna!

O, vad jag Kämnas mej illa till mot Dem ej skrivit Anna till dej, goda, Kära Anna! Först måste jag av innerligen tacka dej för all din godhet mot min lilla flicka. Det är så likt syster Anna, att ej sky någon möda eller besvär för att bevisa Kärlek. Desi var så lycklig att få motsvara Annas Kära, vänliga anletsdrag när vi fågel sidan sena Sommaren hon var hos Fr. Malmberget. Det sådan lycka det var — Hade Hon ej träffat dej, Hade Hon ej vaknat i Malmös hjärta

det verkade så främmande med Kronofogdens möblering. Må vår gode Faders välsignelse få följa oss vid det nya Hemmet!

Kära Anna, Hans Comb. v. är ej Anna färdigsydda, jag hoppas få dem nästa vecka — och Desi märker dem då, så att vi Kanske sända dem direkt, ifall ej Desi vill ha dem först. — — —

Så ber jag dej förlåta att jag ej fått sänt innelåggande 10 Kronor, dem jag sade jag skulle skicka så snart. Men jag har haft så mycket många utgifter — skulden att betala en lång tid, så att jag hade litet ont om mynt. — — Ej vad vi tyckte det var roligt så och trösta Fiking — så innerligt var och hvarje Han sänd!

morgon. Ack så fick kondela
rum med dej och åtnjuta allas er
stora vänlighet. Hon tyckte också
att tid det är så hjärtevärmande kom-
ma till eder. — — — — —

Tack, tack till er alla.

Det är obeskrivligt gott för mig
få ha henne hemma — hon är
så glad och lyckelig — sjungen sina
små sånger dagligen vid pianot och
kynes hu det så godt med sin Gud.
O, må Han få behålla henne för
tid och evighet.

För mig är hon till stor hjälp, och
med barnen är hon så rar och snäll,
de hålla sej så inkt till henne.
I dag har Elsi börjat sitt arbete
i Söndagsskolan här på missionshuset.
Säfström gladdes sej åt att få en ny
medarbetare i den lilla skaran av
Söndagsskollärare. Och för Elsi själv
är det så nyttigt.

Vi ha nu flyttningsbekymret för oss
kommande vecka — tänkas vi få
flytta fredag och lördag, men ännu
är tapetseringen ej gjord och i hela
den målning som skall vara. Hem-
styrelsen har emellertid röjt ur alla rum-
men, utom kontoret, där det ännu
arbetas. Måtte vi få bra väder dessa
dagar, det vore vi bra tacksamma
för. Det försiktigaste är kanske att
där i nummer nio nästa vi inte vet vi där
i går, den allra mörkaste stund

Ernst Junge vi gå råka, men han hade
nog gå många timmar lediga till
visiten då han reit var här.
Vi fingo hälsningar fr. Ruth Svens-
mies nyss genom Erling Pedersen,
som varit hemma och kom tågen
om Björkfors. De stå ju fundiga i
soresa till Gtb. Jag blev då förvånad
höra därom i dag — Ester hade hört
det härifrån, men glömt att tala
om det. Nå do, nu fått i alla
avseenden fra.
Helda är ännu på Sextorp — det är
då tomt efter henne, vi längta då
att hon skall komma åter.
Nu är det sedagt — jag måste gå och
ställa om ute det får i ordning till

Gossarne springa här och titta, ser
jag, om gå Tant Jenny skall komma
dem något snart. Do få gå vanligt
sent på aftnarna och gå därför
gerna två Roji tidigt.
Måtte nu Henrika gå så alltför kna-
gifft med sin stora "bankkammare".
Ty en hop med glada munbra
pyrar skaffar en åtid att göra-
och ser skratten. ——————
Men hon synes vara förnöjd nu för
tiden, ty ekonomin blir nog visst
ganska god, skrifver hon.
Nu ha alla fått se och snorgåsar-
"de stora", sitta inne i salen och
sundra på nå' tapetprover..
Lätta vel Ebbi i hälsa varmt lik

dej och eder samtl
Gud välsigne dej, älskade Anna,
för all din godhet!
Din innerligt kärlegine
Anna

Din bref med Ebbi bränd jag
genast qvitt, enl din önskan,
Men nog var det som lätt svårt!

Hjalmar Taube
S Vasagatan 8
STOCKHOLM
ANKARSRUMS BRUK
OFVERUMS BRUK
&
TORPS MEK. VERKSTAD
ÖFVERUMS
ANKARSRUMS
LAGERHUS
REDEMAY

28 Februari 07

Min älskade Mamma!

Har just afslutat uppläggen i inventariekontoret och får mig nu åter på skrifva några rader, för att lugna mamma.

Så snart jag kommer i fatt med mitt göra, så ska nästgien alla bekanta tankar om Rio. Men om söndagarne känner det att de komma igen, men de skrifva dagare och dagare, som tyder på att det någon krappolj draget dem bättre dem i förväg. Hvad emellertid de s.k. fruntimmerne beträffar, kan jag ej säga, huru jag skall göra med dem. Men det vet jag väl nät dnatt.

Papper är fint nu uppe på riksdagen. Så är det bli mycket arbete här.

Många hälsningar till Eder alla. Ja, jag skriver ej till

Sigrid, min lilla. Vad du saknar Lidköping
för, förr jag ej annat än lida lider.

Hälsningar
från mamma och
Ernst

Bäste älskade Anna!

Nästa Lördag denna tid på dagen är du väl ganska trank
kanske jag får efter kullerbyttan det för prickstolen — håll
på säga — vi ska alla en gång den vägen para så flickan —
som skep gammelmånta!" — Men skämt åsido — Gudvalsig
ne dig käre Anna — Hela Sahlströms många hälsningar
och lyckönskningar från mig — De ha de vist rätt att
vänta ett långt brev ifrån mig — men jag är så fattig jag
har ej något att skriva — några små gåfver skulle de ha
ifrån oss lite var — men vi ha ej ännu bestämt om vi ska
låta kongl. postverket förtjäna så mycket som att vi skulle
sända ett litet paquet per post —

Jag tycker jag det är dumt att du inga tårar har — ju
längre det lider till ditt bröllopp ju ledsammare förefaller
det mig att jag ej är hemma, men tyst tala alldig om det —
Lindh var så hjärtans artig och bad mig hälsa efter honom till
Skalleträ — Björnbarka! — ofantligt snäll —

Räker du ännu? — Skyll mycken mycken tack för onyskbrefvet —
Ack Gå' myckat annorlunda det nu blir än förr emellan —
"hvarvänd hamor skiljas — vi ha just aldrig varit så der obegripeligen
intima Jystnar Du än jag — inte haft så trefligt af hvarandra
som vi kunde ha haft — men säkert håller du ändå af
mig likamycket som jag dig och det vill inte lugga så litet
för dä vet du hur innerligen jag önskar att du skall få bra
och glada år som det ska vi ett dera om skall få allt
gått tillfälligt och godt som möjligt. Hälsa nu Gud ge dig

väl så förfärande vara anspråkslös och god och människan
du hittills mött — måtte du väl aldrig gå för långt
din åsikt att föräldrar och syskon — så stark du vänt dem?
Jesus förvänd av att bibehålla din moraliska styrka —
Säkert blir det mycket tomt efter dig derhemma, men ingen
skall väl önska att det vore annorlunda än det är —
Jag verkligt tycker jag det skall vara för dig att på samma
gång känna upplyftelse Pappas lifliga önskan att du ingen-
städes är än som anbefaller sig åt Gud — den blir lycklig både
i tiden och evigheten — jag är så glad att Pappa fick denna
glädje han behöfde och så väl — För Mamma återigen
befarar mig dina giftermål såsom en ny prövning —
Hon tycker först det är så oriktigt och så förnärmande på det vis och
är rädd och så rädd att icke det blir så ljust som du
nu tror — äfven blir det visst en stor saknad för henne — Ack
måtte nu Jenny bli en snäll och bra flicka som kunde till
någon del ersätta dig — jag tyckte Jenny började bli så trefflig
men nog har hon ett ömtåligt lynne —
Men hvar är det med Hennes utslag? — Lärt av räfsornas
utslag kan vara så farligt och så långvarigt —

Fru Lindgren har i mycken, rund för sina dumheter har
hon sagt till någon — att — Du jag på lediga stund så snor jag mej
uppå sängen och vänder hela ansiktet väggen och tänker på dem
de minnen — och då val så i bättre — och nu har jag beslutit
att då vill jag tillbringa din lyssningsdag — och om jag
lyckas det har jag vetat att så är det hända att jag inter
famnen eldfly på din högtidsdag också —

Kära Systrar och barnen hjärtligt hälsade dig —
åtvarta. Mathilda Ulfsjödem m: fl: —
Vidare redogörelse har avsvikits af Augusta Bruhn
och Albertina Flodlund — det var för övrigt riktigt trefligt
Albertina har mycket att bli fvitt om varandan — Som tyckte
om mig att jag var fetare än i höst och för övrigt mycket
ter — — — Förra Söndag var vi i Albertina och jag
i kyrkan på fm: på eftermiddagen gjöng vi i alfabetet
andra tio grafen att hvad vi skulle uppfinna och jag tyckte
vi fann det vara roligt — Ylenik Flaggström följde oss dem
hit och torde nog vara lite små för pickad än jag tycke
i Albertina — jag fruktar han tänker litet för mycke
på Lapparanda — Kanet ho vet — han är tom om tvillingen
men nog vänskaplig och det är gott —

Det är nu måndags qväll och jag måste afsluta mitt
brev — ty i morgon är det så brådt hos Hansson Lundberg
är här men hon har så brådt om hela huset skrubba
nytt till Påsk — Flaggströms kommer då hit — Lilla Anna får
resa till Umeå till helgen —

Farväl nu min kära Syster så se om jag får tid att skrifva
litet mera mer — hvarom gå hälsa hjärtligt Pappa Mam
ma Albert Justin Systrarna och vännerna

Från din Syster
Hedda.

P.S.
Jag har idag haft besök från Mr. Mister Clara — hon är angelägen om att få
träffa Hanna — emedlertid är Hanna ute hos Guvernanta Blatten — Helsar ock.
glömmer ej gå till Mamma emot Qvällen — Brännvinspolkorket
tala Jag om för Lindgrens dessutom

Käre Elsbeth Anna!

Mycken och hjertlig tack skall du hafva för din snälla
bref, ehuru Ericsons som hämtade Posten, gjorde undan
brefvet ifrån dig och då måste jag medgifva att jag tyckte
du var bra likgiltig, om icke ens för ögnen skulle skrif-
ven då hon ändteligen kom fram dermed, var allt miss-
nöje försvunnet och mitt hjerta uppfyldt med tacksamhet
och kärlek.

I förrgår var jag i Eric Antis bön och der hade jag
en rätt lifvlig discurs med Leestadianerne. Med Erki
Anti fick jag ej alls samtala emedan han ögenbarligen
skyddar för att mästa samtala med oss. Discussionen var
- som vanligt om Rörelser och Nåder. Det är förgäfves
höra huru förvillade den äro. Dock måste endel af dem
medgifva att jag hade rätt. Gud gaf mig nåd att utan frukt-
- tan samt äfven utan ifver och förfäring säga dem san-
ningen enligt Guds ord. I dag har jag afhört ett längt
samtal emellan Erki Anti och Farbror. Det var
mycket härligt, men fatigdomen afsvalnar mycket då
man vet att han håller med den han talar den förträmde
förklarar att vara.) De förvirrade reglen och rörelserna gorde
lika om början att obehaglig intryck hvilket dock genom en
(illegible) åtföljande smart förjan no. I afton ökar jag för att af-
hörs mycket härligt och rörande. — Om de äro på orätt väg
(illegible) på (illegible) (illegible) dem på rätta vägen

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] nyfikenhet.
[illegible] tänkar, varm, innerlig,
[illegible] Du läser
säkert [illegible] att jag mer än gärna läser Dina
brev. Jag [illegible] att jag mer än gärna läser Dina brev
och [illegible] att du [illegible] mig.
Jag [illegible] att dig mer än jag kan [illegible] för=
[illegible] att dina [illegible] tankar om vänskap. Du måste i sanning
vara mycket att beklaga som ej kan vara belåten med
dina vänner. Då är jag mycket lycklig ty jag
är så belåten med er och håller hjärtligt av dem jag får
mig vid.
Hos Maria Burman var jag en dag och en natt i förra
veckan. Der hade jag mycket roligt.
Jag har ingen liten kammare som du förmodar, utan
en mycket stor Sal. Jag har så många gånger blifvit
[illegible] efter det jag skrifvit detta brf. Och hvad det [illegible]
[illegible] och tråkigt, men jag kan ej hjälpa att så
är. Många helsningar till Fru Wallin, Hilda Alderin
ra samt alla som fråga efter mig, hvilka ej [illegible] vara många.
Jag bör du väl förklara för dig det jag [illegible] Gå
få träffa dig" i mörkret," men tyst min man så får du
[illegible]. "Kolli."
Förnäm min [illegible] Anna. Tycker du att det är
roligare då jag är borta än när jag är hemma?
Skrif mer snart. Kalla mig Sinan gotländska
Margretha
Fader [illegible] vidare Emma och Leg. Vännen er vara
hjärtligt välkomna till Midsommar.

[illegible] nyfikenhet.
[illegible] är det gifves människor, varm, innerlig,
[illegible] människa, men än att finnas den människa, som
[illegible] förstår eleven och belöfsar sig. Du löfvar
mig icke förrän att dig mer jag kan lifvas gifva
så mig rätt att draga ifrån munnen att dina afver-
sidiska tankar om vänskap. Da mätte i sanning
vara mycket att beklaga som jag kan vara belåten med
dina vänner. Då är jag mycket lyckligare ty jag
är så belåten med er och håller hjertligt af dem jag får
mig vid.
Hos Maria Burman var jag en dag och en natt i förra
veckan. Der hade jag mycket roligt.
Jag har ingen tid att kamma mig som du förmodar, tvärtom
en mycket stor sak. Jag har så många gångor blifvit
afbruten medan jag skrifvit detta bref. Och hvad det går
ohyggligt torrt och tråkigt, men jag kan ej hjelpa att så
är. Många helsningar till Fru Wallin, Hilda Albertin
na samt alla som frågar efter mig, hvilka ej lära vara många,
Jag borde väl förklara för dig det jag ämnade frågan
så träffas dig" i mörkret," men tyst min min så får du
fortsätta. "Hej."
"Farväl min älskade Anna. Tycker du att det är
roligare då jag är borta än när jag är hemma?
Skrif mig snart Kulla i Linnés gästgifvaregård
Margretha
Fröken Kulan vilar i Linnés säng. Den der är varm
hjertligt välkommen till Midsommar.

Liten Gumman min, vill du komma ofvervinna mod mig om
att bli, Emma Lo och jag skola dem stöta och slå
så gitta mäter vid nästa tillfälle. Jesus för att bedja för oss
gifver och för hvarandra. Vill du vara så snäll och
skicka inneliggande bref till Emma, alternativ sänd
det hem till mig. — — —
Du säger att du vill vara en stor hjälp för mig, men
i morgon då Gästrike kommer skall jag återvara hemma"
Så här har du Magnuten fått en sådan flygtur — — —
Skrifven nu Gjertrudsmin mitt allt ofördärfvliga

Nederkalix den 14 Juni 1872.

Min Kära Anna!

Säkt för brefvet från Lulea. Jag återkom igår från Öfverkalix och hade där något enahanda det året efara att de voro mig god helsa och godt mod. Nu blir jag hemma tills den 19de, då jag återigen måste för sista gången denna sommare begifva mig dituppe. Midsommar aftan, åttonde dagen får jag nöjet att dricka på Landsarajen Lilla Hemstholgen fick tillbringas på vandringar i Finnmarken.

Idag väntar jag Löjtnanten med fru och son till middag, hvilka med Lulea skola resa till Westerbotten imorgon.

Med Lulea linje. är emottaga åtskilliga småsaker som de beställt genom Åkerström, åpenstämmin rekvisition på druckorar; således äro vi nu försedda med förnödenheter för munnaren. Så nu se om de lyckas få trefliga och bekväma finnmanskläder åt mig. Hatten torde den icke heller förglömma Köpap men icke mitt jag hafva den med bredt brätte och hög Kulle, ty sådana äro ohjälpligt Juls emellertid tycke, och alla menniskor vilja nu vara Lappar i denna ungefärin. Köp någonannanstans med låg Kulle och sekteligt fin och makfull jag har sin. Da vet en sämsk, och på flere ställen Lappar på mig en ordentlig Lappvantrona.

Ingenting kommer att förändra allt, oförändrade allt, oförbrändda.
Hela tillvaron var ett Gummel misstroststall.
Nu inser det att bliva för Karl till för dig att
skjuta den ovant till Sida går, därför att vad
talar att den vänder till Lukas afgår.
Skulle jernvägen brista så Kan Du af Emil Bergman
lösa det nödiga men om du icke lyckades ängsligt
tillgiftarne för Eder kumrosan, åpundom anfret så borde
det nog komma till. Rydell bekräfter du åter kedet tutela.
Nu ont jag ingenting vidare, an bedja Eder svara vå-
Komma kom, och kappas och beder till Gud att han
bevara Eder för någon olycka. Helsa så hjärtligt
gunnan från mig ocksa.

Din Johannes.

Min Kära vän!
Jag har förgäfves väntat något framkomst. telegram. jag vet
snart snart icke mer om d är vid lif eller ej men
fruktar till — jag bade telegraferat så jag kom hem, men
jag vet ingen adress.

Din

Hagfarende dan 7de Dec. 1862.

Min älskade Anna!

Mamma talar dej för i brefvet med sista post. Igenom misstagande blef änyo för 8 dagar sedan all kar varit mycket sjuk. Han är ännu sjuklig mall, men lyckligtvis utan plågor och tycks börja likt henne sig. De äfriga 7 jan tagit mässling och ännu misstrodde skara fullkomligt friska. Det är en tagg i kongska sjukdomen att man går förlidgt att elaka sitt mine är afgörande att bekämpa skall. — Landsjägaren Malin har också insjuknat, troligen i den han gängse sjukdomen. Han ligger i Gefle skammare emedan gift är så är ibland dragg. Calle hjelpa mig

i Gefle. —

(—)

Kandidaten Seiffman från Calix var
här mig för några dagar sedan för att
tilfråga mig om jag vid Mamsens stads
läkare vågade underkasta mig en
operation för att bli av med
en svår bensår. — Eftersom Kandi-
daten ansåg mig för mycket mindre
bekväm som Seiffman än en god
vänskap, rekommenderade jag honom
hos mig som samt denyttade i goda om-
ständigheter. Om så fallet skulle
bryta av honom, skulle jag så
så rådet så fallen att så dålig
som möjligt. Om Kandidaten kom att
så varmare så sina kamrater,
men han vill dock genom skrivelser
göra sig bekväm. Det är dessa
skäl som gör att Seiffman skulle till
komma. Om så är så

Kvarnen är
allt fortfarande pr:o Gud och tillgiven
och du är av samma sort
som Gudsriket är! Hand rätt
på sanningen, så följer allt annat med
av sig självt. Hade du
rätt samvete till Gudsbarn, skulle
du just rätta dig efter din
Fru och så vidare. Om hon vill
ha det så, så. Om du vill bestämma
själv, så gör det. Det gäller att
vara villig att lida orätt för Herrens
skull. —
Det lyckas nu dåligt att hålla
ordning på allt. Det är ju
för att du inte har
tid själv. Det gäller att
vara villig att lida
orätt för Herrens
skull. —
Hjärtliga hälsningar från alla.
Din kära Far
(P. P. Waldenström)

Upsala Boktryckeri.

Stockholm d. 17 Jan. 1939.

Älskade Fjoster!

Tack för ditt brev. Skolan har nu åter börjat och därför är jag rigtigt glad, ty här har ej varit för trefligt under Julen, skall du tro. Om julaftonen var jag hos rådman Fjodin-der var kvarken trefligt eller ledsamt för mig, ehjeit har jag just ej varit fri något ställe utan hållet mig hemma, utom då jag är hos Staffern, det är som vanligt som är mest-mest rar och tilltalar fjonan, kvinnan) då är mycket skeken om, många kvinnor) herom behöver Fj. så mycket — (Fjoster Lovisa. Vad skall gentile fjolklaspen vi två skall då kalla den nya annals fjolklaspen).

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Göteborg d. 29de Nov. 1891

Älskade Anna!

Vi ha hunnit långt fram i året, så att vi kunna
uppleva ännu ett nytt år and Gud så vill.
Länge är det sedan vi skrev till eder, och oftast hors
det att Johannes åt Ryssel till Köpenhamn hördes så högst
orovädkande, nu var han ju åter till Lätter mera
dåtta tämligt återkommande onda år ja mycket
ledsamt. Och så John som ochså är sjuk, alla det
kan vara ganska förlegt i Skolla ventiden är det
åtskilligt mycket att bli frisk i synnerhet som skolan å-
stunda nu allt står. Herrans barn. Det kan
annars som de friska bade mycket tröstligt att träf-
fas hos hvarandra som oftast — nu ett på i Kyrk-
jons möte mötte ha vari ett särdeles tigligt återse-
ende höra af Jenny som ofta skrifver —

Vi nu ju rätt godt har satt hus i ställe mellan
på att låta hämta sig ochså i dag är Pauli ju
ledig, i Stephan med Far förmiddan ligger han
är i Johannes Stephan i dag — myss ovanligt
Skällmus in här denne lustigt — Helena är ju gott
och kär kamrat i ett hvarje, i dag ju med till Kon-
sert under dagen skola vi på så på ju en liten mat
På Elias födelsedag i morgon förra Stina och jag —
tidigt på morgonen förra Stina och jag — och
sen skola här på Lördagen — — på
Lina som Vilma och jag tänkte

voro pa födelsedagsbordet när jag kom ett ty jag hörde
ingenting af sången eller vittja som sedan.
Sigrid Rudebeck är rätt skralsatt liksom jag är sängliggande
sjuk ofvan går och skäller sina älskande så fagotens
så det blir väl kallne på vären om hon lyckas det är
nog sviter ifrån Julkransen som hon tror hon skaffat att
förja med, men allt väntlig och skall
Adolf o Björn voro här (d. 15de) kl. 5 hastigast (knapp 15 minuter)
på resa till Stockholm och äro nu kanske ägnar
åt är nu godt och väl igen hos dem horcorn Hilda
nog haft förstått, men dessutom har der varit hela lär-
gå väntarstiden. Pappa mår ganska bra och tycks gå
Lida af att gå denna långresa väg om dagarne så se när
han blir utan värkar huru det skall gå — häromdagen
var han till Venga de de mädde rätt bra i sin vär-
tra afskedsbref, Gunnar seglar väl till någon gång nu
det är bäst fällan att både besvärligt och farligt för när-
heter och flygång. om han också passar på då det
är godt väder, hvarför jag är ängslig när han skall
kan samma dag som vanligt är för det mästa.
Fran Arab har vi på länge ej hört något men tro
att det ej är annat än godt och väl der ordsa.
Här är en Amerikanare som förevisar en oändlig mängd
kaffer och bilder från Amerika och Afrika i Bellevue
Skyttens de är ungefär 8 flera ett slags panoramas jag har

också varit der en gång och det var mycket
värdigt att skåda, sedelas för de som kunde höra hans
beskrifning på ställena och bilderna af, men det kunde ej
höras hvarken hela lokalen och nere kan jag ej det förstår
att icke jag hörde något, och programmet kunde man ej se
på ty gasen släcktes under förevisningen, Marcus Peters
Rosendal, Muller-Thal, och är nygift förlofvad med Konrad
Olsons dotter Elisabet.

Genom Hilda som haft bref från Christina hör
jag att hos är på Krönsör, Winters om skärgården är
Unne vet jag ej ty de lia väl sina gossar där
och äro der väl saledes.

Jag önskar att Hilda ville komma till tals
men det hörs ej så. Som en dröm är det att
var här i somras ty det var så kort. Det är
det göra ont med Johannes. Huru mår Emil
hälsa honom mycket, samt Johannes så önskar

Pappa hälsar till dig och säger att vi kan
bo hos oss ifall vi få lust, och vill vi komma
besöka oss, som jag hoppas vi ska göra

Ester vill jag säga en hälsning för hon är
lyssna skeppare på Sandsgrytan i Bo Skärgård
Och nu farväl o Gud förr. vi alla mina syskon äro

Adio

Tumnäs d. 23dr Sept 94

Älskade Anna!

Det kan vara på tiden nu att Lucka
Dig snälla Anna för bref som välkomna
o så förmoda jag att det är från Dig en hop
nu frycht som kommit mig tillhanda jag
har ej träffat någon som kommit säga mig
det nu som jag hört att Anna Svanbergsdan
mitt hus så är det väl nu dess från dig. Det
var mycket vart och jag tackar på det högsta
och hjertligaste. Det är så ofta önskvärden att
man ser ej till någon eller hvar och en till-
hör sig inom hus, jag har ju icke träffat Hilda
på hela månader hon har mig att regla en
kamm ty hennes andra jag själfklätter på en
annat håll, i hast mera ganska mycket

Hur är sig selfkomligt till för övrigt vi
äro ju ej själva någonstädes utan alle ha
sina göromål och ingen har fallit sig dem
säg berätta endast som jag äfven på så sätt
Ock som vi syssla till dig i Långa
Sommar hemma

Albertina skall ej till Gryt nås, utan vill
stå sig med samt Lagerska här och det hade
aldrig gått på ej nära för det måste arbetas och
det har sig lite svårt för somliga som välja
ha goda dagar annars nog så bra

Ja Anna jag har ju ej sagt något om
monumentet än och ingenting har jag att säga
annat än att jag nog önskar att något blir
på graven o det är bra att ni vill lägga till
och det som bröstet vill jag i alla fall vara med
om hälft samt Gunnar ej kan ha råd därtill
och även dessutom så det blir nog bra som
ni ha beslutat Esbin har även skrifvit därom, så
det bör ej vidare talas om det nu då

Nu får jag väl det att ängra att jag varit bra
dig han ju tro till råga på mycket annat
Men skall ni inte skjuta till Malmö ändå
Hvad det måtte vara vackert där ni är o
gjort ämnar, det är rätt grant här ochsa fast
regn och blåst ha nog stoftat mycket i ur
bärgård har jag gått alt fyra gånger och träden
ha blåsit sig långa rotmarker i synnerhet

Nu kan det nog vara bra på det här, så jag
skall säga Gud natt samt det ej förmenar det skulle
hjelpa eller hjelpligt kunna och vara med) ej alla dem
kunna skalla 1000 kalkoner till Julen nu från Ulla

... en gång förut till dej det tror jag, fast ända
sj sedan de sista bref som vi skrivit ifrån
således skuld det ej att försumma sjelfva detta
utan det var hinna eller på grund ty li-
den lider och snart mag torde vi få vänta
eder hvar egen, önskandes se eder friska o
välmående - Det vore roligt om vi reste till
Malmö åtminst:- till dess det lär det ej vara tal om
och så skulle det bli i flyttningen som vi
förstår, Efter skrif den 15 passis som de ock tala
de om den härliga sommar dagar också, det
tycks ej vara så godt om vackra dagar den nu me
ty höften är ju kommen, något svårt väder har
det ej varit här men få vackra dagar ändå -
Jag har inte sett några från Hedin på en
vecka men nog är allt väl o godt der.
Få bälshäret hörs ej något från Löfvebanks Lilla
så - John har varit i Lund på Landsting o
Emma mår bra - Nästigen har Tilly skrivit
hit han skjuter nästan aldrig från sina vregerliga
barn men hon är glad o säger Elin är ännu
i Wexiö det lär ej vara så illa med Hilda
fast Mamsellen skrifver så bara för att få det Mor

Nu ha Emma och Tilli varit här o vi ha
satt o pratat dugtigt samt tractorat af inn
den vara frechten Emma gick nästan
sbar ty hon har främmande Hvorar
Tirad för Gerlyn o en agent för Stiller
och reyst kom lund efter Tilly och ofs mig o
Elvira emm jag vidle vitt inte gå mer på gäst-
bud o vidle Vari hellre Enst o Lisa bar vi
ej satt i dag hellre satt de ha snejgat bref
i blann förut, deras främmande ha nog fram-
mit tillbaka från Båtshärsnäs, ja Lilla
Dindi som får gå och vänta så länge -
Här är marschvad och ty älskvärd Lotta
lär, men inte något vasen åt utan bara
att alla vilja ut -
Kaptan Persson här ha snarast tillbaka
och troligen stiget fjön en tågen så trodd
Hjelmar sara varit i Hagen -
Huad det blir roligt att få börja vänta
eder hem naturligtvis på fem veckor nu är
väl Ingeborg ogift värmd det lär ej vara en
Thorsen rejst med sina sonen men det gick ja bra
ändå Elin är i Wexiö men vet ingenting om hon

Göteborg d. 15 Nov. 1884

Kära Emilia Anna!

Äntligen måste jag nu ens gripa mig an
och börja ett bref, som jag gått och länkt på nu
ned genom ett tidtal anledning ej ens skrifta
eyes länge nu att skrifva, ty v. s. det har kom-
mit så mycket skrifvningar som vi så tacka
så mycket för, att så ledsed Tappa att få veta
hvad det skaffar, den första snöfallningen blef jag
mig litet ängslig för ty det var ej så kra, att så
synnerligt mycket snö — min Tappa har ju berättat
det, och så tycker han det är mycket godt, att
det mot snart är det mig veterligt i alla fall
det har mig varit godt i början på det långa
nyårsnatt af hälsa och så gamla mått. min na
skall jag börja berätta storpojkarnas och så
berättar vi och så har ens för dessa gång i år-
ned af det, så det blir mig [illegible]
sjuka förglömt [illegible] att [illegible]
eller ett skrif som att [illegible]
är skrivet, som vi skall [illegible]
gått skrifvet [illegible]

Om Ernst säger vet jag ej mera hvad det gör, min
han förfallen flitig och är mycket alvarsam för det
mästa, ja han var så i fjol vintras också, min Ester
säger att han varit så mantis i skrivan af Ernst att en Herr Ericsson i Stockholm bor
hos sig, en mycket fin och hyggelig Kammarherre
som blef Tullförvaltare i Malmö — de ha mig skrifvit
derom att Herr Ernst hamnat — Här i Ljungmans ocean
bor nu en Kontrollör Hultstein, (gammal ungkarl)
som har ändrat och gjort den lilla våningen ytterst fin
har det myckna mödosamma möblerandet, och är en lätta god mo-
dig man, min — Härovandagen hade han en stor
bjudning hela Tullen (utom extra) Tappa Axel och
Ericsson förstås voro de, den fjärde hörde ut till de
fyfta, min Axel i gaffeln och sedan Tappa tappade af
i gaffeln, och Herr Ericsson sade, att han trodde att han
ej kommer att gå ja ett förlorat skalas mer, ty (Gymn
min där till mig i Ahlbergs Sal) min sedan blef det
ett fasligt liv ända fram mot morgonen —

I Stockholm mår vi ej bättre det står till med de värre, ty
vi skrifva bref på bref, men få vi något svar, jag tror ej
det är bra eller de så gärna, mycket troligt är det alltså
Ha sedan Ernst att han kommer min Ericsson till en
Julmånad kanske — så är ungefärligt som det

ning, och det var ju för mycket ändå. Sedan jag blef nog bra glad åt denna gåfva ning och tacka så gruseligt mycket för altsammans att bevara o.s.v. återstår nu som sagt att hafva rada på hvad alt heftar, förnöjt ja det andra så vi nog tacka bara för. Lejrom ha vi ju redan fått så att den skulle du väl inte sticka égna nic; den var också varit mycket god, nämn vi ha gjort slut på den; redan, likaså nu schefferin gen, nämn det var då aldeles nödvändigt som jag redan sagt förut, annars hade den nog räckt hela vintren. Här är det samma pris som i Sjöt på smör, varierar mellan 80-90 öre för grädd 1 kr. för mejeri. Kött och fläsk billigare nu, men man tycker ej om att sälta så hårdt som vårdslösan förr, vi fallat endast sår. ämnet.

Man kan nu läsa sig åt sådant barn skall du väl läsa handlar bara om mat varor, ja så är det, men det var just det jag skulle skrifva om och det var nödvändigt hård att lära, men det skulle bli framåt i andra riksmat.

Så i en dess bref, Ernst har nästan

gått härifrån, och Alma och Emma G. ha också aldeles nyss druckit kaffe med oss sedan de gått och då måste de bara gå hem, vi ha just bjudit dem på middag om Söndag då det är Ernst födelsedag, och vi skola ha fogel m. m.

Märkvärdigt är det att alla ha varit friska hittills, aldrig hör jag att Ernst är sjuk utan han kommer till kontoret middag och gosig och har rätt god aptit likasom de öfriga, tvärtom är han roligt nämn ändå tycker jag att han skämtar mycket något, hvarför han själf är mycket belåten då man säger det. Alma har väst nämn ej mycket därför att hon ej går så mycket som förr och så är hon ju också fri, och snäll är hon också. Emma G. är lyst och försiktig, och är mycket pålitlig och reel och så den snälla att säga sig, Fredrique hon är Fredrique, och den med väl aldeles oförställ den, hon minner så mycket och man tycker mycket om den flicka på det hela, kan påminna att en Juli ibland, ofantligt glad, och då tycker jag hon är mera trevlig hon fingo lite kölning och fått med det kaffet så roliga är alt hon är, nu är hon flicka. Ofrom

Nöder Tali den 8 mars.

Älskade Anna!

Innerligt tack för Ditt Kära brev! Helt överraskad blev jag Se dej i Sunderbyn — saligt för Hilda skrattet det ändtligen vore få ha dej till Gäst. Det hade Margret den skulle tycka det vore roligt få ta emot dej en Gång!

Glädjande höra, att Hilda får så trevligt hem, och att hon nu är återställd från sin förvridna hjärta och Nian få glädjas över sina goda Gåvor de får genom mest

Translated from Swedish

...fränskast kunnat saknaden Kännes.

Att vi lingo Emma hit nu var till stor glädje för oss - hon är så hjärtans rar. Vi träffas alla dagar och emellanåt hjälper hon med sitt arbete hos oss. Hles är relativt bättre - må Gud låta det fortgå framdeles, och ej något svårt bakslag äfv inträffa som ju flere gpr varit.

måndag.

Jag skyndade mig på i går e.m. för att hinna medtaga Ditt brev, då vi på aftonen Ringa i aftonbön på barnkammet — Fadrman hade bön den i på Polen — men som att det skulle bli för sträckt,

Hon är en gång har jag tänkt
på att skriva till dig efter Vivis
död. O, Anna så grymt det
svårt det var, att stå vid hennes
bår! Den lilla para, älskade Vivi!

Och, som du säger, "för Herrens
nådestol är ej puss för vår Kortsynta
blick de Oanonskåda" — ney all-
deles ofattligt är det, att hon skulle
tagas bort från sina barn, för
hvilka hon var så mycket. —
Blott en par dagar före dödsdagen
började vi ana, att sjukdomen
var till döds. Då satt jag en timme
ensam hos henne, och blev häpen
över den förändring hon undergått,
samt det stora kraftbetäckelsen

hon var i — knappt hon orkade
se upp och nästan ej ett ord kunde
hon tala. Hennes blick fäste
Frälsarens bild över sängen vid ett
par frågor jag sökte knäsa till
henne — derefter lade hon handen
på hjärtat och såg utbrytelsefullt
på mig — men förmådde hon ej.
Men det var så godt för mitt
ångerfyllda hjärta — och jag
kan ej annat än hoppas, att
hon kunn ej teckligtvis vid sina
Rors. O, hvilket utbyte av
skulle, hjärtlig, hvilket himmel drag
antog i döden — aldrig kan man
se något förklarare. — —
Men när våra samvist och hon

Jon hade haft brev från Allan, som
låt hegnare igen - annars har hon
fått ferieniader, stackars Emma, och
varit så ovalig för sin "lille" gosse.
Ja, nog är han bra nervös, det begripes
man bå[illegible] — inte är det "Konster",
som man kan ha varit frestad tro.
ibland. Emma hade just avsänt
till Alla en låda med hemkokta
Kola-karameller och div. godter.
Johnny är förvånande bra f. n.
hvaröver Emma ej är lite glad. Hon
säger, att hon trivs så utom - bra
här och känner sig lycklig. —
Så ville hon sända med de hjärtligas
hälsningar till dig, Lisa Ernst och
barnen. Ja Alice hörde jag i dag
att hon språlat med oder — att

som det för övrigt ren får spår av.

Vi voro i går alla i Kyrkan och
Hände oss som litet alla till mods
derefter, ty Olssons predikan kom-
made så inkt övrigt att önska.
Det var en mörk taola han upp-
pullade över tidens svidska, som
ju dess värre är på förfärlig. Sin
det var som om allt det onda stod
att finna Ondart hos dessa "förrä,
mördare och Gudsförsaktare", man
Hände sig riktigt stolt - fariseisk
hela tiden, att man Kunde tacka
Gud, att man ej var "en så syndig
människa". Säga han sig så
hörl Olssons domkraft — utan
att bära nå den enskilda mot

Ett ord till hjärteranskakning. —
På aftonen hörde vi Ödman på
barnhemmet. Det var ett särdeles
utmärkt föredrag — stilla och allvarligt utlade han aftonsångstexten,
och jag tänker, att väl ingen enda
vid detta tillfälle kunde annat
än känna sig träffad i någon punkt.
Bra begåvad är han och djupt
tänker han sig in i sitt ämne.
Nyligen var här anordnad på missionshalen ett mycket-
talsföredrag med diskussion. Den
talade pastor Olsson ansåg för-
träffligt — han hade tydbarligen
arbetat mycket på detta föredrag
och kunnat på varmt för hjärtan.
Hedman bl. a. yttrade sig under
loppet af aftonen med åtskilliga
mycket träffande uttryck uttalade åt
herremännen på orten — ledsamt
nog mycket klumpigt och dumt.
Annars kan nog han uttala på
många klara, goda tankar, som
han ock gjorde nu. — Jag mötte
honom en dag nyligen på lands-
vägen — han stannade och frågade
efter dej, som han innerligen
höddes hålla — tyckte Kalle blef
plötsligt öde som Österström flyttade.
Ja — nog är det så konstigt . .
Nyss kom Emma ki blef
och höddelamming i en tårkedrom
hon skulle egentligen ha Kalle, men
mått hjälpa att bära den

Nu var vi åter i skolan. Det är härligt att vara i full fart igen. Vi hade så roligt på lovet, men det är också roligt att vara i skolan. Men ack, hur vi saknade dem! Vi har så länge varit så friska och hela skolan efter jul. Ja, Anni L. har legat några dagar i influensa, men är bra nu. — Alice har stått på sig bra, ehuru hon kan se blek och klen ut som så. Hvad vi tyckte om henne, och det är med verklig ledsnad man tänker på, att ej kunna få ha kvar den rara, präktiga Alice! Bäddes sällan var det att ge, att hon satte skrattet vid i kinna

långsamt så lät vänta under så ogynnsamma förhållanden som varit för henne genom skilsmässan från Nils och så de förändrade, kärleksfulla förhållandena här hemma. Du kan nog fatta hur underligt också det är. Vivi, som kunde göra henne med så glad och trivsam!—

Stackars lilla Nina Greta, hon försöker verkligen så hårt med sitt skol-arbete — alla barnens små händerbekymmer så. ☺ Hur mycket, hur mycket det kan göra en att tänka på andra,

Varma hälsningar till dej och er
alla från oss ovhan här Emma,
Ester, Anni, Essi, Hilda och
din innerligt tillgivna
Jenny

mista pri mamma. Och gossarna pen – nog förja de så innerligt och sakna bittert sin ömma mor. Amelii B. är ämna forts. hos dem och det är nog väl, så länge de Runna ha det så. – – – – – –

Ja, Anna, hvad det Kan Känna bont, bont efter er alla, som flyttat bort — vi vilja aldrig gå förbi Kadan den mi forr skrifvit. Hildas grannskap är för oss mer än någonsin Kärt nu, vi dagligen tilla vi till hvarann. (~~Hilda~~ den Kryare ved Än så länge och är så förlig och begg ved "kasandkamm" (En Emma) Kom upp om en dynnulegen Kväll — vi hälsa vore

allra dar på hoppet.
Östen är trist och spänstig till
kropp och själ, ehuru hon kan
ha tillräckligt av omsorgen på
sig. O, så präktig och genomsan
hon är!
Gud vare tack för allt — även
de mörka dagar — han vet hvad
vi behöva och skänker med outtröttlig
trofasthet om oss. O, må vi
blott dag för dag komma närmare
Jesus och lyckligt hem! —

Från Hilma hade jag brev häromdagen — hon var så hjärtans glad
över att ha fått brev från Maj.

Ja, det är roligt för dina brev du
Käre, älskade Anna! —
Från Sigrid R. hade vi ett mycket
rart brev efter Vivis död. Hon
förer nog så berg, ehuru hon ej
var riktigt återställd efter ett
fall. Som du kanske vet har hon,
som de flesta halka, låtit att falla
omkull. Hon hade slagit nacken
rätt hårdt, men var nu dock rätt
bra igen. Östen dej frågar hon med
stort intresse för dej och hälsade
innerligt — hon vore ej att du
var bosatt i Lund. Du skall
jag gå med dessa på posten
i Köln och skicka därför. —

Uppsala tisdag.

Amma min älskade,
älskade syster kom-
skall jag komma nog-
säga, kom gråtslätt svårt
jag tycker det är, att
jag ej kunde genast
sända dig, det du
med rätta skall ha,
att du så ej kunde
se, att jag ej genast
skrev. O. kunde om
du kunde komma till
mig! Amma vill du
ej to på Mandagen

i sommar – kanske
du kan lägga ansjo af
kamn med.
O hvad att jag skulle
skrifva till Hild – en
skrifva galet. Ack
är flädig i sommar
men ja mod licuriak,
tom ja Frodd –
Mår it Tei Hasbro
di sade Gustafs Te
lefonat ifrån mig för
dess aktens dan –
Hållande – Vill du
förlåta att jag kan sända
blott detta ark.
O hvem skiljer Tei ma;

an Hild, att ja
a'st adskrift meyket
ondt –

Tilly.

Neder Kalix. 19 mars.

Älskade Syster Anna!

Då jag tror du skulle gerna vilja läsa Adolfs bref, sände jag det till dej. Det var bra kärt att få höra af dem — och alltid ärs Adolfs bref så innehållsrika och goda. Emma var nyss ni och lemnade igen brefvet, som hon fick i går — hon tyckte hon hade så mycket godt af det. — Skulle just nu fara öfver med Elin till Grytnäs.

Elsa hade genast skrigit upp och börjat klä på sig själf, då hon hörde att de skulle fara till Grytnäs — men blef det var hade hon begärt till Emma: "Men Mamma får mig väl bara gå till någon dårhus"! Anna, lilla barn, hon har således förnimmelse af sin olycka, fastän man ej kan märka det. Dansken bra har hon varit — relativt. Emma var nu på intressant af att komma öfver till sitt eget och Hammarbergs än så länge och uppsnäsa komma, som de ju ha varit skäl till, samt hjelpsamma och. Köksframmans skall Emma och Elsa ha nu tills vidare — Jenny ligger i köket och Elins rum och [illegible]

mått emot även köket har Emma
ställt i ordning och har tre små
våning f.n. Johnny skall åka
hemma, men bo i vindsrummet
i mejeriet. Han är ganska snäll och
kurtar nu med vedlägning i kor
kkala i Brynäskragen. — —
Just nu går solen ned i klaraste
guld bakom Brynäs — o så herrlig
Marsdagar vi nu ha — efter den
grufliga Rylan!
Det är oberkrifligt roligt för oss
att ha Emma — den älskade genom-
fpätrade lilla syster — nära oss.
Riktigt uppfriskande är det alltid
träffa henne —. Hon tyckte i dag,

att de den orden Adolf citerat i sitt
bref fann en smärtsam genklang i
hennes själ: "som en fågel, som
en pilgrim stannar ej". — — —
Ja, främlingskapet få man väg
ståndom en stark förnimmelse av!
hälsosam för anden, som så lätt
ämnar binder vid jorden. ——
Hilda är f.n. ifrejt upptagen af
Lindgrens arbete med tåglan för
missionshuset. Han har nu förfär-
digat namen till den — schweizerkt
vacker bred ekram och tåglan är
så vacker inramad i den. Fa skall
den uppsättas, och det var riktigt
högtidligt. Lyckte Hilda säga —

Hon är Berg och myter f. n. och barnen äro friska, samt ha överskriftligt prolist, jämte flere andra skolkamrater, hål på planen med sina stora knögrottor. Ester är i dag på afslutningsmiddag i skolköket. Henrika och Hedbergs, samt Emelf. Andersson genjo ock dit. Emma har brukat inta sina middagar hos oss andra bördagarna i vårt skolkök — det har varit så trefligt för oss. ——
I förrgår voro vi alla lärarinnor (samt våra två småflickor) och åto middag i fröken Segers skolkök på prästgården, för 25 öre middagen är billigt. — — — I måndags voro vi hyfsförening hos Fredrika, emedan

talrikt besökt. Det var godt och helligt. Du och Lisa saknades! Annars har man varit ovanligt mycket för sig själf alldeles i julas. Och saknaden efter Vivi är ännu så tung och stor, att man ej hoppas lisa till mungångs. — ———

Jag hörde af Alice i dag att Ernst är så rara. — Vi längta mycket till er alla, Kära! Gode Gud, gif att det måtte kunnas mindre bekymmerfulla ekonomiska tider! ———

Dessi hälsar gossarna och flickorna alle.

Just nu från Östen — helt mycket

från sin middag — der hälsa eder hjärtligen.

Nu skall jag promenera med detta bref på posten.

Gud med oss alla!

Hälsa Lisa och Ernst och barnen.

Din innerligt tillgifna

Fanny

Vasen 6 Oktober

Kära Syster Anna!

Gud vare tack för en lugn och skön Sabbats morgon efter en hemsk stormig höstnatt. Vi hoppas det då att Erik är mera mer lidande — Värst är morgnarna när man då tiotar in tio kronorn sopar här vanligen mer andra så tungt och arbetsamt med en sjuttals vaskin i brostet och håret fastklibbat af svett vid tinningarne och kant i rummet — han hör då på att man kan göra denna morgon lik dan att han vaknar och vet ändå hy man vet ju i sin del hvarke är söndag eller vardag man undrar — Nätterna är ju nu så långa och dan

Än mina vanliga klagovisor — jag är sorgsen —

Emma har jag ej sett på länge men på Esters fest dog hade både Emma Allan och Hilda varit — Sigrid Rahes lilla Ivan som var döende når ha repat sig igen här Ida skrifvit till någon af systrarna. Mäta är så fin i dag så jag måste ha skrifva det — hon har en blekgul bomulls klädning af något främmande tyg försedd med det allra vackraste genombrutna brodori — hennes bror har köpt den i Indien till sin kära Mäta — hon är så älskad och älskvärd.

I dag vänta vi hem David får väl då höra hur ni beslutat angående Elisabeths årsväxelskuld måtte den snart vara öfver!

Vindi ber hälsa alla —

Erik längtar höra att ni talat med D:r Sahlstedt — Hilda

ovärdeliga Märta sitter länge inne
hos honom - han grafvor sig mycket
för att missta henne och det är ej
att undra på. Hur skall Dindi kunna
bära att alla barnen resa bort i höst -
hon ander sig ju då på mera tid att
egna sig åt Erik ~~mest~~ men det ser
nog ut som om hans långresa vore
snart förestående.

Ja Dindi telefon samtal med dig hör
jag att du ämne har din brorsthathers
hvilket vi trodde var åperstående
Erik är så ängslig och skeptisk
angående Maj - men nog är det väl
messt för äggkviten hon måste lig
ga. Vi deltaga i er oro för Elisabeths
sjuka fot - tänk att lår måste am
puteras visserligen är det ju alltid
att tro att det går bra - men lätt
är det nog ej - då att det vill
vara lite finkligt för oss lite var
fast det är småsaker emot alla sysliga
heter som tima i vorden våra genom
krig sjukdom och olyckshändelser
men det tar ondt för hvar och en om man
än har andra ikring sig som lida -

Ester har ordnat trefligt kring sig
säger Märta - använder enrest de två
rummen närmast köket - och så har
hon en Magister i åpre våningen
Torsten har ju åpven ett rum der så
länge hör jag - i går for han till Carls
borg och skulle bli der hos en ingenör
åfver söndagen - Mycket nöjd var Ester
med 20 årsfesten - hon sade sig ha
tagit in bromsalver för att ej lipa
för mycket - men vörd'lin tårar blef
hon nog ändå.
Kära Ingrid endast ett kort hej
ännu nu. Det blir ej med mera

Haparanda den 24 April 1864

Min älskade Broder Sandström!

Af allt hjerta tackar jag Dig min kära Systers för det innerliga wänskapliga emottagande vi rönte vid vårt förra besök hos vår älskade Mag. Vi hoppas på Guds barmhertighet att Sjöfarandet alldeles skall få förena det goda förhållandet ofvanom. Du är nu i alla förrättade att Du har skulle för Din Make, då Du har det för hemmes Förädran. Det är en mycket sälter måle, strike.

Innan Ordagt[illegible] uteslutes, hade jag icke fått det Rätt klart med de uppdrag Du önskade mig. Vid dessa Man jag gör noggrann Redo. — Med T. tackningsfull

Se

Skuld, som det tillhan gj mä gå i sanden, så har
mä denne skapstraffet behagat. Sanden
ester, när Du vill. Det klotter 4 Rdr
tyckande gods finnes för varvarande gj på
platten, men vantas till Perna, från St.
Petersberg, vid första öppet vatten. Denemat
finnes god tillgång på oppenligt stående gods.
Stellan Saraberg har namn C. H. 4 Rdr
spetsenings skatten af Riga patent lag
verke, hvarden af Skolfen langd. Han
begär för den 8 Rdr pr Rdl. Segel,
duk kan ej erhallas, hvarmat Sara-
berg är villig offra från en Engelsk
Brigg bargade till Stockholm - nastan
ny, till Brandegel halfslitet äfvi 1 dy
Marsegel, det sista duka vilan lika emedan
Saraberg bordfraktat den - allt för
200 Rdr. Jag har tjenat Saraberg 175
Rdr för dessa segel, hvilka Skulle kom-

[illegible] [illegible] [illegible] [

P.S. Tänka mig möjligheten att vara hemma att
äta jordgubbar tillsammans, jamen vantligt! Kl. 5 söndags
eft. är jag hemma. Hälsa Ebon och farbrorn, kram. Ebon
kram om en Engel med Lille och Almas kram 2 3
från Engla själv! Hoppas att allt fortsätter! Mamma har dag
sen haft ont i huvud o i skuldran, kan knappt
använda armen och har ont i halsen, dåligt sömn
och mycket ont i ryggen, men
glad ändå att den är så bra som den är. Hoppas att
i alla fall mycket Världens barn. God
välsignelse över dig lilla Vanna. Ja 1/7 1
kan ju ej skriva. Amen.

Ha Hori

NYNÄS HAVSBAD

(7)

Evangelium manga Fällfärdiga 3 v. 18-19.

Han säger att det är ens tydlig, ens
Fällfärdighet som gör att Fällfärdiga
är för Gud. Denne One genom
sina tydlig att Fällfärdighet är
för Gud Fällfärdig görås, den Gud
själf uppenbarat i vårt Fall i Gud
den i Christo" - att denne är det i
egentlig mening Guds Fällfärdig,
tro, som vi endast genom Christi
tro, det är som vi Christum.
Det är Faderen Gud i Christo som
är Fällfärdig för oss Fällfärdiga.
Så tydligt att uttryckligt är detta all
är förkunnat i Evangelium, ja Jesum
Christum, var Fast Jagde, benämnad
genom lagen att Profeterna allt
från världens begynnelse, kvarstår att
hela den evangeliske Historien, Gude
lof i denna Punkt klar och bekännelse
Ja för så lätt den människa förnuftiga
är för naturlig att mena och tilldra
sig den Person Gott är tydlig
ordet, är för Fast, den ena hela värld

att med Guds hjälp handla och
förfara som Skulle
förfäras den ogudaktige hos Gud, hvars
ansigte Skall så fallfärdig i Jesu
Namn, en annan att Guds fall
fördelaktigt som Skulle betyda Guds
misshag, en Hedning att den Skulle be-
fästna Guds fall att fallfärdig göra
ofta, en hjelpa att Guds fallfärdig
het Skall befästna den fallfär-
dighet, Gud verkar: Menne-
Skan, den sinnrika afvereus-
stämmelsen med lagen, som skall
stem ne dels genom Skrifte att
vinny af dessamma, dels att
förnimma genom Skrifte att enders
vinnbarende vara hjertan, skarns
Ramma — Alla dylika Lada talle
sunga att förbigå. Endast ofvan
denna sista willja we göra nagra
anmärkningar, emedan den syfte
som allahelgon afsåg att skulle att val
motsvaras mera än Skyddsan
alla att myckat Skrifte ge

och [illegible], det är denna mening
som Kalle skulle "de Blodastille"
[illegible] Christi Kall,
[illegible] den, [illegible]
[illegible] med hvilken vi skola vinna
och behålla Christum
och den ewiga skall vara en genom Christum
tro, allen [illegible] man allenaste
för det! "Christi Kall[illegible]
är vart välsignade öfvergifvelse!" Denna
mening ansåg af många för mycket
öfverdrifven, [illegible] den säkra vägen
vetskap och [illegible]
den ostraffeligheten att man för
vinklar denna i öfv. verkade Kall
[illegible] med den som för Gud
gäller, gör denna förvändning
så farlig, att den skuld skall
komma, då de blott genom
denna mening söka [illegible]
[illegible] [illegible]

och inför av detta andens verk i det
hjärta, och sådan tankarne i samma
stund gå över i verkligheten i Guds
dyrkan och förälskade. Denna är ingen
krets, att vilja genom Kristendomens
och andens verkan och sanningens och
sanningens ära, som av Gud,
sanningens och sanningens, med en
hjärtans sämhet, en Österns
sinnelags, samt en genom
tron glad och villig ande, samt
att vilja sätta sig i sanningens
sfären genom sanningen, utan att vara
sig själv Gud bad. Men detta
är allderles vilja en sanningsfrihet
som lyftar upp Guds helighet
i gärn och dem, hjälper att
bland med världens brytbet och
utför vilja en sanningsmotsvar,
rätt emot Gud lag. Denna
måste vi hysa samma en annan
och allderles sanningsfrihet som

Haparanda den 31 Mars 1864.

Älskade Broder!

Hjertligt tack för sednast och för Ditt bref. —
Öfversänder vanlig Kvitt af hvem i norra
Finland äfven vilja numera agera
såsom Hafra, samt har jag erhållit 10
Thaler à 3 Rub ——— 30. —
Kongressings latin ——— — 37.
Skarda ——— — 8.
Utvisstakan ——— — 15.

Summa 30: 60.
"Emballage" ——— 40.

Summa 31. —

Den 13 april skrev vi till dig, men
ingen kan då erhållas 6 à 7 mailer
upplagde, men vidare hende ej med sakn
till Hemma förändras.

4180
260
260
780
4160
1½

Fick vad vi talat Bachman att han skulle
komma till den 14 d April för att
taga din skade åt ett Cass dera°,
Dan kan ju då följa tel med sagan
som tagit ett Cass hafva på° det han
nu° kunna komma ytt upt åkdan
kunna använt taga häften med
selbyy. —

Låt mij med posten om Lenday
så° upplysa på° den du vill hafva
byudna. Jag beder dij meerbjuda
att du ville telegrafera sagan
som du önskar se. —

Ack väl kär komma — Gud
ske lof! Hjertliga hälsningar!

Vackhammar! Hamm

Jacobs

Kopenhamn den 24 Okt. 1864.

Min älskade Broder!

Tusentals hjärtligaste lycka för födelse-
dagen. Den vanliga gåtan följer här-
nedanför. Ingrids 3 år 15 dgr hem-
lige vän Anders Pettersson skickar sin
hjärtliga hälsning med önskan att
(med åtföljande) adressat
till Bergman Alsen Skaraborg Nr 8.
Uppsala. —

Hoffen har bragts med Upsa-
la-tåget, utan bo[k] i Skaraborg hafva
blandat med granlandsposten
till dag. den 25, som går Tors-
dagen för herar. Skall dock
skaffa, den som vara [illegible]

Kære ven!

Tak for dit brev. Det var
altid hyggeligt at høre fra
dig. Undskyld at jeg først
svarer nu, men jeg har
haft travlt med at
få alt til at hænge
sammen. —

Din flytning må
være overstået.
En anden dag
skal du have
besøg, når jeg
er kommet
ud af sengen.
Jeg har
influenza og
er ikke
særlig
munter
for tiden. —

Jeg håber
at høre
fra dig
snart.

Mange hilsner
Anna. God
rejse med Ida!

Din ven
Ingeborg

Frk. Ida Brandt

Warsen 26 Sept:
1915

Älskade Syster Anna!

Tur ske lof att meddelandet i går
kräfte från Luleå var relativt godt-
Ernst var så misströstande i går
morgse - tyktes ha både dig och
Maj: betänklig= sjuka - Tack så
hjertligt för att du skref till mig
jag fick brefvet en liten stund
efter det jag träffat Ernst och
det kändes litet att komma ej
så skyndsamt hem - som
hoppas jag att nå dig med
innerlig tack för hvad du varit
vår mor trogne syster under
hela vårt långa lif! Hade du

sista rättelse här hade du att säga
att känna mig likgiltig och som
en skapa kalt vatten det kände
ja g ofta men tack för att du
alltid kom lifskännande in till
mig då och då — jag gläder mig
innerligt åt att du känner dig
nöjd med alla de dina" jag vet
då att du är lycklig.
Och tänk då om vi båda
kanna tänka endast vi lefva
eller dö höra vi Herren till.

— Fr[illegible]gon f Nej i dag fira
skolans tjugu års dag — få se
om jag får skrifva till dig
om festligheten — om jag be
vistar den vet jag ej men jag
hör väl af de minn har den
vail.

Ingrid reser i jennys sällskap
till Stockholm på lördag —

Många förtjusar dagarne
för vår sjukling — de vita alle
måla söka upp alla vackra
planher de kunna finna klistra
i pormar åter i ramar o.s.v.
Nils är så mycket bättre emot
mindre svår mödig när han
har lite att syssla med — Tia
dess han utmattad sjunker ihop
och ber oss ta vårt kärt —
Tacksam hälsning från alla
från oss —
Hela huset tryter om mig
vill dända mina rader till s —
Gud vare med oss.

Stockholm den 4 Februari 1864.

Min kära Syster Anna!

My dear!

Tack snälla Syster för ditt wälkomna bref, af hvilket jag fick den ledsamma underrättelsen om Williams förkylde sjuklom, hvilken jag dock hoppas nu blifvit bra. Jag skall i dag skrifwa åfwen till Fanny och lägga brefwet inuti ditt. — Mycket förwånar det mig, att du i ditt sednaste bref ej ens mer ett enda ord omnämnde ditt snart instundande giftermål. Du måtte hafwa blifwit mycket förbehållsam nu för sednare tiden, när du ej ens vill låta oss få weta ett Ord om detta, men kanske att du twifwar ofwermycket mig en wacker dag genom att sända mig ett bref från Fru Sandström. Likasom jag inte skulle wara så pass artig att jag ej önskte dig mycket tur helst för din bröllopsdag! O du skall wisst att för din bröllopsdag skall jag önska dig det bästa — ni förstår dig — Men lemnar nu detta kapitel för att återkomma det i nästa bref. — —

Ett ord mer än andra skulle vilja vara med på
vårt kära föräldrars silfver- och ditt bröllopp,
det förtäljer jag alldrig mer ett Ord omnämna,
I hvem jag Gerna jag än önskade mig vara hemma
vid den Tid likväl O.M.Ö.J.LIGHET i vågen. —
Ett hvarje "functum satis". —

(Hvad tycker du om, —)

(Nej jag bryr mig ej om att fullända frågan)
Ett hvilket af de fyra vädrastrecken skall
jag adressera bref så att de komma fram till
Hilda? Jag har kommit till den slutsatsen
att hon har flyttat från Åsvan eller och så
brytit armen av lef, ty någon orsak till hennes
obegripliga förargliga tystnad måste väl dock
föreligga. Hon skall väl i alla fall vara
med på bröllopsfesten.?

Hur står det till med förlofningen i det fjärran hemmet?
Gud gifve att detta år ej måtte blifva så sorgligt
som föregående! Jag förmodar att du ännu är
sysselsatt med dina "små", hvilka du hade så mycket
att stryka med i sommar? —

Mycket saknar jag broder Otto,
och jag förmodar att alla hemmavarande ännu tänka
lika stor saknad efter honom. Jag har fått mer
tillsänd de magra verser älskvärd Karl "Till de sörjande":
Vet du hvem som är författaren? Kanske Du? —

( )

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Stockholm den 22/8. 05

Kära Syster Anna!

Här sitter jag nu ute i trädgården i en skriftstol och afvaktar vår husläkares besök. Jag är nämligen invalid idag och kan endast med stor svårighet släpa mitt ena ben — eller som det kallas heter, "annat" — med mig. Det skedde någon måndag vid det gå, under det jag spelade lawn-tennis med minn Fader. Just som jag skulle springa ett boll, small det till i högra benets vad som ett pistolskott, så att jag "blef på valplatsen." Det lär väl vara en sena, som brustit. I natt har jag legat med kallvåtta omslag för det mesta vaken.

Emellertid ger mig nu denna ofrivilliga tjänstledighet, som kom mycket olämpligt så mitt uppe i kontorsarbete, ett tillfälle att skrifva med dig en stund.

Det är det allra ljuffligaste Sommarväder
och jag har klagit varg med mitt för stora
glädjetårar bland doftande "rosor och dje-
-liga-blader", att nu icke Lela och de ef-
fterliga Fruktens Formtigen dignande
grenar, Skriftens grenar mätt'
stöttas upp med lämplen för att ej
-brista under Tyngden. Det har varit mig
att just en sådan räkna de stora "mollek-
järorna" på det närmaste trädet (det är
dock blott 5. st. Årig-Fruktträd), och
jag kom upp till ndgot över ---200!

Denna Sommare Har i många afseen-
den varit den Skönaste Sommare, jag kan
minnas. Först den alldeles bedövande
Härliga Schweitzer-resan med Clara
och hela Barnen, en oförgätlig Färd,
så allt igenom lyckad, med sina min-
nen efter att öfverväldigande natur-
Scheneries. Och så sedan en den Fagraste
högsommaren, Sommarnöjen en endast ro-
mantagonist efterlät våra minnen.

Katalea har varit permanent förlagd
under Blomberg och accessit tränkt,
hvilka nu (det har intressera särskilt
Sysla Dido) förenat sina krafter
Kronor till att hålla Thespis kvar.
Aldrig kan vår lilla Trädgård skåda
i ett sådant uppspråk flor, Jack oare
den tallsynt gynnsamma väderlekan.
Och ämnn idag, den 22 Augusti, måste
ej spår af någon höstkänning vilom
den mognande Fruktan, hvarpå jag
snart hoppas få sända dig en frost-
låda.

Clara, som hafi mycket gott af
sin vistelse under Juli månad i Ka-
lösa, är glad och lycklig och blåögd som
någonsin med afseende på "Sylte-Loj."
Flickorna äro passionerade "lawntennis-
spelare", sedan jag i dem i vårras inköpte
tennisen intet vet, huad det är för
en, utan jag tänker, att det är den J.d.
Wennerbergska) upprätta ett sådant spel-

så långt hann jag, då doktorn kom och beordrade mig in för att under åtta dagars tid intaga en liggande ställning. I annat fall kan jag få halta i långa tider. Och nu fortsätter min skrivelsens, Sigrid, att fullfölja mitt brev.

Annas konfirmation ägde rum i Skarhagsta församlingshem den 6 ds. Det var samma vackra präst, som konfirmerade Sigrid. Vi hafva all anledning tro, att den kära Anna tagit konfirmationen på djupaste allvar, hvarför vi alla innerligt glädja oss. (Söna) Söndagen efter konfirmationen var här familjefest på Skeltorp, där våra kopenhamnsmågar och några malmövänner kommit till städes. Ägnen Mattes kom på ett hastigt besök från Dresden, hvarest han arbetar med att ifver på flera konditorställningar. Det var mycket godt att få han honom och komma till full klarhet och förståelse af några inträffade missförhållligheter. Man har dessbättre nu fasta beställningar utom de i Dresden, äfven sedan här i Malmö

Sigrid återvänder till Stockholm i början af
September, åtföljande där Hanna hos Lektor
Ljunglöfs. — Af Jenny hörde vi något om
systrarnes vistande i Paris samt att Emma
icke var riktigt frisk. Jag hoppas i höst få
träffa henne i Stockholm och tillbringa hennes
Kuhnes minnesdag, hvarmed jag är viss att
hon skulle återvinna hälsa igen. Hör ju
du vara snäll och snart låta mig höra något
om hur du och Johannes, Ernst och Elisabeth
samt småpojkarna hafva det.

Min mening hade varit att i
slutet af denna vecka besöka dels Adolf i hans
nya hem och nya förhållanden, dels ock Gunnar
i Göteborg — ett länge påtänkt besök — för
att rådgöra med honom om hans gossar, deras
skolgång m. m. Nu kan den här misshälligheten
med mina ben och anmärkningarde dessa
planer.

Till sist en blott en mycket
hjärtlig hälsning till Johannes och alla de dina
samt hela systerskaran från Klara och mig
och barnen från din tillgifne bror
Axel

Dav. fm. 45.7.8.

Annandag påsk.

Nog har jag haft tråkigt mitt hos igen - men hur är det så fortsätter jag - det blir nog ändå inte bättre att trotta och du kan nog vänja dig vid af Emma -

Han är nu ensam med de sina i hyddan. Det är afskräckande för henne att komma åter och för Ida och Jenny också -

Essie Liljeblad är på Karlsborg till en liten amanuens - Annie Lindström har Edit Andrén å Brunn - och de njuta nog af ensamhet och stillhet hos Lyxbesök systrarna -

Skärtorsdagen var det i Kyrkan i går f. m. Johannes hvilorum är ännu täckt af snö - På e. m. förmådde jag ej gå till Kyrkan - Hur på Salen var mycket mycket - tarfvelig kost - men jag fick dock nåd att dofva å ensamhet något glädjens åt du förlassning

Långfredagen den

Min goda älskade Syster Anna!

Efter en tid af som jag tycker lång tystnad har nu längtan efter ett samspråk återvändt och jag vill skrifva litet i kväll. Nyss har jag skiljts vid Systrarne - Emma och Johan följde Ester och Jenny hem fr: Kyrkan i e. m och så vad Jenny mig in till dem också! Jag var i f. m. i Kyrkan men orkade ej gå mer gång till - det är otroligt hvad denna vår afgjort aktiga i så här dåligt före: Emma har hål ordna så afgudeligt - ljuvligt på Syrsbon tycka Ester och Jenny

Emma njuter nu af att sitta tjock
Känner sig behaglig att är visst skäl
ligt att tjock lägga hand vid allt
att är att ordna för tjenarinnor tror
jag – Nog kan man förstå hur
många tunga stunder hon har
men ingen klagan hörs att
han håller mod att uppe – Ena
är någonting – Johan säg trefflig
ut i afton – men han är inte hon.

Det känns oroligt att Gubben
P.A. inte är frisk – det är en bild
innanför en ovanlig som
plägar hanna – Glad att var – gå
genom året och nästan – Både
Johanna och Selma voro i kyr
kan i dag att det var nog att tala
att de ej voro ovanliga för honom
och inte bara säga – det är inte

något farligt.
Hanna Burmans dödsnotis nådde
mig i dag – att det är så trolikt att
så kännbart att långt kan ej vägen
vara för mig nu emedan jag ej upp
nått hennes ålder – Hur skall
jag kunna blifva angelägen
om att verkligt hafva del i Jesu
frälsande nåd – jag står ofta
två tomma händer och att tro att
hjerta – intet har jag gjort för
Jesus – intet för Jesu bekant för honom
Vet att jag behöfver Kristi blod –
men hur har jag strida – hur
söker jag – Jag tror att
att blir mig meddelad att hvar
mig att på samma ställe under
det vet hur jag, mitt vanlig –
Dock – jag tror likväl förskjut
ej mig till sist vid min fader.

träffa dig - och [illegible] ha vi sedan
mer och vi på se dig här — hvem
som vet — kanske finnor du
mig då inte så hopplöst det heller —
vi skola hoppas det bästa.

Ester och Jenny hälsa eder
hjertligt.

Eder Älskar Hilda.

som i Christus Jesus skedd är — jag
tror nära på tills en du genom reflek-
tioner öfver främmandet af detta ska
nu ämne i Bengtssons predikan —
Man kan ej annat än hålla af dem
sin goda enkla gamme — och jag tror
verkligen att han är en lefvande
kristen — men hvad han skulle be
höfva hörs och emottaga Guds ords
predikan — det här kan inte gå i läng
den — han tackar Gud varmt att
få samlas kring Guds ord — läsa
upp en text — utlägger den med mat
ut skrifter historier och predikar som
predikanterna —
Nu tror jag vänt en stund hos dig,
nu ska vi hafva tisdags-kvällen som vanligt —
Ester hade telegrament med Svenska
och hört att Elsa var på en med
ordligt ill Emma var väldigt lidande

att vara ensam och hade haft gröda-
derätteler från Alle som är hos Tilly
under jakt och Sigrid uppsöker
sig mot hanom och de kamma hvar
andra närmare än hvad som vanligt
passat - Gunnar Sune Gösta och Åke
är på en skidtur i jämtland - med
en löjtnant.

Jag kommer troligen att få ont
af att jag skrof om Bergström - han
har nog haft en och annan var
ning för syntaxvärkt att gifva
mig som kunde kanske tagas
i akt mera än som eker - men
jag tycker det är synd om honom
att allarig gå och höra och emot
taga och lära - då kanske han
finge mera att gifva och bättre än
då mindre [illegible] än de nu
göra -

Alf en bal jungfrun från Brahehus
de jag att Seline S. är ute på
Brahe - då är det nog ingen fara
med Gubben P. A - ejakram - och
det är minsann godt så.
Tänk Hanna Burman som
fick följa sin bror i graf en -
det förefalla så högtidligt så vag
kert.
Måtte vi nu få första fridt
och bry åter tiu år - Grisarne
skola visst vara på Lidköpsby
innan natten så att jag träffar dem
nog ej utan sänder mitt hjärtliga
och ännu hjärtligare hälsningar
att önskningar att [illegible]
liga stråfvande på välbefinnandet

Från Lindfors hade jämnt
på äntligt lika att säga som

22.10-08

Bästa Anna!

Först i dag, den 21, har jag mottagit ditt bref af den 14 jag skyndar att besvara det och sändar de af dig begärda 200 kronor. Någon säkerhet behöfver du ej sända derför ej heller gräma dig om de ej kunna återbetalas. Jag har nu ett år varit från Sverige, det var gått komma från Sverige

Helga din Syster
Elin Ryman

Nu är Ryman vid Sunds bruk. Adam med Fru som äro bosatta i Finland hafva nyss varit här på besök. Det är mig särdeles kärt få höra hf er Kära o Lyckliga

vänta under så olika förhållanden.

Ytterst Ryman är den enda lyckliga som finns i min närhet, och har jag blott emellanåt besök af henne, som nu har det bra efter de bekymmer är där som måste lämna Sverige och var utan plats. Nu är Ryman vid Sunds bruk. Adam med Fru som äro bosatta i Finland hafva nyss varit här på besök. Det är mig särdeles kärt få höra hf er Kära o Lyckliga

med Gunt fick m nu. men
sak-naden efter Abel är stor
dock var det ju godt att
han fick stiga opp och kom-
ma till ro. Tvid åfver honom.
I sommar har jag varit
borta 6 veckor i Sodertelje
för att råda bot för mina
ben, ogunstigst det högra är
ont bek dag. Under den tiden
var min, en enda älskande, bro-
der Carl, i Köpenhamn för
att opereras för en svår sjuk-
dom - han tillfrisknade,
men blir nog aldrig bra, jag
vet dock ej. En besökte honom ju
ett par dagar. Sist i juli for
jag till Uddeu dar jag var
ett par veckor hos Klas hans
barn och barnbarn dar jag
hade det sårdeles godt och bra.
Sist till Stromsor dit Carl
då hade kommit för att kvila
och hämta krafter efter opera-
tion, något kryare blef han
väl samt bra blir han ej.
Ty hans ena ben är stelt.
Kogigt. och man har ej mycket
att räkna af lifvet nu-
mera, som bara är ljus.
Jag har haft trevligt här i S-a
och tycks så gärna man kan

Göteborg den 12. September 1872

Kära, aktade Broder!

Härmed först och främst min hjertligaste tacksamhetsbetygelse för allt det godt du bewisat mig, speciellt för din benägenhet att låna mig skaber, hwarförutan jag wäl fått en långan tid laborera med bankkassörer. Revers på de sednast lånade 300:- Rdr öfwersändes. Räntan skall på punktligt inbetala, med början i Januari n.å.

Till öfrigt har jag förlupet månad att förklara mig wälbehaglig att förskaffa Eder spel, hwarföre jag ej wet med mindre jag något af mina egna skulle wilja behålla. Till min handel har jag dock att säga, att jag är nu så förfaren uti den, att jag wet, att jag kan förskaffa Eder

Lönen är första året tusen kix — sedan beror det på om man gör skäl för mera. —

Alla mina vi väl här hemma — pappa gubben är ovanligt rask och fry, trots den mängd göromål, hvaraf han är öfverhopad — här duger minsann ej "draga skänkarna efter sig": det är nära ¼ mil till tullen, så pappa har dagligen att promenera en hel mil.

Nu farväl för denna gång!
Omsamningar och helsningar in lejo!

Din tillgifne

Linde den 16. Sept.

Brefvet blef ej afsändt från Göteborg, hvarefter jag nu tillägger några rader för att säga, att jag lyckligt och väl är här samt har för närvarande att förnöja mig för. —

Snart vidare

Min kära syster!

Du har väl redan erhållit mitt bref från Göteborg, hvarför jag nu ej har något att tillägga, utom att jag lyckligt och väl är här samt har för närvarande att förnöja mig för. —

Snart vidare

Linde den 16. Sept.

Lönen är första året tusen kix — sedan beror det på om man gör skäl för mera. —

Alla mina vi väl här hemma — pappa gubben är ovanligt rask och fry, trots den mängd göromål, hvaraf han är öfverhopad — här duger minsann ej "draga skänkarna efter sig": det är nära ¼ mil till tullen, så pappa har dagligen att promenera en hel mil.

Nu farväl för denna gång!
Omsamningar och helsningar in lejo!

Din tillgifne

Min kära syster! Du har väl redan erhållit mitt bref från Göteborg, hvarför jag nu ej har något att tillägga, utom att jag lyckligt och väl är här samt har för närvarande att förnöja mig för. —

Snart vidare

Sysatte och före våren ingen ledighet att erhålla. Detta var naturligen i hög grad retsamt. Detta var naturligen i hög grad retsamt, och jag började småt grundera på att söka slå mig fram på någon "annan mode", då Adolf — som just kom hem på en snipptur — föreslog mig att taga engagement vid famna Tullen, der här är, om en plats der behöfde ledig, hvilket väntades. Vi funderade på saken och efter många om och men beslöt jag mig för att antaga platsen på oviss tid — om den skulle mig erbjudas, förstås. Adolf hade knappt hunnit komma tillbaks till Linde, förrän telegram anlände, att platsen var ledig och undertecknad utsedd till densamma bekläddande. Jag reser sannolikt redan om några dar. Min mening är att gwarsla i tullen så länge det kan lata sig göra utan att det tjänstgöra — finner jag ingen chanse vid järnbanan, är jag oförhindrad återvända i tjänstgöring vid tullen.

Gud skyde allt till det bästa!

det fasta sig uti hans uppgifter, de hemma alt
mår väl tillkännagifves, men efter det är lätt dig så får
det väl gå ännu uti denna rättelse.

Här i Göteborg kan man vara ganska ogenerad
ofta är det lätt mera småattentater än i Stockholm
Det har jag hemmit iagttagit redan sedan jag varit
ifrån på kära ställen, men om jag vill vara vänd dig
göra mer eller mindre bekantskaper, det är hvar och en
alldeles fritt, och ingen lägger sig deruti eller förundrar
sig deröfver, här hemma går jag så ogenerad och hvar-
helst som någonsin i Hagfarande, men ute på landet
är att gå som der förstås, fastdet och så får vara enkelt.
Och på det hela taget så kan man lefva rätt tillfyllest
här som hvar man vill, fast mycket är dyrt, så finns
det mycket som är billigt också. Af Hilda kan du
erfara mycket, som jag förtäljer om ett och annat.
vi träffas väl snart kan jag tro. Fattens bekymmer
en viss fasthethet, som han vore alldeles öfvergiv-
ven och olycklig lämnad, och hvad det är bekymmer att
han altid skall vara så dyr, och altid måsta förena
sig missnöjd, det han icke kan begripa der hon skrifver
jag vet hon själf i all synnerhet hemmer det icke vara
värdt och det bryder att hon är en riktig Ulmalycka, så
att icke vet jag hemma det skall bli om det är så för
skrifvelsen. Det är verkligen mycket orätt af hemmet
hon kan ju själf bestämt sig för att stanna qvar
i Herrans frid, och är väl bland annat som hon för-

Göteborg den 19de Aug. 1866.

Käre Alfred. Hemmet! Nog länge är det sedan
jag fått lifs ifrån dig i Calais. Tack för dill brefvet, det var
mycket kärkommet, äfvenså från Klagenfurt, men vi
hörde från båda håll något oroande af den hedan-
nya nyheten om Coleran, och dödsfallen som hade
inträffat. mycket sorgligt var det också. Gud bevare
oss ifrån den svåra gåtten. Den måtte väl ha varit
svårare i Stockholm än här, ty här är den så ingen-
ting att tala om, annat än som många andra sjuk-
domar, blott en af våra bekanta som Lidegrift har hat
den och hon är nu friske igen. måtten alla kan få
den genom förkylning, så att man bör vara rätt
sig för all slags oförsigtighet. Det var mig bekant
att höra att Ernst hade sockersjuka, åfven har det
många barn som lefva däri, och den är farlig
måtte Lena bli frisk snart, så att hon kan vara dig be-
hjälplig, ty sockersjukan går icke så snart öfver.

Jag och Papa mår bra för närvarande. Det
kan du fullständigt förstå efter det sista brefvet. Jag
önskar så som alla att vi hade varit
är mycket egendomligt att höra [illegible]
lefligt att gå i [illegible]

sång och musik, satt nog hvarje liten tyst
ligt allestädes där Guds ord rent och klart predikas
blott hjärtat är så, att det kan så lätt och mycket ta
emot. Men dels predikas det icke alltid så klart och
ännu oftare tror jag att man icke känner behofvet
så mycket, skulle man flyta af den Munnissionsanda
som är i dagarna så skulle man visst icke klaga
men folket rusar till öfver allt, hvar man går så
är det menniskor här alldeles fullt. Emellertid så
är denna lilla Gudstjenst så innerligt älskelig, jag
har väl icke sett hvarann mer än på Swidtsdagen
4 gånger och en gång träffat hvarann ute, men nog
är han en Andans man med lif och själ, i väntan
hvarann hit i afton, han har en gång förut talat
sig hit men blef hindrad, så i dag har han med kom-
mit Törra Söndan i Hagahyttan framhar han vid
slutet af Predn en mycket vacker tacksägelse Bön
för oss som blifvit nådade i förra Christenan. Nu
håller han som bäst på att predika aftongudstjenst
i Wasshaggas skyttehus, så det går han präjmt
och jag kan icke begripa, att denna lilla obetydli
ga gudstjenstförrättning varelse kunde ha så
dan kraft då hans tala

Jag skulle väl säga något om huru vi befinna oss
må, både detsamma är God vara tack, mycket bra
och jag hoppas att det må fortfarande vara så
så har vi ingenting att klaga, På det flydda tän-
ker jag ofta ännu, både med sorg och glädje, då
vi alla voro tillsammans — men nu är det
ändå godt och bra såsom det är och alla äro
ju nöjda, Matti Huru förr oss alla på sin väg
stig, så råkas vi väl åter antingen här eller hvarann
ngg tror vist att barnen skola så nytta af att vara här
och att här är mycket tryggare och på många sätt
behagligare Ort, än derutgren, det kan så väl
komma i försyn att man saknar dem —
Det var mycket godt att Papa fick komfortabla
så att behagmen i det fallet lättas, Gud skall
Aftal läsen och skrifvare för sin Examen, måste
för honom — Ottilia och Emma komja ju
här i granskapet den 1 Okt. förr
börjat med någontings Tänk
strumpor hvarann, han
gång hos de la Croix

Jag har af detta brev
adressaten som han i det
veda så, hvarför det icke

Haparanda den 6 Sept. 63.

Min ägtade Broder!

Hjertligt välkommen åter
till hemorten. — Du är
väl god att hälsar på o:r
efter Marknaden. Jag
skall bedr jag dig så mycket
fraudelse skaffa dig
på Tullen kommer att gå
i trygghet såvel du så
som för din Egendom.
(Allan nya kläder gick

igår fullriggad från Trapulen.
Han ernar segla till Calix
nästkommande Thisdag att
stanna der åtskr marknads
dagar. Jag hade gerna
gjort honom sällskap, men
jag måste hjelpa Verock
med de tragna grönsaker
som äro en följd af
de från Lübeck kommande
nu flyttningarne. —
Din du här kaffeverk
följare saknande. Många
hjertliga hälsningar dess
utom från den öfriga fa-

milien. God bevare dig!
att bevara dig!

Din huldaste Broder

C. Blanche

Min kära Anna!

Det är ej var så hjertligt kärkommet, att det drifver mig att svara
emot denna hyssande ärlighet än förhoppningen att derigenom bevara
dig att vilja tänka mig ett dylikt. Tack, för att Du hyser, om
än lilla Dit mycket "verklig kärlek" för mig. Jag är långt ifrån värdig att
äga den, men äfven om den vore mera begränsad så inskränkt, skulle jag
värdera, ål hvänna mig belåten dermed, ty tro ej att jag är så oförnöjd
som det ibland af mina ord kan höras, emedan jådana gånger, tvifvels-
utan någon liten motgång påstått, öl människan behöfver ej mycket
förrin hon klagar. Apropå behöfver, jå är det lera underligt att menni-
skohjertat, jå skall vara danat, att behofvet af att älska öl älskas, utgör
hufvud ingredienserna deruti. Ej underligt att så många känna sina
illusioner krossade, förhoppningar slokknade, etc; ty människan fodrar
mer än hvad hon förmår själf gifva. Oförnuftiga, öl dock med förbluft
begåtvade svaga Människa! Tinnes det väl någonting korfligare
än att lefva på Koppet, öl dock, åro vi lite hvar i sin skål, slafvar
emunder. Jag är mycket prosaisk, öl långtifrån det svärmeri, man
vanligtvis mig som fel, men en öl annan gång händer det, att jag vagga
mig in i ljufva drömmar, ehuru jag mer än väl, äfven under dessa
frågor, inser hurn dåraktigt öl lönlöst det är, öl att det aldrig kan blifva
en verklighet. Besynnerligt att jag vet det, öl likväl icke vill sluta
mina kumbra drifter, men det är väl så att jag samtycker dessa
rön ej kan bevara, öl alltså ingen lyckoståndsnivå få taxera.
Öl kunde jag väl så gärna, som önskar i andra ord gifva,
begära ingen Du, öhuldfullt få undra. Öl vill hon dessa rön en chimär?

Ofta jag återgår till Ditt bref. Du finner många fel hos mig! Jag
[illegible] att Du är klarsynt och invänder blott, att hvem dödlig under
[illegible] sin själ? Det är just dem som det gläder mig att jag har
[illegible] att jag är som andra människor, emedan jag ingalunda
[illegible] dem blir, det skulle vårda allför hög uppmärksamhet.
[illegible] äro på dollrätningen, ty det lif vi föra kan icke
[illegible] fådana, hvarken godta, eller försmå, till hvilken
följd jag här att (du) efter "menniskors omdömen" räknar (mina).

Nu Du kallar Dig min vän, bör Du också i allskons vänlighet fäga
mig, huruvida de gåfvor skesså, hvilka jag enligt Ditt förmenande undfått
af allas vår Gifvare, (jag menar nu de som äro mig särskildt tillkomna
utöfver de som stå att läsa i Tredje Trosartikeln i vår Barna-Bok;)
att fäga mig huru jag skall använda dem för att "vara omlyckt" af
"allmänheten". Ett leder jag om, eftersom vi lika har kommit på detta
kapitel; hör ej efter hvad alla "gråsparfvar" eller rättare sagt, "hackspikar"
sjunga, ty mer än en gång kan personlig ovilja, samt en obetydlig
misshälligket, göra sel af slags intet.

Ditt tal är lifligt om Din käre vän Jesus, o.s. hvem vet
om Du vore så nära som fjerran, måhända kunde Du med Guds hjelp
inverka något på mig. Såvitt tillåter jag Dig då dubbelt så kär, fastän
det också kan vara oviljt, ty det blir ej någonting kräfligt af, att ansåå
hvarma likna hvarn på ett instrument, så att det ock må hända mycket
omkalla samklang. Det får ej vara dis-harmoniskt, men enhetligt
skall alltid tillfyva, enformigt och tröttande. Dog kan det vara roligt
ibland, att hvisa någon känsla och känna lika, med en fjelf, men det
är ock att gumstiva rummet väja och så - dåsvatten, eller hur Anna!

[illegible] så att Du ingen Fästman har! Det var nog bäste för oss så. [illegible] hvad godt hoppas, säg Du lefver ju i Haaparanda, och behöfver följaktligen icke vänta så länge förrn äfven Du bindes med Hymens bojor.
Nå Du säger att Du hyser alla Tvaa och Jästmön ett hafva bekvämt, så Du säkerligen icke exemplaren ännu hus, utan säkert dikterade afundens tårar öfer Dina ord, när Du mottager dem. [illegible]

Förlåt mitt elaka, men ej menadt gyckel!

Det skulle roa mig att lära känna denna Emma Liljebäck, som Du så varmt omtalar. Hur kom det till att vi alldrig under vårt vistande här Eder sammanträffade med henne? Jag hyckles vilja minnas att vi vid utgående från Torneå Kyrka fägo några Damer, af hvilka ett par nämdes med Liljebäckska namnet, men som jag för illa kunde jag ej veta hvilken af de omnämda var Emma, och för öfrigt såg jag ej, om de voro fvarta eller hvita, hvilket och föga kan röra mig, men som Din vän, intresserar mig Emma. Hon är ju både vacker och älskvärd. Har hon äfven hyst ett fors intresse för mig, tager hon säkert ej illa upp att jag genom Dig, sänder en vänskapsfull hälsning till henne, och dervid bör Du ihågkomma att: "en hälsning, uttalt känslor full, kan få smuggla in, förutan tull". Denna varning kan ej vara öfverflödig, när man ihågkommer att Du bör till Tullstaten, och alltså kan lägga beslag på hvad som likväl icke Dig tillhör.

Också jag hyckler mig vara bekant med Emma dels deraf att Du så mycket omtalat henne, och dels derför att hon var Fredrikas goda vän, och var en Dam, Du, att hon och Du äro olika, men just de två egenskaper att hennes själ kan mångdubbelheten. Det är antalet af våra vänner som visar vår karaktär.

[illegible] hvem han [illegible] J. skrifvit, som Du för honom vara. Den skyggach jag
[illegible] honom, kommer af ett ondt samvete. Ädla är hvarken han
[illegible] det vet jag väst, som hade mer än ett samtal med honom, men att
ett dylikt [illegible] tillvägagående hvarken skall berösa omvärlden! Om han ock
[illegible] som helst, jag hyser dock en fast vänskap för honom. En hel vinter
[illegible] hem; nästan hvarje Söndag, så nog hade jag tillfälle att säga hänne
[illegible] jag tyckte rätt bra om honom, fast en gnäll då — men jag vill hålla
en glömskans flöja öfver hvad som varit hafver.

Det nu mycket väl, min goda Anna, att tvifla ej helt och hållet på att
[illegible] jag har någon god själ. Farvell!

Din tillgifna

Sofie.

Fungfrukuret i Bygdeå Prestgård d. 5/5 1861.

Anna Tarke

Skaparande

Kopparberg den 6te December 1869

Min Kära Anna!

Tack för brefvet som jag i afton emottog, jag
skyndar mig att skrifva o. underrätta dig
för att hinna i Morgon sända ditt med Beerman
jag hvar i Mårte med till Skjutaka, emedan jag
hörde att Hanna ensam i dag for med för Brors
till Edsin, nu hörde Hennes resa vara uppskjuten
t.ls midsommo o han reja i morgon genom Beerman
han vi hört att du hvarit skrat. jag undrar
just på hvad vis? om ditt gamla onda börjar
göra sig påminta? jag tänker ja mycket på dig
Kära Anna!, hvar försiglig klid dig väl i denna
svåra blast, jag är glad att du ej fann med
Johannes till Svenskalin, ditt är nog för honom
som Majti Flila ondt, o. hvem vi har för en
obeflig väderlek, men Gudskelof för hälsan
i en Lugen kammare, fast den Stormarsetan
för, Måtte våra Kära Vänner anhöriga i Götaborg
vara vid Hälsan, det är mina tankar ofta
kan du förstå, nu är det o Länge sedan vi hade
brev, o ja här jag ditt än med dig, roligt vore
att du hafft bref från Adolf, nemen hanej
om jämmer nest Kanske

Tuffelarna sitt jag utan Tvifvig hat kommo i
gen, jag hämta ofördröjligt ha dem stulna ge
ja bra, af de Pengar han jag begärt i Mo

Ett Päronma. Hvem jag är det Lilla skall jag nu
berätta hvilja i förväg, under denna Veckan skall
man ej komma åker till Tärnaby o här finns ej
jag berätta ja lilla lilla videre de 15 Rolle som
jag begär Ernst till julen torde jag ej komma
till dig, ni flutta nu Skolan om Lördag o ja Mamma
Emma Helmgren nesja: det vore visst bra förmig
att ja fri skjuts, men ja Tiolight, eller ja längt
för julen kan jag ej jara, ty ett o hvarje år
ja mig att göra ennan hälgen, jag tänker där
för att om Ansel Anna o jag kan slå oss, hop
o nesja mellan gjut o skjänk ja vore slett roligt
ack! Vem gerne önyhade ni att vara hos dig
Anna dagen, o i Morgon är den själette dag, ja
Herren lätt dig men Gode Anna med hälsa
o glädje ja upplefva många, födelje dagar till
glädje för oss alla, Hälsa Johannes o Ernst
otto resor alla Dagar till Master Anna o lars
hvara Ernst. alla Mår vi bra o ber hälsa genom

Fastern
Jeanette

Linde den 25 Febr 1876

Kära, innerligt snälla Anna!

Jag känner mig så öfvertygad af tacksamhet, så jag vet ej hvar jag skall börja eller sluta. Detta låter kanske öfverdrifvet men förklaring följer. För första gången på minst två veckor har jag i dag kunnat äta mat med smak och äta med mått tack vare Annas kärliga bref. Är det då underligt att jag känner mig tacksam från topp till tå? Tusen, tusen tack därför och hjertligt tack äfven för de tröstliga bönerna och välsignelserna. Med bref förtjänt jfvon hennes förtjusning gett sig luft här i brefvet också. Hon kan ej åta i annat än vissa saker, och några sådana ha'vi ej här.

Hälsa Emma, Ernst och lilla Alma från Mor och Ida.

Adolfs bilder nästa.

P. S. Tack för ditt hjertliga! Min vistelse hos dig qvarlemnar ett angenämt intryck — me som alltid.

Will du godhetsfullt sända i bref min Qvarglömda svarta, smala halsduk — någonting skulle jag naturligtvis qvarlemna!

Du skall två Hattie bref förtjust i luxen, så how bleff addeles yr — och jag ser att hennes förtjusning gett sig luft här i brefvet också. How kan ej åta i annat än vissa saker, och några sådana ha'vi ej här.

mitt hjärta !!! Anna hörde nog att jag varit dålig en tid så jag fruktade mina mage skulle bli ton ifjol, men nu några dar har jag Gud vare lof blivit så mycket bättre, så jag tror det alldeles går om. Jag har så längtat efter något förbyte på det evinnerliga kötttet, men här får man aldrig nästan någon fisk - tänk du livad för en lisa hemma var. — —

Något roligt var att ja hann stal igen, ty det blir nog knapt då man ej orkar gå ut, att sitta ensam hela dagen. I dag mår jag också så bra så att jag kan rom jag fått klippa av en bur, så blir hemma jag nu, Gud vare evinnerligt lof. Mark behöfver att påminnas ofta och ofta, för att sätta värde

på hälsan. — Ack är så lyckad och tycks så haft så trefligt på sin resa och Ni åter dröjer så hjärtliga och snälla, så man kan ej förmå, hvarken skäl eller skor. Ack om alla vägerbalk vore på vem ni !!!!!!!!!!!!

Roligt var att ja Edra contrafej voro var lyckade, synnerhet Anna "Ack, att vi snart kunde till-sammans komma"! Ja Johan nu kommer, nog skolen I väl dö hälsa på Oss hära vänner.

Farväl nu för denna gång. Hälsa Emmabarnet så skrattet mycke från Eder så innerligt

Tillgifna Mathilda

Hälsa äfven Fyxte mina lilla hon träffas.

Lund den 11 Juli 1862.

Min älskade Emma!

Jag har just ej så noga reda på hvar den nu för tiden befinner dig, men jag förmodar att det är på Afvan — jag hoppas att Hamma är på väg hem då detta bref kommer till dig — således skrifver jag ej till henne — men om Hamma finns på Afvan så tänkes tusende hälsningar.

Wårt Helsotillstånd har varit lite tämmeligt dock ej något farligt — Ottilia [illegible] morgonen ganska häftigt sjuk — så hade att man knappt kunde höra hvad hon talade — och en stark hufvudvärk — vi skickade genast [illegible] sjuk skrämsel och när [illegible] i halsen sedan blödde [illegible] gånger och så sjuk [illegible] Onsdag låg Hon och hindrades för [illegible] att den invärtes i sår var [illegible] i dag är Hon [illegible]

[illegible] Hamma [illegible] Fanny med [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] är [illegible] [illegible] [illegible] – och åfrigas må
[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

Stockholm den 12 Februari
1876

Min Älskade Johannes!

Nu är det en hel vecka sedan jag skref till dig, hvilket är det längsta dröjsmålet med skrifvelse sedan du reste. Vi hade haft sömnerska hela förra veckan och vant lite förfärda, ändock hade det ej blifvit att skrifva. I dag hade vi vant få J. m:s visit hos Fröken och Peter och de voro så förtjusta derför och vänliga för både Hanna och Claudia Fröken vill förstås hälsa ass hela dagen, men det vill jag ej, utan säger att hon är gift, svart. Peter förjagade

hår blåsa så hårt nu en tid, så att ingen vågar sig hälsa i sommar, utan vi mår alla så mycket, derför att gräs det så litet ved, men annu räcker den en månad hoppas jag. Söndagsmorgon gick jag på torget med Anna Fröken att när jag kom hem voro Ljungvall och hans Fru hos ass jag hjälp den gran till middag det är synd om dem, ty de vanhäfvas betydligt. Magluna kom äfven hit, så att gamla bekanta träffades.

I går voro vi i slöjdföreningen allesammans, sedan voro vi ensamma hela dagen. Kl 6 gingo Anna F. och jag i kyrkan och Hanna med barnen voro hemma, och vakte sig med nöd och nappa.

om du ännu fått upplysning
med dina Herrar, och jag
sade att jag icke trodde det.
men att jag i visste hur
det nu var. Han tyckte att
du kommit illa ut, men
jade att du borde förbinda
dig att ej du på orten
icke samma affär som den
så skulle nog uppgörelsen gå
bättre. o.s.v.

Jag kunnat vara hos honom
dagen, och frågade huruför
jag aldrig kommit till honom
och var mycket vänlig, vi
gå nu dit i aftan med
vårt arbete, kunna och jag
det har länge varit påtänkt.
I Lördags voro vi hjudna till
Häggström, där voro några
af dina bekanta samt hans

Bergman och Hilda, hvilket
hade jag ej väntat dem så
länge, och aldrig varit dit
Mari Häggström tycker jag så
mycket om, hon är bra snäll.
Annu har jag ej varit hos
Gunnar Bergman, ty jag har
hört af Emilie att han är skral
och gubben Bergdt har det vara
klent med. Emilie är åter
fortfarande skral, och ehuru
jag tycker det är synd om
henne, så tycker jag ännu
mer synd om Fredrik, ty han
ser så betryckt ut, och han
är mycket tacksam att bära
på mun det blir väl bättre
med henne med Guds hjälp.
Vi må alla bra, utom det
saklig snuva, som vi äga
tvärdigt för närvarande

Stockholm 5 Mars

Älskade Johannes!

Jag skref för dig tämmeligen
länge sedt och lade det i en postlåda
en qvart öfver 5, men sen kom
jag att tänka på att det skulle
varit för 5, ty får du det ej
förrän i öfvermorgon. Jag gick
med Ester för Direktör Malmgren
för att se på orglar som kosta
960 kr. som han nyss köpt som
mer stor skilnad är det på dessa
att de som kosta 360. Nu vill
jag be dig vara så innerligt
snäll att afgöra om jag skall
få taga en så dyr, eller icke
Om du anser att vi kan taga

den som kostar 260, så är jag
mycket belåten och tacksam
åtminstone för att få en sådan
den är lika vacker till det
yttre, men stämman är mycket
underlägsen.
Jo måste jag sända buset
vi må gadd att val åka

Din egen
Anna

Fredag 10 Mars

Älskade Johannes!

Hvad du skall vara ledsen med
din tråkiga tillvaro, pappa ber
mig hälsa dig att han är glad
att du var med och röstade
och gjorde som Lindh, hvilken
bröt sig undan., pappa ber mig
säga dig att du icke bör vara
ihop anmärkningen på lördag.
Han må nu vänta för allt emot
blott han ej är bortskämd som vänsterns
sade gubben.
Jag tycker Ni skall vara glada
men detta är åsyn.

Vet du att jag kan att säga
här Hamma att samma Lindh
hade så mycket emot ;) F. dan

Man kan få så lite för, att när man
säljer sina flor gången att jag
måste skriva till dig att be dig
köpa en V. utan säljer en liten
så mycket, att 4 – 5 kr) eller mindre
att det kan gå för 10 – 11 kr.
Så tycker mamma det vore utmärkt
att få till matsmör, det är så
dyrt att köpa här allt. Om du
får tid) att vi vara så snälla
bestyra om detta, vore det utmärkt
bra. Svara mig åtminstone om orgeln
som jag skrev om, ty kan här
den ju gvar länge, de gå åt som
de komma mätan. Förlåt att jag
besvärar dig mitt goda fäderneus.
Ernst har sutit 5 timmar i ett ämnes-
skrivning, algebra, det har gått
bra har Ernst – han hälsar –
skulle just på lektion till Bauje.
Gunnar har promemorat in hit på åren

Göteborg 16 April

Min älskade Hjalmar!

Ernst kunde för en stund sedan
säga att munter får sin första stu-
dentskrifning. Prisis kl ½ 8 började
de, att kl ½ 2 fingo de lof att
vara färdiga. Ernst valde att skrifva
om Napoleon Bonaparte, Gud gifve
att valet var klokt, jag hoppas
det, ty Ernst tror själf att det gått
bra. I morgon hafva de skrift att
engelska. Jag längtar att höra från
dig, men du har ju så mycket både
att tänka på, att att skrifva med, så
att jag undrar ej att du ej hinner
skrifva. I morgon, om du ej i dag
gör det, måste du nödvändigt låta höra af
dig. Ernst hälsar så mycket.

Din Anna

Glog 21 April

Älskade Johannes!

Ja, nu har Ernst gjort bort sina studentskrifningar, och var nog glad när han kom hem i dag att det var åfan. Hurn det gått kan man ju icke ännu få veta, men så mycket är det att man kan få hoppas, ty i Matematik har han rent sin bra, Svenska samt franska och engelska, att man dessutom i min Svensson hade sagt att han tror för sin del, att det var bra. Gud vare tack och lof för sin stora nåd att gudet hjälpte att han hulpit sig genom dessa dagar, och att Ernst får vara

frisk att lugn tiv sinnes, ty
<u>om</u> han nu ock skulle bli
kuggad i något ämne, så vet
man tiv nästa gång, att han
redt sig ahuligt bra. Men
som sagt är, vi hoppas det
bästa, dock få vi icke göra oss
säkra, kan ibäg det.

Ernst skulle skriva själf
tiv faffa, sade han, men
han gick ut på e. m. d. för
att söka upp kamraterna, att
hitar vår nu på att manna
skriften, eftersom han ämnar
i kammit hem. Jag är så
glad att det är som det <u>är</u>
ty vi <u>kunde</u> ju redan nu
varit vissa om hans nedulag,
ifall han kuggat sig i mate
matik, men som sagt är
både fysik, algebra och

geometri har gått bra, enligt
hvad han själf säger, att ut,
att enligt hvad Salmson sagt,
ty han har, för hvar skrivning,
i dessa ämnen, genast gått tiv
Salmson att anmälat hur han
skrivit, att Salmson har gillat
det, dessutom hade Baije sagt
tiv Ernst i går, "du kuggar
dig, igenom du, sv jag"
Ja, låtom oss <u>hoppas</u>, men
icke vara <u>vissa</u>. Jag för all
del i tiv nägon att han
gått igenom, ty det <u>vet</u>
man ju <u>icke</u> i alla fall.
Skriv i morgon och säg <u>när</u>
du kommer hit, ty det vore
nog det bästa att du kom,
ock icke att jag vore tiv dig
Ni farvä tiv

Julafton

Kära Anna!

Jag undrar om du undrar huruvida hon det – Jag känner mig så viss att Herren snart skall bevara dig och låta dig få känna dig sådan som du är – Jag vet att du är den som du är och att du är den som du är – Jag vet att du är den som du är och att du är den som du är – Jag vet att du är den som du är och att du är den

och huru du skall få se då att
hon var dig gifven från välsignad
se och att Herren tänkt henne bara
till en flygtig gäst på jorden —
(Din första kärleks fulla omtanke vårdade
mig mjukt åt henne här — och för
din skull vårdade mig både Hanna
syster Marie och Fredlind gav henne
på allra bästa vis och sin Mammas
kärleksfulla hänförelse tycker jag hon skulle
kunna använda sig — jag tror dock
inte att icke Herren Gud på ett eller
annat sätt bönhörde dina tårfyllda
de suckar på flera Pitea/söndar
sägen — Ack gråt ej Moder — för
världens vilja, var barnet ej — men
för himlen föd! —
Det kunde vara hårdare för mig att
mycket vara ödmjuk. men då jag

kännar hur jag längtar att komma
på ett tröstens ord från din prövade
själ — så vet jag hur mycket bära
vi de av för Herren och han skall
icke åsvergifva dig för sin trofasthets skull — Jag vet ej om det är
rätt att jag påminner dig om en tanke
som ofta kommer för mig — men ja —
mig minsann ändå att du icke
dig alt för storfördjupt — och
mig då jag ihågkommer hur
ni av mot de fattiga mot
met mig! — så kommer Herrans
löfte för mig — [illegible]
dig av den fattige — [illegible]
Tänkt [illegible]
står icke hon skall icke komma till
nöden, hvar för packet vet ej —
men mig är det emot — att

Min Mycket Älskade Anna

Ack min innerligt älskade vän hvad jag är ledsen då jag tänker på huru litet eller rättare alldeles vi lärt oss och jag numera tala om det vår själfs eviga välfärd tillhörer. Då jag sett till dig tyckte jag hafva så mycket att säga och anförtro dig och fastän vi nu så länge fick vara ensamma blef det ju ingenting af. Jag tycker det är så svårt att jag skall hafva så svårt att meddela mig åt dig, om jag ej så grufligt mycket höll af dig skulle jag ingenting säga men då jag det gör tycker jag mig ej böra vara så sluten. Du var mycket besynnerlig i dag icke alls ser eller ovänlig, men det var något förbehållsamt i ditt hela väsende, som jag icke märkt förut.

Jag börjar fruktta för att du icke mera håller af mig. Äfven tycker jag du ej nu så mycket som för älskar Emma, åtminstone är den ~~entusiasm~~ entusiasm med hvilken du för talte om henne, nu betydligt förminskad. Dock tror jag att det i detta fall är endast inbillning. Jag säg att du blef ledsen då jag i går lätsades tycka att du var så fin men mitt arga hjerta vill ej tillmötesgå sig att bedja dig om förlåtelse derför. Förlåt, men mig min bästa Anna för att jag så ofta gör dig ledsen.

Jag saknar mig mycket att att om Söndag (som jag vadel få
gå till Skrift. Det är så länge sedan jag sist var.
Gud hjälpe mig att mitt åtlande och dricksande icke vore
mig till skada. Ack att vi skola vara så trögа att nyttja
Ordet, Bönen och Sakramenterna. Om vi oftare ginge till
den Heliga Nattvarden så tror jag helt säkert att vi blefve
mera lifvade, äfven skulle vår svaga svaga tro deraf få
mera styrka. Herren hjälp mine stora.
Det var sagdt om att Fru Nordlund var så underlig i afse
gerde mig ledsen, men nog måste vi ändå älska henne
och andra nådesyskon fastän de hafva sina fel och äro
ganska ensidiga. Vi vilja ju att dem skola hafva förlå-
tande mod och hjelpi upptäcka hos oss sjelfva, då böra
vi ju sjelfva äfven förlåta med deras. Jag vill ej påstå
att de är slak på Fru N. men nog tror jag ändå
att de ej så håller af henne som förut.
God morgon min lilla vän. Jag måste tvert afbryta
i går afton emedan Mamma ej vill blifva stora sedan
hon dagi sig. Morgonen tyckes vara skön. Fåglarne sjunga
Guds lof, gifve äfven vi det, ni ack ni så trög är jag att
lofsjunga och prisa Guds härlighet, godhet, nåd och barmhertighet

kött och blod – Tro säkert Jesus är dig god – din otro är som hindra mån – Nöj kan du säkert på –
Lek dig misströsten bort – och fatta tillförsikt – Den glädje som blifver kvar – som grundar sig på plikt – ren som den största lycka – sig väpt och återvunnen se – det är den ordning Jesus vill – att man skall hörn till.

Mamma tyckte nog att jag borde resa till dig – och jag vill visst icke i ett sådant här fall göra det omöjligt – man kunde ju nu kan knippa hit jag funktar det ej han bli så ställd och fri ifrån att jag ville göra det för dig men det är lätt att byta – och bäst ofta att det går på tvärs. Mamma som vanligt – motsäga dem

lilla Ingeborg för stod att tala om dig – vi ha just sagt med Mamma att anders visst är då det att bittre hade ernst saknat dig än du ej just med än hvad lilla barnet kunde göra. om hon ens för i stöd att Mamma var borta – och vi voro hans lyss som du säger [illegible] der först skall vår lilla [illegible] känna huru tär hon [illegible] för din Mamma –

Lindi sade just att [illegible] nog grufvade sig för lördagen alltid bad att de ingenting skulle [illegible] så för mamma – alltså [illegible] hörde att Ernst var sjuk så sade hon – ja han [illegible] sig [illegible] så att vi [illegible]

sagt att vi få int låta nå åt
Master – så han försökte minsann
beherrska sig – att låt ej Satan
förvilla dig så att du icke tror
du var mig behöflig för honom
också –

Ja Anna – jag vet nog hvad
det är att skiljas från man
barn – att hvad mera är – jag
vet att hvad det vill säga
att ha försummelser på sitt
samvete ! – att tro mig det gifves
minsann sådana som äro lika
stora som att i ett så kritiskt
fall resa bort. Att mitt tal
tjänar mig till intet – det är
en mörka som återkommer
efter en lätta stund igen –

Tro ej att jag upptecknar jag
säger gamla välbekanta ord

der – tusen gånger upprepade
inom mig under sorgens tider –

Först och främst Matteus
salm – Ack ej ifrån mig – O! Gud
tiln dig – jag ropa må och klaga.

Gör du med mig – som gode
Gyns dig – hjälp sjelf att först
draga – men lära blid – till evig
tid mig ej ifrån dig jaga –

Du understagna tjän – [illegible]
efter tröst – märk det är vår – att du är återvänd –
du det fatta vill – [illegible]
tals lit rotten – [illegible]
Jesum tro – så skall du finna –

Märk att som förvärf – för
gen förlust – det är
bedrägeri – Sack gifves mer med

[illegible] kommer att så svårt att
[illegible] tiden Rakit och erbjuder sig att
vara hos Ingeborg – så att att
förenade sig om att underlåta
dit beslut att resa – Ack hon
var nog ett medel i Guds hand
min stackars älskade hårdt prö
vade Anna! – Gud hvad du skall
ha längtat hem! – och den
der längtan den kommer så
öfver en ibland fast man har
så många lika kära ibland
sig och bara borde tacka Gud
för de som slippa gå igenom
världen – ack om man kunde säga
att jag uppriktigt sökt
något – var det i början – något
som jag ville vinna först och

[illegible] säja säja säja ...
Det är så passa mamma
ja' kan säga — men min är du säker
på både dina mörka Formiga
ögon — så att Stephans min Anna.
Det är godt att du måste behersk
dig för Johannes och att du är
så behöflig för honom — och
det är du då visst — både Skrock
och Nanna tyckte att han var
så nedslagen.

Ja jag hoppas att snart få höra
något igen — och alldeles visst är
jag att Gud skall uppenbara sig för
dig genom sitt ord om det och ej
nu strax kan lindra —

jag må ej Rumna sluta prata
med dig ...

Gud välsigne dig —

Hilda

Göteborg den 28 April.

Goda Hilda!

Tack för ditt sista bref.
Jag har hört att du har en liten
Gosse hvilket var roligt att höra, och
helst om hans är snäll. Jag undrar
så mycket hurru han skall få heta.
Åströms lilla Gosse heter Tage Thure Teal
Ewald hvilket jag tycker är mycket
vackra namn. Hurru mår Ingeborg
bert, och Tassie. Och hurru mår du
själf, det vore roligt att veta ifrån
dag, Mamma väntar bref, men
fick ej något. om Onsdag emåtan kan
Sänkt, annars måste han Telegrafera

det vore roligt om äfven jag fick
bref ifrån dig snart=

I dag har jag varit ensam hemma
med Maria, medan de andra ha va-
rit i Kopstad, jag har lite ondt i mi
na ögon, Emma har inte als ondt
i sina ögon i vår= Jag har varit
ute och gått en stund i allmen, der
det håller på att vara grönt gräs
men inget löf på träden ännu
ty det blåser så kallt= 1ste Maj
är Trädgårdsföreningen öpnad och i
ordning= men vi ha varit dit flere
gånger Ottilia Emma och jag medan
de hållit på att laga den, Hulda
kan ej tro hvad det är ett trevligt
ställe Blommorna i Orangerierna

Svanorna och andra foglar äro lus-
tiga att äta och jemma, men de andra
djuren t. ex Ekorrarna de äro inte
inte i sina stora burar ute=

Jag har nog hedrat efter Hulda,
Brooks, Father, och Hilda Lindbäck
men då jag har Min Egen Tagga
Mamma och Syskon så är jag glad
men hälsa nu så innerligt till
alla dessa gamla vänner och från-
din, och pussa din lilla Mamalose
från din lillaste syster

Ester

Hälsa från mig och Maria
till Isabella=

Ja min Alskade Anna!

Det kännes obeskrifligt
vemodigt och svårt
att resa längre och
längre ifrån dig, men
hvad vill man göra.
Jag vågas icke lemna
affärerne åt sitt öde,
sedan Jenner mig
nödsakar att sköta
dem så länge
jag har dem på min
rygg — Jag är nog
lika tacksam om det
var råd att jag tog
Ernst med mig men
sedan jag fick Doctorns

telegram togo vi be-
slutet. Nog hade
Ernst helsan rest
hem, men såväl han
som jag fann det
nyttigare att han
skulle komma med
mig, då nemligen
du efter som Hagen
sade att du var
Jemt återställd ja,
Kära min Alskade
Anna, var nu sådant
försiktig om dig,
och icke få ögat
i stillhet och full
dertill förskräckt
i alla —

Nog skola vi försöka att göra
visitsen så kort
som möjligt, så att
vi få komma så fort som möjligt.
Måtte jag så fort
som möjligt nu få
se och träffa dig,
ty det känns så
obegripligt svårt
att vara från
hvarandra — måtte jag
och slippa den
tråkiga och gråliga
sjöresan! —

Jag ser knappt hvad
jag skrifver. Hjärtat
warmaste helsningar,
bjuda Gud att vi
åter få se och
träffa hvarandra! Mot
skall du icke vara
ovalig för, ty nog
skall jag se om honom.
Axel & Klara helsa
varsågod nu detta som
blef så just.

Nu försvår min
hjärtevärm. Evad vore
med dig ändtån
din egen
Johanna.

Malmö den 10/8 87.

London den 13/3 87.

Min innerligt älskade Gumma!

Jag har idag varit ute i mina beskyr, churat det snöslaskat, samt dessutom varit nästan mörkt. I går var jag i Dockorna samt åkte under Tunnelen fram och åter. Ernst tog jag dock icke med, emedan jag ansåg det riskabelt.

Antligen har jag idag sjort en större affär, men tyvärr äro priserne ganska låga. Som vanligt är det första man säljer billigt, då alla

i år. Jag har nu inalles sålt nygsåligen hälften av mitt parti, eller ett par hundra gummistövlar, så att jag får nu endast 1000 st kvar. Jag får jag nu salja 1000 st kvar, så reser jag till Stockholm och Karlskrona. Beräknade dock, att jag blir återvald, hvilket jag helst önskade slippa. Ernst är idag en smula förkyld, har ont i örat, magen, men nu sofver han och när åter vaknar skall jag tvinga på honom kina. Den kära Ernsten har som vi alla andra mycket att stå ut med, men den Kärleksrike Gud som

men som han nu är tillsinnes wid ack wåga sig icke, ack detta knappas jag dú gillas. — Ibland blir han så orolig dú att tinn icke wet hvart han skall taga wägen, men dåsnart wi få språka en stund blir det wanligen bättre. —

Nu hafwa wi gråten. Klockan är 9 och nu skola wi gå till wila. Det forstår att snarkas, samt är diamant och otrefligt. Jag har åter swårt till Lotti sedan jag skref föregående rader ena får en välkaffäs samman jag han å kåne. Wi hafwa nu Tisdag, ack till nästa Måndag Tisdag wi nog få

Dack icke slappa
thinnes för an han
fått hanom helt. Han
är ibland mycket
orolig, ack wi låta
ack le tillsammans,
hvilket vanligen slutar
så att det blir glädje
ack frid, efter oro ack
åstrid. Nagon kraftig
ack driftig minn sägnes
det mig han icke blir
men ack han får bliffva
ordentligt ack allvarlig
ju är det ju wå händer
lyckligare — Han skulle
sina lekåft stanna har
ett halft år, ack i Jönke-
ping ett ytterligare halft,

Ernst, klättrar han kalv

Göteborg den 8 Dec 1878

Käre Gode Johannes

För övrigt, samt emottagna 300 Kr. så vi tacka så mycket, Det är obeskrifligt roligt att få ett så glädjande bref på alla vis. Ja Gud vare lack för att Anna's lyckliga framsteg öfver den fruktade händelsen, utan fienden gå och orda sig omkring, som det nu efter att lyckas, men ja är så förhoppningsfull för något aktiv, att glädjen är lofvet så mycket större. Lätt är det ej att behålla en lilla flicka det vet ju Ni och hon lär ju vara snygg och präktig. Nu tror jag väl att våra bref att mycket gåfva kommit eder till handa, jag skrifvit nyss skrifvit till Anna när jag fick Edert gram, för [illegible] jag [illegible] nu sednast ha vi också skrifvit flere

Tack för hälsningarne, Johannes' mottag mina i utbyte och helsa Anna och barnen öfver hyrt hjärtliga

Jenny

gångar.

Jag är hälsan så hjertligt till mods, hvad är mig-
ligt friskt och fräsch, hvad hafft mycket att
göra både höstens hvethet mog hvad förfal-
la underligt efter det jag mycket talas om
skillnaden: alla dagg offrar, mund så är
det dock. Bertil kommer att hvad haft ett
förnöjsamt att utreda, av Kammarherren
Wachtmeister och hans Frus, som både dött
i minne ett år, och det är hvarken barn, hvil-
ken andra jämn hemmat heller och det
hafva dåtta betyg, mund det är mig svårt öfver,
Auktionen är i morgon — annars hör man inte
talas om annat än Auktioner, så det är mig
förut för mycket folk, så se hvad det skall
bli till stånd, hvad arbetsvant lägga sej till —

Hälsningar från Fanny och de öfriga hemma-
varande. Skriftligt svar önskas eder af

Eder
Trogne Tante

Min älskade Ernst!

Du är mig en latmåg att skriva
nu är det visst snart två veckor sen
du skref sist, men jag sa i din
brev när du kommer hem skall du väl
få dig mera. Just som jag maskrif dessa
rader kom et bud från Herr Grundin och
i dito et från dig, tack skall du ha!
Jag skall sända dig Augusts hals tie kamrasar
och Hurrika chemus, men tie Carin
vet jag ej hvad jag skall sända, om
chef ej själf har en pet, så lånar jag
väl af någon här en sådan.
Ulrika reser om Torsdagen nästa vecka, tidigt
på morgonen med båda hästarna efter H.
som sagt var.
30 kr. sänder tappa tie Carin ifall chem
har slut ack 14 kr. är tie Edlingarna för
mig klädning.
Tappa hälsar dig så mycket. Har du ännu
ifall öfversken?
Hälsa Edin ack. flickorna. Jag var fasten
Sandström här, och hade en gripsmåe lilleljes-
klaring i vår hemsal. Gud vare med dig!
Din Mamma

Malmö den 13/12 1884

Älskade, värdade Pappa!

Som alltså hastigast blott några rader.

Stegen är nu taget, och jag blir alltså Malmö-bo från och med nästa år. Några formalitéer återstå, hvarom mitt anlagande till Kamrerare ej blir officiellt förrän slutet af nästa vecka, då jag åter reser hit från Helsingborg till stypelsesammanträdet, som då hålles. Om en timme (kl. 5.40 em) skiljas jag af till Helsingborg och Kommer jag att der genast börja arbeta på Adolfs kontor.

Testamentet med tillhörande jag den nya banan i Bergen,

en i Malmö lika framstående
man som J. G. Ekman eller Dickson
i Göteborg. Han har visat mig
mycken vänlighet och kommer väl
bli min chef. För öfrigt hela
stugelsen nästan oförändrade
magnaten, storgrosserarn, såsom
H:r Herslow, Malmö-boarnas
"Hedlund", Konsul Hedman,
hvilken sistnämnde jag även
jo. s. p. Alla
jag mycket gärna med
vänliga och "saare hyggelige
menskor."

Herr Berger uppdrager
åt mig att ordna Kontorets (3 pack-
liga rum) efter min smak och
gifva honom förteckning på
hvad dem behöfs i mö-
blerna
Lönen blir 3.500 och Ac.

Talar på månad i förskott från
1. Januari.

Hos Kamrer Rimmans har
jag just spisat middag och mät-
tigts varmt.

Malmö skjuter en sjö,
Tråkig håla.

Skrifver vidare från Hel-
singborg imorgon och med-
delar min ankomst till Göteborg
nadens Generaldirektör.

Helsa min gumm, mor
och syskon, Ernst (som tackar
för brefv), Diddy, Sigrid och
alla vänner.

Väl Gud med oss!

Pappa.
Axel

P. S. Nu ej tråffat Adolf
Förbistra orden till Sin Ring ändra
direkte, med Posten jag kan till dess

Kudiksvara den 23 Augusti 1861.

Älskade Systerdotter!

Nu först i dag har jag kommit hit till Kudiksvara efter att hafva haft en ganska trefnad resa. I Luleå träffade jag ingen bekanta å färden hit så godt jag kunde i deras sällskap. — I Piteå var jag hos Hedlunds som mådde mycket bra, samt på Le-skär, Bäck-skär samt Holmön å hade der ganska trefligt. — I Umeå träffade jag Mostern Sandén, jemte ungefär tjugo andra bekanta som sedermera gjorde mig sällskap. ——

Men nu här i Hvask har jag alldeles gråtmilt tråkigt dels emedan alla mina kamrater äro borta på en kort tur — dels å förnämligast emedan jag erinrar mig hvad många hundrade gånger trefligare det är hemma än här. — Jag finner tiden så odrägligt lång i dag å tänker endast på hemmet. Det enda nöje jag kan finna är att skrifva brev till de hemmavarande emedan jag då alltid föreställer mig att jag är hemma å samtalar med en — å att betrakta Ordet, som skänker så rik tröst. — Ack hur jag ej någon särdeles uppbyggelse i dag, emedan jag ej kan vända tankarne hemifrån. — Ack om jag ändå hade fått vara hemma ännu, hvad det skulle hafva varit trefligt. Skrif åtta till mig, det är så kärkomna att erhålla bref hemifrån. — Ditto bref har jag skrifvit så storartigt att du kanske ej kan läsa det, men om jag skall gifva hvar å en några rader så måste du ej blunda på det. Det blifver så. —

Helsa alla vänner och bekanta i hemmen i från din ömt tillgifne farbror

Oscar ——

Tisdagsmorgon

Dyre älskade Johannes!

Hjärtlig tack för ditt långa brev, när jag fick det stod jag just i begrepp att skrifva till dig, och var alltså i beredskap att gråta på dig något, för det du kunde vara så obeskedlig och icke skrifva till mig en enda rad.

Och var det förlåtligt att jag icke fick skjäm ty jag har fått har, emmellertid så vacker som jag önskat mest i dm, men du är fullkomligt barnslig och jag är nöjd. Och tyckte jag att det var mödarligt af Dem som nu hade anmodat att köpa din i Stockholm att icke göra det för det hade ju varit dumt ty det hade ju så i alla fall blifvit dyrt. Emellertid nöjer jag mig med att jag aldrig kan vägra mer än så i stället och de hade skrattat åt de tvistat att man icke skulle betala en hat

finnitt i saldan som man velat ha. Det var
nu en riktig händelse som gjorde att jag
fick.
Vaslin skall jag försöka bestyra om på
bästa sätt. — Jag tänker fint svart
klädd är vackrast — när du skrifver
så säg mig om du vill ha hvit halsduk
skoplarna skall jag höra efter dessa
dag. Jag skall försöka vara en pålitlig
commissionär.

Jon Niskander var hit i går och grat
hvad mig, hvilket jag tyckte var rätt
roligt. Här har annars varit fruntimmer
hvarenda dag sedan dit lyste för ast.
Jag får upprigtigt säga att jag håller
på att vara litet led.
Eliam Uttröm är spik igen, dock
icke farligt tror jag. Som han är vara
mycket rädd att icke bli frisk till
vårt bröllop, det skulle åtminstone jag
tycka vara hans lidelse.

Kära Johanna, hvad det nu här låter
krigiskt igen, hvad det skall bli nyttigt
min Gud ske lof. att du fortrycka folken
så hjälp. Jag undrar om du skall bekläpa
det i krigiskt nöje, hvem vet, om så blir
fallet jag mig till marketentarska, du får
vara så snäll och låna mig skjorta, när jag
kommer till Calix. Jag tänker att om man
skall vara alldeles viss att i lifvet och i
höra Herren tillbe så skall det icke
svårt att uppföra sitt lif för nöj
ädelt som fädernesländets räddning.
Tycker du att jag är omständlig?
Nog tycker far och mor att Elias och Jon
Niskander höra hjälpas, åtminstone så de åtnöjer
som du upptecknadt.
Kommer du icke hit får vi väl
nog vara det roligt att du kan någon dag hos
sack ske icke min vägen utan Du.
Nu ser jag att du som skall ta brefvet
kommer. allstin
Jahanna. Skall du
gång till, till i dan

upplagan att jag fått en lemna,
lyckligtvis, (efter jag skulle bli sjuk) så gras-
serade jag på annat håll - så att då var hon
dess mig, och sedan har hon tillåtit upp lätet
oftare, än vanligt -
Det är något bättre i sina ben, men det har
varit rätt klent, han får ej gå långt förrän det
blir ont igen, skenet börjar upptäs igen
men nog är det förbi med ungdomligheten
som du talade om - åldrens dag är inne det
känner man ingenting -
Jag gläder mig åt att få hem Ester, trobjen
i sin om man läser, hon skulle egentligen
vara der till i början af augusti, ty då slutar
skolan, men hon behöfves väl vara hemma några
månader innan hon åter skall börja, så höra
hvad hon tycker, men hon tycks alt gladjas åt
hemresan hon också - Jag har skrifvit mycket ella-
men försökt det - Stora Stenen - Pappa och jag
gratulera Johannes så mycket till Konsuls befattning
och hälsa för öfrigt hjertligt till er och Johans
Tänner icke förglöm - Di Broder
Till Stenen

Göteborg d. 27. Jan. 81

Kära Elskade Anna!

Du har fått mitt sista bref förstås jag, och
tycker kanske att det var besynnerligt, hvilket
jag också själf tror, jag var så rasande frisk, alv.
ej vigligt, och var ej lugn tills jemnes, hvarför
jag hade så många bekymmer förestående
om ej derborta, och hvem omöjligt det var
att hemma komma dit om det gälde att -
nå nu har jag vid lugnare besinnande insett
hvem omenligt det var att låta mig resa
tanken tigu åsvarhandrej, och hvem rygg-
mon i alla fall, och hvar man är be-
jig, är, om man ej har lämna sig själf och
alla sina omsorger åt Stenen, (det jag
verkligen bekänner ja lugn jedund, och förstå
jag nu också, att är Emma i mina tankar
förmedligen, och jag undrar hvem det månde
vara just då och jätt med - att jag
jag upp till Bergen kan jag ej
och kämnar den mycket

snart sände jag ett litet paket till Emma.
jag skriver ej till henne nu, men hälsa
henne så mycket, det är kanske ej värdt att
tala om mitt arg, som ibland kommer mig
och som troligen är alldeles onödig, och
bara till att störa henne; men afstånd
och det har ju varit på samma vis, gamla efter
annan då något är på färde, hos oss gamla
och så glömmer man det, då det gått
väl. Ja O Herre hjälp och Låt väl gå denna gång
gen också – Ack Anna hvad jag är glad ändå
att du är Emma så nära, jag vet att du nu
vill taga en moderlig vård om henne, alde-
les utmärkt godt är det också för mig att
hon har en så snäll Svärmor, som tager sig
af henne så der mycket, mina nu hvar ju
inte Svärmodren vara ifrån sitt barn, så
mycket, och jag hoppas att du inte har till
Last, som dåtiden är ifvar, och så att
Emma ej får vara oförsiktig efteråt, alla

ställa och lugn till kropp och själ, är det
aldrabästa sättet, att ej störa tillfrisknandet.
Ja stora Anitra jag vet ju förut att du detta gör
och tackar dig på förhand, Nu har du väl
tänkt om efter Ernst som farit bort igen, men
det är då det bästa det kan vara, att du kan
när den vill får vara till honom, hvilket nog
är godt för honom också naturligtvis, tänk hans
många Gossar som få lämnas på egna hand bå-
de minor och mera, det är ej alla som bli så
omhuldade fast de också ha hem, men de lär
är så fullt upp att göra ända för många, så
försummas nog alltid något, så O. —
Ja nu ingå Jul och så vi nära – men nog är
det troligt att jag försummar något nu
också, Jag är så grafligt vill råda om jag
skall taga hem Attila, till är bra bekant
och tycks ha det bra, men ända om han
tager skada den, kommer in skrifter hemma
skulle han nog ha kastat grafligt bekymmer
vinter, vi äro för det mesta alldeles för sys-
selsatta och besvära kast vår Fanny så

Kopparberg den 7de Nov.

Min kära Anna! Något längre har jag låtit vänta på dig med bref, hade ej Fattar B. skrifvit och omtalat att du var i Byggdeå så hade jag ej begripit hvem det stod till med dig, eller om du ens fått kläderna, nu har jag dock ett alt är så till vida väl att du fått dem och att du är frisk. Nog är det mycket svårt att höra att d. dör, men hvad har jag göra däråt, annat än bedja för sina att tänka på hvem man är, det är som är förenigna att vara altid kortare, och du vet dig jw få komma hem på några månader till dess han du jw sysselsatte dig med arbete och läsning, fast nog vet jag att tiden blir lång då man ofrije, hvarför var du ej i Byggdeå när tid efter det skrifves hatten du, Bed Gud att du han öfvervinna dig i hand hand så är det tryggast, och hära Barn om det är hemmet det är att hatta sina tanker på Himmelen. Hvad lyster det, om lilla Teodria som gick här i ungdomsåren, Tysk och flytta som vanligt om han är i Leden, Matte han hafva Tid här i nu, fast ingen vet om hennes inre något så skola vi dock hoppas att hennes hemvändt är upptagen till Gud — ty det är med [illegible] hennes inre stridens.

Tro Valli väntar grufligt på bref från dig då du skrifver måtte gång så måtte du skrifva till hemmet.

Hälsa Mormor och alla Mostrar så vänligt tharn skrifva jag hem i nästa vecka till Mostar Christina

Hvad tycker du om din kappa? Då du får ut så linda dubbelt schalen om dig på att du ej förkyler dig.

Doctor Solman har gett ett recept åt dig som han gaffar att du bekänner samt sagt att du skall taga nyckeln varelse i fria luften, receptet får du nästa gång ty Hilda har glömt det och du skall taga noga vara på det.

Och nu må Gud vara med oss — vi skall snart skrifva, gör du detsamma — din

Hulda Mamma

Farbrigen Pauli

Hon begrafdes om Thorsdagsafton i vrå dom och Hilda var vårdarinna Magotten. Di vårdade ej just mått ungdom alla Fruktans behandlade och alla följde till grafven emedan vädret var så vackert — alla tankar blott flygtigt derpå, utan bara på bröllopet, som är jämt, emedan all ungdom samt Hi är nu i öfvertagarne på bröllopet och Hilda med som blef bjuden af G. Attenström, emedan att gå på fall på öppen mycket tror jag — emedlertid får den väg säjas att fara på sådana dumma ställen — Ack hvad det är angjordt med Gunnar som ännu ej är frisk, och han nu måste ta ut nya plågor för vår Anledningen, jag är så angstlig öfver honom så jag kan det icke omtala jag tror det är deraf jag varit så stadd nu till, Gud hjelpe oss ack honom han har väl nya svåra plågor nu, det är farligt emellan ty det är bemärkt —

Jag får nu ej lof att skrifva så länge nu måste genast få den väl mera — hälsar den ej på alla hvar för sig, den bekanten väl hjelpa Master Christian ibland nu då hon ej har Olivia mera, har den ej varit hos Sandströms och spelt något — Ack om Gunnar blefve frisk och jag kunde komma mig till Arvika i vår det vore ljuftigt, men kanske jag får resa med honom till Stockholm framåt, Gud bevare mig för det ödet — Jo den jag jämför mig mera än den, så dock är det han i verkligt det är alldeles något, som vi skall nödgas till Gud med annars tänka man alldeles glömma honom — Emma skriver och hälsar åtminstone Sofia som nu är hemma i Stockholm, Klara och alla gamla pigor flyttat, jag tror hon vi ha fått mycket bra Skiftet

Ej jag var jag till Ture Sundell som skulle på att resa med Hildas bröllop som [illegible] dag, Sofi Magnusson är nu [illegible] fått mycket olik sig, det har varit förargelse emellan i hemmet nästa, men jag tror det blir så förlikt emellan han tror alldeles vit ut — Hilda skall vara [illegible]

Slagen uddarven 19de Oct. 1842.

Min Käraste Anna!

Tack för ditt korta brev, glädjande att i voren
mer dygnväl kände i stadeligt och helsosamt väder
så Gud vare lof och tack för det, äfven vi hafve
ordsak att tacka honom för hälsa och mycken godhet
tek att vi hafve vallt hvarje dag att få vara
i lefvets mödgångsdagar så vore den onda
dagen eller prafvengen och stadigt
ej så grufvelig — Jag har gått för sjön
en sådan dygn att jag ej kan —
att vi har dåligt och vi
kan ej så vi
ej vi
ej

äfven på fjelsängen—

Alldra emmtar mig helsa från dig, hoppas hon
snart blir tillfrisknande och bedr dem skrifva
till Alla Helgona så att det skall vara säkert
att vi intet svar mer förstår och då skall
ett ens eller annars förändras—kommer
om ett bref här kommet från Det var
väl ej prengar deri—

Laura Söderlind är nu hos oss och i lia
vänt på vårt till Borttgården i vecka
han flytta dit. Nu har de gått till Berg—
brunte på en stund, blott Captenen är af
dttarna hos dem ännu—

Att Nordlunds flyttat hem du väl hört
ramma nu stå nu tomma, men Nicolaisdot-
teran dem efter hand. Det är frågan om att
en Magister Nilson skall komma att bo
hos i vinter, Hans Stor som är Professors
har skrifvat honom hit för någon orsak
som jag ej är kunnig jag är så lös att höra

omtalas denne händelse dagar, att jag ej
fäster mera hänsyn, hvem
för klappersmeden kommer för narrar och
smädar för och smädar mot, hvem följer
Tappra du hann kom från Skottland—

Du skall ej fara och höra på ottyg-
ga hattan komma häg Sofie och
ja på fråg ej som en pojke—
Detta skulle jag komma häg att
och nu farvål många hälsningar
från Alla Laura och alla i lia
Ett gäss här och sakna din förfär-
men skulle inte vara förfär-
hälsa så hjärtligt förfrågat för-
ost— din huldo Mor

Fridsgren

Har du något bref från Adolf Fr.
kanske jag — nog
gärna är med honom—

Happaranda den 19 April

Älskade Anna!

Här sitter jag i min Ensamhet (ty ännu är Pappa o Mamma bortar) och känner då så väl att Tanka o grubbla på ett o annat både Torrtid o framtid. men hvad jemn nu skall Tyselsätta mina tankar är skiljsmässan för Dig men säre Anna, att jag ofvar mycket Ledsamt efter Dig Ditt bekräfter jag ej säga, ty tvifvel o äfta där om, o att jag af hjertat önskar af Dig Ditt eut gnod. Fast jag måhända o skall ej mig så, ty mått äfte kraftiga tanke som skulle mangen gang jaget Dig Ledsen, o jag förlåta mig nu mycket att jag vid vårt afskiljal aldrig talade där om, men Herr nästa Gang

Skåna anna! åtr nagra ord i dag. Klockan 8 tor i går afton kom Gustav o Gunnar hem. de voro ganska trötta efter resan. Föret var besparligt. i Dag har vi hvarit o gratulerat Fru Wahlén, hon bad mig helsa Dig mycket mycket Margit o Flickorna Burman samt Jöla voro äfven där. alla helsa Dig.

Esther säger i bland efter anna, men då säger hon alltid strunt, ja detta är samt hon är i Kalix. Hjalmar tyst vara den af De små som mått saknar Dig, mycket går han o Pustar, o säger Vi ha hvad Ditt är Ledsamt efter anna, ingen Hadik får man nu höra, o ant du Piano har blivit så ostem ja alldels ohjelpligt. Jon du for, åm Söndan skref jag till Hilda o Axel o Alberting, glömt ej när du skrifver till Flickorna Hedlund att be dem baka Pigan för Nöjsamhet, helsa hjertligt Vännerna från Kari (Lotta) Hanna

att för ingenting att komma där ifrån, men
för någon som blev det mig mycket svårt,
jag var till Liten glädje för Fru Wahrs o Barn
Så jag tänker på att vi skola ännu äro för
alltid skiljda från hvarandra här på jorden
då blir det mig mycket svårt, men när jag
åter i andra fall tänker på att du är Lycklig
du har fått ett Eget Hem, en Man som du
älskar o som på alla sätt är trygglig. Så du
har fått skyddet af denna verldens goda, som
är att vara tackksam för. o då jag då tänker
på att allt detta har jag ej annat än ljuvligt
gladjas. jag njuter äfta af andras Lycka. Eller
jag ej själf mycket har däri ock.
o detta är mig vitt Nyttigt. Ty nog har Herren
sett att jag ej tål mer Medgång. jag behöfver
hållas i en genom aga. o Milda Gud skaffa mig
icke skäller. förr. än du sänder mig Lidande

perad från mina Många o stora Synder,
Kära anna glöm mig ej i Dina böner att
o jag må få ingå genom den trånga Porten
o vara med de Mina i den Eviga salighetens
Sabi Gråta du för brustet. Ehuru detta hvar tidan-
skriften lik Fridrique skrifver jag ej afhålla
mig att bryta detta. o emellertid gladde det mig
att den modern var på resan. bra roligt
som jag tro detta hvar för då att få snart få
träffas. ni skola nu åter skrifva till varandra
jag är glad du ändå än så fast mina
om Sorgen var jag så Enfaldig komma att
jag blått Rada Ester o Mikela Jonsdotter med
mig, och andra Barnen voro alle fruarna
till Pajlow) men så skämd blev jag
o den var Rätt välkommen annars hade
jo blivit vogat mig som efter sitet är när
jag nu för Tiden är Enfaldig att gråta,
det vet du är för Lamet

Stjernsund den 17 Maj 1864

Kära Anna!

Tack för Lilljeadresserna. Det gör bara behändigt att få dem skrifna här i Stjernsund. Jag har fått. Jag har alldeles på att glömma att säga dig något som jag skulle säga dig förut, nu jag skrifver några ord, för att tacka dig och Sällgren för Mattan, tack tack. Jag har just skrifvit till Hilda, Mamma jag skrifvit till dig det Adolfska brefvet att Herr Malcolm har fått slag, Adolf var helt förskräckt, så att om det ej blir döden, så att Adolf får då snart en ny husbonde. Knoche har sökt Tullkommando i Marstrand hvad lycks. Det är grufligt långt borta och här icke vara trefligt ställe, men det är ej så godt att komma sig från Stjernsund, så att han bekänner ej får den Tåsten och Jenny är på 15te Maj han händer det också.

Den skall bra att här ser ut snart nio o' eller vid åtta klockan, det är mycket otrefligt här hemma dig dagen om den snart kommer hvad och lill, är Trivial alldeles tråkigt så att det ej kan skrifvas därpå och måste så vara tills vi få fri[illegible]

Göteborg den 15 Okt. 1879.

Älskade Mamma.!!

Mamma tycker kanske att det är länge sedan jag skref för att det bref jag skref till mamma skickade jag med en ångbåt men det här skickas jag med posten derför att det ej är någon tillfälle med någon ångbåt. I dag och i morgon ha vi lof från skolan och morbror Halvar är här och hans Elvira di ha varit här en stund i förmiddagen och är här ännu fast klockan är öfver 6. Di skall visst vara här på qvell. Kormor helsar så mycket, passligt mycke till mamma och mostrarna med hel så grufligt mycke. Mamma var ej så ledsen att jag är borta hos morbar och mormor vi skola väl hoppas få träffas åt våren och då, -o, jag tänker vad det skall bli roligt då att få vrama mamma och få träffa mamma och Josefina och lilla Alma. I dag blåser det så ruskigt och mycket i skorstenen öfver köksa så grufligt. Om morbrors Gunnar har jag skrifvit på förra bref, och jag förmodar att hans resa är det bäst bemärkta jag vet att skrifva om det vet ni ju förut

[illegible] Mamma, mormor så att
mej allt bror tyckte del var så kusligt här för att
det blåste och twinar och det låter så otrefligt
tycker jag, men kanske det är [att tycka der] sybrd, ty bladen
är ju också utskickad af Gud att straffa menniskor
och ibland kan den ju vara till nytta med att
efter som Gud vill. Helsa [illegible] mostor Emma
så mycket mycket och alla kära der hemma och
farmor mest. Inte tror jag att något af mam-
mas bref kommit bort ty jag har fått sex eller
sju bref af mamma och två af Josefina ett af farmor
och ett af Alma det der lilla som mamma skick-
ade. Skatter Otilia bad mej helsa så tusligt
mycke. Kossan hilsar med så tusligt mycket.
Jag mår bra och alla di andra med. Adjö
älskade mamma, ma[c] väl, helsa Unborn och
Kristin i symnerhet och alla di andra.

Mammas egen
Ernst.

Helsa Lindvall och di andra kamraterna.

Göteborg den 31 Okt. 1869.

Mina Kära Anna!

Efter en mörk regnig söndag och ödslig dag, hvilodag rena! försöka alltid lia och jag är för att skrifva till dig nu efter gudstjenst i hvad hast jag vet att lämna o.s.v. och Papper har jag gått och vandrat genom Missionssalen, men är ej att låta då det är sant är der att spela på — stolt att jämny rätt tidsanvändning till Ära i ett Herrans wärdshus, sinn det mer oftast är, och som hos oss icke hört till dem, det har varit mycket tomt efter dem, Ad. var i annars 14 dagar, och ännu icke kommen hem så svårt icke till fyl är mig tjenare — åfven Fr. Maria har flyttat, så att jag är med min nya Familj (som är snäll) ensam en stor del af dagen, men är hafva hälsa och arbete och lider ej ödslig —

Nu hörde jag att Papa i dag skulle fira sin födelsedag ännu som jag trodde att jag skulle vara hemma hos honom i dag som det för alla sina födelsedagar kommit att firas hela dagen, jag önskar det för allt framåt är mycket mörk och otrygg men mycket lätt i dag allt är hur tron är — det är som Gamla Testamentet säger att det är som Gamla Testamentet säger att det är som Gamla Testamentet säger att

Elsie har jag träffat hos Dalanders der i vore
tillsammans förra Söndags afton, hon har sedan
varit och fått mig mera jag var i stöket så att
jag har sin af att låtsas höra att ingen har att
hon ringt så att hon trodde vi vore borta — Jag har
så mycket att sy och göra att jag aldrig går när-
stans, jag har tänkt att gå i Skolan, ibland men
gud vet om det blir af, Adolf och Jenny voro der
och tyckte det var så tröstligt att höra på Mayfrid
Noorius öfningar —

Här har varit ett Missionsmöte som nästa en hel
vecka, och man har varit i tillfälle att höra goda
predikanter, isynnerhet Lövdberg från Stockholm
som är i Roslags ställe, är utmärkt tröstlig —
vi hafva gamle Doctor Fjellstedt, det blef ingen flytt-
ning till Rejmyre som förr dem, man någonting ängs-
teligt var att hvarken han eller de andra Präster-
na här tillegna i Distriktsmötena, omsaken att jag
ej minns —

Jag har omöjligt påminna mig om jag skref sedan
till sista brefvet eller var det förut, men tacka ändå
till Jenny hon ett bref kommit från dig som jag
glads åt så till henne, eljesom jag icke tror hon
blir så länge borta, man Du och hon få ursäkta
min ryggslöshet att hänga dig, för att få höra
hem vi hafva, jag hyckla att vi skall hem så tid-

ligt på Nasbyn der är så småmått att tröstligt
sagt det andra ställen icke var bättre på sätt vis
der har då nyligt goddagar som jag hörde men
att du icke träffat Hilda minns, jag tänker hon
längtar mycket efter dig, men det är då ihopprisist
så lätt att resa dessa 6 milen i Juglan denna
årstiden, och så har du rest så mycket att du
har allt ha skäl att vara hemma, akta dig för
att förkyla dig, och bruka nu nyligt dig an-
befalda försigtighet och medel, så att du må
bli frisk — Presis samma sjukdom som du har Fru
Dalander då du var här sjuk och är icke så lätt än
hon sade alldeles hurm det var och begagnar samma
som du — är mycket försigtig och ansen själfig af
de som icke hafva reda derpå, men nu endera
jag icke på det —

Jenny sitt sig nu mig emellan stryga af blå Cattun och fast
gifvit på, hon mycket lång som de nu bruka, samt en gyl-
kläding med stolsha hon tar på vinter, minns hon nu
hvarsom hon var i behof, det har mycket tröstat för
att få se sig om lite sten. Adolf var så mycket att sitta
bestå henne sällan, och Fridtjuvsson hade hjälpt dem
fast det varit trefligare till sommaren, men det blir
det då så — Du får väl bestå på det att du
jag bär hemmit till hösten, det ligger så illa fast
för dem nu, och det minns sin hon som det var
dagen ingenting och den andra stenen på det ena hon

Härmed gifver jag v. konsul
Ernst Åkerström rätt att från
möbler och bohag i min vå-
ning i huset n:o 1, Rådhusgatan 14,
utlåga till låns nödiga bohag
åtföremål, att mig tillhörigt med skyldighet att väl
vårda detsamma och i likvärdigt
återställa det i våningen i
samma skick. Borås 12/6 1911

J. Påhlström

St. Gaye den 24 Februari

Mitt älskade Hjälmares!

Utan åtanke lyckligt att nå kan jag i morgse hem, middagen vid stationen af den duktiga pappa gubben. Trist kan dem i middag kry och munter, tycker mej att man kan se gången i ansiktet. Nu har han gått till Gaye på lektion i morgon skall jag, efter din önskan, gå till Gaye, att tala med honom det du vill. Jag saknar dig mera nu än när du rest här-ifrån, hvem gerna hade jag ej stannat några dagar ännu i St. Men det går ändå att med saknaden, att jag har så mycket att tacka Gud för, att allt står klart så väl till m.m. Måtte du så vara frisk, att icke allt för många bekymmer drabba upp i dig kära min älskade Hjälmares. Jag tycker det är tufligt tänka på dig i det varma behagliga rum på Frankfurt, där förflutna just året att ödsligt både ute och inne emot den du är lyckan jag - ja, det var några lyftiga dagar. Jag ser ofta dagen det är minst. Jag tycker kära du jag saknar för mycket och för blir sällskapet med dig. Hälsningar från alla dem.

Svart men från din
Elma

Ystad 11 April 1886

Älskade Johannes!

Tack för ditt telegram du gode, det var mycket kärt att få.

I dag trodde jag mig att jag skulle skrifva bref från dig men jag undrar i alla fall att du ej skriper så ofta.

Ernst kan är nu antagligt att arbeta, han har i många dagar gnar, på förmiddagen skriver de svenska, lördag engelska och fysik, måndag franska och kemi, tisdag algebra och geometri. Låt oss nu hoppas Gud om de återstående dagarna så att vi icke blir så mycket

ifall han missbyckas, jag
kännes mig nog utan hopp
att det skall gå, jag vet
ej någon anledning men än
så, men jag avrar det
i alla fall. Till Bayje har
jag ej varit, men i morgon
skall jag besöka honom.
Älskade Jalmarmes försök
att icke taga det så svårt
an det ej går denne gången
vi så tänka på hur många
föräldrar som fått taga emot
den motgången, ack mycket
värre. Jag känner det så
att jag vill varna dig på
förhand). Alldeles hey ack
litet är Ernst, ack visst ej
missmodig, Gud vare lof.
Jag skall lägga så att han
får bissekt ack vägg åm
morgonen innan han går till
skolmästarens, de börja precis
½ 8, så att han får gå
kl. 7.
Hälsningar från alla här hemma
"det stora arpet" har blott
en tidningsanka, skriften
professor Mesterton, men han
har uvdelat 3 mottagit hej
från alla möjliga kända ack
okända slägtingar, sedan
natten blef synlig. Ernst
gick just ut att promenera
sedan han suttit i ett par
timmar i morse, han hälsar
ack ber Jeanna icke vara
så <u>ess</u> att det skall gå så ha
det hemma, ty det <u>kan</u> ju
misslyckas. Ack i Gud
nåjo!
Ha vi!

Elsie som skall

Stockholm 17 April

Älskade Johannes!

Tack så mycket mycket för brev och pengar, både Ernst och mitt brev kommo i dag. Då Ernst var hemma i middags hade han skrifvit Physik, och Gran knappades att hafva lust åtminstone två timmar naturligtvis kan han ju veta det bestämt. Nu är han ämnen i Clemkammen från engelska skrifningen, men kommer väl snart, jag skall ju afsända dessa rader först så att du får brefvet snart som Gran får, och innan det går, kan jag lika bäst och här ut mig

Han var hem, men jag hoppas
det bästa. Det var afgrundligt
roligt att få brev från dig i
dag, jag längtade så att
höra hurn du hade det.
Naturligtvis är det roligast om
du kommer litt tin påsk, då
åker Axel kommer, men vi
då ju vidare skriva hurn vi
skola göra, om ej det blir
afgjordt innan påsk, hurn det
gått i skrifningarna, så vill
jag då icke resa bort från
Ernst. Skulle allt gå bra, är
det en annan sak.
Ernst har just kommit hem
engelska lektionen var bra lätt
säger han. Gud vare lof!
Litteratur kan man tro att
det kan hafva gått bra.
Din Anna

I Gbg 27 Februari 1886.

Älskade Johannes!

Jag är så förvånad över att du icke skrifvit till mig in rad sedan jag var i Stockholm. Hvarför har du icke gjordt det? du förstår väl att jag kan bli dålig dumpan, när du icke är så alldeles kry, isynnerhet, utan det att det är ledsamt att icke höra ifrån dig.

Jag har i dag varit att spela Bajse, men han var utgången. Jag vill ej säga till Ernst. Jag skall tala med Bajse imorgon. Jag vill komma till

Sist orgel dem att åfva mig på men han sade att jag nog lär mig fort att sköta en större eller mindre orgel. Hvarför så får jag nu väl den som kostar 260, så snart han får dem den, ifall jag tycker om den, men jag skall inte dess skrifva, jag mycket innan jag tar den.

Då är som du se Ernsts bokföring mycket stor, jag har lofvat den med ganska svidande skjuta — men hvad vill man göra, Ernst förstår att de flesta gossarne i klassen hafva större räkning ändå. 60 kr. har jag lånat till passpa för vårt vinn 27 :- kostade förmodligtvis, alltså har jag 20 kr. quar utaf de 200 dr jag fick — men som nu inga stora utgifter mer gvar, så räcka de nog godt till du kommer hit.

tio Luman att Ernst ej vet an
det, ty han skulle kanske
tycka att det vore dumt
att Ernst skulle veta att
vi förälskat hedja Luman gå
allt för väl sans framgångt.
Jag tror ej gå ut mera i dag
Innan jag får en skrivelse
i ena ägenbrevet, hvilken är
så ilsken sedan jag var ute
i stylan. Men så snart den
är åfan skall jag ej ge mig
för än jag talat vid Lumann.
Ernst är emellertid nytrist belåten
med sin lärning hos Baije
att säga att han är så lyckelig
emot sig. I dag har Ernst prof-
skrifning i Engelska, i e. m. d.
skall han till Baije. Ny
att hurtig är min Ernst igen
att så framtiden an med
friskt mod).

Nu till affären. Jag var i går
till Direktör Malmgren att
fundera på orgeln, han bad
ej vinne någon biljare än den
som skulle kosta 320 (men hvilken
jag dock skulle få för 360, om
köp blef af) — men om ett par
veckor får han hem orgeln som
kosta 260, hvarför jag tyckt
att vänta till dess, han sade
att åfan de äro mycket bra
han lofvade att gifva mig an-
dvisning åfan på en styrktyg
i Hega styrka brukar han gifva
sina lektioner, men han har
mig ej köpa för än jag

Stockholm 30 januari 1886

Min Älskade Gåhanne!

Som jag ej har något att skriva om, så får du endast några rader så att du må förstå att vi befinna oss bra, ehuru vi längta mycket efter dig, men Gud skicke sina åligganden med flit, att jag måtte kunnan sålunda ock hjälpa dem jag kan, vilket ej är mycket som du vet. Gust var till Boye i går, han hade mycket vänlig, och sagt icke tänker jag motarbeta dig, nej bränder det att du kommer igenom i vår!" Jag undrar om du gjorde din födelsedag i förrgår? I dag jag längtan att få kunna dra

Vänjer att finna hjust- i Stockholm
har man mycket sur om, lär att vara
i Västerås, i dag har det surat-
skuta dagen duktigt. Ernst Thor
gått ut att taga en promenad
i skymningen, han har alldels
slutat att gå ut efter gvällsmaten
det tycker jag ha am, ty det tag
kunt för lång tid.

Å måndag skriver jag igen —
säg mig när du skriver hem ofta
du min Hopa hop som mig.
Hej vän! Min egen

Ännagumman

S:t Berg Onsdagen.

Älskade Johannes!

Så snälvingarn får man väl sätta sig in i detta besynnerliga förhållande att du skall vara i St. och vi här, det skedde så afgörande denna omvändning, så att [illegible] kan knappt ha det så sannerligen.

Ernst mår mycket bra, hälsar sin kära Far så hjertligen. Hela måtte sedan du reste har jag mestadels burit af och an att trösta mig med när du är hemma igen jag kan ej stark till du väcker mig.

Happas snart så kära kan du läsa det skrif med [illegible]

Jag sände de papper som Gumme gaf Ida, skorna sände jag i afton, ty jag är rädd att du behöfver dem och de andra saker jag skulle sända, får jag ej i ordning i denna vecka.

Kanna stackare mått ännu vara hemma från skolan för sin svåra tandvärk Mamma och hon hälsa till dig, de tycka det är så tomt efter dig. Ernst tycker ej illa om att Mor egnar all tid åt honom ser jag, i går afton förhörde och läste jag för honom alla hans läxor, franska, christendom, historia det hade gått så bra i dag.

Må väl!

Din egen Anna

P.S. jag glömde bedja dig att när du skrifver till August, säga om du känner att mamma kan [illegible] Hagen [illegible] jag [illegible], du vore Margretas Fäderne [illegible] E.E.

Anna Sâlström
16.8.18

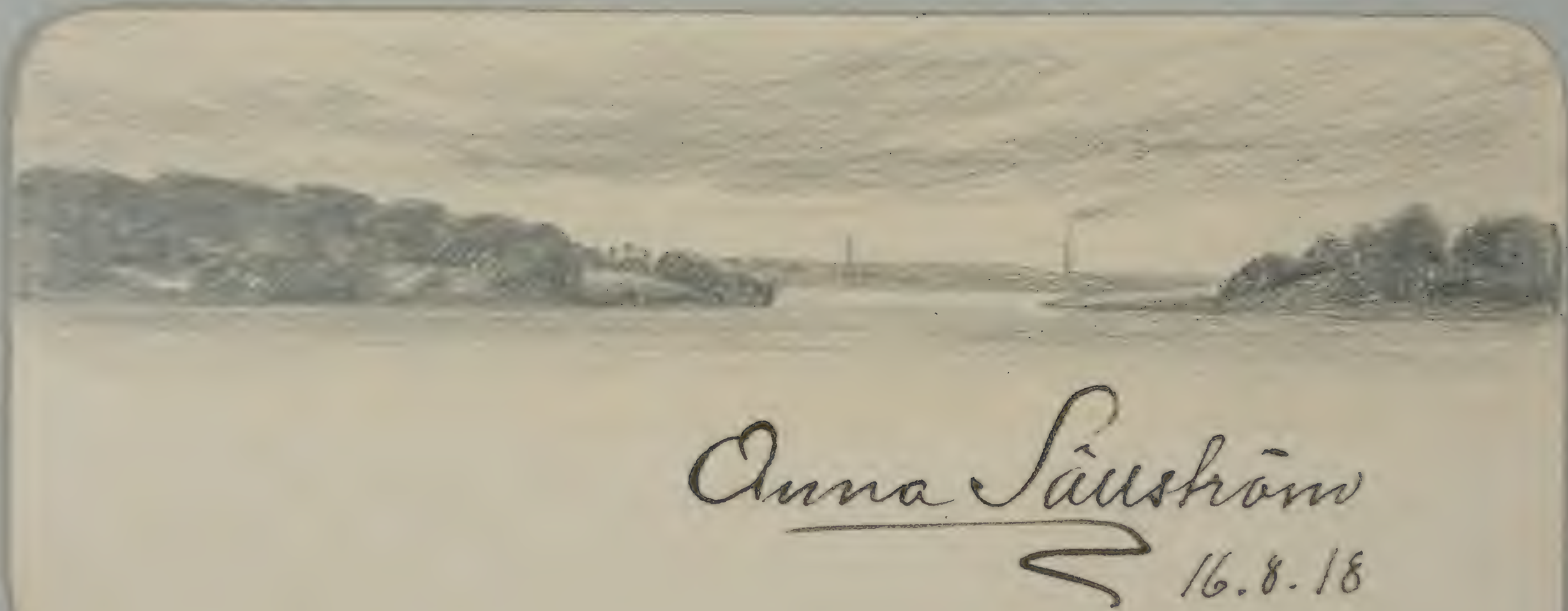

Anna Sâlström

16.8.18

Älskade Mamma!

Redagen den 18 Februari 87.

I dag har jag haft mycket oroligt inom och kunde ont ej skratt så att jag måtte skicka dig information, men jag hoppas, att Gud låter mig slippa detsamma.

Mycket kära för min själs eviga välfärd blir jag då ibland, men som jag vet hoppas jag Herren, så han af sin stora barmhertighet skall hjälpa äfven mig, ehuru jag är så olik Jairi klande och lagstadde, äfven så jag vet bättre, blir jag dock ej saledes äfven mig skjuten som svårt och försyndigt människa dit i blandt, så man människan sin ovälighet och lär försmäga ni Herren hjälpa dig själf och så de tankarne kommer, att Gud skulle helt och hållet lemnat mig. Men det har hänt, utan han tager mig väl att vår förtroligaste bål som är tyngdvärdet för sin ofta och allvarliga nåde skull — amen.

Minn ansatser att bliva en Kristen är så dålig och så kommer frestelser sin lust och man lemnar att hoppa ifrån den så skräcknar Gud upp igen och så blir det en kämpande men ändå har det hittills gjort det, så vidt jag vet, bliva något helt och hållet och lämnat.

Så hörd och bed för mig

min

Jesu

ner mig ibland. O, Gud
förlåta dig över mig.

Hos Gunke var jag i går
afton och der var man
mycket arolig för Gunhild's
skull. Tant Gunn hade
nämligen sagt åt mig i afton (Gunhild)
skulle dö; emellertid hörn
vi ju nu af (Axel) telegram
från i går, att hon är bra;
jag läste telegrammet
åt tant Gunn, som sig
genast trädde att döfva.
Många hälsningar från
oss skynnade skåd
mammas

Egen

Ernst Ahlgren

Blott jag får vara på min graf – uppå min graf.

Här ställer jag inför ditt öga, Med stjärnor skulle jag bekransa
Det skönaste jag sett i nord Din panna, dina lockars glöd
Jag kenne i ditt hägn din höga I vinogolfs sal jag skulle dansa
Hon är din bild på grönklädd jord Uti blåa lilja rosenröd
Dess själ är ren som dina stråtar Till dess jag dig ur dunen drog
Dess öga som den himmel blått Din lockars och pridens fjätt
Och summa guld ... Gjorda målar Den silfverlockig Broge slog
Här hon i sin lockar fått. Din bröllopsäng ny fär svarje gräl

När då de andra sängjar rida Dock mer till himlen än till jorden
Ur silfverport i sky uti vida Uti korleks hov, förunnad ej den
Jag skulle sitta i din sida I himlen är den annad vorden
En trogen vän och på dig Och längtar till sitt hem ej
När Wallhalls mön ring bordet bruna O, den som rör den skeppra vore
Det svigöthorn med till skenn af gull O, den som un med dig leck så
Med dig jag evinn skulle klinga Och segrande till Gudens före
Och kvitska än och kärleksfull I famnen på min lilja nu

Min Kära Älskade Anna!

Tack för ditt brev med portrettet. Ännu har jag ej fått något skrifvet, ej ens bref mer än ett par rader, ty jag vet att du har mycket att göra och icke sitter och leker under lektionerna. Så är det nu jag mer än någonsin vänder åter till Eder. Nej längtar jag mycket från detta ensamhets tillstånd, dygnen äro för mig just icke hvar något upp-muntrande i afseende, utan idel klander och förtretligheter. I vinter hoppas det att jag nu skall få uppgjort, men nu tror jag på ingenting förr än det är fardigt. Anledningen blir det att mästa tillkalla Compromiss emedan de ej få mig Stockholms uppgörelsen. Nya Krangel förtäcka äro nu upptagna, hade man kunnat skulle att hade det varit bekvämt bra, nu

sådant har jag också svårt. Kom-
mer man bara lös om gång, så
kapar jag dock att man ~~kan~~
med Guds hjelp skall kunna fort
dig.

I går träffade jag åkarstorn
då jag bad honom komma till
mig, så att jag för honom klef
i tvifvelsmål lägga fram allt, så att
han sedan kunde domma. Hittills
har han dock som den blinde
om färgen. Han tafsta detta, och
yet skall det bliva de om
han fortfarande kan dyga
att de kafva marabist rätt.

Du får bara fråkija lagspar
ifrån mig, men du måste ur-
säkta mig, ty de Kamrer mått bedröfvade
dina då sådant de drjektat mig-
Helsa hjärtligt hemma och alla de
våra från din fahammar

Hudiksvall 6 June 1861.

My Dear Sister Anne!

For your letter of the 26th passed Maij, which I received 4th June, I have accept thank. You cannot believe how glad I was, when I heard that Hilda shall passe by here this summer. With any Steamboat I shall send you a little English and Swedish parleur. In this book, who is very little, are some concepts to letter. The best grammaire is Maij's, and I believe you have it. — Mister Pipon has probably an English reading book, called A course of English readings" of Maij - This book is good to read, and there is a fine English. — Since the 2th June I have bathed every day — Yesterday here was, in the sun, 33° warm.

To body and soul I am well, but I have many and great sins. You will I shall write to you, how the Lords Prayer is on English — therfore I will write it here:

Lords Prayer

Our father, which art in heaven. Hallowed be thy name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, as it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespass, as we forgive them, that trespass against us. And lead us not into temptation but deliver us from evil: For thine is the kingdom, the power and the glory, for ever and ever. Amen

yours

You will I very well can understand, and it is much pleasent for me to see you write to me on English. - I see my dear - I cannot write more this time. - Give my Compliments to Father, mother and all who are at home —

Your truly

Adolph Trube

P. S.

Write Soon!

Haparanda den 2 Maj 1864.

Mine Kära Bror!

Tackar för Din i dag ingångna skrif-
velse, samt ser med de 2ne förbindrne
8 Mattor Rågmjöl som jag fagit hos
Aran Laikrikstan efter samma
pris som hos hans Bror Abraham
eller 24 Rdr Rmt per Matta, men behöf-
ver mera måste jag taga hos Lind
Carlus för 7½ Rmt billigare, men, som mig
tycktes, samre Mattor. —

Är nu alla Gudstulaf Kyrkburen här
är ett gruftligt stäk genom Reparationer.

Hjärtliga helsningar!

Din kärlek Svägerska

Ottilia

Min älskade Wän!

Jag har nu fått, att tacka Dig för
senaste, som för ditt bref med Onsdagsposten,
men också att bedja om ursäkt, för att jag
ej svarade såsom, kanske, och också varit skyldig
var. Orsaken dertill är nu den att då jag
Långfredagen skulle sätta mig att skrifva fick
jag hjudning till Hammel att äta middag i
sällskap med Landsexekutor Eurén, således
ett giltigt skäl! Hemkommen på aftan kl. 8.
tänkte jag ock sätta mig för att prata med
med Dig, men ser du då hade man druckit
en mala vin, samt följd deraf började gå
i bakvatten, hvadan det icke ville eller blef
något af. På Lördagsmorgonen tänkte jag
ock hinna skrifva, men innan jag kom
ur sängen var posten redan förbi.
Men aktadt min förtrummelse, väntade
jag, brefet i dag, hvilket icke skall in. Straffet
följde således genast. — — — — — — —

Snälla min Anna! Du vill jag bedja Dig vara
så hedelig och låta höra efter huru det
är med mina skäftar, ty det vore obehagligt,
som bekant, att få vara barnfödd. Annars
vore min önskan att du på något sätt
skulle gästa, skrifva mig, en nyårslanda
som vänt, ty storbestod väntarna skulle förut, i

sammas där jag har beställt för detta tillfälle
och dessutom så man ej riskerar hjelpen. Kanske
skulle Du hitta Papyrus, som är så hjertans
villig, Kajas tyget m.m. ifall du själf finner
det bättre. Sint, duvark, Kläde eller sammet av
hvilken hvarje du själf vill. Jag bifogar Rikets
27. kap. Skattel för väten följer. Har du kommit
ihåg vigselringen?

Du tycker vidt att det är underligt att jag icke
låter göra [den omstickna] väten här. Men ser du först och främst
finner det intet tyg som passar, och för det
andra ingen skräddare som god skaplighet.

Redan ser du min vän, att det följer många
besvär med då man tager sig en gubbe!
men jag (hoppas) vet att hvad man gör för
den man älskar icke förefaller sigh tungt eller
för betvärligt.

I dag har jag hört en så förträfflig predikan
af Hallin men ledsamt nog kan man icke berätta
det goda så länge.

Närmast följer en nota på dem som jag önskar
blifva bjudna till vårt Bröllopp. Finnen så lämpligt att-
skicka någon han jag intet därom. Du skrifver att
hennes man vet jag ej huru man skall göra med, nog
ser jag mycket gärna henne, emedan [har] är af mine
närmast bekanta, men återigen hvarom tycker
jag ej gärna man dock vara följas?

Ack så lik dålig tid har haldan i dag, samt ondt
i skulran, vederbör Förlåt Ek!

Helsa Papyrus från

Din egen
Johannes

P.S.

Min älskade Anna! Jag bröt brefvet, sedan jag försäglat det, för att få säga Dig en ytterligare hälsning. Du sade, att Du nu kände dig så glad och belåten sedan det mesta mörknat, jag vill icke säga att jag känner detsamma, då jag tänker på mig själf, mina många fel och svagheter. Jag är min innerliga åtlundanden att Du vill bära Dig, men vet, rikligt lyckligt, och jag hoppas att det skall så förbli, men som sagt är det åndtligen mycket att önska för att kunna bliva så som jag önskade. Jag hoppas dock att Du skall bliva mig ett stöd, samt hjelpa mig att bliva starkare den vilja som är god.

Jag sänder med brefvet en dikt, som är skrifven efter vården kan göras. Bröllopet skall dock icke hålla sig efter denna, hvad mycket beträffar.

En mycket ledsam sak, käre Axel, har jag att nämna, nämligen att jag icke fått den skjorta som jag beställt. Min beställning var icke noggrann, utan jag nämnde då att den skulle sändas med posten, således icke packet, skulle bliva för tung, och nu svarar det: åter det finnes tvänne sorter, hvarför vi underrättat det dyra packet. Finnes icke den så måste man telegrafera till Lund. Nej, det är sant, om man skrifver med morgondagens post, så kommer det ändå. Detta skulle jag nu just, men saknade någon lämplig som kunde utföra ordern. En min Mamsell, Norrmark vore det enda som jag känner, men jag tänkte då att Konkända Du har någon bättre att vända dig till. Svara mig kanske snart, så hälsar jag finnes icke det och du säkert behöfver i tider, skall jag sända. Så för [illegible] Du skall jag vet

Fru Anna Sällström

Inbjudes

att öfvervara

vår

Vigsel-Akt

å ~~Klöfskär~~ Trygg

Tis dagen den 1/7 1884,

kl. ½ 4 e. m.

Gunnar Taube. Julia Jacobson.

O. s. a.

Näsby 15 Februari 1885

Min Älskade Ernst!

Tack för din kära bref, som mycket
mig med afseende på din hälsa, men ej mist
glader mig att kunnat mig att tacka Gud
al att hjelpa, ty jag tror så visst att
Herren skall lösa dig ur besvär att
ataus dimmor, att gifva dig mod att på
se Hans stora och mycket kärlek. Om du
blott håller för dig hjelpa dina språk
i Up. b. sista capitel "den der ute kan
komme att tage lifvets vatten för intet"
så tror jag att det skall hjelpa dig.
Ty att du icke är förhärdad därom är
jag så viss, som att jag vet att Gud finns.
Att du har stora och svåra synder tviflar
jag dremot alls icke på, din älder
har mångahanda frestelser af sådan art
att du kan ju klaga satan för frestelser
makt, och jemte att standigt utbyta
synden som han i hjertat på andliga
sätt, för den som ej lefver i förening
med Gud, ty den som får se sin synd

och saktsagit annig att förlåtare af Gud, till
dig "(" du skulle, din synder mig åfven
med tankar och att förmiga, åfven-
ledas att falla apta, utan han
stå i stidt dramat, att flyr jämt till
Gud för att bli vunden att få förlåtare
att mottaga kraft till en ny kamp
emot den andra naturen, som dock
aldrig blir en i detta lifvet, utan
att komma till det, att man kan tro
Gud om godt, att han vill och kan hjälpa
att frälsa synderen, mig själf, det
är en stor konst, som dock Herren lär
hvar och en som kommer till insigt och
erkänsla af att han själf, utgenlig
förmår till sin frälsning, utan måste
taga allt af Gud, för en del gör
det ganska fort att komma de detta
att för en del blott sinnesingar, till
de sedan hör visst du, att med
dig många som äro fria barndamen
kvädt Guds andes dragningar och vant
ofantligade om att en förändring måste
ske, de som hastigt blir väckta
komma vanligen fortast till tro och lif
Men misströsta ej derför att det går
så för dig, ehuru du bara hålla dig

för Herren) det säsom, att hälsa för dem
(gå ifrån hand) han, af kärlek till dig att
hjälpa honom gjorde att lidit, så skall
du som att vara kunna till frid att
bo.

Jämmer att papper hälsa dig mycket
många skall i morgon skriva till, dig
kan blef förhindrad i dag. Jämmer ber
dig att du icke skall misshänta ty
"Herrans hjärta hand kan alltid förvandla
han kan styra att till en god utgång"

Du må tro att vi ha en riktigt in-
bäddade i snö, här har varit snöstorm
i ett par dagar, drifvorna nå så höga
att vackra, jag minns aldrig sedan vi
kom till Uddan att det varit så höga
drifvor — kring sådra gatorna att man åkan
knädjupt där en häst vall som
sin så mycket ut, Emmen att hela
kalaset ligga i en grop med höga
vallar omkring, hela vägen till Rica
i skogen är plogkantarna ett par alnar
höga, det är mest 7 a 8 alnar som
hela gatan ända till skogen. I dag
är det klart, att solen lyser att
glimtar på den hvita snön som täcker
diamanter. Pastor Markgren vill

Jag säger här till
Dem, kunna dem
(det är som en Guds
dyra förmåning sig nu i vår lyckas —
förmånen (det) de unga — i Östra
Jag hela staden vara i rörelse, så
att i Rätt att Vara, i Lule
Lar att kalla för lilla, lite väligt
Jag unkas nyttet af Vattadianerna
att säga hvad man vill om dem en —
sidighet, men en lifskraftig fridkan
för de. Det är gått åt så vara
med under väckelsetiden, ty det är liksom
det ingå lättare då att komma till
tro och frid, än när man varit länge
af Guds kallelse upprörd väckes och
kommer i nöd, men ung blir det
sedvane mandöds mera vanligt att
Gud får utföra sin vilja med den
själ den kallar. Ja — Gud välsigne
dig, Han, du gode herden, skall
väg föra dit vrande fåret till
din hjord, låt ingenting afskräcka
dig från Gud att Jesus följare
Satan och ingenting högre, kan
han blott skramma själen lost från
Frälsaren, då är han nöjd, men låg
allvar och redlighet lättlurad från Gud.
Din Broder i Jesu

Vassen den 1 Sept 1922

Fru Anna Pålsbro

Debet

till

ADA ÖSTMANS PAPPERSHANDEL.

1922							
Jan	16	Kr	15	st	Havrarna nr 2	a 12 L	1. 80
		"	3	st	Frimärken	a 20	— 60
Febr	15	"	15	"	Flaggor - 4	" 12	1. 80
	24	"	10	"	"	"	1. 20
Mars	5	"	10	"	"	"	1. 20
	8	"	10	"	"	"	1. 20
April	14	"	2	st	Frimärken	20	— 40
	18	"	1	"	Ring		— 25
	23	"	3	"	Frimärken	20	— 60
April	25	"	1	par	Skorstenar		— 30
	1	"	3	st	Buxerat		1 8
Maj	11	"	15	"	Flaggor 2	"	1 80
							Kronor 11 55

Enligt bifogade specifikation

Kvittera

Ada Östmans

Testamente.

Som hvar och en menniskas dödstimma är obestämd, så har jag Anna Mathilda Kjellerstedt, [illegible], ärska efter framlidne f. d. Öfverjägmästaren och Riddaren Axel Fredrik Kjellerstedt i [illegible], nedan lälsa och krafter äro mig förunnade, beslutat att sasom min yttersta och sista vilja [illegible] förordnande om min qvarlatenskap, som ovilkorligen skall lända till efterrättelse vid utredningen af mitt dödsbo.

1:o) Att efter min död skall af oskiftadt bo till vår mångåriye trogne tjänare, drängen Anders [illegible] Petersson här i Söraker utbetalas ett kontant belopp af Tratusen (2,000) kronor.

2:o) Att efter min timade död skall qvarlåtenskapen sedan förestående 2,000 kronor till [illegible] Petersson, omkostnader och boutredning blifvit guldna skall återstoden af boets tillgangar i två lika [illegible] fördelas, därvid den ena lotten tillfaller mina syskonbarn, aflidne Brukspatron Erik Häggströms barn Hulda, Ulla, Nils och Johan.

Fru Kristina Kjellerstedts född Häggström, barn Herta, Anna, Hilda, Ellen och Helena; aflidne Fru Larisa Häggströms född Häggsström barn Erik, Adam och Helena Ryman lika med sina halfbröder, samt aflidna Fru Erika Thurdins född Häggström barn Albert, Axel och Anna med en fjerdedel på hvardera familjen.

Den andra lotten skall tillfalla min aflidne man Axel Fredrik Kjellerstedts syskonbarn, aflidne förste Landtmätaren P. A. Kjellerstedts barn Herta, Hilda, Ellen och Helena, aflidne Fru Fredrika Taubes född Kjellerstedts barn Hilda, Anna, Adolf, Axel, Jenny, Hjalmar, Gunnar, Ottilia, Emma och Ester, aflidna Fru Klara Bandins född Kjellerstedt barn Harald, Viktoria och Alma samt aflidne Gunnar hvilkens andel tillfaller hans barn: Fru Karolina Högboms född Kjellerstedt barn, Gideon, Arvid, Daniel och Johannes; samt aflidne "Annas" barn, och Fru Amalia Huss född Kjellerstedts barn Johan, Nanna, Gustaf, Helmer, Hilda, Ejnar, Gunnar, Alma och Birger; med en femtedel på hvardera familjen.

Detta förordnande har jag af fri och otvungen vilja upprättat och med mitt egenhändiga namn underskrifvit i tillkallade vittnens närvaro som skedde i Söråker den 1 juni 1907.

Anna Mathilda Kjellerstedt.
född Häggström.

Vi ofvanstående testamente är af änkefru Anna Mathilda Kjellerstedt med sundt och fullt förstånd och af fri och otvungen vilja upprättadt samt med sin egenhändiga namnunderskrift bestyrkt, del varder af oss på en gång närvarande vittnen under edsförpliktelse intygat.

Ort och dag som ofvan

Aug. Lund. Aug. Törnberg.

Sundsvall den 2 januari 1911.

Till Fröken Hanna Taube

Min anmälan beräkning af testamentslotterna enligt nedanstående testamente efter Fröken Anna Mathilda Kjellerstedt härstädes har jag kommit till det resultat att de i testamentet omnämnda 2 huvudlotterna skulle tillfalla ca Kr. 50.000: — och att följaktligen skulle belöpa på

I.	a.	Brukspatron Erik Häggströms fyra barn,	hvar ca	Kr.	3,125: —
		Fru Kristina Kjellerstedts fem barn,	„ „	„	2,500: —
		Fru Lovisa Hæggströms två barn,	„ „	„	4,166: 67
		och hennes 3 barnbarn	„ „	„	1,388: 89
	d.	Fru Erika Thurdins tre barn,	„ „	„	4,166: 67
II.	a.	Förste Landtmätaren P. A. Kjellerstedts fem barn	„ „	„	2,000: —
		Fru Fredrika Taubes tio barn,	„ „	„	1,000: —
		Fru Klara Baudins tre barn,	„ „	„	2,500: —
		och aflidne sonen Gunnars barn.	„ „	„	2,500: —
	d.	Fru Karolina Högboms fyra barn,	„ „	„	2,000: —
		och aflidna "Annas" barn,	„ „	„	2,000: —
	e.	Fru Amalia Huss nio barn,	„ „	„	1,111: 11

Lotterna minskas med hvar åbelöpande andel i stämpelafgiften för bouppteckningen.

Bland tillgångarna i boet finnas 60 aktier i Bank. A.-Bol. Stockholm — Öfre Norrland och 20 lotter i Sundsvalls Enskilda Bank. Då dessa aktier och lottbref. nu skola realiseras, har jag ansett mig böra hos Eder göra förfrågning, huruvida Ni önskar att jag vid auktionen skall för Eder räkning inropa några af aktierna och lottbrefven och i sådant fall till hvilket antal och pris. Tacksam för Edert benägna meddelande härom snarast möjligt.

Högaktningsfullt

Reac Gralle

Anteckning om auktionsförrättningen och resultatet av försäljningen av aktierna i Sundsvalls Enskilda Bank den 21 januari 1911 Kl. 2,30 e. m.

Alskade Anna!

Efter att jätte sofva några-
lunda de 2ne sista nätterne
är jag nu betydligt bättre.
Jag hade en så besynnerlig
feber och matthet så att
jag icke visste hvad det
skulle bliftva af mig och
derför en så ehadidig hörtel.
Nu Gudskelof har både
feber o matthaten upphört,
så att jag är tämligen woond
och så skall väl afven
hosten snart gå öfver
sig. Vi skola derför bida
tiden annu några dagar innan
vi förreisa härifrån. Först
emellertid att få ett wisst besked

ifall jag icke kan komma
dit.

Jag har nyss kommit från
Riksdagen, hvarest lifliga
debatter förekommit, och
nu har jag en massa
bref, hvaraf du får vänja
dig med dessa klarspråka
rader.

Helsa Ernst med fl.
Din pharaos

Stockholm den 14/2 56

Hans magen er evig hindre
Paa Salighedens Vei
Det gaar da ikke mindre
Dette maae vaabnet dertil
Fiendtet gjør mer Lyst dertil

6 Ja det er just det Rette
Et fromme Herrens Sag
Naar Jeg vil med ham trette
Dersom det bliver Dag
De Ord skal du bekjende
Paa Jorden i Striden hen
Dit gavnet mer som Fiende
End som en Lunken Ven

7 Dog hvorfor vil du stride
Imod vor starke Gud
Det ogsaa nytter Lide
At plage vil hans Brud
Det bedste du kan gjøre
Er at falde til hans fod
Og bede han vil føre
Dig ind i Naade og Bod

7 Da vil for dig oprinde
Det samme glodens Haav
Da ikke mer du hindre
Min fromme Herren Jag
Da bliver vi omslynget
Af Kjærlighedens Baand
Og skilds ikke forsynget
Ved Kjæmpning og Gjords ovand.

1 Jeg sjung höjt i Sky min Sjæl
Din Bridgoms Lov og Pris
Han jo fra Synden sort og fæl
Hensatte dig i Paradis
Da han sig med dig forbandt
Og ab Unehed fra dig vendt

2 Jeg höjt I Engle sjung i Kor
Min Bridgoms Lov og Pris
I saae hans Kjærlighed var stor
Da Han for mig for Synden Dø'is
Det skeed i Hovets Basun
Men I var ei i Sindens Gavn (x)

3 Sjung I Himle sjung din Gud
Min Frelsers Lov og Ros
Han brød den Lænke først og hvast
Du havde mig i Døden lagt
Han sprongte for mig Dødens Port
Kun nogen anden en Han det gjort

4 Sjung alt hvad Liv og Aande haar
Sjung om Hans Kjærlighed
Med Hovet selv han sig forsvandt
See Synd og Død det alt han gvaldt
Og klædt i ham jeg har mit Liv
Sjung höjt min Sjæl hans Lov og Pris

(x Ei skiller Englene-skjøn denne Sjudom
Herlighed)

1

O Du Herre Jesu Naade
Att Du har draget mig
Ikkje saa stor en Vaade
Som Syndens Slaveri
De Lænker var saa tunge
De trykkede mig saa haardt
Men ved dine Døre du kunde
Den gamske Kjøp bortt

2

Du for mig har havt haan draget
Det tunge Korsets Træ
Du for mig blev haan slaget
Med Dødens vasse Le
Men af Hans grav fremspiret
Den Ret som gav mig Liv
Ja til sin Død han ivaret
O Fader dem Tilgiv

3

Ja Faderen tilgiver
For Sønnens Skyld hvis Brøst
Se derfra vig ei vigis
Det er min søde Trøst
Naar Satan mig anfegter
Og viser mig min Brøst
Jeg trøstig med ham sætter
Det Blod som blev udøst

4

Ja Du has viist os Veien
Hvorhen vi vandre skal
Du som steg fra det Høie
Ned i vor trange Dal
Saa giv mig ogsaa Kræfter
At vandre i dine Spaar
Naar Satan mig bekjæmper
Og med sine Pile slaar

1

Ak Herre Jesu Naade
Att Du har draget mig
Ikkje saa stor en Vaade
Som Syndens Slaveri
De Lænker var saa tunge
De trykkede mig saa haardt
Men ved dine Døre du kunde
Den gamske Kjøp bortt

2

Du for mig har havt haan draget
Det tunge Korsets Træ
Du for mig blev haan slaget
Med Dødens vasse Le
Men af Hans grav fremspiret
Den Ret som gav mig Liv
Ja til sin Død han ivaret
O Fader dem Tilgiv

3

Ja Faderen tilgiver
For Sønnens Skyld hvis Brøst
Se derfra vig ei vigis
Det er min søde Trøst
Naar Satan mig anfegter
Og viser mig min Brøst
Jeg trøstig med ham sætter
Det Blod som blev udøst

4

Ja Du has viist os Veien
Hvorhen vi vandre skal
Du som steg fra det Høie
Ned i vor trange Dal
Saa giv mig ogsaa Kræfter
At vandre i dine Spaar
Naar Satan mig bekjæmper
Og med sine Pile slaar

4

O hvist dit Øye min Frelsermand
Ret i det mørke Rum
Drag alle vor med Faderhaand
Ind i din Helligdom
Saa er undsigelig maa staa
At gjenge til Dine Vies
Der mangen Aare i Veien laa
Men Fred var gjort og viis

1

Ak viste alle ov og hver
Vor godt her es at bo
Vi længe vi de laved der
Hvor ingen finder Ro
De ilde flukte til Himlen Døs
Ja store skarer kom
Og søgte flittigt hvor de fös
En antal skjøttet om

Fredags afton Kl. 8 -

Älskade Pappa!

Äntligen tackar jag Pappas Kärkom-
na skrifvelse, hvars datum, jag nu icke
är i tillfälle att uppgifva, ty jag är
å Narbyn två en afskeds middag-
Anledningen till dessa rader är
den, att bedja Pappa hafva godheten
att sända detta namn bredvid
Ullberg å nästkommande Standing,
samt densamme under Kuvert till
Op med Stapelmanda Hetsände —
Det är bäst att Kapten Sundberg får
brefvet, istället jag att lägga det
i grantlådan, emedan ändamen Berg-
man skall resa med Stapelmanda
samt medhafva Myskrifne Sundberg —
Skulle Pappa vilja träffa Sundberg
så var god och bed Sundberg
dröja så länge Jag möjligt
emedan han skulle gärna mycken

haswa Fruktark för Bergman-
men detta en dust i förbigående - ty
att Capten reser där han ad för-
dej jämtar gåj nog, och vill på
vad sätt att rätta sig dereften - gåj
will dock bedja Pappa vara så
hyrtans snäll och gen telegraf send-
rätta op på Landsorg afton, vad
Lundberg vanligen afgår, enligt turer-
ne skulle han afgå från Carlsborg
10 på förmiddagen om söndags-
Nu gick jåll den tanken på mig att
bedja Pappa och Mamma om möjligt
hinna hit med Augusanda, Ack!
hvad det skulle vara roligt, sedan
skulle det passa att återvända med
Volantaire, om vi icke längre
finge behålla de hjertans Röa-Wit-
ligen är det förmycket begärt att
vilja att I skolen resa i detta Kalla
väder, men vi hoppas dock
oförtänkt, men I måste dessförin
undskylla mig, Kära Ben, dess
en ofta ifrån det samt är

Klockan - men Mamma kunde ju
taga 2:n pelsar och Pappa en
och dessutom mycket själen -
men nu ad gåj rädd att pappa
blir lessen att bära mitt svammel,
och derför måste gåj sluta, men
först bedja Pappa på vår be-
kostnad sända brefvet med
den omtalade handlingen till
Lundberg ——

Anna och Ottilia äro här
och bedja mig helsa hjertligt!!
Vi komma med Augusanda! hjert-
lig helsning till Eder alla
från Eder Helena

P. S. Nu kommer Anna åter och
berättar mig att Bergman lyfte
brefvet från Pappa, men Pappa ej
var ej hemma så att Augusanda
Ack så tråkigt! Mamma är väl
med! Innerligt förlåtligt!!
Pappa och Mamma

Dear Sister Ella & Otto

Kristinehamn the 27th April 1864

My Dear Sister!

Your letter of the 14th inst. I received the 21st same month. I was very glad to hear you be well, both to body and soul, and that my parent are quite well and by good health. Even as much glad I was to hear you take lessons in the English language, of Mister Sjöström, and that I shall hear you can speak the same language, if I can be permitted to come at home this summer. I wish it could be so, but alas! it is very uncertainly, because it is so long way between us.
You said you believe that Otto and I shall come at home during the summer.
If it could be so, then my dear, we should have very pleasant together all the time.
But as I said recently: It is very uncertainly if it can be so!

At present I am reading English for an intern Englishman, who is a very good teacher. —
How long will Mr Sjöström be in Hyttsjön? Shall he go at home with first steam boat?

We have seen the end of the March sad cart road. Only little of snow is left here, and soon we have the ice away.

Mr. Harrison, who for present is in London, is awaited hither by the opening of the Navigation.

To body and soul I am tolerably well, however my sin always is before me. I have been very sorry in those days, because it has been so dark for me, that I scarcely could believe the remissions of sins, and that God is gracious against us when we are so miserable and sinful. —

Dear Sister!

Don't forget me in your prayers, that I not may be entangled in the Devil's net, and be enticed of the world into their sinfulness. — I tremble when I see so many of temptations, and my own feebleness to withstand them. But God be praised! the Headsman to know how much we can bear and he prates us according to his own word in Joh. 10. as follows:

Page eleven! Don't stop now that you've started!

"Verily Verily I say unto you: he that entereth not by
"the door into the sheepfold, but entereth some other way
"the same is a thief and a robber. But he that
"entereth in by the door is the shepherd of the sheep.
"To him the porter openeth and the sheep hear his
"voice, and he calleth his own sheep by name and
"leadeth them out. —— And when he putteth
"forth his own sheep he goeth before them and
"the sheep follow him: for the know his voice.
"And a stranger will the not follow, but will
"flee from him: for the know not the voice
"of strangers."

This parable Jesus spake unto them, but they
understood not what things they were
which he spake unto them. Jesus said then to
them again: "Verily Verily I say unto you:
"I am the door of the sheep. All that ever came
"before me are thieves and robbers but the sheep
"did not hear them. I am the door, — by me
"if any man enter in he shall be saved and
"shall go in and out and find pasture."
When I saw this I was comfort.

I now must end this letter with many
compliments to papa, mama and brothers and
sisters, from

your truly brother

J. Towle

·Birgit·

God Jul!

Önska hjärtligt

Tigin Anna Emen-

ul Bärbro Tallbäck.

STOCKHOLM

22 12 22

5 öre SVERIGE

Sverige

Fru Anna Pålsson

Nedre Kalix

Nordisk Konst Stockholm

Import

Redovisning

öfver kostnaderna för och bidragen till pappas grafvård i Göteborg.

K. P.

K. Lifes räkning:

1 granit-monument	Kr.	300:-
1 grafram (med grund)	"	125:-
Inskription	"	11:50
Blommor samt skötsel af grafven under innev. år	"	10:- 446:50

Olga Rinmans räkning:

12 st. stora fotografier af grafven		27:-
	Kronor	473:50

Tecknade bidrag:

Hanna	Kr.	50:-
Adolf	"	50:-
Hilda	"	50:-
Anna, Jenny, Tilly, Emma (hemitterade af Fr. Ernst Sacréus)	"	300:-
Ester	"	50:-
Axel	"	23:50 473:50

Malmö, Dec. 1895

Axel Key

Min Aktade Wän!

Jag tänkte mycket efter några meddelanden
från Dig, samt kan icke tänka Dig tro
om det något brev kommer, men jag gör
det nu likväl, emedan jag önskar mig att
du åtminstone mottager meddelanden från
mig.

Den förflutna veckan, eller för det måste
sedan du reste, har jag mått i ett jämt
gläng. Kan jag säga natt och dag, men har
likväl tydligt mått tämligen frisk
och rask. Ernst har åtminstone frisk glad och
käck som vanligt, men vill mått svara
icke. Det gör mig mycket ont, att
att jag så lite får hafva och leka med
honom emedan han tycker ännu åt
mig, försmått han för de mig. Sammanen
av Ernst, men det är underligt på sätt
och vis vet emedan man icke skulle
länge utstå med dessa bråk — Ack hvad
jag längtar, att det måtte gestalta sig på
annat sätt, emedan man ju blir helt och
hållet en fjodisk emellan, men
jag tror dock, att förstånden på att
jag Honom förlorat, tvingar mig så han

minner allt det så mig behagar och nyligt
Jag mäste nu sluta, emedan Hummel wantar,
min kudden jag skall resa till Sikrid...
Min Broder så nu tillsvidare det ofanstående,
vill lika wäl minka Finnes ännu ~~att~~ ~~vänja~~
dem så nedflattat —

Farväl så hemma i dag och jag har wänt
hjärtan på middag till Hummels.
Så du nu skriver måste du berätta
allt möjligt för mig — och rusta
nu omkring så att du kan hafva
både nytta och nöje af din resa —
Med många part skall jag anmäla
om mina Grenningar så att icke
någon blir på sidana må för-
komma —

Hjärtligen Farväl

Din
Johannes —

Helga hjärtligen till allesammans, Farväl
mig —

6/7 67

GEORG OM. SVANBERG & CO.
NYBRO KAJEN

den 28/2.

Broder Ernst

Hjertligt tack för ditt kärkomna bref hvaraf jag hör, att du fortfarande är klen till hälsan.

Jag förnimmer mig att det skall kännas tungt att blifva afbruten i ditt arbete när man är målet nära, — Jag förhållandet är med dig — och man strefvar efter att nå det famma så fort som möjligt, — hvilket jag vet att du gör — men man får nog ofta se sina största förhoppningar eller fantastiska planer korsade, och detta kanske våra förstymmelse tiu vårt eget bästa kanske för att härda modet så att vi en annan gång mera lugnt möta motgången.

Under sådana tillfällen tror jag det skulle vara lättare om man helt enkelt lade sig i den högre Magts hand. Detta vet jag att du kan göra, men så är det ej med mig — och lugnt afbida Hans tillkännelse, och att under tiden göra sin plikt — dessutom tror jag

Kanske man ej så finge å hans goda mening med
att säga den som detta icke kan förhålla sig
så — ty jag säger det i början så förligt lungt,
man dagen därpå både sin omgifning
och på sig själv har man annars vid hafva så lätt att
göra med honom som möjligt, men när det gäller
att försöka då är man ej sen, att, tro det kan hafva
sitt finger med i spelet, eller att praka på ifall han
kan hade funnit till — en bättre utgång. När jag dan
ens bättre ja får göra sig klordan så blir
man nästan skamsen

Nu tänker du det var en skön bekännelse
min kära Fredrikus och ändå kan du icke endra
ditt sinne och närma dig honom, ja, men
det är så svårt att förlora detta, och hur skall
detta tillgå?

Du begär andlig förplägning i brefform
och hoppas att jag skall kunna räcka den med
samma liberalitet som skedt vanligt, detta, såsom
en vänskapens gåfva, hvilken du tar med? framför
att jag eger i afseende till dig.

Jag skulle kunna stryka bort? strecket och
säga att detta fattas icke, men förmår hafver
jag ej. Och detta i flere afseenden först och
främst så tror jag du alla redan fått nog af
min! svenska förmåga, hvilkens kraftar jag
dock vet skola finna vänskapens öfverskylande hos
dig;

I dess bref framkommer den lustiga omständigheten att jag nyligen skall anse dig, såsom någon religiös fanatiker, aldrig ögnat aldrig skall du behöfva höra detta af mig. Du är lyckligt som Rom... Jag dricker vatten med o framför, jag räknar det ofta faktiskt det är likgiltigt något skulle fattas. Det gäfves ibland ganska starkt, men så blir det barblandat.

Det kan nog hända att mitt lättsinne någon gång, gått för långt, som om jag tex ~~hade~~ gäckade dock tex bladet, men alltid har jag känt det obygglig svårt efteråt.

Nu blir du utträkad af mina enkla bekymmer jag skall därför sluta.

Helsa denna vackra hafva vi haft en märkvärdig väderlek i dag regn. Först nio dagar mellan några grad kallt 0. och i bland 2a 3 grader varmt.

Du tycks gå och lovera på gatorna, och beundra stenarna, men kan i håg att enligt Sigurds åsigt (en författare som skriver i Smålands-posten, hvilken jag har) så hafva både tornyn och bygden, båda fått uppgift, tornyren är till för att dölja skiksk från den obehagliga bygden och den obehagliga bygden för att dölja rökelsen ofver den fula tornyn.

Apropås rosor så är det en riktig varm för sådana i Kalix i år, hvarenda ungkarl i Nyckarlen med Kringliggande, förkläder hafva de en liten

utbyta i brådierier af alla mönster
jag kan jäkta tåkna opp så många jag
kommer i håg, Löjtnant Rutberg, volontär Hedström
John Ericsson Stockholmare Gust. Krapp, Ands Holmgren
Nils Berg C.J. Bäckström (Stenodygnikligt täcker) Elias Ahlman
Hjalmar Bergström, J.T. Ekholm och då kan du
själf tåkna hura många som äro utan
Robert kan är som vanligt landsförvist
opp till Pajala, jag har haft ett par brefkort från
honom och han säger sjuna jag bra bland finnarna
kan har lätt humör och det kan behöfvas
August dom som jag är en dotter kan
veta, men Kronprinsen Haldan tycks icke
vara mycket tracktenad utaf hänne, han har
helt simpelt bett Fru Lindgren återtaga hänne
Han Haldan bad om sin hälsning till Jabo Ernst
Aug. och Lovisa öfven
Här slutade jag i går afton det var sent kl. 11, så du
får ursäkta mitt klarf
Samma väderlek i dag 1/2 gr. varmt
Jag afslutar nu mina rader med den önskan
att de måtte träffa dig friska och kraftfulla
med glatt humör
Samma vänner
Fredrik

P.S. hoppas förbarmande och gläm icke våra
hattar hos Jonas

Sthlm den 7de April -94.

Älskade lilla "Dromon"!

Hjertligt tack för bref! — Ännu är undertecknad konvalescent. D.v.s. mitt onda ben tillfrisknar fortfarande. Jag kan gå ganska bra, ehuru med stor försigtighet emedan det ske lätt kan att det blir så fortfarande. Jämnan har jag varit ute. I åtel blef hemma af skäl. Det var härligt att komma ut i friska luften

dugtig fortfarande. Å blir en bra människa. Vi ha'one en riktig gammal "Dadda" som sköter honom. Emedan blir gvar endast tim den 24de April då vi få en barnjungfru som förefaller mycket bra å reel. Hon är ut att vara omkring 30 år gammal. Är något kunnig i matlagning å bakning å är villig hjelpa till med alla förefallande göromål inom hemmet så snart ej "Jagean" kräfver henner tillsyn. Men honom förstå å framåt Min andra jungfru

Alexandra Helena Ericsdotter

i all synnerhet som det är
det aura skönaste vår-
väder. Det har varit
sådant en längre tid
så de om det blir ihåll-
de. I Hemlegården säg
jag just att en del
träd börjat skifta li-
tet i grönt o grasmatt-
orna äro som den vack-
raste grona sammet.
Utmärkt för min lilla
gosse att vören o som-
maren stunder ra de
man kan draga ut
med honom då vädret
det tillåter. Det kom-
mer att att ja-gga upp
honom betydligt
Han börjar bli vän-

*) Ja, tänka sig, Hugo har skaffat sig en ny vän, Knut Ekström, som är ett år äldre än han själv.

o ger mera akt på vad
som omgar honom. *) Ja,
tänka sig, Hugo tycker att det
är ett märkvärdigt barn;
"så försigkommet, o så
stricker han på rätta
aldrig" tycker han.
Så jag o Hugo se-lyc-
ka förstås att det är
en utomordentligt stor
älskling. Han blir mer
lik Hugo. En synnerligt
söt liten unge han har
o stora mörka ögon.
Ljus förbjudet, o lemna
honom så ensam det
vore kanske farligt. Han
kan få ett

"Farmor" kommer upptill oss hvarje dag, kanhon är förtjusande, ty hon är förtjusande vigtig ty hon är så vigtig med fjäsen i sin knä möjligt. Hon blir nog svar tims dojset är undanstökad. "Fafar" längtar nyfiket efter att få se sin son som ty är överhörd angelig för att fjäsen ej skall få att hvad honom tillkommer i skötsel av matan. "Fajfaj" ty lite gossen kommo att att bli såta vänner. "Mojfaj" "ty "Mojmaj" Skulle ej stå ut se honom. Det är nyfiket att vi ej får jag behöva så one är jag lugn ty belåten för dylika förhållanden. "Pigesocker" är ej det roligas te att ha' att göra med. Vi tänka möjligen att i nästa vecka (i dag tör dag) få döpa lille fjäsen. Det är grufligt, måste han ej ge hans två. Snygga namn får han dåtminstone i vårt tycke. I stycken! Ja, ja är så väl snart en myckenhet tillfredsställd bara vi bägna ett litet ja vänna! Något dagspalter stöna vi ej till med. Vi ligga till slägten att komma upp en g.m. Så finda vi på "lite" ty skrattet

2/ Det är grufligt, måste han ej ge hans två.

2) i dylika, ...

les något dylikt på bio-
ka först. Och sen titel-
vinjalé med tiutugg-titel
konfekt. Titel mer.
Sen dejs med gäs-
terna. Fi amma be'jas-
för Rosenius här i Öster-
malm döpa gossen.
— Så se om hur
länge det dröjer till
ångbåtarna börja gå
ända dit upp. De
kära på att rusta
sig för sommaren. Hämta
det blir så att Di komma
med något i sommar.
Det är ju svårt att
bestämma på förhand
förstås. Men Lisa o Ernst
komma väl ändå,

3) Så Anna Lisa kära Anna!
det ka' de ju. sagt åtta
sedan förra sommaren.
Men nog vill jag först
se. dem här innan jag
fros det säkert. Jojo,
jag känner att mina
"Klicare!" — —

Sådan otur med "Heidi"
stackare! Hämme hon
kan bli bra o komma
utan att det blir det
önskade resultatet
— kennes helbregdagjö-
relse. Nä "Rolf" finns
förstås ju här i Ystad
ynge! Henne tick jag
ju aldrig se i somras.
Hon var redan ute på
sommarbete när vi kom
hitåtyra.

3)

någon af Er derhemma
vårt hem kommer,
eller åtminstone vant
inom dess dörar.
Något så märkvärdigt
är det ju då också
just ej annars. — Ja,
många å mycket få
man höra af sysslorna
ägtingar o. d. dels för
sin räkonst å sen
mycken undran om sina
fosterföräldrar å det
märkvärdiga att de
aldrig visa sig. Samtliga
tro att dela "sinn histo-
ria" om man så skall
säga är uppdiktad
af Hugo eller sor kegge
m. m. Säga, säkert
det så jag vill försöka

Göteborg den 3/6. 90.

Min kjærkare Bror
Broder Sallström!

Herre skall jag nog
skynda tacka dig för
din mycketa välskrifna
bref mot min förbön
Gjalmar gick för att
han med familj var
jun flyttar till Wadstena
Till dess har jag fått
en god del lägenheter
att vara ombetagen

det ja' som Luther sagen" att
den lycksalige kyrkoherden
der begynner att betrakta
Paradis som sitt
Hemvans sedlig' anda ja"
ledsaga pilgrimen i Jesu namn
att snarkan jord kåta
den gode fadren kalla sig
gal gärdagh bara myckan snarkt,
Vi skulla dig att allen
de dina kjærkärinnerligen
Igår förnyade jag med
Jon Berghs mäklegres
Kontrakt på 1 år från
den 1 instundande Oktober
emot jag derifrån betalar
800 kr mån, i stället för
1000 kr som jag betalt
under de 5 sista åren.—
Din innerligt tillgifne
och kärlekes mycket
förbundne svärfader

för att i möjligaste måtto
skydda deras bakag
under transporten. —
Hvad vi särskilt
önska av Eder är att de
hela skulle blifvit bättre,
Kart - ja möjligtvis
Kart blade del eljest
vanl om de skonnat
till badort kan i trakten,
men ännu hugnesam,
vore vi det att veta,
det du är så återställd
att du allenhändat kan
vara i verksamhet med
dina många sysslor som
även vi till så stor nytta
för andra. —

Marmora och pj koppas

att i sommar få Belöka till
oss jedan dagar att Dem
tillsammans vara. Så fall
är det passande att även
Ester gör Segrid Pauldotter
sällskap till Nabix. Jenny
reser också att stanna
några dagar i Lidköping. —
En synnerligt stor nåd är
det att Gud alla de 5
människorna även vare kunde
blifvit lyckligt förenade
under det förflutna året.
Ja Gud ske pris och
lof för allt. —
Medgåe i barnens
mål att vi snarast möjligt
i Nabix hava Eder.

[illegible]

[illegible] till Johannes

[illegible]

[illegible] Emma [illegible] till Emil Taube

[illegible] Emil Taube till Systrarna Anna

Anner till Anna

Hilda Taube till Johannes bl.a

[illegible]

[illegible] till Emil

Hugo till mamma Anna

[illegible] brev till Anna Taube Sällström

[illegible] 21 jan

[illegible] Johannes

H. M. Konungens Förste Hofmarskalk

får härmed på Nådigste Befallning äran inbjuda

Ledamoten af Riksdagens Andra Kammare

Konsul J. Ljungström

till Bal å Stockholms Slott

Fredagen den 21 Januari 1887 kl. 9 e. m.

Klädsel: Stor Uniform, Herrar Kommendörer tvåstjärnig stjärna.

All sorg aflägges för dagen.

Ingången inkörd genom Södra hvalfvet till det Yttre Uppgång. Västra hvalfvet 2 tr. upp.

Kupéer kl. 10-1 Ordenssalarne. Hemtning kl. 1.

I händelse af förhinder torde detta kort återsändas.

Härmed tillkännagives,
att framlidne Per Adolf Svanbergs
efterlämnade maka,
vår outsägligt älskade och högt
vördade moder,
vår kära goda svärmoder och
farmoder

Johanna Vilhelmina Svanberg

— född Bergman —

stilla insomnade å Filipsborg denna dag kl. 5.35 e. m., i sitt 91:a levnadsår, djupt sörjd och saknad och i välsignat minne bevarad av oss, barnbarn, släktingar, trotjänare och en talrik vänkrets.

Nederkalix den 8 maj 1923.

HELENA SVANBERG.
DAVID och *DINDI SVANBERG.*
GUSTAF och *OLGA SVANBERG.*
Barnbarnen.

"Endast i Gud hav din ro min själ, ty han är mitt hopp." Psaltaren.

Så skön går morgonstjärnan fram
och bådar klar och lyckosam Den
stora dagens möte, Då själen, över
jorden höjd, Får svinga sig med he-
lig fröjd I himlafaderns sköte. Ti-
den, Striden Snart skall slutas, Fri-
den njutas. Hoppet vinna, Tro och
kärlek målet hinna. P. Ss.

Min älskade make

Grosshandlaren & Riddaren

Johannes Sällströms

jordfästning

försiggår i Nederkalix kyrka

Trettondagen den 6 Januari 1906 kl. 1 e. m.

Anna Sällström.

eFru Anna Sällström

INBJUDES

ATT ÖVERVARA

VIGSELAKTEN

MELLAN

MED. LIC.

EMIL JERLOV

OCH MIN DOTTER

ESTER

I NEDER KALIX KYRKA

FREDAGEN DEN 16 AUG. 1918 KL. 3 E. M.

SAMT DÄREFTER INTAGA MIDDAG

Å HOTELLET I KALIX

JENNY LILJEBÄCK
FÖDD TAUBE

Bröllop torde medtagas.

U. S. A.

Min kära Lust!

Jag kämnar så mitt bidrag af att säga
Min kära Lust, att du för Guds
skull skall akta dig för andat sällskaps
" andar " förgift " jag ut i bud
är i Eden, men jag ut att veldan
är andra åhundrat, ack åt vid din älder
är det sadigast, jag leder aftn för dig
at du inte måtte saknas på den stora
dagen, " Så bam, om skalkar locka dig
så dåg icke " gömm i åt bära något
Guds ord, chlost Bibeln hvar dag, hvrin
skall en Yngling sin väg åstraffeligen gå
Ja, när han hålles sig efter dit ord
om det i smakar så bra, så är det ändå
nyttigt, att bed, Gud alla dagar, ty
det det i hedjen Skolan i Så" tala mot
din medbrodra Eden, någon gång, ty det
är godt och nyttigt att samtala om det
och meddela dig. Ja, kära Lust, jag tänker
så ofta på dig (som du vore mig eget barn
var ofsen förtjälig med) bönen och i

Hälsningar
Maria

[illegible] att säga något emot honom. Ja
[illegible] du [illegible] skulle få säja
[illegible] kanske du kanske något emot,
[illegible] att du [illegible] upp din bibel, så skall
du få se att du alltid får något gadt.
Ju mera han sa [illegible] av hätten att försäjelsen
[illegible] mista hela mig för dem, [illegible] finnas
[illegible] att [illegible], att skränna ass, men
[illegible] alstar [illegible] tyndare och har
[illegible] sitt dyra [illegible] att liv för att
[illegible] ass. Om du kanske det svårt att
[illegible] bland med dina alla läsningar, så
[illegible] Gud, ty "val" ledit, av hälsten studerat"
[illegible] läsningar från Farmor, hon mår så bra, att
[illegible] så bry. Lilla Inga går väl mån du
kanske hem.

[illegible] Kan ibland Gust att Gud englar av ökning
[illegible] barn, både natt och dag, de lägra sig
[illegible] ass, för att uthjälpa ass, ja saliga
[illegible] Guds barn, fast de aftå av förakta i dune
[illegible], men de hafva sitt goda gvar, mån de kanske
[illegible] till Jadushusets. Nog skall det bli något
[illegible]! O! hvem [illegible], emot att
[illegible] i vilden, ty det [illegible] säga sett, och [illegible]
[illegible], att i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] alstren.

Lulea d. 17/2 87

Älskade Föräldrar!

Tack för brefven; Pappas bref var så långt och trefligt. Här är i dag ganska kallt, så att Karin har tidiga eftermiddagsbastor i dag. Om Söndagen hade vi månadsbal, rektorskan Björklund begrafdes då. Roligt, att Pappa haft en trefflig resa, efter hvad jag hör. Var det ej i Finnmarken, som Pappa skulle köpa en hatt eller har Pappa ändrat sig. Kassan räcker nog ännu så länge, Karin har 30 Kr. qvar. Nog vill jag gerna, att någon af eder komme hit en snipp i detta goda före, det vore bra roligt.

I Skolan har det sittlids gått ganska bra och jag hoppas att det väl äfven framdeles skall gå bra. I Grekiska, Latin, Historie, Naturvetenskap, Kristendom har jag ~~väl sakit~~ säkert fullt, tror jag, jag läser så dessa ämnen, så att jag möjligtvis skulle kunna få ett eller två AB. Men i Svenska, Franska och Mathematik är jag ej säker på, men hoppas att jag med Guds Hjelp skall få duga betyg, åtminstone i de två sistnämnda. Jag skall få en tid framgå (vidare) om jag behöfver låna får någon, men jag tror icke det skall gå. Skulle förresten ej få duga i Svenska, så kommer jag väsper i nästa klass ändock, om jag kann skaffa mig en öfningsbok. Annars har det ej gått så långt, att man kan med bestämdhet säga något ännu.

Hälsa Hanna, Alma, August och Hanna.
Alla hälsa dig och kom snart hit, önskar
syster och mamma egen

Ernst

Mycket kärlek.

Nederkalix den 13 November 1884

Kära Mosster -!

Tacksamt erkännande Mostens begge brev har jag härmed att bedja Mosster ursäkta min försumlighet att besvara dem.

Den 22dra Oktober sände jag med Hemelin 1 bur med fågel samt en lytta innh: 20 löjrom, hvilket jag hoppas framkommit i ordentligt skick. När fågeln afsändes var den åtminstone frisk.

Min Herr Gjalman Taube är afsändt 5 timmar samt tio Finnekens 2 timmar Polatis. Allt enligt ordres från Mosster och Mosbror.

Här hemma (hos Oss) är tyst och stilla, sedan herrskapet reste synes det ej till någon grannska knappt (hvarken på Kontoret eller annat ställe. Lena tyktes vara den enda som fortfarande sprigger här.

Karin beklagar sig, och säger att hon gnäller och gnuvar dig vare, att hvad hon kommer i håg säger hon att Frun har tagit; men jag tror ung. Karin står på sig.

I dag har jag fugit de tuber som Robert skulle få, men hafva hela tiden varit borta. Kommet här ej mycket fruktigt för.

(2)

[illegible] [illegible] [illegible] [

man glömde sig själf, utan kanske med
annan slags känsla ommämnde hvem mycket
han nådigt låtit andra sitt rätta för att han
mätte hafva sagt. Åtta dar som gått.

Men gry tror att publiken tyckte att Pn
då uttalat sitt eget lof på barnhemmet
att på källaren, der fått-talen hölls, fick
han intet smaka, men detta förtröt vist
gubben, ty när ryssgrafven der Gottfrid Wiklund
upplärte ett af hans far författat tal, utomordent-
ligt i mitt tycke, gjantade och sprang gubben Pn
och ryckte Wiklund i rocken bedjande honom
upphöra; Och Wiklund måtte verkligen sluta
emedan han fått slut på talet, hvarefter
Pn beslag talarestolen, tog och sög och
inom en sekund flödade ord grumla ohyggligt.

I sin orten väntas en ny prest vid Gamla Kulen, mycket
klen efter hvad ryktet påstår.

Vid dettas framkomst har ny muster satt af
tidningarna, hvilka, som sökt Kalix pastorat,
inga Alvgubbar, bara vanliga menniskor,
men Kunna nog kanske vara lika bra för dit?
De som känna Kyrkoherden Lindfors anse honom
för en ganska framstående prestman; Pastor Petelius
däremot anse förståsigpåare för en Herrskaps prest"
hvad de mena dermed vet jag ej men något märk-
värdigt måtte det vara.

(

(Kopparmora den 4 Maj 1865.

Min kära Broder!

Ehuru att jag gått länge uppgar jag,
att jag ännu är vid lif och hälsa
samt att jag önskar att dessa rader
måtte finna Eder alla lika väl
mig att Gud välsignar Eder alla
och bevarar Eder för all olycka
och synd. Det är således
att förmoda att vid den sista
dan Skolan utgår, utnämning
till Prästexamen, Landsorden
kommer att bli, varvara jag till

Min vän Anna!

Vänt är kry och kunde jämt
med Gud makt i godt förvar.
Så tänder för det mår,
Brandshushåll:

1 En mjölk hantare

2 En skorpa kantring, korg

3 En korg för begagnade
veckoupplägg av bär

4 1 klar gösmanchetter.

Varda hjärtligen din vän
Ingeborg Jenny Lind Goldschmidt
Stockholm d. 26/1 69.

Ich war noch nicht
fertig, da kommen Leute
die mich einladen, ob ich nicht
einen Tanz mit ihnen machen
wolle und da andere Mädchen
sagen die Theaterprinzessin tanzt
nicht, dann gehen wir Gretel
holen und Max mit Herta
und dann bei dem schönen
Wetter — Da denke ich
an Helene Fan Lagat i
Sörfjäring — Herta o Felix
Alles ist dunkel Sonntag
Abend ich gehe früh
zu Bett — denke an
gestern Abend — Montag
Morgen Schule — Abends
Besuch bei Herta — Dienstag
Abend bei Gretel —
Mittwoch Nachmittag
Theater — Donnerstag
Abend Tanzstunde — Freitag
Abend bei Gretel —
Sonnabend Nachmittag
Theater — Sonntag Abend
Tanzstunde — Montag
Abend bei Gretel —
Dienstag Abend Tanzstunde

Så middan gick vi till stallen för att fodra hästarna och ta in ved till natten, men då jag kom in i köket, fann jag att Anna redan hade tänt upp i spisen och satt och lagade middag åt oss. Jag gick in till henne och frågade om jag inte kunde hjälpa henne med något, men hon svarade att det var inte nödvändigt, att hon redan hade allt i ordning och att vi skulle dessutom, enligt hennes egen mening, inte ha tid att göra något. Men när jag kom in i rummet, upptäckte jag att Anna redan hade dukat bordet och ställt fram en flaska vin och två glas. Jag gick fram till henne och tackade för hennes omtanke och sade att det var onödigt att hon hade gjort det, men att jag naturligtvis var glad över att hon hade gjort det. Hon svarade att det var ingenting att tala om och att hon hade gjort det av ren och skär glädje över att vi skulle vara där. Jag gick sedan ut i köket och hämtade en stekpanna med stekt fläsk och ägg och en kastrull med kokt potatis och ställde det på bordet. Vi satte oss sedan till bords och började äta och prata om allt möjligt. Jag berättade för Anna att jag hade varit i Stockholm och att jag hade varit på teater och sett en pjäs som hette "Fröken Julie", och att jag tyckte att den var mycket bra. Jag frågade henne om hon hade sett den och om hon tyckte om den. Hon svarade att hon hade sett den och att hon tyckte att den var mycket bra. Jag frågade henne om hon hade läst den och om hon tyckte att den var bra. Hon svarade att hon hade läst den och att hon tyckte att den var mycket bra. Jag frågade henne om hon hade sett den och om hon tyckte att den var bra

Emma A. Petersen
[illegible] 1. [illegible] Dec. 1. [illegible]
[illegible] de [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Nu sender jeg dig Lars Holm
min Lille 13 de ord. 12 maj
13 a. Han blir en lykkel dreng
for sin Moder og Bedstemor
Glæde og Stolthed. Lars har
mange gode Venner, men Hjertens
dit vidt. Hr. Bundet kom Tirsdag
Aft. i Hjælden, da Lille det ej
til Søndag, da om det vorder
Lør. Aften. Klokken 8 vilde Jeg
for Lidt den Fornøjelse mere
end Lille den ej men dog Halvten
for 4 Kr. a Jeg ønsker
vore med.

Til Jeres Begyndelse
ok. Jeg Fylder 50 for Tirsday
Thursday. — Endnu Hengivne
ut Lille og Bedstefar for Lykke
din Indbydelse. men vil Lille
paa Jeg for, og Hjælp
for ønsker Jer en dan.
[illegible]

a Lykkelig Nytaar Brev ikke — det vorder da Lille Lars Blindt gjort af Jule Travl. Bert i Aften det da Hyggelig at Have Hjælp, det da som ett Lykkelig Jul y.

Jeg har Lille Lille Edith vaer det paatale mig da Lille Lyst, Jeg vor da paa ønsket ønsket da gjøre a Jeg Le. ej Lille vid det jeg Selv Lille Lille Glæder i dagene a Jeg. Med Kun 4 Linier vor — Lille Lykkel gjemt, da Bedstefar

Lille i Aften Tirsday Søndagsday Kom 6 — vil Lørdag Aften Lille Lille Lille vaer for ikke Lille Lille Lille Lille Lille Lille Lille

Kära Anna! Jag hade länge skrifvit till Dig, men nu medgifver mitt hjärta mer än af alt annat att jag måste säga Dig alt godt på detta ingenting året, samt åter innerligt tacka Dig för Dina Anna för den vackra kragen och manschetterna. Du må tro att det var svårt att gissa från hvem detta hvar vi kände aldrig tro förut att detta hvar för Dig, vi har haft en trefnad qväll. Eller Hjalmar på stod att jag njutit roligt kände bli när Anna och Adolfsk är bästa och vitt är detta ja att man då mest saknar de frånvarande, men jag för min del har alltid då mest att göra med hur alla skall ja hat och hvad som skall vara, att jag ej får än alt hvarandra förhat än gudlan kände, Sangen fallna mig och njuta af mina många julklappar, af knopp fick jag ett Gråvärkes fodral, hvar uti jag mycket fat Papyra en Nattfäll och en Bok, af Otto och Hilda i Jag. nätlelyft till Huldning, af Hanna en ylleväska af Axel Armband af Walfrid en audenhålars flaska, af Gunnar Strumpeband och Bok= märke som han själf förfärdigat, samt knappar.

Du får ej ändra På din brefvet är snedstigt, jag är helt yr i hufvud, vi kom hem klockan half 4 ra på Morgan från Gudpotti som var i går, dan hvar mycket trefligt, men kört emman vi skulen Brita upp blev Gledjen Stor och genom att Fru Hegberg blev mycket sjuk, i våra Konversationer, så på sednigt, jag nyss var uti blåtta tanken där på

jag hör att Du fått många julklappar. Det hvar bra roligt, vi undrade
nog om Du skulle komma dig till mods,
Hemma är nu här. o blev i nagra dagar, hon är sig fullkomligt
lik alla o mamten. o äna Fetare
sent ani sidor tacki skjära Anna för brefvet. Du ursäkten
vål mig som är nog trög att skrifva, men nu har vi fått
nyt en vlagister Sven från Lund, man hade för Lite göra förr,
men ända är jag ej ja' and på' honom som jag hvar på
tillfredjes. han hvar mer föraktlig men den här mer odrglig,
nä: Du vet att ingenting Påskarg matte här vara,
nu hörer jag ej mer, helga hjertligt Love o Erika från
din Gosten

gjeanetta.

Haparanda Den 7 de gjanuari

Göteborg den 16 Febr 1876

[illegible]

Nyaste [illegible]

Jag har icke tagit mig förra brev på det
vissa [illegible], det kan du väl begripa att
[illegible] för det [illegible]
alla fall, ännu förrtt och främst så var jag [illegible]
[illegible], och tänkte på [illegible] hur och [illegible]
[illegible]

[illegible] om den dag det ena [illegible]
gången icke kunna det kunna [illegible]
det [illegible]

tegelte

det gjorde han och satt hålla min själf, så det blef
mig mycket bättre än här i sina rummen, men
hur det var så hände jag mig alla tider mods Peter
[illegible] Ty Lydelse och väl i går gråtb, han
[illegible] för han tog portin och ville springa
[illegible] Fanns så Lydelse icke [illegible]
[illegible]

Jo skall tro att morgonrocken har blifvit mig så
god förnär den, jag tänkte mig att jag i sked
[illegible] när han [illegible], och i det [illegible]
[illegible] den korta halla; [illegible]
varet nå [illegible]
han lägga bort den ty jag är så frusen,
är mig mycket tacksam för att den gossig den

Hemsön skall vi ingenting om Johannes och
hvad han lefver och verkar annars vore det
[illegible] utförligt bref jag fick den här gån-
gen som alltid är [illegible]. Och han Carol-han vill
[illegible] så skall han [illegible], de skulle ha skådespelet
[illegible] Ty så [illegible]

[illegible] jag mig om, så [illegible]
att skall begynna i lilla [illegible] all jag vänd

Onsdagen den 8:de Juni

Intelligen, innerligt älskade Anna som jag kastar bort.

Igenom natten är i gvällens timma som jag samtalar med dig, känt som jag hjertligt tackar dig för det lilla "minnet" du gav mig — jag förebrår mig att det skulle få betydelse af det bibliska Gyttja som mitt eget förut skulle fallen på det vara: "är nätten emellan den skuggan som jag begärar, och kanelen är kvar bänken ofvanför mig," ett i sanning skört skrock. Och den som så kunde med Gudsmannen utropa. Lycklig den, ty den skall "äga" "Jag sitter emellan Herrans skugga och skulle icke kunna kasta mig." Hans bänken är ju kanelen."

Emottag det varmaste Tack för din kära kära brev, hvem innerligt glad jag blef den öfveren behöfven jag icke säga. Ja när jag i stället säger dig att jag uppriktigt är innerligt, ja verkligen är jag hälft af någon undantagandes min mor är min alltid saknade Tant hallen jag af dig. Det fragan om jag tänkte på dig förnyligt afton — ja gode Anna jag är alldeles säker derpå. Ty jag tänker då alltså efter på dig, men till yttermera visshet, så skall jag lägga fram min "Dagbok" och ge dig del af anteckningarna: — — — — Ack om Anna vanit kan läsa skulle kan afton sitt med mig och — — — — — — — — — — ja kanske kanske kan Gud (som begynnelsen) för sin gråtande skull"

Kan innerligt glad jag är att du säger att du skall hålla mig kär ty det älskar jag innerligt. Ty jag är kär i dig och kommer alltid kommer att hålla innerligt på dig

skrifvit till mig. Hvad jag sände dåden som sig du var så
snäll att ej glömma mig som min vän
het nu förnya att jag icke kunde det och ej
men nu - vet jag ej. Jag hade många vänner förutom A. "Svantopluk.,"
till mitt tänka på just Margret H— o Emma L—, jag säger
icke "Hamsun" till någon annan, jag så gärna vill bekant med dem!)(!)
Emma Liljebeck behöfver jag icke påminna mig ty jag har ett kännes
teckning — men Margret den jag aldrig sett! o dåligt förr mig
(i inbjudningen n. b.) o dåligt tycker jag bra om henne, Han
du Helsat henne ifrån mig? Hvad sade hon, tyckte hon jag
var mycket tjock af mig?! — — Men nu god natt "Skrake"
van! Klockan är 1/2 1 och jag skall drömma om dig.

Ack om jag en liten fågel vore
Flande i rymden, då jag finne
Fred, om blott en kramm jag fick av Anna
hos dig Anna!

Söndagen d. 9 — Skrake Anna i dag han jag mycket gärna ä
mycket för jag visst icke tid att skrifva då jag ville
önskade att aldeles fullfärdiga detta ark, dock ämnar jag en stund
måste jag uppoffra din tid. Kaiserskt skall det glädja dig Anna
Emma gruflig god Tom Louis är emot mig — jag fick den 2 Juni
ett vackert Mätkeldukskläd ning tyg, hvilket nu är nytt —
d. 3 sist. jag Kappstyget — och i dag, han jag fått ett klädning
för dig af samma tyg som skickades till dig — så roligt vi skola
bli. Kaiserskt många gånger Anna dem på samma dag! men jag
mig Emma Emma tvars du jag älskar Emma vara nog tack-
samm för all denna godhet emot mig! aftan är jag (nu klagt
bedrövad) ensam ty de äro ute i Kontjenan den.
Oj jag var så trött i dag, i dag är Anna mycket bedrö-
fvad Kände mig så ensam Anna skulle jag så gärna vilja

[illegible] sänd: — Jag berättade, hennes att jag önskade
[illegible] det att hon ville med [illegible] dig hjärtligt, då jag
[illegible] hennes, frågade hon mig om jag visste Svad-
[illegible] dig i hennes, jag svarade mig: ja, ända
[illegible] jag läser, så jag läser om jag aldrig blev [illegible], fastmy
[illegible] jag icke tycker så, då skola jag att i hennes
[illegible] för evigheten — Hon hade ökänt kuvand vänta,
[illegible] [illegible] [illegible] hade [illegible] nod lång. Hon sa då
[illegible] [illegible] att [illegible] nickade [illegible] mig i ögat
[illegible] [illegible] önskade jag, lycklig lycklig den gosa! Hon
[illegible] önskade önnant på det den hon icke mer känner kriften
[illegible] hon så mycket bättre att hon kan vara ofta nagon
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] "Mitt bröstlidande." Ett halft stop mjölk och
[illegible] man sätter på elden. När det kokar upp vispas
[illegible] mjöl) mjöl. Svampen, som det byttes av elden.
(Se det tunna mellandelen ~~[illegible]~~ vispas det (mjölet) Då det
[illegible] ägg och ytterligare 6 äggulor, hvarefter
[illegible] i en spritsa och utbryckes på en mjölad plåt
[illegible] kakan som bakat. Plåten skakes genast i ugnen
[illegible] gräddas dock eftersom att de ej få för hett.

— Min Helén kan knipsnitt mycket. Jag tror
säkert att hon kan genast dig allt hvad jag mig vid
kunnat genatta — Jo" skall dagsen nu afskumpa den den
min hvarandra kötlnatten — "Den så kallade goda nätten"
sitter "Fäliskt" ostej" En slät form smörjes samt betäckes med
finna. Fläsk skifvorna; därpå läggas skifvorna af mört och gös
och som bedrövs med fint stött stank pepparn, salt,
finskuren rödlök och nakalade potatis, som skäres i
tjocka skifvorna. Den med fortfares i flera vanor ända tills
slutet; litet mjöl strös mellan hvarje hvarje. När form
men är full, betäckes den med kärt deg och ställes i vamm
ung att gräddas en timma; anrättas med servietter och kring
[illegible]. O.b.s. Fläsk skifvorna kunna urbenas och i deras
ställe läggas litet smör när är där i blandningen.

O, min Anna, emellertid älskade Anna är det
icke mycket att skrifva på. Kunna jag skal berätta själen
och med innerlig glädje emotaga din nästa brief [illegible]
för icke säga — jag kan det icke. Allen om jag och förstår.
Ack älskade Anna. då du kommer i hog mig så kan jag
dig att dela din klagsam [illegible]
[illegible]

Den 26 Febr. 1860.

Högt bedrövad och sörjande Anna!

För ditt sista så innerligt glädjande bref, Gud gifve dig din nåd att fortfarande stå fast i hans förtröstan, så han aldrig mist sitt ord och löfte ja skall ej du.

Det är visst tröstligt att få läsa andras kärleksbetygelser emot sig och i synnerhet i sådana ögonblick som dessa för skiljandet. Så har du många som gläds dig över din kristendom, både de som hjelpt dig att komma dit och de som ännu ej äro kommen dit, men dock så mycket av kärlek förmärka att de önska dig all välsignelse förutan förening. Jag skall så gärna be för dig. Så länge vi ha en

för utestuta vesan.
Gudom och Christian vono hövi gån
gåtta om stund, alen på Gudom
vänstra hand och Hilda Skulle
vakta skriften tillsier.

Hertligt och Hermans Bosen
gåtta hälsa för och Calicateaurs
så att jag vänstan gjort hvad jag
skrifver. Helga alla de dina
varmaligt från mig och min
hustru. Tusen gånger och
tusen för brefvet.

Jag vänt att skrifva till Bud
på den tionde vän

Adieu Lia.

skrifva det, Hanna sägy att jag
fick bref o frägade från hem
därifrån jag hade hemma och då
han - jag vet ej - grät blef han
arg och sade "
och frägade
som Hanna Tabe var sjuk.

Det tär mål vara flere där i
t. som äfv fått rätt mycket hör jag
af Hilda, det ör för mål der hon ju
var så mycket och Gudskätt, ja hör
som mestan ej många af dom
fått sätta igen, och lyst ör det nu
de som så ofta förstälde andakts
öfningarna men så har mi mål
en president som så kärligt frem-
hål hur det mest förderfvara
ung som något gälde.

Hilda var förvägen lif det var ogn
att hon skulle få sin ... der ögon-

åkommen som man ... ; men
som nu tro gi ör det mycket förlig.
Hon har magacken än lönka gi stup-
kors liten, jag tycker det var tyst att
han skulle bry sig om ——— .
Du fär gi säga något derom, och
stort förstörs mitt bref — för du
det! men jag ör rädd att det
skrif att han skall hoda för sär
Letoskall fastän han ör äldst
fritt, som mag mera ör
rädd att han hänger bli tjock jen.
Dock mår han nu ung glad o
belåten då han det var
Dec. 29de Nu har i stort hast fått
fnäga om allt jag mer Adam o han
lär Vrönda jag tycker mig det ör
raligt, men så dessa små tillfar mi
gi ändå tycker det ör bättre jag
fär redovisning då än jag vet ett ord.

Jag skall då icke vara den som påstyrkar att han
förtäller på sjön mest sen han åg och luft, då vill
jag hålla vida hemma i lugn på ett skär, satt lung
än det vill fullun dem också, vågorna bryta sig mätt
välsmurt dromtning mun de stå dock för det mäste gor
Då man läuker på alla de regsliga fjäolester som
händt i vinter så är det alldes förfärligt, och Emiler
och Narrerias aldrawärst af hvad man här vet— sej
dagen Gunnar var hemma läste vi i tidningarne om Na-
varras undergång – denna förfärliga storm var förestoagn
och inträffade såsom – det var såsom derför som jag åter-
omöjligt ville att Gunnar skulle gå ut den oeckan—
mun nu har det varit tid att skuta om den der saken—
sej mera det mäste jag säga att jag haft mycket nöje af
att hafva Gunnar hemma dessa månaders, och att det
är så lomt efter honom så, ehuru det var bra att han hade
ut nu igen—

Sänge är det sedan vi hade något brev från eller
ja vi så länge sedan skref nog Emma till Ester
men i går trodde jag det var från Hilda som
hade om sin förlofning och förmodligen och är
mycket lycklig i sina bestämningar och salig—
Ulrikas gäst och någon siller några af eller kommer

under hälsa fick han då anbud på dennes plats som
kan en styrman både fick och gvarlämnad på fick
kunskap här och ehuru det var ångbåt så bar jag
kan inte rätt bedöma ehuru han icke sade det, och
en hafft var han ombord med sin bästa skjorta och
bästa stövlar i egin praktig hytt, skulle han nu ån-
nu taubar i ascende på Syrverket, så skulle han
knivad innan dess- med jag tror verkligen att han
blifvet rnätt på fyllfort, och att han haft det svart-
och nu tycker han att tiden är ogången och han kan
i alla fall ej bli något på land, ty det är just
hans brist på fyllfortrogenhet och så hans ointaliga
lynne som gör honom odrygligt, ty han har dåda
kunskaper och arbetsför många i många fall, så att
det förstås grusligt onödigt att isolera sig från
människor och sitta på en skjuppa fastnitad med
en tjenst som näftan aldrig kan lämnas ofta i all
sin enformighet fordrar en osanolig precision och
omsorg. Jag dessförinnan skrift näftan förskräckt över detta
påhitt, ty omöjligt skulle jag ha tänkt att Gunnar
skulle bedi något sådant, ty kanske det är det bä-
sta för honom och då bör han ju få bli det han har
fattat lust för då det är ett hederligt yrke, detta gamla
ordspråket om smeden bör ju ingen ha så väl

Göteborg den 6/8. 82.

Min kjärkare Marie

Bradde Sällskap!

Hvilken att Fäck, gris
att bevara Fen och den
vål vellja att skrifva
het emat mig att min
Bara hafft. Gud bone
dig att välsigne dig
att dett hus!

Din hulde Svenska

Adolf

Nu vill jag be dig att du skriver strax till mig
Vi undra om Anna kommer hit i sommar
jag tror att jag aldrig glömt att fråga henne
haft jag skrivit ett par brev på senaste tiden, att En-
nu kommer ha vi hört från Ester ne, roligt skall
det bliffve att få se dem här, Och så hoppas vi att
Hildas flytt ning kan bli i Sept. som hon trodde jag ville
nu ej tala mera deraw, ty vi veta ju ej huru det ställer
sig, det hörs som hon inte tänkte komma förbi Gäfle
nem det tror jag ej blir något länge(re) och vore ne
nissräkning för åp—ja vi få se
Och så hurra ar det på Nordmyrar och huru är
det nu Ottelia, kan ha nog ej tid att skriva
mm jag ville gerna veta något, och är der några
kadgäster?? — Preem har väl besökt stället?
der tycker väl att jag är kra Nygsgärning—
Ja vard nä de kra och kunna gå i Paradisdrift
om hittan blir för stark — Tor och Mattis ha varit
dit med Lots Kaptin, som åkom lofvat att föra oss
allesammans dit då vi få vårt Norrlands främmande
Vi nia allsammans efter av ständigt skuttarna kra.
Hos Adolfs ha de fått sin fjärde Gosse i
dagarne — !!! jag har Manuskr kara kallat
dig nu mitt smågrat, men var nu snäll lilla
Hälsa Lindi och skrif snart till
Mormor

Göteborg d 24th Jan 88

Älskade Fredrique lilla

Det är mycket länge sedan jag skrev till
dig, fast jag ofta tänkt på dig, denna sorgliga
tid, då du har genomgått en så stor och svår
förlust i ungdomens år, Gud gifve att du kunde
finna den rätta kraften att bära din djupa
sorg, och att du nu må få hafva hälsa, som
jag nu hört är ganska medtagen, och tiden
är en god läkare också, så att nu är det i
underligt att det känns så svårt. Man kunde
tänka detta i sköt sommar, men det går ej efter
våra tankar, ty Gud hade annorlunda bestämt
Jag borde nu ej bedröfva dig igen — men jag
har ej förut talat med dig derom och kan
ej annat än nämna det —
I dag skulle jag skrifva ett par rader till Anna som
gått — är kra att du är der (i Köln) och får
prata det bästa svenska, ty det är bra att du kan
bra det språket, och du ser ju Nästa sommar så du

Jag har haft som vanligt, Hilda redan sig. nog
Gode Vänner som vanligt, Hilda redan sig. nog
så mycket att tänka på och fysla med, att det kan
vara en förklaring i morgon, fast det är
besvärligt och mycket många bekymmer —
Jenny är på Näs som du nog hört, det är
annu ett par veckor hellre mer innan hon
kommer hem, hon har varit hemma en gång
och försökt mycket ansträngt att trösta, hon
har blivit pålagd så många bestyr som
det varit svårt att frånsäga sig, de tre äldsta
att Jenny skall komma med, och försöka sig på
så mycket, mera det är omöjligen ej altid så
lätt för henne att uppfylla allas fordringar —
Fröken Tersmeden som var alt: allo der, blef
sjuk genast i början och måste vara i sängen
så att hon är anbefallad bort: det fattas, o.s.v.
Ester älskar sig aldrig mera än hon tänkt och
det är förståeligt för henne, hon har i mitten ej
firat efter Jul med någon annan än Hanna
Brandt, men hon sjukade: Tyfus feber för mer
Jubel och ligger ännu s.n. är Ester i Stockholm
i väntade nästan hvar timme: går gvalt, Midsommar-
afton, Tar, jag och Mattis, gingo då till Stationen, och
satte oss der för att se på folk och vänta, emm hon kom
ej dock ungen, i dag telegram att hon måste vara åtminstone
Fredagen — du kan tänka dig vår oro emellertid: i dag t. ex.
(Midsommardag), vi tre Hilma är borta hela dagen, och i
gamla gå det nog an med emm Mattis har ingen
annan att leka med, men så barnsligt är han att han
sitter och leker samt för emm sina små kära Råtter som
han gör tackiar och kastar och ibland låter förolyckas
o.s.v. 2 dagar har han varit på Skyrås hos Hemmans
emm med Rom Coptin hvem, gå några dagar, och så är
jag så orolig när han är der också — I dag ha vi varit
i Bettlehem, vi 3, på fo.m. och nu sitter vi som half
döda flugor, i den förfärligaste värme, emm vid 8 tiden
skola vi gå ut i aftonsvalkan. Mattis har bett för
att han måtte skolan; Hilda har reparationen han är om
vänd: Huset der de bo, och han sitter ligga om aftonen
dragen — jag undrar om han förstår sig på det der? —
Hjalmars ha ett sammanträde i Segelfoss på
det vet vi genom Hanna som vet att berätta
om flickorna Holmgrens vita Gardiner, Rosetter förlösning
hvad de nog hört talas
Fröken ha rest till Jönköping och
är der också med sina barn

Göteborg den 10de Oct. 18[illegible]

Min kära Anna!

Jag tackar dej så hjertligt för 2ne brf, hvaraf vi haft att hvar dag förnöja oss m. m. och önska att alt må flutas lyckligt och icke bli alt för tråkigt under tiden. Mycket kan ochså förändras på några år, så att det är bäst att lämna alt i Guds hand — Nog kan det bli lifvat trefligt på Näsbygn att bo der, men likväl tycker jag det skall vara att lefva i ovanskaplight förhållande om det nu tiden kan ändras då vederbörande få lid att lugna sig något — vist var detta mycket ledsamt för oss i alla fall men så der är det kan i lifvet alltid något att bekymra sig för i med alla menniskor och väl om man kan finna sig i det ledsamma som sig bör, så går det nästa åtminstone man får i alla fall hafva mycket godt och lifvet ingen tvekeyn, för öfrigt är det alltid —

Här lefver vi alldeles som vanligt dagarna förbi, och tiden går otroligt fort det vill alltid vara roligt, men ingenting synnerligt händer här om det icke är att Carlsons får — en son vid namn som det är — Adolf emåtte i alla fall, han skrek som en dagen att han visste Ett Gott och ville att Jesus med änglarna skulle passa

honom till Åsa, Fiskeriet har gjuvit himmel på ett par 3 veckor, hvilket nog kan ske troligt för Jenny att få komma ut lite igen, så att vi ha nu fått hennes gillaklädning för resan och den blef rätt trefflig med rocklar och skottyra kanter – och hon ämnar begge sig af till det förnäma Herrskapet –

Sedan Pappa och jag gått och spatserat ett par timmar och kommit, hvilka alla de andra gått ut, så att jag suttit ensam i hela huset och skrifvit en stund, men nu kommo Jenny och Gunnar hem och det är alldeles mörkt, men så vackert väder, att det är fullo alegria nu pysslar mamma – Ottilia och Emma äro hos Isabella den flickan flickan som mistat sin Man i förra vintan och det är en stor sorg i Nissens hus, ja så att de äro alldes förtvilade, och satt vi kanske den alla så lilla så har vi verkligen regligt soft nu i synnerhet flickorna som vore der i sommar. Det var en mycket älsplig minnitha, och det är i alla fall så sorgligt, att tänka på att Isabella var 34 år och lämnar 6 eller 7 små barn efter sig – hon dog i Norrfelow –

Augusti har nu på sätt och vis flugtat, hvem vi här på vårt i afton, och kan skrifvit till och vi kommer som vid följer –

Oktober nu för allvar ett fasligt bråk så allt här tror jag att halfva flugten har flyttat i år, snart och tillbaka hålla dem på och flytta, så att man kan verkligen förvånas, vi ha fått bud tusamma grannar ett stort hushåll i dessa fri rum, i rummet bredvid förmaket är det ibland sång ibland spelas piano, och ibland vånnas barn – och så ha vi vårt piano vägg om vägg allt med en klappstrad dörr som den vet –

Jag har verkligen så lätet att skrifva att jag vet inte hvad för småsaker jag skall tala om, men jag tycker det är roligt att prata lite om i år, jag tänker på att vi varit här så nyss och och det är för mina ögon men kan inte men är på papperet nu så tala vi och det är så sant att som man skulle kapa sagt tycker man alldes som vi den säger –

Hälsa nu så mycket Johannes och Emma från oss alla – din trulola Mor

E. Tamm

Tänka dig på mig gubbar, inlla
anmundo han klatt han tappade
så mycket blod så att trappen var
röd så klara steg rock inte att
vrå han sade att det tog
emot då Doktorn syssla ihop såret.
Han å nu uppe och kör igen Landsgubbe
han. Om 2ne veckor så beräkningen
och då skall jag köra dit att jag kan
stamma ifrån, den å i en by (Stortrask)
3 mil härifrån, det skulle bara roligt
att få köra ut till bönderna och
se hur de hafva det, bäror nu
att gå Gar kommer att resa till
Haparanda rättidigt. Så går min tid
å mig i kretsgården så Epidemin
Smilchen kom så vi var 8 på gården
Major Strapes familjemän i Lotta
skrutt, fru Burman och Fru Hemmelig
kom dit vi 6 man så att vi
att åpratidera förstämman så kommer
Lördagsdag, men så kändes det tråkigt
så klätra än att de kommer upp till
Kronan Lördagsdag å så det

man som skrattinan förstås ej kunde
låta den para dem, fick han lofvad
flera sin födelsedag, både i gör och i dag.
Din August har jag ej sett sedan han
for från Ljusdalsbygden. Herr Schmaltzs
bror bytt väg ca 8 mil med Fabrikanten
man, den han du tror drar i väg, som
Fabriken, stor o vacker är den äfven.
Mia fick brev fr. J. H. Strömsnäsmarknadsdagen
där han bland annat så stort omtalas
att han dansat första valsen med
Landshöfdingen tänk dig så storartadt.
August Pärnquist var in i går, han
bor också Konsmen i gör klagade han
att den var dåt. Ha vet jag ej hvad
jag skall skrifva – ja Emma Ullberg
helsa och tacka för brefvet, glädjer det
ej. Ha vet jag ej något mer och därför
slutar jag nu det är så tråkigt att
ej kunna skrifva så mycket man
vill, men då man ej har något att
skrifva om så måste jag sluta.
Hälsa så mycket från Din far
och Mor från mina Lilla.

Bref från Eliasdin Bäste
och brodor
Elias.

P.S. Mia ber dig fråga Hanspika hur det går med brefvet.
Dina Helsingfors tur från i
d. m. har jag i laga ordning
framfört. Du får ej vara ord
på hvilket att jag vidade man-
na den funktion att vexlarna
i ditt bref, men jag kunde ej
annat, ty det bor så reglet, han
frågar om han ej får låna mån
dit af dina brefpengar, ty han får ej
skrifva så mycket, som då han
får höra dina funderingar.
Elias

Hans gamma käring
man skrattar ej tro ej
dess så gär de tråkigt ej.

Gyljen den 6 Maj 1883.

Bästa Anna!

Jack önskar gärna att kunna [illegible]
för dig löfte att försöka att skaffa dig plats,
men som du ej vidare låtit höra [illegible]
så måste vi nu afvakta göra [illegible]
kännedom, du måste nu vara snäll och
låta mig veta om du har [illegible]
plats i någon af de för nämnd[illegible]
samt om du [illegible] att det är lätt
höra efter hos Barnen, ty är [illegible]
nu lätt bekant där i staden, men
som är denna brevvill, kanske [illegible]
[illegible]
vore bättre, att de[illegible]
förde på mig någon [illegible]

i dåt efter på något annat ställe emedan jag väntat på brev ifrån dig.

Är nu alla de nuna äro friska samt vädret nog har skiftesvis lagt sig över Skåne på några dagar, och efter hvad det ser ut har en flicka (Hallgrens yngsta dotter) snart kämpat ut mot än några sjuga år sen och kraftfull; det är som om jag hade så stor del i alla på Gyllen det är som om de alla tillhörde mig, så jag deltar med i deras sorg som glädje, gjelf är hon lycklig och nöjd över att få ha till det rätta hemmet hvarest hon länge haft ett fäste, hvarför skall man ej då glädjas oväldigt för dessa?

Vi skall dock hoppas att sjukdomen ej vill få stort grepp om de små utan snart lämna dessa oskuldsmina sjukdomar i fred, denna har kommit genom smitta från Skåne.

Var nu snäll och låt mig snart få några rader.

Barnen ber om den hjertliga hälsning till deras så kära Farbror Svanberg och är du gjelf vänligt [illegible]

tillgifna vännen

Amanda

Göteborg d. 15 de Juli 1883.

Kära Älskade Emma!

Förmodligen är väl Johanna hemma vid detta laget, vi ha nog länkt på honom i det blåsväder som varit i förflutna veckan i fall han kom att resa då som han hade länkt, vi ha ej hört något från Skälsmara sedan dess.

I dag hade vi bref från Ester som omtalar bland annat att Du var sjuk, vi hoppas att du är bättre, och antaga att det är något övergående, men derför kunde vara farligt. Och om det varit så hade det ej nätt så länge, och nu antaga vi att det är öfver.

Det är Lördagsafton och hon har varit fem bleckt och dessutom så att vi få nog hora mästa igen af dess fraser. I Söndagen kom din bref, bleckt och öfslag i ett i ett och vi hjelt dem var alldeles öfver oss sällen åtet mera i staden till, och så hade vi fraser vid vi vore dödat i Sverige och i alla städerna som vi hunnit till och dem 5 dj vi vara ungefär att hoppas på helan. Och nu har vi satt oss här vid vår älskade Fanny Ollila och ja för att skrifva till Värmland på hemmet till

Nu så att jag säger dig farväl. Ollila och Fanny hälsa samt vi alla till dig Johanna Ernst och Emma Jonsson och till Wärmland och Ollila till Helsingfors i dimma och dig Emma samt för hem af oss alla till

Hedda

Det gick just ut strax för Söndervet, och
kan ej komma in ännu – vi ha satt och talat
om Elin och undrat om vi komma hit i
höst – Nog vore det mycket roligt för oss, men
det förefaller som det ej skulle bli af, fastän
Johanna hörde rätt ihuga för det, då han var
här – Det skall bli märkvärdigt att höra om att
och annat från oss, då något blir åstadkommet. Det
är som man skulle ha drömt att Emma har va-
rit här, det blef alt bra kort, men väl att hon
är lyckligen kommen hemom – Bed henne skrifva
något om huru det gått att få hem sina blommor
och alla saker också, när hon skrifver,

Ottilia som varit sjuk på våren är kommen som
du nog hört af Emma, Hon har nu återfått
sin hår och han (Carlander) tycker det är
förskräckligt mot henne, att hon har så förfärligt
lite kläder, jag tycker hon är ungefär som hon
varit, och isynnerhet nu sedan hon börjat mån-
ga gånger är hon alls icke sjuk mer Helena skrattar
förstås, hon skall nu endera dagen resa till Stolpe
borg för att bada och stanna dig så länge som
möjligt, men icke tror jag det blir så länge, och
så får hon bara ett bad hvarannan dag, som hon

med sig hvad hon får, och ett märkvärdigt tålamod
har hon med denna flicka, som visst är mycket
lydig och snäll, men starkare barn hon är så van
vid att få förstå, och behöfver mycket af kärlek
och tillsyn, starkare barn, ty hon blir mycket lu-
sen om sex att man tycker alla timmar ledsnar vi
henne, och förstår mycket väl sådant satt hon inte
kan lära sig, och fatta något som behöfs tankan
till, blir nu Ottilia fortfarande bättre så är det ej att
tala om att hon skall komma sin plats, och tran
hon, så vet jag ej om det vore så vårdt att taga hen-
ne derifrån, förnär som man förnimmer husmoder
gäster sig som han väl måste snart, och då kan
hon ju uppfylla sitt värf, och det vore en trefna-
uppfostran – det kan ju vara mycket att hon
kännas sig och komma hem i mitten av
Juny kommer nog att vara kommen
tänker jag i alla fall uppfostrad fått innehåll som
han tänker så är det ju naturligt – så är det
så enkannda som vi nu varit så på
varandras hade vi så (Ottilia – som är lifvet så
så kunna alt skälla så så och kunna så
styra alt efter sin vilja man är gärna kvar och är
både och sofva tålamod, men kärlek förslår mycket

Göteborg den 9 Sept.
1883

Älskade Föräldrar!

Tack för brev. Det var då verkligen en god tanke att få höra om det fans någon menniska qvar i Calix, då tyst från det håll har det varit.

I dag är det söndag och det har gått så fort att jag förstår icke att det är gått redan. Vi hafva varit i Skeppsbron på "Klippan"; den ligger vid Stadsgården, och hörde förr till Rederiet af Hr Peter Pettersson, som verkligen har de bästa fartyg jag så länge har

Kära Broder Sandström!

P.S. Emedan jag ej anlander till Malmö förrn, har jag idag sänt, med ångaren Tycho Brahe, ett ombud att afhämta Sandströms väska hos Hr Morfeldt och Mårtensson samt att Malmö å Hyckad. Ehuru jag ej känner så väl Anna Sandström och Henrika så vet jag dock att de äro trefliga flickor och att Gud vill att vi skola hjelpa hvarandra på vår resa.

Hälsningar

Det var [illegible]

Så går afton kom kanungen
hit och hela staden var illumi-
nerad från bästa vis. Han mån-
skungen såg visligt klädsig och
från samma gång nobel at
chuna han håller från att bjö-
kas af "äldre, möder och besö-
ken en utbreyckte sig. En afut-
lig menniskomatta var i "riel-
ste sår.

Morfar håhar ta° knuyckat och
heter att far och mor fråudel
kommer hit. Stan vie att "två°
par "vennstafvar skulle mota-
gas tin de skidor som han
har här.

Morbror Axel håhar brunt
allt mortrama genom fors
och mord egen hon

Ernst

Ernst Fors [illegible]

Tentamen har gått majestätiskt bra.
Som frö att del snart hit och
upptäckt ej vetan att fri längre-
ty då blir den aldrig af!!
— Ofta när jag är borta från hem-
met, kommer jag ihog gamla
Jamrar, der han sitter i sin kam-
mare och jag ihopkommer då
"afven hur han hvarje afton sitter
har den höjtes beskydd åför att
dem, som ligga henne om hjertat,
och kämer då "likkom en
förre mer och fattare om sitta
säf de evija armarne i hvila
mun tryggt kan hvila.

Det är nål att en förlo-
fvad ej måtte ädlaste i de skrif-
ter hvarna mått unka ändligt
gnyeket det kommer, hon lafvat
sina strogare att hvad de säger
om det skall unna sig gifvet.
Måtte kunna och vara så kommen
mycket sin [illegible]

Fredrapton,

Kära älskade Anna!

Ej går gräm erhåll jag ditt bref - hvilket gladde oss mycket - naturligtvis läng tar man nu att höra utslaget i de punkter der sådant kan gas nu —

Man kan ju ej vänta att B.S. skall ha samma intresse att vara höflig mot vederbörande som Jak - men om de voro xxxxxx värda !!! —

När man tänker hurn dessa fula och hänsyns lösa beskyllningar mot Sällskapet vore visade vid omröring i hemlighet för länge sedan tycker jag att jag borde kommer ihåg för budet att belöja

Jörså tacktala och icke beryckta Din
snälla — och ort vör så oförtröttade
pissa och ordna med Sud hjelp glam
mas —

Jag har lika Oskar Ljuk — han har
haft messling men blifvit Lämne
efteråt så att jag har varit mycket
ordlig ett par dagar så Doktor Gonberg
varit borta — men nu har han nyss
varit här och hugnate mig — Sud vare
Tack och lof —

Få se om John och Emma
komma snart — Hälsa dem hjert
ligt välkomna och Tack för Sm
mus Svaren bref ifall de ära kum

Sem að þér þiggið
Höfðingjar þessu Kvittun
eður — Ávísun eyðublað —

Fru Hanna Hvass

Skips Svea.

Rangoon
East Indies

Svenska Consulate.

Göteborg d. 21/6 1883.

Min älskade Anna!

Tack så innerligt för ditt bref
med Protretten. Ehuru jag
icke har egentligt mycket
idag att förtälja sänder
jag dig några rader efter
jag hinner minnas Postens
afgång. Jag har annars
skrifvit hela dagen och
är trött —

Det är dock glädjande att man an-
tagligen för vara barns
tills medio af Juli, således
hela den återstående tid-
rymden) skulle få vara
gemensamt alla på sam-
ma ort. Jag har nu ej mera för-
mit att det endast är
kanske också på ett par dagar
hela, att vi få vara så

i denna ordn, och detta har
han oftast uttrott åt Emma,
och mycket mera. Han är
sin vana trogen håller i dig
och ha vart inte så
litet snäll och Kamratlig
något emot
mig, men detta har
jag inte lagt an
Du nämnde inte hvad
du sade åt Bergman
och hvad han svarade.
Han skulle nu försöka
åfvertrumpla dig då jag
var borta, och hade detta
lyckats, hade det inte varit
så liten skuld för honom
Ty då hade du ju på sätt
och vis erkänt hans ruttenhet i handlingar mot
mig —

Gud hjälpe a Wennerstedt

för denna man — Blott
man kan lemna orden åt
lyd näml. helt, så mår skulle
det gå, men detta är så
svårt, man will gerna
Kvasa något sjelf-
Emma tänker taga Ester
med sig tio Kalas — —
Här regnar och är qvalt.
Helsa nu Ernst. Mätte han
få blifva frisk — Bed honom
skrifva till mig —
Gud vare nu med och
åfver Eder Kära och bevare
och bevare leder vänner
Edra Johannes

i storlek
last

VID

LULEÅ LÄROVERKS GYMNASTIKLÄRARES,

KAPTENEN VID NORRBOTTENS FÄLTJÄGARE-KÅR,

C. W. A. LÖWENHJELMS

GRAF

DEN 31 OKTOBER 1882.

LULEA.
AKTIEBOLAGETS TRYCKERI.

Nyss klang hans röst så högt i öfningssalen,
nyss ljöd hon också der på Pitholms plan;
väl ljöd hon ej som åskan öfver dalen,
men sträng hon var dock, och vid allvar van;
närhelst man hörde denna röst befalla
bland lederna, så vardt det tukt och pli,
hon visste plötsligt allt till ordning kalla
ty gjuten var hon blott af energi; —
men *nu* hon tystnat, hennes order slutat,
och *Han*, som saknas här, Han fins ej mer,
o nej, den starke nyss sitt hufvud lutat
så tyst mot grafvens kudde ner.

Väl var han dyster stundom till sitt sinne,
och icke alltid just hans öga log,
men ack, det goda ock bör få sitt minne,
och hjertat var så godt, och det var nog. —
Du gamle man, Du som engång har gifvit
din dotter till hans stöd på lifvets väg,
var han ej tacksam, sökte han ej, säg,
att läka såren som din lott ha blifvit?
Och Selma, Du hans ädla, väna maka,
som tidigt rycktes undan, tro Du mig:
han skulle velat ropa Dig tillbaka
för att få trofast älska Dig.

Helt nyss en stilla hviskning honom nått
att hålla sig till uppbrott färdig redan;
ja plötsligen, för få minuter sedan,
har han en högre kommendering fått.
Der öfvar man ej lek med lod och svärd
och disciplinen man ej slappad finner,
o nej, der blommar harmoniens verld
och segrar blott i kärlek der man vinner;
ja *der,* der strålar ljufligt till hans möte
det bästa som han egt och som han har,
der strålar Selma, i hvars väna sköte
han lefver åter lyckans dar.

L. G. N—n.

Haparanda den 25 Oktober 1882.

Broder Sällström!

Efter att dagar tre timmar hafva ägnat gubben Bergmans uppläsning af den utförliga, skriftliga utredning han utarbetat angående Bältsbarnens, hvad vi dock ej allt, utan endast sådant som berörde din ställning till intressenterna, genomgicks, kan jag förstås ej hafva satt mig in i alla förhållandena, men något har dock blifvit klart för mig.

Jag tyckttes mig finna att mycket är svagt i utredningen och han ej bättre inför en allvarligare skrift, då motsidans skäl jemväl behandlas.

Kompromiss tyckes mig vara farligt. I öfverensstämmelse med hvad jag förut uttalat har jag just icke förtroende för dette sätt att afgöra tvistiga fordringar, emedan dessa sammanträden sällan afslutas, ledamöterna mindre gå hemmanvid eller ej, hvarom fälle fått upprepas för lätt. Exempel derpå saknas ej. Kvickgrannes

utredning wid domstol synes mig lemna bättre
garantier för en allsidig pröfning och derwid blir
alltid tillfälle att få Hummel bröd, då han
fått ej kan undgå att nödgas medgifwa att
han fantyckt flere af de åtgärder som nu äro
föremål för klander.

Ifall kompromissrätten kunna wi lätt glömma att åberopa omständigheter, hwilka kunna
wara af mychen wigt.

Ifråga om flerårige affärstransaktioner kan
man ej få i en hast erinra sig mundtliga medgifwanden. Huru kan ej gjort den erfarenheten
att ___ efter en och annan månad kunna wi
minnet dyka upp saker som nu äro glömda.

För omgängelsewets trefnad inom slägten wore
wäl bäst att dwarken kompromiss eller domstol
behöfde anlitas, utan att intressenterna ändå
kunde träffa förlikning; men som obehagligheterna
dock komma att uppstå, ned mindre
du ej tar din hand från Bergbom, emedlertid
för egen del icke hellre befrätter dig med trätaffärer
— ell offra hwa din sist som wore för mycket
begärt —, synes mig att du ej bör gripa
till rättegången i förtid. Ett slut blir det och
få wi rättegång, hwarför gubben dock synes
wara obenägen.

Hummel måste ovilkorligen dragas in i striden
och sidant kan ej ske utan rättegång. Den
enigheten, som nu är rådande mellan dina motparter, kan wara bortblåst nästa wår.

Helsningar!

Din tillgifne
A. Sköld.

Imorgon skola vi, att jag
blir en vanlig i stora Borgarskolan
gripen af Hammarska sällskaps-
lit skola vara nyfiket gad)
smuit, jag säger bilgiden, dum
de kosta 3 kronor styckat
det är dum första vanuet vi
bestär oss själva sedan du
veta.
Så min säll vän, kommer
du ihåg? nu hälsa
längtan få att vara stor
efter dig, hvad jag undrar
hur du mår, att hur det
nu är fått med "stämningen
och förhållandena" ack om
det nu vore klart att du
skrifve vidare tåk med dina
Gud vare med dig älskade
Johannes; att låta dig lyckligt
komma hit till din egen
Anna

Tack för sista brefvet.

Samst. Lagerbier
kurz 1/2 Pfd.

Göteborg d. 26 Nov. 1882.

[illegible]

[illegible] Göteborg [illegible] kväll [illegible] sedan
annat in i [illegible] och det har den nog gjort emellertid.

Vi ha just slagit oss ned [illegible] och jag på Söndagsaftonen och Skrifva till er, att jag
och Hanna [illegible] kväll [illegible] Adolf, ty de äro näpnar som ett [illegible] är
grå [illegible] så är hon den bästa för honom, näst [illegible]
jag vet [illegible] Hon har [illegible] sin [illegible]
satt af [illegible], har han fått en [illegible]
hedra och åra på ett ifrigt sätt. Denne [illegible]
som ett stort arbetande har förut är med [illegible]
för
vorden att han gått till en ny [illegible]
[illegible] och [illegible], att han [illegible]
Hanna [illegible], som emellertid har [illegible]
en ung [illegible] [illegible] [illegible]
som icke [illegible] till [illegible], men [illegible]
som [illegible] den bästa nog att det är [illegible]
och att icke [illegible] — [illegible] —
Stad [illegible] med [illegible] och icke [illegible]
[illegible] sutte och [illegible] en [illegible], som [illegible]

[illegible]

Jag har nyss varit till Baudins som mor aldrig var till fast
det [illegible] [illegible], jag ville veta om de hört något
från Hedda. Vilhelm har nu skrifvit och det hörs nog att
han [illegible] så [illegible] som möjligt till Gunnar
[illegible] att. Hanna har fått en [illegible] och
och är mycket [illegible] och nedstämd, hon vet [illegible] att
som har mistat så mycket pengar som mor [illegible]
vara [illegible] att hon ej har något så att hon
blir alldeles utfattig och det ej skall räcka till för hun-
ne att [illegible] och förmanar Gunnar att skrifva glada
[illegible] och ej nämna Wellgott, så mot [illegible]
till Hedda sedan, Pontus tror att hon kan bli frisk
men att det [illegible] [illegible] Tack så underligt, mudras
[illegible] [illegible] [illegible] till [illegible]
[illegible] till någon utväg — hennes själstillstånd i öf-
rigt talar hon ingenting om. Gunnar har varit sjuk
och [illegible] [illegible], och trägen arbete har han, men nu [illegible]
[illegible] det sutit de dem i sina varma upplysta rum
i att trefnad för sig själfva så förnöjda som [illegible]
[illegible] Jo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] att [illegible] något om modren hon är sådan
[illegible] [illegible], [illegible] obegripligt [illegible] och snäll —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

i sådanne ordalag, som om han lagit en lika illfrejdig affär hal som Le Maire att skrifva dem, hellre hade framat så saken i sitt rätta ljus, men är det som det är och fallet hand för hvar som helst, men gar han ämne länge i ett stat blir tvungen att stiernna sanningen så vore det bråkigt. Om ett hal kommit emellan Lukeln och sanningen och forstatt på hans Kontor så hade det vanligt på alla håll, men ett hal som ej just har stat på nacken, var väl svårligt för mycket att säga sin mening, för ut det ej men det är ju möjligt, att mag Lukeln blef mer och mer tröttig och ett tyckte sig märka att han var öfverflödig, hvarför han stuga ack. till d. 15 stay
ergrepp den första möjliga i vore karta, nu skrifver Lukeln i Juli, nå det är det samma, men han skulle hai gjort det mentligt, och alt möjligt smädelse och förnedrelse från hör till åsynen och som ingenting Lukeln men alt gör Lukeln med lell naifvig dålighet så nu skrifver jag ej mera om detta. Ena styre det som han vill, ensam i dessa. Hand kan minska det till godo så det blir ett sätt.

Nu har jag talat med detta blad, men Johannes har ej nagot bud att ge ett ord jag ett ord af detta barn. Han är ej nagon gynnare med mig heller och han Vagt nagon gynnare med mig heller och han Vagt nagon gynnare med mig heller och han Vagt

Stockholm d. 9/III 1894.

Kära Mor Anna!

Tack hjärtligast för vänliga telegrammet! Och för brev igår, strax innan barnet föddes!

Ja, såsom Mor sett af vårt meddelande, föddes Alma igår kl. 5 e.m. efter 14 timmars tämligen lindrigt förlossningsarbete en präktig liten "kronojägare", som vägde på pricken 8 ℔ 6 ort och 28 lod eller 3 kg 800 gr. — han ligger nu och skriker af alla krafter i sin vagn. Inte för att han är just så vacker, ännu det kan ju andra sig två ofantligt mycket, men han har prydliga blå ögon! Och röker vill han ej heller! En bra och dygdig människa, vill jag lova! Och det är ju huvudsaken!

Ännu vidare hinner jag ej nu idag än skicka om. Hjärtligaste hälsning till alla från "kronorns" Hugo.

Kära Mor Anna! Tack hjärtligast för vänliga telegrammet! Och för brev igår, strax innan barnet föddes! Ja, såsom Mor sett af vårt meddelande, föddes Alma igår kl. 5 e.m. efter 14 timmars tämligen lindrigt förlossningsarbete en präktig liten "kronojägare", som vägde på pricken 8 ℔ 6 ort och 28 lod eller 3 kg 800 gr. — han ligger nu och skriker af alla krafter i sin vagn. Inte för att han är just så vacker, ännu det kan ju andra sig två ofantligt mycket, men han har prydliga blå ögon! Och röker vill han ej heller! En bra och dygdig människa, vill jag lova! Och det är ju huvudsaken!

Ännu vidare hinner jag ej nu idag än skicka om. Hjärtligaste hälsning till alla från "kronorns" Hugo.

Stockholm d. 22/11 1894.

Kära Hugo!

Tack för ditt brev! Det har varit mig en stor glädje att få höra från dig, och jag ser fram emot ditt nästa brev med stor förväntan. Det är ju så roligt att få veta hur det är med sina vänner. Det har varit mig en stor sorg att du har varit sjuk så länge, och jag hoppas att du snart ska bli helt frisk igen. Det är ju så tråkigt att vara sjuk, särskilt när man har så mycket att göra som du har.

I morgon skulle Alma egentligen få gå upp, men det hoppet har slocknat på grund därav, att hon fått ondt i sin ena ben, strax ovanför knäet. Det har varit i ett par dygn nu, och läkaren säger, att det kan bli blodpropp, varför hon måste hålla sig helt stilla i sängen än så länge eller åtminstone fortfarande i absolut stillhet, vilket naturligtvis kännes grymt påkostande. Och detta för oss både, ty jag hade så innerligt önskat, att få min Alma för denna Påsk, då vi troligen blifva ensamma, ty föräldrarna komma väl icke upp, som det ofta varit tal om. Lillgumman är förstås den som har fått det dåligt, stackarn, i sängen, det går ju emellertid icke att hjälpa, och tålamodet får väl användas i stället.

Med hjärtliga hälsningar

Thora Tingsten

Hugo SZS.

Käraste lilla mor!

Tack så hjärtligt för telegrammet med den kärkomna underrättelsen om Mors tillfrisknande! Este har vi ännu ej hört något af ok känna ej heller till, att hon ännu begifvit sig till Stockholm för att hälsa på Emma, som nu lär vara alldeles bra igen.

Nu en gång vill jag tala om, huru lycklig vi känna det, att Mor tillfrisknat! Hälsa lilla Smålla mor!

Många hälsningar till Far

från Edv Tillgiften

Hugo Sls.

Sthlm den 2:a Mars
1894.

Älskade Mamma!

Mycket undra vi hur det
nu kan stå till med vår
käre moor. Vi lite hvar för-
öfrigt hemma. På Aldin.
Vi hoppas på att snart
leder få höra något åter-
roligast blir det väl emot
sjelf kan skrifva i fall
dessa får en. Nå kommer
vi gå kunde en expedi-
tion något sammanträff
afstånd. Det vore

P.S. Just som Mamma
de slöjdgrunde Mamma
nu är Mamma
Tack för Bellmanuggan!

på tycks ej brådska vidare.
I går e.m. trodde jag än-
då att det möjligen skul-
le bli slag i saken. Jo,
nytt också, här får man
att lära sig ha' tålamod!
— Nä hur' vi fått ett så-
dant odräglig väder
här igen att man helst
hänger sig inomhus. Regn,
slask o smuts utan all än-
de. Det är litet hårt
förstås för den som förut
dragit sig att gå ut o ta-
ga motion. Den så väl be-
höfliga motionen.

Dessa sista dagar har
jag haft rätt mycket
besök af vänner o
bekanta som velat göra
sig underrättade om hur
det står till med mig.
Det är nästan ömkligt
förargligt att, vi som
bespelsade oss på Febr.
månad o om gå vi jär-
vi i Mars. I dag ha'
vi "Ernst" det tyckes jag
kunde bidraga en smula
till att dagen skulle få
dubbel betydelse, men ...
Ja, ämne är ju icke denna
dagen slut. — — — —

Papperet är olinjerade
så det skrifna blir litet
sned o skrivet som det
får jag be omkomma ur-
säkta, att [illegible]
kan få någon reda på
o[illegible] kråkfötter.

2/ å Grand Hotell i lör-
dags förra veckan. Och
tycktes han då vara
riktigt uppe i fest-
tagena efter hvad Hugo
påstod, dock vet man
ju ej hur det slutade
för Hugo jemte ett par
kamrater ämnade väg
hem redan innan
någon af deltagarne
lemnat festen. — — —
Vi ha' så avtalat att
titta på om inte dagarne
här vi se ut genom våra
fönster. Då uppenbarar det
sig att det (enligt
trafiklagen) är förenat med
stora svårigheter att
vandra ut. Det blåste så
väldigt — så att stormen

Linjens sträcka, så häcka de på att pröfva den nya elektriska spårvägen som skall gå från Humlegårdsgatan upp hela Engelbrektsgatan förbi Rinkebs jernvägsstation ut till det naturskönna Djursholm. I morgon kommer visst spårvägen att öppnas för allmänheten. Då blir det nog lif och rörelse på vår annars så tysta gata. Hela villastaden här är ju så fridlyst som någon stadsdel kan vara. Inga

Prof. Retzius har [illegible] för [illegible] Prof. Retzius [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

Göteborg i November 1883.

H. H.

INBJUDES VÖRDSAMT

att

Måndagen den 5 nästkommande November kl. 8 e. m.

å **Göteborgs Högre Allmänna Läroverks stora sal**

närvara vid firandet af **5:te årsdagen** *af Good Templar Ordens införande i Sverige.*

Generalkonsuln och Ridd. m. m. Herr **C. O. Berg** *kommer vid tillfället, i egenskap af* **Chef** *för Skandinaviens goodtemplars, att hålla föredrag.*

Med högaktning.

STYRELSEN
för **Göteborgs Distrikt Loge**
af
J. O. of G. T.

Stockholm den 12/1 61

Kära Lilli!

Hjertligt tack för brevet som var så ovanligt dåligt skrivet. Vore det bara vanligt dåligt skrivet så skulle jag inte säga något om det, men det är så illa att jag knappt kan läsa det själv. (Dock går det ju alltid, jag får bara gissa mig till det.)

Nu antar jag du
blifvit ordentlig bekvämd
så att du gnaller sönder
bröderna. I går var jag till
Elias Östman och han talade nyss
att han sin ren från Lautgärs
nemligen Aslan har sålt af rakig kvalité
45 kronor. Nu önskar jag
slutar mina korta rader
Och mer endast några hjertliga
helsningar från Simon och
från andra bekanta samt
från din

Kusin
Gustaf Alexanders

Pitepors d
den 15/12 83.

Helsa ungefär
Lill, Stina, och Karlsson Pålsbo
och all Alma Hamrika
från Se. samme

Nedre Kalix den 18/ 83.
/20 Pitepors

Snälla Kusin Ernst!

Jag har nyss kommit hem från
skolan från Haparanda men
nog skulle jag gärna ha satt
i Haparanda och ej från
Haparanda för så det hade
jag bra kopphörn dugt i det mål
Vi hafva mått friskt, nej, nej
Jag har mått frisk, men
inte skall jo heller att
Simon har haft ont
feber. Nu skall vi sluta
skaja för i dag och bli
ändra ansvarar
Han var kopian
!!!!!!!! Skrif
du.....

Nu kan du ej förstå mot, som
dagen igenom men dan
förnämen märke ändå Anders
Kalle komma ha mött Gud
lorg komma. När du du
skriver lik mig som jag
Anders, förstår du, så märkte
den skrifna och säla anför
mig hvem du mår, det har jag
gjort nu, Hittils har det ej
varit någon is eller så
som är att räkna det har
snöatt emna dagen och så
regnat den andra igen
och med isen har det lagt
och hållit ga och kära ok
när man om annan har
vaknat har det varit ~~snö~~
fritt med mattenha isen
och så hur det varit att bryta
i mörker svart som natten
och så (Jälsborg)

Vet du att det lönar sig ej
nästan att skriva till David
och till pra köpet så långa
bref som han sade du hade
skrifvit till honom Jag
förtcker att du kunde skrifva
till mig någon gång. Den svar
det så att man ej nästan förs
ut skall du tro mig som Jag
har så litet att skrifva så
att jag ej vet als vad jag skall
berätta dig det är så tråkigt
här i Anders Kalle med mera.
Vi få väl nog nu snart
höra hur det skall gå för
Wredlen så som, ~~som~~ för resten
rande. är han i Lycan Kalle
som den skrifver mellan
förmiga som Fredrik
Tör här är som
Den

Göteborg Fredrygsvall
den 22/1. 99.

Min Dårälskelige Anna,

Hjärtligt tack för ett kunst
ark intressant bref samt för
den mysiska gladjande
underrättelsen om Johannes
förlofning och Ebbas
frisksk och kurtighet.
Hon har i stället Elsa
varit sängliggande snart
14 dagar i en mycket
elakartad influenza
gångbar i Skaran utför
landet härjande
likasom aftonalt snart
hela staden för
älske personer afskaffe
dödlig. — Under de 7

Perska drygnen förtände Esther
icke Mordekai göda att
annu gått det mycket
emot att få nagot fore
draka henne emedan
feber annu att i Kroppen
hyrnerligast mot gvällarne.
Morfar kan kan nästakts
intaga för Natterna för att
få sofva som dåtin vanja
förunnas henne, hvarfore
kan annu är mycket
yrsy och blek, kan icke
utan hjelp förflytta sig
från den ena sangen till
den andra. 2 Doktorer
ga kan och en utmarkt
Skatterska kasta red
i Anna, en Drabbonisa.
Doktorne förmoda att
Esther icke blir fri för sina

det kommer att gå mycket
langsamt. Sannolikt blir
det vårkotal innan hon kan
återtaga sin verksamhet i
Kvinnan Rudebeckas skola.
Mamma att jag är glad,
Skolan mycket skryta
annu. — En plang hade
jag af en plommon i slutet
af December, men da gick
de hastigt åfver. — Jag
mystan nu dels med tidel
kyelp i fuktskattel, dels
med skrivning och pute-
ring af samt hyfsning af
lampor o.s.v. Ja att
allt är i ordningsvagen.
Nog vore det val en tröst,
skulle under nagon langre
tid saknas under Doktor
Westerlunds bortavaro. —

Ännu talas förnämma Kristi
kyrka och förvara i själen,
men så äfven alla Kristna-
med tro — afförlagd Nåd
genom den förlåtelsen som
i Kristus Jesus försonen,
så länge tron (icke vrålande) är
såsom L. S. så länge skall
Kristen:

"O Jesu gif mig nåd att vara
dra, i sanning Kärleks
ifver dig, låt mitt hemsk
vara andra, att Herrans
ande bor hos mig —
för mig allenda så
till Jesus, som du i alla
till Jesus var, ack för mig
hvarje stund till minnes,
att du allt dig för mig
har." —

2.) att han utkommande tidningen
som jag med nöje att i är
Norrländska Tidningen är
mycket uppfrågade hos hopa
prisvärt är flere förnämande
är, i detta är jag för Kristi
Tidskarlarne — Rättan
gunningar hafva äfven
blifvit nedsatt, ofvan det
för afförsmån af icke ringa
betydelse — Ja detta är nu
sant i verkan i kristen
Christus sanningen icke
skenmer att regera i de
ting som den tid vara, ty
Han tydligt säger att mitt
rike icke är af denna
verlden, icke skenmer
dig: Regerande mig här
så vägrar Jesus ofvan
kunde, dagar dagen på

Guds ord som är ett ljus i
mörkret att en lyktha uti
alla våra vägar. — Könste
förstha lärljungar vore lika
som vår Herre Jesus Kristus
m. fl. at den afvikande
att Kristus skulle blifwa
World Regent — ja det är
Han, — men andeligen!
Det står på skrifwet att
denna Jesus som ni nu
se uppfara, Han skall
ja återkomma med sko
rnatt att herrligheten
för — att dema lefwan
vande att döda. —
Bland annat las t. ex.
för dn. 7/4 September
i Rasens Thorsdag för
året. —

Skada att våra Vänner
Lestadianarne äro ja
främ bräfvade att de anse
endast sitt parti för det
rätta. Skulle ja vara,
vore icke den oräkneliga
Skaran af alla kunga
mål, som stråmande
ifrån Lappmarks trane
och kastgående an
delning. — De stora
är de Lestadianska
J. K. rörelserna att dem
nat att kalla ja anna.
Luther säger tydligt
"att Tron är ett lefwan
dan att Människan mot
Gud" i Sanning är jo vore
vår se att döda ma-
rnskt skola de sen återom

Göteborg Söndagsqväll
den 3 Januari 1892.

Min innerligt älskade Anna!

Såväl du som din Mamma
man betygas innerligt
hjertlig tacksamhet för
telegram och brev jemte
Edra dyra lyckönskningar vid
Edra Namnsdagar och Födelse-
dagar, hvarom jemväl torde
vara skäl att blifvet påminna.
Gud gifve att det måtte blifva
bättre till en början att
man kunde komma samla
Doktor Hedenlunds skolor,
hvaj emellan man så skrämmande

är ett medel i Guds hand
till många människors
tillbragda förelse. —
Kommer ni så långt
som till Enköping, hop-
pas vi så se Eder här
i Göteborg der ni har
det så gärna Kunde göra
allmas bröllops-
dag vi hafva en stor syss-
ej val att andra begrava
Systrarna Jonsl Ingrid Ruth
Detta dag-om dagar
Farväl att inhysa många
af Skallops gästerna. —
Nå dermed vad vi gå
kunna det Kan endast
Johannes bli Brist att
Stärka Kraften, afsevär
han finnas flere Skäl till

Läkare att han oss Kunde
Johannes att du Jonat
Ernst begravet vi
sysslas, hatt min
vänd han ett lidelst
mycket Inyggt sinne
vara att afsluta. —
Stall det nu som Eder
bäst Synes. —
Detta så Kärkligt för-
blefven "Fran" Fabian till
Galgata, Annu har jag
ej Kunnat låta mera
av Gärdesdalen dessa
att det med mycket
möje att uppbegynnelse-
Så ett godt nytt år
Jan så jag jämväl av
den Lärjunga Elias.

2)

Den der afdöde gemensamme
Stadgandem Bergstrom
som skulle skamma sig
för att stödera sand-
sägare yrket, har jag ännu
icke erfört. Kommer han
så skall jag gärna lemna
honom tillfälle bestraffad sig.
Jemt i morgon tidig jag
alldeles bri[f]vad mina
tjenste skyldigheter, ty då skall
jag inventeringen af
deposetioner, handlingar
m.m. — Oaktadt mina
händelser kapade entusiasm
omsider mig mina krafter
så jag gladare skamma mig
lugnare ro kvittar skam
ne[v]ar
och säger så gärna du
man hafva något angående
för dina misstänkningar,

jag alltid uträttat de 3/o
jem tillfredsställan medz
göra, men nu då
det skam till åstyrande
befarnas icke minske
sig 11. sat tobaks
utrann. — dada della
oaktadt mod jag
vara innerligt tacka,
som att skamma
undan för så goda
råd.

Hjertligt tacke för all
eder hjelp till Kapäl
man —

Di[f]mo[d]har annu
godtfolket godt ahuru
in fluentan så varit
som ofs. Ehr skall derax
skade jag för ngra dagar
sedan, men det Gud

Stämde till emot Jakobsson
att under mein vänd varande
Nedlagr gods eller andra
Hypotheker. — Gud han
under dessa 2 år jag
innehaft denna mest
answarfulla tjenst, både
Just hulpit mig — ja
jag kan säga Under,
Det rådbat mig från
Storre förluster som
till att med Rummet
Drängen min personen
till answar. Endast
några hundra Kronor
kan Säkerhets Brukets
med genom Konkurser
att nu till sist helt
oförmodat ätervänt och
Penningar tända 2 st

Penningar från Ekeby
2 st Lösningar på
Hemmans Rod
Kulla Fabr Ödby

300 Kr från plaikas mig
genom Firman "Boman
alberts Konkurs". För
denna Summa kan jag aktat
mig så mycket jag
ägt emedan jag saknat
för dess fall som nu blef
så stort att oprioritets-
berätta fordringsegare icke
erhalla ett öre för sina
stora fordringar. För min
del hade jag i sanning
Nor af dem från Redlagt
ett betydande belopp som
skall uppgå till 902 Kr,
41 öre jemte som ofta
saknas jemte afskrift
Lika Representanten
Och 1200 Kr. som något
tvifvelsa behållning

och afsattare Jafan
Jonsson i det Hälga
Landet an. m. galenskas,
och Johans Lönnerii
Jönnäs, Lebregere-
dag, lät Judant och
Jurkus Han- hört det
Jurkus bland andra
af Ebv. Ackerman,
hvarjäm högstammet
Luthers ord " När
de Ljudskaktiga börja
galnas, galnas de
Jvälligt ".
I dag utgår anskänings-
Sedel till den Hygd frä-
Jan innehaf. Det blir
Jannolikt många Jam
Jtäende Johande, hvilkas
antal ej kan bliffvit
Ja. Jant, utan de Jannat

(:) "Låt ingenting i hela världen
få dråga hjärtat bort från Dig!
Håll ögat, örat och för klarken
alltid mig Din väg föreskrifter.
Låt mig ej mera blifva fången
af jordens lust och jordens nöd
De redan kostat Dig så många
Dig kära själar till död —
Min helga nitgan lära modig
att låt mig fatta fast och stift
Ett dagligt rening i det blodet
Som Du mig skaffat med Ditt kors!"

Jag lofvar hvarje
Torsdag Numren af Stats
Missionen för den kändelse
Ni ej hafva den. I så fall
förbinder jag mig den
Inre Missionskassan i Eskilstuna
Jung för den Del ni vilja
i den Staden och förena
Vårt Missionskassan med
den [illegible]

dagen förrådes endast af
oss – vi vill säga Mam-
ma och mig. Efter, hennes
sista skälfvande och Maria
Nord kom vår förr
stöld. I vanliga blan-
kar hade jag köpt
och glömt på frukost
bordet jemte Aftonbön,
sedan Mamma på gården
från Jon Olga Lindgren
en förgylld blomsten
Cake och från den snälla
Fröken Rudebeck en
Korg med Äpplen, Apel-
sinen och Vendepsalmen
af hvilket allt vi anse
hafva återvunnit stort
Elska Studhare ej Jag för
säga det ringaste deraf
ehuru stor lust han har
dertill. — Jo Esther är

Göteborg den 11/2. 92.

Min hjertans Käre
Anna!

Mycken och hjertlig tack
för ditt Kära brev, ja och
för brev i dag till Mamma
hvilken oftare den Kära
Emma samtidigt till
Skrifvit. Vi sysslar oss
mycket ofvan dåligt väl,
lefvernde och arbetsam
het samt att Ni ej för
lamma att nära af
Lefvensbröd, att Ni
hafva det lefkamligt är
vi också en välsignelse —

många Jubbna deltagarna
och äro deltagarna innerligt
mörka. Tack ske de
arma Negrarne. Det
syntes egentligen mig, då
jag dagligen later om
det glada vexlande de
intrycken jag och andra
äro så många af vårt
svenska folk så dåraktig
samma — ja vi äro det
förvisso nog alla — för
Guds Försyns skull, gode
Herre och Konung bevara
vår i så långlig tider
fått åtnjuta i jämförelse
med andra Nationer.
God vatten och Nödelägen

till Lefsinur? — Hälsning till
och helgelse. —

Jag telegraferade ej rätt
som jag bort till Jan
de Blåa Näsby barnens
telegram till Mamma,
emedan jag först vid
aftågs stunde blandt intrycken
från detsamma i jag jag
nämligen endast att det var
frågan om huru det var
med Esther och Ellynda
mig att genast svara
dessa utan att afvakta
mer vägnar Fader för
Lyckönskningarne som
observerades sedan jag
afsänt skrift, emedan
det Fadren är att de
äfven hjertligen för
Hågkommen, Fadren

är allmän att Mamma
att jag skaffa åpplen
Kanning deraf ehuru
förträffligt mycket skryta.
Vår gord hella Emmas
att Hjalmars barn
att om de nu vänt från
Skulle jag bombardet-
dem med amerikanska
äpplen, Apelsiner
att Vindruefvor. De
är mig alltid i minn,
vet när jädane rara,
heta är Jeanne.—

Nu är det redan nagra
dagar sedan jag blef
från Ahlé generalstaff
Wagner hjertligens
lyckönskad "från Sabon
till Golgata". Det kan
vahl bnij ett riktigt

2/ nu Gudskelof februari
början bättre samt apetiten
god, men jär ännu ej
förtära annat än fasta
i flytande form. — Doktor
säger att det är för bra
för det kan vara skrun
för jär att långvarig
sjukdom, jaga att Ethel
i nästa vecka skall lägga
blåsl att skumstads fälla
upps, att möjligt
försigtighet skall i
akttagas för hennes
tillfrisknande. Jon
hjord nädelsen nu
dagligen latta portyr
här vår stora glädje
att alderdoms krymp-
ornafva att skaffar

Wenja barnen äro Freja,
ja och de i Malmö och
Helsingborg i hvarnar
ove nyligen till Stadion
och Adolf (Skriften
Hilda) hitvandras ender
dagen. Nanna är nu
hvita äfvenson Otto och
Osten Knoche hvilka
haft influenza. —
Den 12 Februari
allt fortfarande väl
med Ester och oss
öfriga. — Nåd,
välsignelse och frid!
vare med ock öfver
Ester och oss. —
Din Hulda Fader
A R Staaff

3) gäftabud åtl lata dellen,
undantagande utflyttlen
om tulpanäga sidhet, och
jag tackar dig hjärtligen
för den julgåfvan om
Kristi lidande och död
som nämnde författare
hyrnerligen tillskickats
vänt framhållit. Jag
läste derpa Psalmen
Tacktelse för hvar dag i
året) den 14de och 15de
Mars och de vore sedliga
Kammarplag att igenlägga
ingrägla hvad jag hade
deram kast av Hagnes
Graben — Och nu är det
dessa vittnyda arbetsmän
för hvilka jag de senaste
åtta veckorna hvarje
fre dag har gått; Hvem
ska nu göra detta tillfälliga
Bärande? —

Nog hade det varit kärt
att få se Eder här på
vårsidan, men Gudsske
lof att Johannes och
Ernst äro friska. —
Månde Ernst kom
mer att vi ja gjöra
bröllop åt honom.
Jag är nu rätteligen
förfärd mid Ernst och
annat gått i barnatåls
från Ernst en gång
ytterligare till den snälla
Elisabeth så att det
ja gått att han mid
tagen henne hem såsom
hustru, ty måhända
få han aldrig
någonsinder att det

vore på för sväst för den
arma flickan som nog
snart haft bittra stunder.
Det glädde oss innerligen
att Gjälmars fått det
ja bra hos Eder. Gud
låne Eder för allt godt.
Helsa Johannes på
det kraftigaste, ja och
Edra barn, Emmas,
Gjälmars och Mannes,
särskildt Emma för
hennes skön brev till
mig; hon torde få
dela detta, så det
vi som skulle gå hem
ut aflem till henne.
Alla äro här i bästa
och tacksamt mina tar
att vi fått vara Gudsbarn,
äga Englagen omkring
oss och Eder och Edra barn

Gammelgården den 3/11 1897

Goda Patron Selfström jag har nu
lemnat Lilla Adolph ur mina
händer men jag har ej lemnat
hästen ur mitt hjerta jag har för
jul haft hästen i Skola hos Konrad
Hegg ström men derifrån har jag fått
ta hästen med en förgylg urdruppet
de som ero förande minnen för
mig. mycket har han lärt i lek
ning. så att nog sy ser han hatt
för att lära men att ditt är annat
som är obegripligt. nu hafva vi
lemnat hästen till en Bonde i
hälsingland som har mycket
barn för att försöka om det kan
bli bättre när han får vara till
sammans med dem de är ute
Skola igården och leka för de
utan har Selfstage jag hört säga att
det så att om man tänker på det
så lemna hästen helt

igen. men Gada Patron Jesu Christ bär gud
för ditta Barn. för Vad Som är omöj
ligt för menniskor det är möjligt
för Gud en Sårglig jul har jag haft
och snart Vore Sin jag Lemna hänär
ur mina händer för mina tankar
är jemt i hänäm men min räd
dar dagligen mig att frambära
hänäm i bön till Gud. ditt är
endå en Saknad Som jag ej kan
beskrifva. men. jag har i dessa
Sak frågatt min Gud. då Vet
jag han har Mindrat det om dätt
ej har varit hans. Wilja. men
hur tyckt min egen Wilja wilja
vara Rådande Så att jag är i en
Svår Strid jag Gud hjelpe dätta mig
i att frikins Gud Vare mig äfv
än, tros a[illegible] skadi Sängajf

NYNÄS HAVSBAD

NYNAS HAVSBAD

Haparanda den 20 Februari 1884.

Älskade Anna

Hjertlig tack för ditt långa angenäma bref! — En god menniska bär godt frukt af sitt hjertas goda fatabur, tänkte jag då jag läste det — Måtte du och nu alltjemnt få känna det godt mellan dina dyra derinne — hvad du är lycklig, kan få beredd mången trefnad för dig gamla — Då jag tänker på [illegible] kort och jämför vår sammanvaro [illegible] de gånger de varit hit upp till oss — och nu är det som det skulle ingen ana mig att kunna tänka annan förändring kan vara att vänta — Först skall jag besvara dina frågor om Nisse är han välmående och har god aptit, Pappa säger att han [illegible] Det för han mig — men det [illegible] Pappa [illegible] Hantlinus vid sin lilla — [illegible] jag att [illegible]

Du undrar på att brefpost är [illegible]

i fjol — att ett sådant lugn skulle komma hemma till oss i år — tänker att jag reparar hyinnan mandan öfver bäcken — på så hvad pri marknaden med för han ämnade sig nog hit så — men gått sin ordentligt ut — Krook tror att den här byteningen med Hemmet och afsaken ömma tillgång — för mått in gifva honom ett verkligt intresse för afären — Gunst för behållsam var han angående vår adress så ber säger Krook —

Emma gjorde blott på sig om att [illegible] gerna vilja ha Attilia upp till sig för jul — att hvad kan det bli för nytt för den som har delade intressen i sin hår alyckliga tillgången förekommer ju just vid den tiden — ja sade hon nog är det så säkert att svärpar så skulle önska slut på denna sak — han är så trött vid den så — nå men i alla fall — nog vill väl den stumma de [illegible] nog gärna ha slut lycklig ja sade Emma inte vet jag, men det vet jag att nog vill svärpar och gerna få slut —

Jag har Krook prat samma så
sigt som förr om att Gubbens ersätt
ningsanspråk voro alltför höga att tkan
låta — och han tror nog att rättegången
i Tidermans (långa) utfaller till dess
förmån — men han tycker att P.A.
är nog så mycket hu försäkrat att
de vore kapitalstarka nog att utstå
rättegången — att de nog kunde låta
käkarna nås ligga mellan sig — o.s.v. —
P.A.S. visade Krook dock förtroendet
att säga sitt att kontrakt han slutit
för detta år — Krook tyckte att deras
stora beroende af Bergman Hummel
framför allt mer än väl — och svarade
därpå — "Ett slags nog hvar tkall klara
sig" — Tro ej kära Anna att jag tycker
detta var dåligt af Krook — jag har
först fått veta det nu sedan jag kom hem
Krook nog funnit det lämpligt att hvar
ken Bergman eller Svanberg besökt
oss i vinter — och därför jag på Margrethe
som att något var i dag —
Nu vill jag nu skrifva till mamsell vara
och bjuda oss emellan.
Jag hoppas dig innerligt Anna —

tänk nog att gemensamt öfver
ifall Pappa kommer upp — att
kan ställas så att inte Emma får
svårigheter att få stora — jag kan
aldrig få den känslan (att hemmes
och Johns förhållande är så genom
glatt att icke att behöfver vår
oss.

Tänk dig min öfverraskning här jag
stod i färd med morgonstädningen i vår
salong (vi hade byke) så kommer
Emma in så glad och bar
klädd — de hade kommit på
att tagit in hos Hertzmans —
var så frisk och duglig men
inte så mätt som förra gången utan
så skarpt som holst fot i an
tet — man kunde just hörsamt
lust att vara med i mitten
emellertid att
som andra — Han
sen sjuk — att han är
så stadigt i kon i denna
det är rent som en annan
Emma är ej mycket
att hon aldrig

vet hennes ord för Jahn —
han läng tade rätt usann efter dig
men gjorde gada förestalser att
icke genast springa till dig — ty
sade han Jahn tycker att jag
bättre vårdar mitt hus i vinter-
jo jo — det fordrar nog Jahn
det märkes väl.

Ja kära Anna nu vet jag
ej vidare att berätta här ifrån
Vi äro inbäddade i snö drifter
och äfven de vackra hvita får
ten ha i dag flere stora dess
vagnar dragits fram — och
jag känner mig så norrländsk
Fru Emmes ord nöjd med enfor
mighetens — och måtte Herrans
ande bära äfven Nordmännen
Här sist en liten vers —
Ord en Herre som med mägtig hand
Af stoft dig kunnat döda —
Han hånen och din tjät i hand
Skall dig gå låta fara — De dagar vän
ta nu i ro — sin dag hans stämma skola
Så stannar han bygga dig om tro — som
Din Gud i ljus och frid!

2 Mars. Nu är vinden barn
Hälsa Jahnarna och dig — samt
Hälsar i hemmet —

Från Master Amalia har jag
haft ett långt smått brev — Han
säger att Master Claus är under-
rättad om Fiengats bortgång
ur tiden och att hon ju vänte än
nu dystrare och svagare sedan dess
ligger mest och små gråter för
sig själf — men att sedan Victoria
tycktes återvorlyga henne — att hon
nes barn äro så utan strumper — å
börjar hon emellanåt återtu sin
sticksning igen med hvilken iver
ifrigt sysslade för i vinter att —
för sträckt himmelsmycket.

Hos Hustens ha de varit barn-
sjukdom af sjukdom — och nästan så
afta — ibland — nog på de små
trädinlarna —

Hvad det var roligt höra att Fahr
vänte med sina festen har Hannah
och att hon äfvenat hade trefligt
på sin Stockholmsresa —
I bland får jag stor längtan att se
mera framemot — men det kan ej

att dig komma i säng för stå —
det är ju bra att vi kan låta bar
men här få ligga ut nu — men
just att att det börjat förefalla
mig så orimligt att få träffa Far
att Mor i löpet mera, gör att lång
tan tar mig så ibland —
Tänk så det var dumt att Dindi
dröjde så att skrifva och tacka
Mormor — jag kände det nog
men hon är så trög att skrifva
och så var hon lodsen — kanske jag
bör säga ord åfver att han ej hun
nit nägot tina julen åt Mormor —
ferierna upptagas väl mycket
af läxrisning af roliga backer —
Sista bicker jag att det skickas
för mycket — det vet jag då i Fa
Anna bränn strålande bref.
Ack att vi lyckades få er
friska Ernst friska — med öro
men torde det ha blifvit bra
ofvir dem ej nämner nägot om
dem sedan i jag har dem. Askan
så dåsig för hon har haft sitt

örstygn och därefter börjat
höra så illa — jag håller på
med bränvinvatt salt tam jag
tror är bra för allting — att stå
i vaken att det är bra för
för svagad hörsel också

Herr Ljungbäck gjorde nyss en
resa till Kalix på en dag med Rik
Forsn som skulle på ett seminarie
sammanträde — han gjorde två
visiter — hos Bergströms och hos
Gubben Sundvall — åkte genom
en gård som stod där så ödslig
och vacker så det han — hon i
som småckar i sitt stora mitt
ensam här mere stilen att tycka
Sovenieres och vänd [illegible]
[illegible]
hos honom och alltid är han redo
att hjälpa dem —

Då jag läser ej senare ostitt
bref så ser jag de kunde tro att Ernst
ma haft så lungt för att nä
vailt barta — men may Lyckades
det att rädda på det kunde ni

Nyss Kammar Sten marmar.

Mamma Lude just kommit dit för att parlamentera. Jag talte om att jag skulle skrifva och skrapte hälsningar, om han nånsa fanda hälsningar, och gammar Kam i skrifvtej skickas

Nu skall du (för att utbryta mig från Lau) få hjärta hälsa hänne och alla de andra och tacka för att Lauras ansats att pussa och tillika för att Lars hoppas att få återse Eder alla

Mamma hälsa och kaka för mycket hop

mak icke Gar nu Hon Gar kom i morgon
Fröken Rosenius hälsa alla och kärkar för brefvet
hon sedan skall besvara
Fru Bergbom d:o d:o
Mamma bad mycket hälsa Henriken och Emma
Hanne den lappo Jan är befogat det är adress
till Emelia Bergström i Amerika

Hon är mycket glad (mormor) Fredrik
när hon får bref Det är ej lätt
som då fick upplåsa för Hanne
utan hade bref till Hanne och så vart hon dåligt

Haparanda 24 Mars —

Älskade Anna!

Många ord har jag skrifvit och
skrifvit sönder sedan jag emottog ditt
sista bref —

Och nu har äfven dessa rader
hvilat tre dar 26 —

Du hörer så bekymrad — fast
än de ju har mycket godt
att tala med också —

Jag anar ut mig att ni alla
nu tycka att var så galet att
icke kompromissa kan vara
bäst i denna strid — Men
dock gi Anna kunna göra mycket
förnöjliga försök att vinna
svåt att få kompromissvänner

har bröd stå vid Johannes
sida —

Kvack på så får nog att ännu hvar
gi gradlöst bidra af rättegångs-
Om bara goda Konjunkturer ville
eller finge komma — så kanske
Johannes åter kunde få någon
fri —

Andra från höstlen sade vi här
då vi ju så mycket talade och talade
om var här i vår ensamhet — att
om man kunde få Montelius
att blanda sig i saken — Då nu
Tre Montelius upp manade
Pappa — tror du då att Pappa
kunde upp mana Montelius?

Kanske är stridet det bästa —
Ack — ack — om Gubben ville
vara stå att grundsten på
Kvack — Jo i oss gå det ju in

Mycket mycket dumt var
det jag skref – nog ser jag nu
det – men Knock har alltid
haft något Svanberg – jag tror
han hoppades att Sv. skulle skaffa
sig ny förläggare i höstas —
Knock har varit ovalj – tyckt
som så – nog tror han att nästa
gången vinns – men om det
var nästvärdigt att bli så bevaren
de af Bergman Hamnd – hvar
för då strida – bäst då att ge sig
Fred – men om åter de följa
konjunkturerna gjort det –
så kan jo ingen människa
hindra handelsvarans gång —
Jag vill gerna hälsa inne
liggande brefkort Ake – men
jag lät Knock läsa det och han

varnade mig för inblandning
var mera hoppfull nu och men
te att ännu kan vi få de Sub
ben B. och Joh – kan vänner-
vinnes nu ett godt utslag vid
nästa ting så hoppas vet – att så
visade han mig några lifstecken
i tidningarna i tryckvärkarna – och
tyckte att vi skola vara hopp
fulla ändå som P. st. S. —
men denna underlig man
hvad han inunkade på Knock
nog finner jag det – så att
de jo ock hurud Knock älskar
lagens bokstaf — Säg mig ej
riktigt – hvad tycker Papa
det kan aldrig bli värre än
annars — Skrif som jag så gärna
och hälsa Jesse och Papa med
dina goda helsningar och varma hjertan

gratting — men de för stäcning
kan jag känner det — att
är hade kunnat ha minare
bekymmer — det är saken.!

Älskade Anna —
Nu ha vi den 30:de men ännu
har ej något bättre kommit
mitt lilla stånd — Försök att de
nu på Faga emot detta ehuru
jag känner att det icke är
så grundlaga — Jag tänker
det jag skrif till Ake — Säg mig
om de vill att jag enligt din tanke
begäng de där Finnen skriver
till Hanna — jag har utesluter
att skriva att till Ake —

Vi undra under hur vi nu
ha det — har Ake fått Lunds
ehuru det icke stått något
här om i tidningarna?
Tante Törnsten har skrivit
åt Dr Wallin att Ake
skrivit att han skall flytta

Min ende hvart —

Jag kappas ha bref på emellan
min och ej — så skrifvaga
ord.

Jemväl kärleks hälsning —
Ens välsigne eder alle —

Din syster Hilma.

Wasa den 14/4 84.

Gode Amat.

Tack för det länge sedt jag
för någon dag sedan erhöll.
Till hvad Fanken du de minnäcke
som läga deri? Hur lefver
alla Di andra, som du e i kare
om alls, du är fadlig i Lärdom.
Jag, ach alla andra Kalikor
må godt, tilsvidare. Vinter
Kåm som man som ser
drottning o. Hon har nu
kastat sig om sy med Pär på
hans Tenker, idrott med
Fiden Lätta tyg och
mitt i det [illegible]
för [illegible]

Hälsa alla Kalixbor från dig.

Svar!
Skrifvandet!

Hermans

(Emma har varit dålig och
legat en vändor förkyld
men är nu frisk igen. Ulla
har fallet och stött sig
i ryggen på något sätt, så
att hon varit dålig några
dagar. I övrigt mående
gott. Från skolan förtäljes
på nog bra fastän icke alltid
som det borde.

Här är nu vår och solsken
som smältet snart, kråkan
börjar nu låta höra sig
och bäcken flickan sitta
framme skrid fridsen.

Jag vet nyheter att förtälja
alls dan jag nu.

Fröken mitt bryderi i Conf.
Jag tror en mycket dålig ekel
nu men på skolan får jag
väl bära om mig.

Gud välsigne oss, och all verlden frukte Honom.

Ps. 67: 8.

Ty de, som frukta Honom, de hafva ingen brist.

Ps. 34: 20.

Kära Faut!

Eftersom jag ej träffar Faut personligen vill jag härmed blott sända en hjertlig afskedshelsning och på samma gång framsäga mitt hjertliga tack för all den godhet och vänlighet jag fått röna af Eder. Gud vare med Eder alla och gifve Eder en lycklig resa. Helsa hjertligen Ernst och var äfven hjertligen helsad af

Paulus
Elias

Var god och lemna vidstående lilla bok åt syskonen. Br. P.

Skynda dig, Herre, till att hjelpa mig.

Ps. 40: 14.

Jag är när dig, säger Herren, att jag skall hjelpa dig.

Jer. 30: 11.

Kära dyra Fru Sällström!

Ett glädt och välsignadt berikat ny år!

Tack så hjertligt för kära brefvet till jul. Jag riktigt förebrår mig att det är orätt fästa sig så mycket vid människor. Känslorna vilje så tåga öfverhand att det vanligtvis är godt få gråta och kära dig.

Bra roligt var det att få höra från de kära fästbarnen. Lite kan man väl då vänta sig till att veta genom andras bref, men lite är det och [illegible]

Hvad angår vår julafton så hafva vi i allsköns lugn firat nyårsafton med de våra samt pluntrat kring julgran. Huru ofta mina tankar var hos Eder julafton, är gifvet att hafva räkning på. Det första året af 8 jag gift varit hos Eder. Nog hade vi det ju rätt trefligt med de våra, ingen mer än Elias var hos oss en stund. Juldagen voro vi hos Östmans sedan vi nu stat bort de våra. Hemmet har blifvit ganska rikligt ihågkommit så att vi kunnat undfägna barnen såsom förr. Mycket längtar jag på Margreths återkomst från Haparanda, ty med henne får jag riktigt höra hur det är med Thina. De hjertligaste helsningar sändas till vår Fader Sällström samt till Alma, som jag nu hoppas är riktigt frisk.

stängd från den öfriga verlden sedan
jag kom hit. Mycket arbete, mycken
och kroppslig krankhet har så
upptagit mig, att jag mycket sällan
råkar någon af de gamla vänninna.
Ottilia är den mest flitiga att titta
hit, hon är så krg och växer betydligt.
I förgår var jag en stund hos Far=
mor på Näsbyn, kärt för mig och
som det syntes äfven för henne. Hon
var krg, kom fr. G. Ehman då jag
kom. Att Anna Bäckman lämnat
hemmet och rest till en Moster i
Skellefteå har Fru Sällström tro=
gen hört. Tvina år på Haparanda
Lazarett för en svår sjukdom hon
fått (bläskatarr). Ingen kan tänka
hvilken nöd vi haft med och för
henne innan det kom sålångt,
Svea har måst lämna oss, ty en af
de små fick samma sjukdom och

Ett springande och bestyr blef innan
vi fingo bort henne. Det ser ut som
skulle lilla Christine blifva bättre; hon
samt Hanna och Selma hafva alltse=
dan dess medicinerat. Barnen hafva
ej ännu blifvit oriktigt tryggа här.
De vågade ej sofva sedan de kom=
mo hit af fruktan för Svea. Då se
huru det blir efter den hemska till=
dragelsen i går afton. Wid 5 tiden kom
den gråsliga underrättelsen att Konsul
Bäckström hängdt sig. Han hade blott
segelgarn och lädknappar i lisken.
Ack huru förskräckligt satan kan
bedraga menniskan. Det är ofattbart
bestörtning, Gunnar är förtvifla
och Carl sjuk. Den tråge Hemer
lärer se komplys ut. Emellertid
stackare dem. Ingen vuxit mät sig
gott sådant då man [illegible]
mat gvar af året och dock i vår tid

Innerligt kära Fru Sällström!
Guds frid!

Allt härintill haver Herren hjälpt oss. Ofta ser det dystert ut, så allt surr och bråk kopar vi ovanom, men ack om jag endast vore blott kunde vara stilla, då vore allt ack bra. Lokalen Bethesda står med stolar, bord, bänkar, stolar, vax ar och bord [illegible] ter jag önskar [illegible] vad [illegible] är i [illegible] jag [illegible] [illegible]

Gårdagen. Innerligt för Eder

råbb och klor. Jag tänker mig det är Alma och Mattis, som leker der, men den tredje vet jag ej hvem jag skall likna vid. Var så god och helsa Alma mycket med tack för lilla tösen. Roligt se att Alma så städgat sin stil. Till i morgon önskade jag åter vara hos Eder men ack! De snödrifvorna, som hindrar den, som är en dålig skidlöperska. Vårt stora hem var i går mycket besökt. Jag riktigt skämmes att Kalixborna fortfarande äro så vänliga mot mig. Få se om vi ej skola få vår kära gamla Fanny or till oss någongång i vinter. Det är riktigt roligt att se hurus glad hon är, då man någongång tittar på henne. Ej som synes har jag bråttom och måste derföre afsluta. Hälsa Alma och skål. Eder alla kära vänner!

Söder Mörtsjö Folkskoledistrikt

Folder 1914 syns att göra med mitt
och mina, men får nog ofta
göra besöktningsfärder med
Drotten genom Skidgård. Om
Måndag skall slöjdskolan börja
söderifrån, vore skulle utgjort den
först uppträdande Friggan, har
talkit och stött sig, så att Drot-
tens Frue måste denna gång ve-
kärja för henne. Gumman
Friggan är nog vänlig och snäll
emot oss, om det än oftrar lite
om för henne som förr. Ja på
det hela hafva vi orsak vara nöj-
da med vår lott, vilja och vara
det, isynnerhet, som Gud låter
oss då vara så friska, då de flesta
ibland oss är om kring oss. Land-
storms och Apothekarens hafva
mistat sina små barn nyss och
Torsten Åkerström har varit illa
dan, han var dock i går bättre.
I byarna så många barn, så att

af 200 döda var 130 under 5 år, och
det jägg i ännu så. Thina lifver
ännu. I dag väntas Gubben Ost-
man hem från Happaranda, jag
hoppas han har riktig reda på
huru det är med henne. Jag är
så frisk sedan jag var ute så
om Thina, efter Jul, då jag ok
talade med Doktor Gerberg för
mitt onda, som ju riktigt plå-
samt i höst och vinter, fick
signade läkemedel, så att jag är
så frisk och glad som någonsin.
Jag riktigt skämmes att jag
mig för skriften till käre Ed
den 21/2, nog kom jag ihåg
mindes och väl hvilken vänlig
ton vi i fjol tillbringade
men det stannade dock
emellertid kär, dock
för en
förnam
ej, jag

Heparanda Tjugondagen 1874—

"Älskade Syster!"

Nu fick jag en så liten Julhälsning af Honstund— Otto och Fredrique gifva sina Bästa Helsningar till dig— och Anna Paukar ila sina till dig— och önskar dig innerligt en godt Nytt år!—

Tack kära Emma för ditt vackra Julkort— det var att hvad det var— och jag tror att både Ester och Vinni Syster tycker lika som jag— Ja vi har fått trefliga Julhälsningar— det är bara så att man förlägen inte vet vad så Tacksam Sinne man bör—

(Vår afton hade vi en trefnad tillsammans— och när vi kommo hem— gingo vi och lade oss—)

Vi hade en trefnad tillsammans— och när vi kommo hem— gingo vi och lade oss— och

ha de så kallade Kalix lekarne
blifvit införda här nu af Era
Kommunfröar och hvad dshöjdrig
Lindbäck tvärtom är riktigt
ovist - dock, får inte Fredrique
en ordentlig Schattis så tyst hon
Sig gjort hela sällskapslifvet -
men nog är det henne hjärtans
lifsintresse med hvem du dansar
soligast med de vanliga skal
Januarierna -
Granna betyg fick Fredrique
i skolan i år - och mycket beröm
både af Fröken Borg och Magister
Kåsmark - Hammaren häre Sig
Själf sitt vanliga "godkänd" och
det kostade Tårar ty hon tyckte
Sig ha arbetat så med Geometri
i Termin - men det är ändå
Emma Montin med Lite ut
märkta räkneuppgifter som kan
jämföras "med Verån" -

Om hon är nödig påräkna
några Svenska bilagor då hon

hvarken har gått hufvud över ax
hets förmåga - men Gud vare lof
ändå för en gång vinter det får jag
säga - hans glada hymne är en
riktig skatt här i Kemmet - då
vore Tappa inte är missnöjd
med honom utan han får Fala
och svanda fritt, och det har
han märkvärdigt mycket fått
under lopet - och dessemellan
utfört åtskilliga små arbeten
för Tuschanmannen Fiss bröd
förhet.
Ja nu fick du höra nog om de
mina - kanske Tjänvaktigt -
men så har jag fått hem för lätt
om Konst -
Dagen efter Nyårt Sof
och jag åt dansk Tapp
ostkaka i matsalen -
Johan inträdde - [illegible]
Jag trodde mig ha Emma [illegible]
med Gubben - som [illegible]

Jag kan jw tänka att det vanit
svårt för eder att få den
ohyggliga underrättelsen om
Gudrun Bäckströms bortgång.
Ert bestörtning har den jw
väckt —

Flere af Harpalekens
Toner har nog vunnit genklang
i mitt hjerta — och isynnerhet äro
gen — Elina Faukar — av
Jag alla rust alle, att
att igen betraktar
gen af mina älskade
Jemnys hand — Jag
ha svårt att
jag vill
på dig
jag

Hanny sthe fick jag träffa så alldeles för litet när hon var här — Julafton var hon in alltsedan hastigast - och så träffades vi på Söndags skolans fest det var allt. Mycket bedrövad hade hon varit över tvistigheter i Christendomen som hon fann nit här — och jag kan icke motsäga henne häruti —

Trettondagen tog jag mig en promenad till Stora Kyrka avsikt om finska eller svenska predikades der — mest för att promenera — Det blef en skön stund — Pastor Sneeman predikade över ordet — "Jag vet på hvem jag tror — och är viss att han för mår — för vara mitt betraktande intill den dagen" och Gud bare finge för sitt ord och sina andra Hans församlingen, när äfven alla dagar intill verldens ända.

Hook ber om sin helsning till Johannes och dig —

och helsa helsa så mycket

från

Lydia Heikel.

Kalix 31 Dec. 1883.

Älskade Anna!

I gredags - då jag var ensam hemma - John var på stor bjudning hos Brat- skulle jag börja ett bref till dig och till mamma, m. fl. men så fortfor jag för mina julklappsleckar och Luleå-konjekt, som jag just fått af John att "kora ny med. Och så gick söndag - hade jag då mycket tänkt skrifva och så..... skall du få höra! - Nu får jag det ej, den går ock så fort-nu då vi ätit middag, tycker det för mig att - emedan det var så utmärkt vackert väder

Kristina har varit hos grannarna hela dagen, hon och Carl Johan lära vara förtvifladt vän Varner mera outgrundlig. - Lyckan Bäckström har lidit af tandvärk hela dagen att det var så förskräckligt att gråtaf, så man kunde nästan tycka lifvet vore tungt" Du kan väl ej tänka mitt skuld knappast, förstör det genast! Jag sitter på kyrkogården och skall så brådtom, ty vi skola just åka till Björkfors middag. Mamma skulle ha julgran i stället för korpar-barnen.

Tack för julklapparna åt John och mig och för brefvet och kortet. Tack ännu en gång! - Helena och

just vaknat och var så trög - jag skulle åka ut med honom och Lillan in lite till Doktorns, dem jag sj valit på alldig så länge. Sagt och gjordt! Staden var trefflig och Doktorn och Julin satte i hans rum och lärde i allsköns lugn och ro, medan barnen rustade om i barnkammaren - och alltid äro de så väl liga när man kommer dit. Jag höll just på att klaga min Johnny ytterplaggen - då först en pojke, två en dräng kommo inrusande och sade att Doktorn måste genast komma till konsul Bäckström, som hade fått ett konvulsiv fall på kontoret. Doktorn sprang först ut - och vi undrade ensamma om gubben

fått slag; Tills — man fick höra hela den ohyggliga historien att de funnit honom i badrummet, död, med en stor rakkniv bredvid honom - självmord. Sedan hade jag hört att det var borgmästarinnan, ihkaufval med en regelbundenhet, instucket i en badlåda och så hade han sällsynt på golvet — i den lilla mörka badrummet du vet, där han först började med sitt bråk! Ibland mästerliga mesis! — O - mitt lilla upprörande händelse lände oss en hvar till mycket ond bekymmer - hvilka olyckligt det är att läsa sitten. Det ser enkligt ut på ögonen ofta i dagarna med alla flugor på hvarje

Kär jag njuter af dina skönaste
gar- från läpet i hennnet —
ja de har berört mig mycken
glädje i vinter med dina bref —
Ja du kära Gubben: Låg bara —
som nu fått gå in i sin Herres
glädje.

I går fann jag ett gammalt bref
från Morfar som det satt
mig in att skicka till Mamma.
för jag tyckte det var så likt
Morfar —

"Vi äro alla friska — med våra
går det sakta — ja se när ni
kan komma upp —
jag skall nu gå till hörn Borg
som ibland tröttnar tala Guds ord
till oss —
— Helsa innerligt till alla —

Mår du nu så bra som du skrifver
Min kära Gubbe! Jag har nog
i vinter varit bekymrad
för dig, men nu
Tack så innerligt mycket för
dina kära bref — och för det öfver
flöde du visade mig i det för
sta — Högst märkvärdigt skall
det bli att höra hurn händelser
nia nu gestalta sig — min fr. är
Pappa nog kommer upp —
måtte då hans lungor
tillåtas stå honom bi —
Brudens trolöst är ju alla
Engelhard. B — önskar Mat —
men han är väl så rädd att
vissan skall tro att se han
tycker sig ha orätt — och det
är ju så rätt — att de
hela familjen anser Borg

manska vägen stå så svårt
åfven andra människor att
de, som liksom Johannes —
hade sig ålagt tjena dem — att
så mycka — kunna visst
aldrig bevisa sig ha rätt —
ej aldrig aldrig — det skall
du få se — så utan att gå vika
för dimmä åsikt som jag vet
af tro att de gå på för — är visst
ingen fid att vänta —

Lack happas jag att Gud är
mid vår gamle Fader om han
skall åtaga sig detta upp
drag — Om också någon
af hufvudstadens ansedde
män kommer upp — så måste
det väl åtminstone få vara
en trä — karl — som för står

Jaken —

Det känner du nog Anna att jag
minsann inte bedrar hon
om detta — du ser själf att jag
af mitt intresse låtit förleda mig
att lägga mig i och prata för my-
cket — men tack skall du ha som
skådat och visst bevarat sunda —

I dag är det visst Johannes och Em-
mas 3 bröllopsdag — jag längtar
nog efter underrättelse att Em-
ma fått sitt lilla —

I går hade jag visite af Fru Falén
allerbästa — Fru Wasastjerna — Fröken
Fanny och Hanna — [illegible]
Grupe och Fröken Ehrnrooth —
Vi drucko caffe och voro mycket
förargade att vackra Fröken
vackra Fröken —

Uddevalla den 30 Okt 83.

Min Kära Anna

Tusenfant tack för Ert brefkort som var så kärkommet. Inga skall Ni få så mycket att läsa så Johanna, Ernst, Hedda och allihop, så länge som i mina tankar de jag mötes och sällskap och [illegible] vid rätta. [illegible]

och
vi äro ... glada att ni trifves
... tycks bäst så det är tråkigt
att vi ej kunna få allesammans
samt att Addan ändå
så litet tid der ni bott
tillsg.

På Hellefteå mår de som
vanligt, förutom Per Gröött med
sitt arbete, då han har ej så
mycket haft tid att vara här.
Maria skulle nog gerna ut-
ta du skrif till henne någ-
ra rader. Lilla Maria har haft
den elaste hösten, har har
slutat ut att bära pig ty kläder
utan skall vara förbrända i vinter
och laga till längre från ny
vant tyg. Per skulle ju ha.
Den Augusti resa de ha och
vinta med sorg och ... ...

Hafva ... beslutat att Robert
skall ligga här för det mesta
vi tycks det är tråkigt utan hans
gvinna.

Många helsningar till alla i
hemmet och Lisa har sandat
igenmarkt Morfar och Farmor
och tacka för senaste brefet
alla helsningar de skickat mig.
Och nu ej mer än att vara
af emot Ni lycka önska
i Lunds stora, där Per har haft
"Jag lider så svårt af
att ... ...
vill ... ...

... ...

... ...

(6)

Doktor Id.

Tåsiby den 12 Mars 1883.

Min älskade Lovat!

Tack för dina båda bref, ett från Haparanda, och ett det som
efter nästare sagt två.
Skrif ock så mån ni får tag, ock
(mån) lid på dagen, så att man ut
från hästen skall sändas till Paris
det lär du ock snart få en åkare
från stan som får skjuts tillbaka
samtligen Fräken Burman, så det
lär den som skjutsar dig, tag Hjul
klan kan visst bäst. Tag ej din den
lilla som skjutsade ass till gamla stån
ej
i går var vi på stor bröllop hos
Englunds, Alex Englund ock Brita
Maria Palmbeck samt Alb. Ekholm
och Hilda Englund) slutet Hymmel kom.
Klas var åsnan dig, jag blef kan
så ledsagen i Lundin Montagum, men
kunna dig var att säga något dumm

Doktor Paulsson begär det misstaget att
Lisa Palmer endast Bundsmannens
döttrar, men icke hundarna, det var
alldeles onödigt att lösanet för
dessa, han måste emellertid efter
sitt löfte hundarna om de icke hafve
varit åtnjutna, han var just ha
sett att det var någon annan än
Lisa, så att det för någon annan än
Lisa, så att det för någon hinder.
Pastorn har haft Bottvandsgossarna
en hel dag för någon, troligen
för att så fram nästa gång.
Nej, det blir visst tvifvelt att så
Lisa dig skymma under den tiden.
Ack om att få dig dem för
en nytt blir mycket kant.
Hälsningar från alla

Alvi Maarens

Landtdt Landshöfdingens skål underdånigst.
"min Högtvördt Luther Edero Högtvördhet lefve."
Jag vågade undra hvad Bergman skulle
hafva svarat om Landshöfdingen genmält
"min högtvördhet och din högtvördhet regnmas ej
under samma tak"? —

Lutherfesten dessutom skall, kan jag säga,
icke varit just någonting att prisa: Wessen-
bjers skälfva predikan öfver Luther i Högsrum, som
var ganska brå uppbyst af hjus, någonting
svårligt motsvarande att skåda på kondenså,
som efter ätthvarandra derur, utbrytande sin
förvåning öfver så många Gods. —

Af Elisabet jag att du icke förrän klockan
6 på afton har ledigt från skolan, men
sedan du icke skrifvit mig flere än tre-
der, så, ifall du vill skrifva på Norska
t.d. förmodar jag att du morgonen
dig med att ligga till half sju om

Broder Pinstilius!

Under anhållan om din ursäkt för
min uraktlåtenhet att förr skrifva till dig
får jag tacka för dina 3 rader, som ingo-
lunda motsvarade min förhoppning att
blifva underrättad om hur du, Brita, Gefle-
mer dig, samt med hvad du vandtyne om-
lediga stunder sysselsätter dig med i
Göteborg. Afundades knappa des jag att i ditt
bref finna någon skildring af hvilket att mid-
lertid något pikant gåtanpptäckt fi vidare
an dra stad. Enligt din önskan, det jag må-
dela att får min del måst jag bara nöja
öfriga Kalieborr Svenskarne i sin ordning
med min dito önskade att
kom jag icke
gifva till

ning om huruvida han bor. Jag har icke
sedan slutet af Augusti månad erhållit
något bref från honom. I slutet af Sept-
ember skref jag till honom under adress
Calistonetapelen J. M. Rönnlöfs, i hvilket
bref, som jag hoppas att det lyckats
komma dem tillhanda, innesluto
ett bref till dig. Sednaste har jag blott
uppgifvas att han rest till Borås, hvarest
han erhållit förmånlig platts, men att
hans mästare der afsidit, hvadan jag icke
vet om han vändt tillbaka till Göteborg
eller hvart han begifvit sig. —
Om förhållandena här torde icke vara
mycket att orda. Dagliga samtalsämnet
här är den ovanliga underlåtenhet, som, ehuru
vi nu äro i slutet af November, fortfarande
är rådande. Regn kommer dock vanligtvis hvarje
enda dag; i helo två veckor har det varit
förfärligt rusligt väder. I följd deraf
att marken är så svart emot gråa hus som
förre i år bra hurat havarna, som äro
oudelas kritklinta. Odlaren hör gottfinder till
ordningen för dagen. För min del saknar
jag både bågar och tid så att havarna
icke hehöfva frukta något förrän
min lilla skuta skulle hafva
fått gods derifrån. —
Om Vapiko- orgel- och Pyrographerum- in-
rigning behöfver jag nu att icke nämna
något emedan jag hoppas att Elsie Tu-
vachkin och omständligt förtäljt detsamma
för dig, dock tvifvlar jag om hon fått om-
förmäla, att, sedan Gustaf Bergman
och Landshöfdingen varit i stan i fast-
lighetens deltagande processen, som hon
kan inbringa till sin lilla handelsmat
hvaraf det förflutna [illegible]

kaffepaus och andens stund; Skoppen inne
naturligtvis gvarbygga så länge som
möjligt, då Anden deremot knuppar om
sig och kaffepaus upp med sig; och Skoppen
segrar menar du väl att jag tror?
Nej; nog förstår jag mycket att anden
för åfverhanden ehuru striden kan
fortfå, om icke tio middagar så åt
minstone tio timmar att gå i skolan
ingalunda. - Jag förmår - som statistiken
för icke och arbetarichet heller så fara lång-
re än kl 8-9 om morgonen kvantité
jag börjar arbeta och fortsätter sedan oppe-
håll till 1/2 9-9 på gräsen o. s. v. Om jag
nu i vinter skall ersätta ehuru skäfvens mycket
det vanliga arbetsingenjör så att tillräckligt
kan vinnas med tjenaren, kommer jag nog
att få hänga på mig den tunga tjocka
skinnen och kan icke mera mycket mera
bedja skämta. Förlåt skrifvet skämt

Har fått bytt åt sin Haparanda och Appelberg
länder ifrån förnäma sina Lings —

Jag happas och beder än du svart med
några rader vill ihågkomma

Thine friends

d. 23/11-83.

Karin Lundmark

Hälsningar från Elias och mig

Kalix den 12 Mars 1883.

Min älskade Ernst!

Tack för dina båda brev, ett från Haparanda, och ett dit hem eller vårare sagt två.
Skrif och säg nu ni för sak, och (hur) lid) för dagen, så att man vet när Christus skall sändas till Rom dit får du och Axel tåga en åkare från stan som får skjuts tillbaka nuntigen Fråken Burman, så det till du som skjutsar är, tag Gjut Ekan för mist bäst. tag ej din du Ernst som skjutsade ass till gamla stan ej gå vår vi få stor bröllop hos Englunds, Alex Englund och Brita Maria Pärnbark samt Alb. Ekholm och Hilda Englund) Mats Hymnus Ecum. Elias var åsnan dag, jag tror han är betagen i Lundin Blackgum, men lunara dig vill de tåga vajat dunar

Doktor Markgren begrep det misstaget att
låna skrivpapper endast (Bundgummana
undan, men sade bundarna, att var
marken ahlbaglight att lösaren för-
klaren, han måste emellertid efter
att hafva bundarna om de icke hade
sina egna, hava var just hem
om att sade att han icke skulle
en blund i natt för ängslan.
Jag det ej för någon annan om
lärer, så att det ej blir någon historia.
Pastorn har haft Fatburs-gossarna
en ucka hos sig nästan, tadigen
blir det så glam natta gång.
Ja, det blir visst tydligt att så
skola dig skamma under den tiden.
Ich kan att så dig skam på
en nytt blir mycket kant.
Hälsningar från alla

Louis Markgren

Min gnela kära Anna!

Många innerlig tackbägelse denne kom
idag vänlig med bref gifaften, det lemnar så lär-
delse kärl för vi dekrade dig och Gud så mycket
och prisa den dekmare finka vi äfven vänt
kort, och växer, så att dygter han äfven kom-
idag opp. Ack Anna hvad jag har ondt af
En alla dem har mått lida så mycket för
nog kommer ofta den tanken äfven mig
att Gud är underlig ja den vi tycka mätte
omätlig den ligger så mycket på en del dem
man j tycker har förtjent så mycket
men Gud vare lof, att Gud vän
nära, och så
lek plat
ja gudna

Alla är hos sjön, då kan ni ju gå andra hunden något bättre; man kanat tid på sådana hundar det är ju kanske redan för länge sedan men kanske kommer det ju någon gång. Ja allting kan det bära då är ung. då man skjuter björn; men Du skall tro jag fruktar då ofta att någon sådan sorg skall drabba mig och vet vecorsar jag att med mig själf hur skall jag kunna åfver lefva något sådant, nä tänken ju evighetens men då länge nådadagen varar har jag hopp om någon förändring. Ja dvälla stanna kära någon tid en bön till Gud för detta mitt stora bekymmer. Vi har vi julen tillbringat, och ganska roligt här den varit. Gästerna kom hem vecken före jul friska och glada, Gustaf har fått läsa bort sin käpp då han nu både kan dansa och gå obehindrat. Emil åker i andra klass och har nakna brygg, åkel åker även i 3dje men ej har han någon anmärkning eller något att klandra. Stranden är lika kall, men åfven lika godt den att stranda. Jul kvar här till påskmandag ja dess förut så tänkte vi inte stanna så länge men sjuk domsa, och det var ofta fröjd för ungdomen. På måndagen kvar alla hos Stenbäck; men Robert och jag kvar hemma däremot vakar jag skrifna den som var ute i går, så slötträtta då dem kära liger och gäspar. Mycket tänker jag på hur det skall vara den dan lefver nästa jul, då ej Jonas Hårdin finnes här mer, och kanske Ellen också men ej dåjer jag för den dag jag ej kan se. Vi hafva den ett hopp att Ljellerstedts skall komma hit i vinter hvar för vore vi ju glada då Hilda åtminstone skrifvit och uppmana henne att göra det vore då innerligt roligt för oss alla att få se henne åtminstone för ett litet ögonblick i denna värld, kan Du förlåta mig att jag nu så dråplig att jag ej kunde tacka dig därför det jag [illegible] det är därför [illegible] är det bäst att [illegible] kan; men [illegible] för det [illegible] till [illegible]

medel dem hålsat vårt hem skapar om mitt hjerta, då får jag ej må gå förlorat, ja återbek
kar det må blifva för mig här världens bäst
jag må hafva emkärgat tjäl.
Ack stunna hvad jag är glad öfver att I, u
har en så hygglig Fadersman alla Menniskor
den talar omkomna då berömmer honom
oinskränkt, den brukar tjäst blifva hänt
då den skall gifta dig; men då är ej kändisen
hans
en gång med honom, att vecka vara förlorig
för att förtalet skulle hinna honom, ja förtäcke
hur roligt Du skall få, dem tillsammans
med honom få tyrråka om den ni både älska
och den som har åtskat er då länge att han
har gifvit sitt lif för er och älskar.
Nog är Du lats med mig för tänk
ket ej är att undra, då därför får jag
med att säga dig innerligt tack för det är
allmänhet och kärlek Du bevist mig i
afta tänker jag det skulle vara synd
att älska stumma Fader och ej få
det är ej med
med stumme. Hälsa

och tacka dem för visningen till den ömtas död,
och dig att jag det tar djupt med därav dess-
Helan skjuter din Fastermaw innerligt från mig
Kalle i helan dig outsägligt gentle Louise
Hjalin, Gunnarsarna, Gasarna, och Klickarna
jo med ett med alla helan dig innerligt
gunin din tillgifna väninna Louisa

Örebro den 29/12 63.

Dyre älskade Wän!

Huruvida Ni kan läsa bref[illegible] som Ni tillsänds emot i [illegible] är oviss. Jag har nu försökt, till afsedd min första lustäfning, bort att Ni i annat skulle finna till skillnad ifrån mig, men vet ännu icke om det är sant — ehuru det förefaller mig att det i enskildheten så är. Måtte Herren välsigna försöket i sina Nyckor, om han tagit stoften från dessa sorgedalen, ty då har Han upprätt sin stamta och tyckt. — Således komme det orden till pass: Herren Gaf och Herren tog välsignat vare Hans namn! Ehuru jag vet af egen erfarenhet att Naturen skräfver sin skatt, samt försträlles mig huruledes Ni Edra lidit sorg och sorg detta måtte vara — så finner jag mig djupt gripen, så att jag knäfva ad åförmågen att fuga något Herren styrke och vare Edert stöd, samt hjelpe oss [illegible] enhvar att aldrig förgäta att afsedd att snart skola samlas till våra fäder, samt framslå för dammen.

Ja, min innerligt älskade Wän! detta var mitt en bland de största förluster och hårdaste prof-ningar som Gud kunde inträffa, men låtom oss aldrig förgäta att Gud älskar den som Han tuktar, emedan jag är på det att jag med Eder och Herrigen afsedd med alla, ty Han Ord får gå in i den mörja förlåtelse

bli icke annars hemsam tillbaka, utan fastmer,
dock Herren samla af lik samma Frid, hvarest
vi ja skiljas af hildmättor mera förekomma
och hvilken Hardig tråtk, då vi ha blifva
återförda; att vilja det vi på andra sedan åter
skola få träffa i detta bortvara. En stor trått
för oss alla, är denna tiden är vorar endast ett ögnablick
och så är det slut.

Klockan är nu mycket, ja, jag tror snart Elfva på
aftan, och mera skall jag icke skriva, men jag tror
ännu vaft vara blifvit klagen så att jag icke vidare
förmår. Helsa emellertid Mamma, Pappa, samt
alla förvinde, små och stora från dem och den
ejen deltagande vän Johannes.

Låt mig alla hvad det är med Eder, med Vänskapsgrafter —

Gefleborg den 22 December 1875

Kära Johanna!

I dag kl 11 kommo vi lyckligt hit efter
Ekelidgan äfventyr. Kl 5 gingo vi nu till middag
stationen, alt. det var ej roligt ty hela det stora
centralhyttet som ligger midt emot stationen
låg i lågor, det var förfärligt att skåda
ögonblicket som man hörde att fyra personer voro
omkomna, hela taket var som en sjö af vatten
från sprutorna, och hela golfvet i ytterväntalen
fanns var fullpackat med åskådare, så att vi
nu måda slapp fram, Nyttklockorna klämtade
så dystert i den mörka morgonen, hela centralstatn
lyst som salen af återskenet från lågorna, det var
nyttigt hemskt. I så gick då taget och det var
så fullt med resande så att vi med möda fick
plats, ingen damcupé fanns utan vi fick
sitta mitt emellan skäliga bönder, innan vi
kommo till Kalmar skulle blifva då så ofärdiga
som ducka och lamade så, att jag sade
till conducktören att vi icke kunde resa, då
min man bytte sig i dessa, vi gingo då
in i en andra klassens vagn, conducktören gick

[illegible] [illegible] [illegible] [

...ren ej gå ut mera, så att han till och med grät
...och sade att han visst ej mera skulle
...vilja gå ut, ägnade sig åt att fråga om det sista
...på så sätt hade han att skrifva under
...sina namn utan att de visste hvad de skrifvit
...för sade att jag ingalunda kunde ha att dem
...emot, så, att den nu, för två skull, som vore värd
att lägga in om ossian, och hade det nyligt
...vant, men att alla dessa förfinar vi för våra
...synder, sade han, dock var det sorgligt att
...just de personer som man hjälpt upp i världen
...skulle vara mindre tillförlitliga. "Det gjorde han
dock ännu, och det är att Hennes hårt dömda
Broms falska karaktär"! sade han.
Mycket mera sades, som ej lämpar sig att
...uppteckna, så mycket förstod jag af samtalet att
...den han en fiende i Italien som gynnat alla
...hvad han sagt, och denne är bestämt Andersson
...tog dig i akt för honom, af Fru Hennes både
...sag sinnet, att Andersson och Bergman medvetandes
...tillsig konspirerade, och att det är förfärligt väl.
...dem emellan.

Det första som jag fick klarhet att säga emot
Sandin, alltså lögn var jag i. Jag hvad han
sade, tände mig i det minsta. Jag sade, att
Sandin som han i Kommerskollegium, fått
min första hjälp jag i affären, att för det
första att handlingarna rubrik, för mig hyfsa
åtan att hejne, omöjligt att tala, ni christlig
samfund kan man ju säga, att det vore godt
att få in sådan tro till Gud, så att man
tillrigt kunde låta gå sig vräka.
Men hvad Brams beträffar, kan jag då tillägga
försäkra att han gjorde allt för att stå på
Hermans hästa, af Fru Hamm kan jag hålla
hvilka ledsamheter som kommit honom till del
och det är mist sagt oratförsäkligt, och förfärligt
illa gjordt. Han sade då, att om Brams, som
visste hvem dito contakt kommit till, upplyst mig
därom, så skulle jag utan tvifvel vinnstat på
dig så att du ej fått contakten i hitan, dita
har Brams nyttiga falskhet. Åsnen Pappa var
kan ledsen på, och sade att ny hade han
vänstas af en gammal bepröfvad man, mera
sans och förstånd, än hvad han i denna sak
bevisat. I Fin sist sade han att du utbeämt honom
för hans anförvanter, att han tillbakat Wilhelm
och utlyftat honom utan, hur du helsingit honom.
för mig förklarade han och han att vara

Han Bernhard afton, med, mycket vidlyftiga ord
om sin Herre och jag. Han frågade om jag
i lyckte att det var <u>nödvändigt</u> af dig att vilja
återkalla hvad du sagt, jag sade
att det var nödvändigt <u>icke</u> <u>nödvändigt</u>, att jag
var öfvertygad om att du själf skulle önska det
ogjordt, men att när man blir så behandlad
som du, uppstår så mycken bitterhet i hjertat
så att man ut ej hvad man gör. Jag bad
att mycket ledsamt att han skulle få denna
klick på dig!, att det tänkte jag straxt du
omtalade ditt samtal med Angelika Bergman
att det vant bra om det ej skett.
Hennes åsikt är, att det är bedröfligt i
verlden, att Gud gifvit att man kunde i det
handla samvetsgrannt att förlåta sina ovänner.
Jag har medgifvit om jag alls skulle vidröra
mitt samtal med F. A. B. för dig, men jag
bad dock så, att du borde få veta det.
Han var mycket artig emot mig, att säga att han
hyste ingen ovilja? emot oss, men att han var djupt
sorgsen, att dömd var audiensen slut.
Emil är hos Pappa på Tullen i dag, att Alma
som är nu så snäll och behändig, att han så många
som vore att leka med henne, muntligen Mostrana.
Jenny kom hem i dag från Lidhem.
Mamma och Anna Greta resta att katten
sailor och hvalbenet, att skriftan om gamla tiden.

Kommen säga att ingenting talas om i vår hytta
för att [illegible] som vi alla du vore här.
Det är [illegible] att ingen bryr sig om dig
för [illegible], för du är [illegible] och som du skulle
säga att [illegible].

Kommer här du mycket att hjälpa [illegible]
[illegible] [illegible].

Hälsa [illegible] och Dora, [illegible] Svanbergs alla.
Ni [illegible], skall efter jul skriva jag igen.

Din egen
Anna

Gåteborg den 25 Maj 1865.

Kära min Hilda!

Jag börjar nätt vanliga Söndagsafton möjligt, att sätta mig och
prata med någon af eder kära, ty Fanny är ensam å alla
vål och önska eder samma förnöjelse - Lotta sysselsätter sig
ännu hade något gevar, satt den lyckliga vänaste bi den
stora man det kan vål hända att det gått vål och är
nära - jag måste nu tala om någting förtås, an-
nars blir det ingt konfekt af - I förra veckan voro vi på
en liten tillställning som en del Gymnasister att stora
hade på Clemens Lärosals Talemästeri sal, och i
hvilket sällskap stod nu, det är ett oratorium
i 1 akt och en sångförening, som gåfvo en Soiré dans af
stället - det var ingen afgift, utan hvar och en af sällskapet
hade ett antal biljetter och höjd hvilka
vilka stod 20 st. och höjd tala af Fröken
Fredrik Fru Bojer Åström m. fl. ramnet var fått
och alla lyckliga det var roligt, emedan det var dessa
Ungdomar som högst sällan låta höra sig eller
sevveras, och äro jätte
Sånger utan Kvartetter, men de voro dock
Afsjungna tal och ovanligt som vi förstått
till det måtte vara hyfsade och
ej trädde sångföreningen (
var mycket roligt att höra
ingrodd ett par gånger
stå samt
lyckliga det var roligt
Jätte där i gänga hem och gjorde en liten promenad
hem i ett Par med

hon kyssde det wan så sysn om dig, att sade sig
så väl känna igen allsammans, en adan hon
gonom gått det samma; det är nu på 32:a året sen
nu hon sade att det stått för henne som en fasans
tid, som hon aldrig kan glömma – och om det kom
mer i fråga en sådan resa till så säger hon att hon
vet icke hvad hon skall taga sig till så förskräckt
blir hon, Ack, jag skulle icke trott att hon vore så
förståndig, efter ett par veckor kunde hon icke annat
och fick samma åkommor som den samt led mycket
hennes tyrnne blef så ömtåligt att hon gret nästan
ständigt och tyckte blifvet alldles olyckligt och förän-
drad på alla vis, Gossen fick stanna och det tyckte
hon också var svårt, men emellertid blef hon frisk
igen, och man skulle icke tro att hon någonsin varit
sjuk eller sorgsen – så att den skall icke heller va-
ra misströstande huruvida för dig eller Gossen,
men ännu är det väl mycket lösaktigt att
säga honom, huruvida in vecka på hemmet då man
är frog till, ty jag tror nog att den är så oberäkneligt
orolig och sorgsen humöret förvarit och – Så att komma
dig och allt i gamla hamn, kommer nu lätt gripsvan och ett tycken
att emellertid icke kan vara utan Gud, de som aldrig
tänker tacksamt förhåller sig från sitt ursprung, och vad
kommer det nu mera komma till och dit emellan
så alltigenom sig dock. Gudsfrid! dag i gravidhuset, som jag
önskar den kunde bort – ty den var ringaktad stor.
Jag har en brev av Hennes kärlekmoder klar för att så
snart det min syn är stund det vara möjligt resa och

Kära Gud skall någon säger om dig, att du är
god och rättfärdig, och att du är en god och rättfärdig
gud och att du är en god och rättfärdig gud och att du är en god och rättfärdig gud och att du är en god och rättfärdig

Göteborg d. 14 Juni 1883.

Bäste Anna!

Det är mig mycket kärt, [illegible] jag skall till dig, jag minns ej när det var, många år sedan jag har jag att [illegible] nu göra det, först önskar dig mycken [illegible] och visket att detta året som ingått måtte [illegible] till välsignelse, i evighet Guds, [illegible] och undergifter [illegible] och undersnöda stunder, med mig är min önskan att Herren vill föra oss på sin [illegible] väg—

För alla prägtiga julgåfvor, jag tycker bara det [illegible] alldeles för mycket, och skulle inte ha [illegible] vänding att, den prägtiga [illegible] till mig är [illegible] men jag tror bestämt att du hade [illegible] och [illegible] det ej [illegible] att ja [illegible] men vad det [illegible] för dessa [illegible] kära [illegible] gåfvor, eller [illegible] gör det— de [illegible] är [illegible] för mig af stort värde, [illegible] jag skrifvit det [illegible] på duken men [illegible] vara [illegible] jag tycke tro, om att [illegible]

Mabel mycket [illegible] till [illegible] skrifver [illegible] Edit [illegible]

Min [illegible] har [illegible] mycket att göra, men [illegible] har [illegible] hennes [illegible] och är mycket [illegible] om hennes, så att någon plats [illegible] har hon ej fått [illegible], men nu har någon [illegible] plats [illegible] Sigrid i en skola, fast hon får ingen lön och detta var nu [illegible] för detta alla att det var alldeles ingen [illegible] gått de ej alls veta något vidare om hvad det är, men väl [illegible] det att [illegible] kommer ut

[illegible] är mera upptagen att brefvet jag haft om jul den kom [illegible] men [illegible] mycket göra hon haft hela tiden med städ- [illegible] kommande som varit der, och det tycks som hon tagit på sig mer än hon står ut med, Johannes hade varit der och [illegible] och det var så följt tycks de, vi väntade [illegible] nog emot, men under [illegible] som ingen att skrifva och icke [illegible] vi om hon var qvar der, hade han orlat [illegible] hade det varit mycket olagligt, men annars [illegible] är klara och i hvad resultatet skall bli af den dessa [illegible] Det [illegible] som oftast han haft fullt upp med göra så [illegible] är i tvifvel om han vill i Köpenhamn mycket, han sände mig [illegible] bref, som jag ej vet om det [illegible] angå att ha [illegible] i tvifvel om [illegible] af mitt hem så länge framåt—

[illegible] så [illegible] för många gånger [illegible] och mina [illegible] och [illegible] Hälsa [illegible] för [illegible] för [illegible], med [illegible] hälsa [illegible] att [illegible] att den [illegible] som [illegible] att [illegible] tiden [illegible]

Emma och Hilda bleffva [illegible] alone, jag och j
emedan jag ägde något sådant ovanligt lung emot, som
det i sig själf mig mycket

skall komma mig väl [illegible] att jag sluter min [illegible]
skrifning, så länge Jenny är ännu borta samt Skolan
börjar i morgon, men har kommit i morgonaftons
det är Söndagsqväll och jag har varit hemma hela
dagen som jag för det mesta är – är lite frusen och
trött. Katti har varit här en stund och haft vattenkopp
för mig, så att jag undvarat komma, och
det blir väl tomt efter honom, Ester har förstås blif
emma [illegible] att hon mycket talar om allting –

[illegible] Jenny har satt ligga några dagar, men nu
är [illegible] och [illegible] det, Jenny skall komma snart till
dess skall hon har varit borta i 3 veckor och hon
mycket roligt, ty [illegible] har mått vara med på så mycket
[illegible] jemte [illegible] af det hon mycket sina
[illegible] som gått hade sina [illegible] hemma [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Emma hellre Hilda visst i brefs form är ju alltid tröttsam
och vänlig, det är inte värdt att det blir någon historia
att jag skref till Emma att hon talade om en af flickorna
för, ty man kan ju taga det emellertid på skämt och
och så [illegible] till Stillorbar –

Här är en underlig tid, den ena parten hellre på sitt,
och en vandra ett annat nytt sätt, att rycka upp folk
ur den andliga dåsighet, som mänskan alltför ofta
hon befinner sig – Väckningsbaum har den nog mycket tänkt
om, som tycks då vara mycket ovanligt sätt, som
det är nästan kast att försöka sig lugna mot att dengen
mycket som [illegible] går var Jenny en [illegible]
flertal i Skolan, och på afton [illegible]
och skola att de hade beslutat att [illegible]
sin [illegible] afton [illegible]
och [illegible] och [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Kära Snälla Anna!

Nässby den 6 Februari

Var ej mera ond på mig! Nog är det sant att jag har varit lat att skriva men jag tänkt hela tiden att skriva i morgon och så har det blivit ända till nu. Jag är ju så glad att du är min vän och jag är så glad att du är min vän och jag är så glad att du är min vän och jag är

Ej nog härmed gjog till Anna
ännu jås en rucka pön gjuden
om Lunsjskanda snäte och
godt. men vart det bruka
kas tagit någon begriper ej
gjog, åm jag hade skrifvit
i onätt adress så hade det väl
åtet—sänds, hit. Och nu min
säg att Fatron själf tog det med
sig då han för till Fyrbostade
engang, och frågade ale lemma
det på posten och det svar
han såhert gjorde men vart
det sedan kas kommat?
Vnäkte kära Anna det du
beviset med bevegen, det
skulle gj ha varit så angelä-
gen med det men jag tär
kn om man kändebevis
skulle blifva kjuden på en
Bergmanks bröllopp så kadi
det varit bra att ha en ny
klädning. - när jag ändå kar
det reder tygat. Det kär kka i
lysa för kenne och kogden
Lindfors. i nästa söndag, den
Ottos fästmö kär också kemma
på Bröllopet nja nog är kär
nu flera fästmöar par. men
en t. ändå så många som de
säger, t. ex. Laura Bergström är
Eihell åso icke fästmöar i ö.
tror jag att di det blir.
Och Emma stampe kunde ju
blifvit en stor flå i kemmet
Sken mändes kon vifta kopp
åt Hen Bramn? jag
säkert mycket kätte av
B. det kärs ej så mycket
Victorin och K. B. som kr
vara grädligt kätteinig. Jag
tycker att man ock en flicka
kan ännatt än förnöjd vinna
skuru det ochså är kjed av

upp skördade fjolan, men
han lossade aldrig så den.
Hvad skall jag nu vidare
ta om, jo att vässa blom
men åro de alldra vackrast i
Hafix. Afrazierna har blommat
hela vintern, och nu stå
den ena stallan i blom och
den andra i knopp, och den
stora nässelblommen har och
så blommat. Myggsönnerna äro
friska och arbna.

Pianot inår hos, men ledsamt
nog ingen han spelar på den.

Och nu farväl Snälla Anna
för denna gång. Helsa Fjert-Gös
lill Emma, och säg att jag
fiackar mycket mycket för
brefvet som hon var snäll och
skickade mig, och för brefvet
som hon skref. Tackar jag så mej
ofver jag skall skrifva till henne
snart. Anna lilljungfrun vän.

Dan mo. Anna Ny[illegible]

Din

i blund är han måle och villig
men ej är den allvarlig. Så bra.
han gör mås han vill och den m.
vet ej heller hur jag brukar mig
om att strida med henne.
Emma Blank och jag hjelpes
åt och så har han sju sitt
påhus som han måste vara i
ej blir det så mycket fram—
arbete för oss. Farmor och jag
har vål stickat några par
strumpor åt Patron. Ber tö
ni på att fålla Köpmannen
jag har nämligen köpt ge
handduksstyg till 1½ dussin
Ostmans Patron sät mig ej
köpa hamnpa som Anna för
han tyckte att den ej skulle
blifva så billigare, än att
köpa färdigt tyg.

morgon tillbaka. Alberts
Systers Hendrika är nu här
samt går i skolan på Barn
hemmet. Patron tycker först
ej om att Hendrika skulle
komma till oss för att hon
är så trängt, men nu har
han ändå skrivit att hon
får vara. Som annars mog har
förstås så här vi mera trängt
men det har nog gått ganska
bra, när säsongen är god
så syns ingen nöd. Ingen nog det har
gått bättre än jag trodde
för oss. Annars må jag säga att
jag blef litet led om förra
vår underrättelsen kom att
Hen Gallström skulle komma
hit tillbaka, men som sagt
är det har gått bättre än jag
trodde. Patron har varit så
snäll och nästan alldeles på

dåligt sätt. För min del
tycker jag att här det har
varit trefligare sedan han
kom hem. än det var förr
året. Patron har ofta hem-
som helsar på sig. Hemma
Bergbom i Svanbes samt Fulpsvä-
tar Andersson äro dagliga gästes
åsyn ändra katir hemar inälsar
på honom ganska ofta. Och
alla som komma går jemn
bröket nilket i bland är litet
tråkigt men det är ju
ej så farligt, vi ha ju
till att ha det angenämt
vistas på
varten utan bröket är
tomber, i bland önskar de
nog mig ut i min
gårdsmål, Ganska ofta
kom ingång då jag är
kall

Stockholm d. 3 Dec. 1860

Min kära Emma!

Tyvärr tack för ditt bref af den 17 Nov. hvilket jag nu först har tillfälle att besvara. Du får ej tro att jag icke bryr mig om dig, men jag har nu en längre tid haft mycket att göra isynnerhet när jag är alldeles ensam på den långsamma boden. Det jag skrifvit till Elin har kanske du nog vetat förut angående Skridskorna och jag har icke emottagit och tackat hennes för besvaret derom. Här har varit Skridskal men ej var jag der. Här är så långsamt. jag tål ej äkt med mera än i min. Jag längtar till du och de andra Kufjuslorna kommer hemåt till dess det visst är tråkigt här på landet men i Gamens och på Stora Nygatan der du vill bort är det stora fest

Kära Ida! Jag är mycket glad med dina
glada brev. Tyvärr så kan jag inte vara lika
glad som du, jag är ej lika glad jag är, som
du önskar, att jag skall vara. Jag är
som jag är och det får du ta mig
som jag är. Förlåt att
jag är skrivit till dig. Förlåt att
jag är så kort och att jag inte vet vad jag
skall skriva mera. Jag tycker mig att allt är skrivet
och sagt som jag har att säga till dig. Hälsa
till våra grannar Flores Frans. Carl Hansens
och alla som du tror jag känner.
Lef väl! Var väl för dem a gäna
Din trogne vän
Elias Ostman
Elias Ostman
Elias Ostman
Elias Ostman

Skinnarbyn. den. 27/2 1963.

Min innerligt Snälla Vän!

Förgäfves har jag väntat
på brev från Dig, men jag Du vet nu till=
att, att, vara nöjd med det. jag har fyr=
innerligast önskat att, Du skulle skrifvet
får att vi skulle fått veta i Tvar till=
stånd Nygren gick bort. Men vi var här
sedan jag sist skref, att han har mödo=
viljor Tagit döden emot Lycklig
han. som har tagit det sista steget
som är så vigtigt, Gud gifve att vi må
som han. Måge på vår dödsstund vi hjer=

Du skall tro det är glad att få
och att du är lycklig

ta, och mena, lämna det fasta vittnesbör-
det efter oss. Det är ju Amen sant och visst
och kan mig icke fela. Att den som tror
på Jesum Christ skall evigt salight dela
jag tycker det är ju fast. för honom då
han gifvade detta. och lika visst är det
för oss. för samma Gud och samma Nåd
har vi. alla äro vi inneslutna i den bön
"O Fader! dem förskona" hvilket sikt
löfte må Vår Herre öppet för den
nåd oss bjudes.

Da har visst trott att ej jag skulle
sända tillbaka. Ditt Porträtt. men
vet Du jag gör det vårdsligt med Gud
hjälp. Men Du skall få mången tack
för det Du sände det till mig. och kom
mer som Brev mången Hälsning! ...
Jag är nu för närvarande hos Badins.
Anna Brusin och undertecknad. ...

Hälsa Lindstedts. Jag vet ej om Anna
är ägnar sig åt Mamsell. Gud med dig.

Din

Hilda

i dessa tänker vi gå till Hilda Nordfjell.
Anna Brusin är glad och munter som förr
hon hör ej till de surmulna. men hvad
tro Du, jag som är den samme ingen för-
ändring tråkig och ledsam. men hvad hjel-
per det tråkig nog

Jag måste nu säga dig Farväl! – huru
roligt det är att språka med dig Kära
Anna! – Skall Du aldrig komma till
Byggdå på ett år. då Du är så nära?
Vi har ju nu haft brev från Lindstedts
(men jag skall tro vi får snart) Bror af
Tou Häggström hörde jag igår. Petter har
haft brif från Fredrik. hvari han talar
skrifvit att Hilda skulle stanna i Kris-
och Lindstedt skulle gå på Brunkeberg för
vänat brif vet jag. men lika godt för det
är så fruktligt att nog har vi länge
mera lång resa då här är mycket Hälsa
hälsa hemma Kristina

Söder-Malic den 1874-84

Broder Ernst!

P.S. Genom Anders Lundin
hälsar dig och de dina
vänl. d.s.

På samma gång jag får uttrycka min hjertliga tacksägelse för det brev jag emottog af dig i höstas, och som tillika tillönskar mig en god resa, säger jag det nya året. Du tager säkert åtminstone något intresse af mig, som likt en bror i lång tid legat obesvarad, men dock fäster stort afseende vid hvarje kärleksfull hälsning från dig. Jag har att framföra min önskan att få klara för mig att jag icke på något sätt i okunnighet eller dylikt

[illegible]

är räcka Elin Blomme
Du inger för mig med hela dag
så lugn, för julklappen mig för
det gäller gott i klappen att få hela
det gäller på tekniska att säga att
Ett ungefär, men Fanny får man ung
att gripa, att det gode tar sin slut,
och så får man med den
nya kära ferietid, kanske får lite
att ligga på några dagar tar sin
ent. Jag är förtjust om, att du till-
bragt en glad och trefflig julhelg
med dig att följande många julklappar
tant mig betäcka, kan jag gärna
i tänka över du det vänt åtminstone
tänkt, fattar långt ifrån trefligt
i en hemma han den mig mycket många
torgliga påminnelser på det nyss
gångna. Det finns så obeskrivligt
många, att helst inte alls säga
ett ord, den förnekar sig ej
fall, tyken mig dessa tråkiga fat

på gatan, men det dröjer länge, innan
det lärer inträffa. En nytt årsskifte
har nu inträdt, och man får ju förstås
hoppas, att detta måtte medföra mindre
besvärligheter, än det förra burit i sin skötte.
Hund skall skrivit i Lulea betydligt
att det har sin gamma gång. Mitt
har många av bekymmer och till mycket
nya åtar inträdt, men det torde
vigt att göra närmare reflexioner
Från Lars Karin har jag
ofta, den förre till för dessa tre kant
at den senare är gran på Lulea
och hoppas sin vanliga hälsningar
att meddela förvaltande
anlände till Lulea den utmärkte
tiklären läkaren
Lars Karin
och mäster

5

Vi kunnit då upp till den
utkörsfort
Från hvilken det bär nedför utåt
fort
Må inga sorger bakpå kärran stå
Och ytterunna skjuta fartan på.

6.

Men lif med hälsa, verka på
det fält
Der i tillvarons kamp dig ödet ställt
Och lif med glädje, glädje blott av lif
Med mera ack bära ack med dito äfv. lif.

Sedan drucka herrarne stadd
räkt ack fraterade, ack så
supuradel. Jag hade fint majo—
bord, stupad lake, skinka
med surkål, fisk med salsaker
blanc-manger samt mycken gjordt
samt diverienser.
Sedan drack kaffe ack likör.
På morgonen hade vi tio kaffe
vi. Sen åkte vi hem ack åt kvällen

med russin och mandel stadd,
tallet 50. Just som vi satte
och drack kaffe kom gubben
Sving ifrån löpningen, han
var glad och mycket nöjd att
slagit sig ned inför sedan
kommo alla ifrån Burgsvad
alla drucko kaffe och prisade
den rara kaffepannkakan.
Jag önskade att jag hade haft
Dig och alla dithemma från
Falkenberg här, då först hade
det varit riktigt roligt
emellan det var tusligt som
det var ock.
Jag undrar hvad Mathias
Gårdes sysslor får bete, det
blir väl något konstigt
namn han jag tro.
Du ni tro jag är hemsen
när jag ser att alla dina brev ej
hinner dig till Juni dagen
men du måste försätta mig
det, jag kan ej bli klar

den 2 Mars var si nära
Gud vare tack för alla dagar
som gå och hinga att
närmare våren och sommaren.
Hälsa mamma till alla der-
hemma. Tarmen hälsar, hon
har varit 2 veckor på Filips-
berg, i går afton kom hon
hem. Hon är gansta trygg.
Elma hälsar dig åtminstone mycket
och tappa alldra mest.

Din egen
Hanna

Nedre Kalix den 28 Feb. 1884.

Min Kära Broder Ernst!

I försittning af dina 2ne sista bref, på jag härmed på det tjenligaste söka dig för dina underrättelser. Uppå ifrågavarande fråga om Kerstin så jag vid godt tycke och lägenhet vill jag språka med dig därom. Jag är glad att höra, att det vackraste norrsken Klart, augusti kväll och på sydvästra Dalarna, särdeles ovanligt vackert väder. Papa och Mina äro i skjutsarne dag de voro på tisdagsmorgon och fortsatte färden på onsdagsmorgon och kommo hem på torsdagsmorgon. Det var roligt att höra

spanierna. Du må tro det går, att bli rätt på en rosa med skrapan i minut. Du skrifver att Bäckbergarnas nästa "Etapelor" tror jag ej skall sälja många, om den ej är bättre än Kalix, men är säkert det på hvilken lång mer än en lång och medgör att den är bättre. Hemma mår gott på boden jag får hemom läsa ditt sista bref alltsamman du ville det skulle tryckas i må bra. "Lilla August" var på boden härom dagen, den första gång jag såg honom sedan han fick tänderna, han är lika grinig i lifvet han för och säger sig trifvas ypperligt, han går på skolan dessförinnan. Din brefkort Konan hade jag skickat dig de för. Hon var lätt, men hon hade ej fått det ännu hon skulle, så det då hon kommer hem och hon så blef. Mina kommer att vara i Haparanda Lör. eftm. Jernvägsmonden, så hon kommer hem

Lisa Åsenius på Ön, Ivan Fick det
från Lisa i lördags. Söndagen var
jag där. Hennes husbacken är stund
vis äcklig i, likväl är från Ekbacken
samt Ellos rum fram och dålig.
Sedan var jag från Storpiket av
dag mig från väldiga Baran så
att jag må ej lida kunnat gå
Ekeby dem. Morgonen var
den också, men dröjde så slipp
att från Ekeby och dröjande
på vägstenen så han får den
stenfast är, med och utan klaff,
det går dessemellan. Otto Flodin
var på Valsta, visst den första allmänna
som han hemsökt i Kalix. Hilda
Lång har ju trefligt gjort att sätta
sig ner på en lilla Segelstensstol
som han så på gammaldags sätt
sig på det Kyrkmanstol och så upp
till hennes. Han gick från Lördagen
i Svenskbacken, blef Sönderdag
en dag, väl till gudstjänsten, hvarunder
en lång, välbekant gubbe,

sande Ord och en Lärjunge välgång
värdig en militär. Han predikade
de klart kraftigt och välsignelig
hans organ är stark men sväg på
Qvid Messingen hördes ej hvars
rätt dock till stora ingången. Kyr
kan var till Trängsel upplyst
ähörare så att Bergman måste
skicka efter två dass stolar på
det att ej så många behöfde stå
det rätta dock så bänkt — att
många fick kasta sina sig på
sina dyrgripa hästar. Bondgummor
säg man sitta och viska, att man
Gunds två det Salen — vi på vägen
järn-ai fjädet. Min — på
Bergdamen på Björkholmen
Rebekka Lönne med sina
Man Lönn väntade — på
det — med — på
i — af de —
— —
och —

med Augusti, samt... roser det dit dotter
5 to Mars. Vi mor redo hämundagen
att han ej skimar din grabbspyssa-
tika, men om du din ha en gammal
flunk liksel så skall han sömnjag
sända dig en med posta. Sänd
mitt brev ej skimar fram tis din
namnday så jag kan dat samla
ordsprakot "katten vänt än dörig" i
akt och nu i stället hyckaunka dig
af ont hjerta. Måtte lilan nå a
samm mara riktiga i lifsens bok.
då å att gott det framför allt
borde mark mårt mål kan då med
det gå hur som helst, det kan ju
ej så mycket kus vår hörta
visslan hamare gestalta sig förr
än vi då måtte få ett salig slut.
Gud förbjude dock, de kan ju bli
Som blås förlorar ett land, som
Nelson så mycket älskar. Påsken i
Marama samt efterna jäm
fagra-bärarna (?)
Ostlunden
P.S. Hur går det med ...
... Dr

Nederkalix den 12 Sept. kl. 11 e.m. 83

Kära Bröder! I ej förtala
Store Lens

Ack allt hjärta tack för (ditt) kärkomna
bref. deraf jag ser att du ej bortglömt
mig och huruvida du ej lefvande tror
att vi i afseende till dig lefva i
Prov" Du kanske tycker det är en lång
tid från afsändet att jag mottog
Ditt första bref, men förhållandet är
så jag först sände svaret då jag
för hvilka dagar sen återkom då
jag inträffade (skulle) dessa dagar
är genast därifrån efter jag fick
från genast - som förmodligen

(Åter en vårdag — Olympiska
Lekar. — Nygående Skidorna lade
jag gerna utrymme det åt dig
("Gubbe stut") (Jag skymd) att jag
förlåt Nederkalix, men
sann du uppbrajte det åt Lenner
Jäster jag mig ej vidare vid
det. I gråa har din Pappa
o Mamma och den hel hop
Tanter o dylikt jämte "han" min
Första mig från "samt här få
Biel Klass och då helsade
jag från dig Första. Dina
instruktioner har jag genomlast
och skall försöka taga dem
till efterpackelse. Din första
bref har ej "träffa" den
än så väl vidri från Lulteå åt el.
Sin skulle jag fått i afton — mer
vädret dåligt kl. 8 min öfver 1/2 12.

ha ha ha ha!" (Fackan har)
och skall du ha för bakmärket, flickorna hedla och tacka och Mamma synnerligast för sitt sam hon tyckes så välmarkt åm och sam hon flick så afsmäktat. Du kan åm du vill vara så hedersam skapa mig en stolpt att jag får ge åt henne du vet mag-hon. Sjuan får jag tacka dig för lyckönskningen, men sam den Fredstige Kungen ämnar löfver och tycks ha åfvenskatt med luft i Rostorganet torde det nog dröja ämnar en lång tid innan "den väntas, aldrig för länge. den sam väntas på något godt" lyder ordspråket och med det tröstar jag mig äfven. Ber det emellertid att komma till Gutenburg nekar jag ej, men ej för den orsaken att sam du i ditt bref yttrycker dig "se å räkna flickorna" nej nej skulle bätteborgskorna få vara för mig, jag älskar en och am jag kunne icke får. "den enda tröstar mig återstår" att hvar kan finnas så kan ändå "min tanke ändras till henne nå. Nå den frestar- du frågar mig rezer från Kalix met jag visst men lätt am det alldeles skedde i din tro att jag är så het på gräten sam de säga- nej icke så länge tankarna gärna och gå att hem sedan kan mig fara. den am ätter jag

[illegible] Tinal jag ej Tvad jag Tridare
[illegible] skrifva denna gång. Ursäkta
[illegible] dig en gång det gamla året och
[illegible] en god början och fortsättning på
[illegible] det nya.. Pappa hälsar och tackar
[illegible] för det Tyärtligaste för din gåfva
[illegible] vill snyggt nästkommen ingymnan
[illegible] dan jag skämmer dig. Jonkes tilltagna
[illegible] skildring af Frälsningsarmen.
Helga nå mycket din Fader
Faut (gif du denna bekännelse Anna
dagen) ifrån mig men dar mest
Helsad af din innerligt
Tirgilius Elias

P. S. Låt mig få veta om du
Tesdamt Kamma hit din
Brännaren eller hur du gör

och till sist den bak du sändt. Se där
Tvad den Tederliga Kaptenen Vaatar
la sjuk. Nå spetska ej örone nå för
Klaff skrock korkar i min Hals
Tvalar för du mår bra att
Tvacker. Det vore verkligen
roligt att veta Tvad gumslig
Magisterns Jack i Tiken Zacharias.
Allt Tvad Tefalla. Berätta. Berätta.
Gossarne Svanberg skulle få låna
Tridbergs Bren, men den [illegible] ej
vara på den Tedra så ingen att Tarra
med så länge. Igår dan den 2 var
vag [illegible] så i fjol Tintrade Tvig vägen
dan om de varit Kongl. Majestäts
och Tinnaus utflickade Tvig hjälm
men man Tlyger i gatorna så man
som från Saldat blef [illegible]
Ty Klass där han ute [illegible]
Kamen på om dödt [illegible]
[illegible]

Jag tänkte i går på det då
jag satt inne och skulle skriva ett
brev till Karin. Fredagen tillbringade
Klandia och jag i Nyckhan på morgonen
i en vackerplats kallad Ättasäng. Bland
de deltagarna saknades Lin master,
fru Åkerström och undertecknad.
Men Lyst Lala oj om det. Klockan
har varit oj kva mig med det
var orsaken. Han är så förändrad
mot förr. Det är kanske Lindfors
som är inspiratören, men Karl kan
vara så dig. inte ett ord Karin.
Vid Ham gick vi ner från Berga Kullen
för att Ham skulle hämta bag-
gen med. Klädde sig då och åka
till kort. Af Annu K. - Får jag en
rosenknopp, undrar Ham oj. Jo
gärna sa jag. Den fick Ham oj utan

är någon. Fick han man kan jo tänka
jo inte man slår för den, ty du
vet. Emellan jag har och slår omkring
dig. Senare. Skulle du kunna få reda
något i Lafa Ernsts brev? Jag kommer
så lätt ihåg, då så du en fö-
delsedikt. Du kommande i din
brev att jag nog kommer att trösta
för mya dyster. Jag behöver mot
vara - misstag förresten. Inte
att jag någon livsvis skulle
så att jag för från den ena
till den andra - Just så dig.
Ibland har en kär att en kväll
vara att det kommer
kort man, ring, för vara kär
Ungdomen ring, skall i jo ef-
ter jultiden. Andra kommer
de gästa kommande julklappen

Kära älskade Hanna!

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

Stockholm den 20 April 1863.

Bästa Syster Anna!

Stor tack för ditt sista bref, hvilket för mig kom som ett dunderslag emedan det påminde mig om mitt löfte till dig att skrifva. Det var emellertid mycket roligt att höra att du mår bra etc. etc. —
Jag beklagar dig verkligen samt äfven de andra Ser unga "misserna" att ingen ung-herre finnes i ert Sällskap Som ni kunde hala med er på alla "Kaffe resp" och göra med honom efter godtycke. —
Stackars den unga man som kom i ert Sällskap!" han blefve väl alldeles uppäten, om n. b. alla äro lika odygdiga ej "nåbliga" menar jag Som du! —
Emellertid tänker det ej vara så otroligt om jag finge resa hem i sommar; jag längtar mycket att få fara hem och helsa på "alla åfver en bank" Men ett stort p. sättes väl derför Som jag tro så att jag visst ej får det tillfälle nöjet att återse mina Kära anhöriga. — Ja sall jag skulle få fara hem, så maj skola vi söka arrangera så, att vi båda få samma gång få fara. —

Lin d. 21/22 April 1865. –

Jag börjar nu verkligen undra huru det kommer till
att bliva, ty ännu hörs af. Intet bref har jag haft
från dig som hann ej ännu synnats här, så kan jag ej
ha annat än att han tänker dröja i lilla första Anghäf,
hvilket torde bli snart eftersom här är nästan alldeles
ödsligt. – – – –

Jag har nog varit hra obehaglig i winter + mot min
respective, mig komatt darrande, gamla vördnadsvärda
rättirappet på öfverblifna kartan komme tant, håll jag på
att skrifva fast jag mente Syster + Som ej skrifvet
till dig på 3 å 6 små år. –

Aber das Knorr auf ihn gekommen. Jag har minsan
ej heller erhållit mycket bref i vinter, som jag
tror 3 à 4 ste tillsammans räknade från Haparanda!
Nu sitter jag här och bara så till sägandes swamlar och
är så till sägandes nästan i begrepp att glömma
bort att du "so to saying" vill hafva mitt portrait,
men Kära Syster du får det icke. det vill säj till
sägandes säga du får det ej med denna post,
men om c:a 14 dagar torde du skall få ett dussin visit Kort
portraits, af hvilka jag då afsändrar ifrågavarande Stycke
sända dig ett. – Om du kunde skrifva mig litet
så vore du så till sägandes en trefnad menniskä

men om (ej [redacted]) = du understår detta då måste jag
ovillkorligen säga att du ej alls är någon rolig miss (x)
(Om du kunde få något knepigt vis skaffa mig
några kontrakter af dina "companions" (hvilka efter
hvad jag förmodar hafva visit-kort en gros liksom alla
damer, hvilka följa med detta nya mod som är så gammalt
(ursäkta det är ——— nytt. —) då skulle du vara ytterst
tryggad, emedan du då beredde mig tillfälle att öka
min kontrait-samling hvilken nu är i ett högst
sönderbrandt tillstånd. ——— (Måtte du aldrig skjälfva
den olycksan öfver min skalle, att du är så nätalstad
att du går och visar detta dumma bref för någon.) ——

Som jag i dag just är på trallen att prata försöja
så måste jag väl laga så att jag kan fylla denna
sida med någon pratsamhet. — Jag kommer ihåg
att du ville veta om jag träffade Gustaf V. och O. D. —
när de reste ner till Upsala. — Yes — det gjorde
jag, och hade jag ej det nöjet att få njuta deras
sällskap mer än en timme, som de stadnade här
i denna glada Knapp. — Hvad har du kvart dig
med, winter? Har du möjligen varit ute på jagt?
eller kanske du varit på några duvori Köpenhamn.

Obs! trejdelen denna sida räden 20 upplysn.
Här Knapp läs stad.

[illegible] 1865.

Bästa Syster!

Jag [illegible] kort svar på mina dumheter nu, men
[illegible] jag [illegible] måddan måste jag
till Skaltsyllnad instickra några ord till. —
I dag [illegible] vågar fråga, om jag får fara hem i
sommar, men sannerligen ser det ej ut [illegible] betänkligt:
jag får då åtminstone ej stanna mer någon vecka
i stan om det skall så tyckligt, att jag finge fara.
Jag har hundrat på att till nästa sommar så någon
[illegible] skulle, kanske längre norrut, och då stan
är vät, så fara hem så mycket jag, vill "kantro."
(Jag observerar nu först att jag begagnat någon för
[illegible] förstig stil. men det kan ej hjälpas, och om jag
misminner mig är du duglig att läsa stark
stil.) —

Min bästa Fröken! Var nu bara så snäll och skrif
några rader åtminstone (helst flera) så att jag får se
dess bref Kommit dig i handen. — Jag meinar ej
att förbud om adressen är Nordmaning eller
Nylund, men jag skall så vänd att Linet
[illegible] av dessa namn. Ohyggligt dumt Gymnasi
[illegible] [illegible] [illegible] —

Farv.

Jag tror … är riktigt som som jag är bekväm
kunde så. Ibland afsnan tillbringar jag ganska
angenämt med läsning, skjuts Guitarre samt åtven
vid musicerar jag så alla dagar, dock huvudsakligen
(guitarre) samt eromstast en promenad till häst
i sällskap med de unga och vackra misserna.
Bland, vilka äro Regtiga Amazoner.
Nu på sommaren som redan inträdd kär jag
mycket arbete, så till säga andes, och kommer dessutom
knist att besinna mig mycket väl i sommar. —
Som jag nu ordat litet om hvarje så inser du väl att
jag nu för att så till säga andes ej uträcka dig
mindre skuts. — Du antid tillgifne bror

Adolf Fredr

† En vidhängande Ängsäg bosatt Engelsk Ingenieurs döttrar. —

Söderhamn.

Min Kära Flicka!

Jag kan aldrig tro hur innerligt tacksam jag
är för det ni voro så obeskrifligt snälla och kom
till Korsnäs, och talade på mig – att beskrifva
min tacksamhet, då jag skildes ifrån Eder på
Nikis gästgifvargård, torde vara omöjligt. Jag skul-
le ega T. G. förmåga, att consequera väl, ifall di
kanhända en möjlighet vore, men jag måste in-
skränka mig till att helt enkelt säga Eder än en
gång: Tack! Goda älskade Flicka! jag skall alt-
tså, aldrig glömma det. Tror Du Flicka att Du
kommer att vara till lägenhet? (om det blef så
stäfvat ut jag ej) ack! om det skulle passa sig så
att vi finge följas till Stockholm, vore det ju roligt
för mig, ehuru blir jag förlägen utan tvifvelsmål.

[illegible] icke vara nöd att jag skriver nå-
[illegible] till Albertina angående hennes Nästy. Mätte
[illegible] vara klokare än flytta Albertina, och
[illegible] Gemenskap. vore sannerligen glädjande för
[illegible] att Albertina kommer efter som förloga
[illegible] sällskap!!!

Konfirmationen

[illegible] att jag har ämnat att skriva då jag blif-
[illegible] färdig. Ty mina tankar är där alla dagar. Mostern
[illegible] att denna hade fått blåsor i hälarna i
[illegible] vänligast! Till Thilda har jag nu skrifvit
[illegible] sista tårar. det kardes att bli kärkommit.
[illegible] Thilda och Anna! låt mig nu få höra hur
[illegible] var der och hvad Kapten Skyberg med dem
[illegible] Hvar han hade tyndet. Söndag
[illegible] Kapitanda trolagen berodde som Eder alla
[illegible] nog. jag gissar att det var igårafton hal-
[illegible] Helsa Mostis tjenare att denna gång
[illegible] hemma i stället till henne. men framför min
[illegible] och stora tacksamhet för brefvet och till
[illegible] [illegible]

om han ännu wille vakta
ka på mig eller komma
flackare där äppri Tönnegi. vore bra roligt!
fråga Hennes Nåd Hilda om hon ej vill hälsa
kär till mig nästa gang du skriffer. Jag mins
kära Anna om du icke ämnar förlofva dig
om så ej tycka att jag är frågvis. Ty
ligt råd mina frågelusten kan förminska
många kyssar sender jag Eder. jag är
i Eder nåd!

C. Wilhelmina Flodman

Åfvan den 15 Februari 1864.

Min Käre Broder Johannes!

Jag vill nu för det första önskat dig lycka till Din och Gyster Annas tillkännkta förening — Jach de dan skyndar jag att besvara Ditt sista brev — Når snart återkopp blir, vet jag inte alls. Visst inte skulle jag önska att Johannes alle Anna borja vänta derpå då ni nu avsett gifta er i vår — så låt ej detta bli någon hinder — det kan ju hända att ni då få vänta många våror.

Mycket tacksam är jag för de båda brefven — men nog får Du vänta god och ursäkta det långsamma svaret derpå — Här i huset är för närvarande en förglad sinnesstämning — Min kusin Lilla Ellen Kjeller blef här bekant list insjuknade i Skarlakansfeber — den chaun man tänkte bör den då är jag åt att hon troligen får få lite sin välla hem — (Ty denna sjukdom betad i en tätare) så tror jag dock ej annars är deltagen i den förg som Herren och Mästare måtte skänka.

jag kan ej neka att det är lite påkastande, att jag
så snart med på min kära Annas födelsedag — men
jag hoppas att annu många gång få återse henne
samt att sätta Elin och Hilja emellan oss — jag skulle
också så önska det annorlunda — Tycke så mild den kom
ju alltid bortgått ur syskonringen — och kan vi aldrig
Elin nå återse — Ack hur litet skulde jag ana en
så bitter skiljsmässa vid min resa hem ifrån —

Jag kan icke nu efterkomma Din uppmaning
att skrifva ett långt bref — men jag ville icke upp-
skjuta att besvara Din fråga — Och jag tar er hel-
gådet älverge den tanken att vänta på oss —

Annu en gång tack, för de vänliga bref-
ven — Lef väl Ni önskar Din tillgifna syster

Hilda Taube.

Rottran. den 6. Augusti.

Min innerligt Snälla Anna!

Länge har jag dröjd med att skrifva, men vet Du att det har alldrig varit så att tiden har passat. Förra påskdag tänkte jag bestämt att skrifva men då var vi till Skatelvik om qvällen och när jag kom hem tyckte jag det blef för sent.
Du kan ej tro huru grufligt jag önskade att få fara till Svan när Charlotte reste, men det var ej tänkbart för arbete skull fast nu när Wås: var här i Rottran så blef det ej alltid så mycket. Och nu kan Du få veta att Lindstedt är visst i Stockholm, vi fick höra igår att han var i Sankamn, och det är bara tio mil ifrån Stockholm, så troligtvis är han der. Du är väl ej så hård emot oss alla, att Du reser till Uggelvik förrän Ulrika Lisa är bakom ryggen. Ej kommer det så noga på en par veckor till eller förrän skal Du glädjen gå mig förbi som har förfallit mig så roligt att Du skulle blifva här när Ulrika gifter sig. Ej mig så hård är Du ej emot Din enfaldiga Christina och emot alla andra. Ulrika säger sig. lyc.

da redligt illa om Du ej kan komma nogon vecka mer,
ifall ej tiden är mist åtgången. Visst är Du bra lycklig som
får vara hos Dig nåjal men denna måste jag säga dig. Ted Gud
om Blåd att Du får noga tilc, att ej Wärdens Kunskap
Tager framfara Wärs Herras och Frälsare Jesu Christi kun-
skap. Måtte vi alltid vara mera måna om vad Herren fa-
ra tillc för Lildning af sina barn, än Wärden.
För det ena varar för detta bifvet men det andra blifver
evinnerliga. och Herren gälper dig visst att skåla båda
delarna för det ena har ej alc göra med det andra och
Herren föder de sina på ett underligt sätt bloct jag
beder honom om hjälp, och nåd, att alltid säga, det må
gå hur det vill här i Wärden bloct jag bli salig. detta
brukar jag alltid tänka. att Gud för såsom honom bäst
behagar med mig här i vården ~~bloct~~ gör mig väl tillhanda
så må jag alltid hafva din nåd att anse det allt som en
gafva och endast Dig lafva och taeka i- och är det
bvärs om så är allt godt som gud gör och får jag vara
hans barn så får jag nog nåd att bära mitt Kors med tå-
lamod och med och mellgong är från dig ja nog går det
bra medan man får vara hemma och här någat stöd
men tänk då om Gud skulle tiga dessa från mig och
dig och med mongas oss. Och i detta skenar att Guds vilja bloct ja
evigt blifver din O Herre!-
All de är i ett oviss tillstand här jag af dit bref
och så brukar det alltid vara ibland för Guds barn. Det
or dårför den endo vänig att tåla och bedja och ej tå
ta djävulen så få ~~ryggen~~ i förbifarten här här alla me

det som den svarar, först säger han då jag är en skrymtare,
och sedan kan han vara och bekänna dig för en Christna
och sedan kan han vara och bekänna dig för en Christna
som lefver så och gör så och så jag hör rektigt världen ord djefv
skrymtarnamnen i detta fluera kan han vara nästanrätt som är så
och lefver såsom han gör. den dvisan sjunger di på
sken då skal vi svara. först Wilken skrymtare tror och för
står han är en skrymtare wilken lefver så säker och trygg för
gud emed som de, fruktar dem någon gang att det är ej rätt
till med dåm. Nej icke, och Wärden ser bäste på utvärtes ähåg
ser, dom flötar sig nyoligt på har de Christna lefver. men
Herren af stor meldhet ser icke till våra synder och misgärnin
ger. tänk ednaa vad är vårt yttre motsför det indre
ja skulle det sälla allt på ytan wilken förskracklig taf
la säger alltså Gustaf Rylund. Nej ednaa nog är det djef
som kommer med sadanna tankar nu äro skrymtare, men
det kan nog lända mig till nytta om jag tar mig Guds ord för
och börjar på lesa Då får jag se hur lustig själafienden går
dram och söker vem han uppsluka må. men Guds ord blir att
förgäfs att honom "star emot djefvulen så flyr han ifrån eder"
ja tros det och Wärden fördömmer mig är jag endoch salig!
blott af nåd är jag frälst ej af något mitt utan allt i allom
Christus. jag star skrifva en vän af Prästens jag tyckte så om en
"Mark, själ! ett ord, som väst är stort: "Får Jesus vinkar gå.
"Får han dig dragen, hasta fort. Ner Jesus håller stå.
"Får Han dig ser, böjd dig ned; Dig älskar, fältaran kän.
"Men när han ogar dig, så bed, Och vet, det fattas än!
"När Han ser nåd och saligheb Förklarar här och der,
Glädes öfver den barmhertighet, Han andra och begär.

Gifve oss nåd! Hjelp Din stackars lilla skara här i kulan. Jag gömmer Dig i Mitt hjärta, och ser ej åtrån. Den ena dan efter den andra och jag mår aldrig bättre än när jag mår efter Dig.

Ja, när Han dig och bruka vill, så flig i kraft då fram;
Du finner ute fjälen still, när du ock ovärksam.

Med kära fjäl! - ömm och nöd. Dett hela fjärla gäf
ett Samvälf, och intill den död Du ära trogen bli.

När du kommen till Rodhan skall du bestämt läsa ett bref af Ravenius som jag önskar grufligt om.
Du säger i det bref om tankarna som du (och vi alla) lyssar med så kommer jag gjust ihog när det var hus-förhör här i Rodhan - så sade Gubben att ingen kan hindra en fogel att flyga äfver tacket men intet behöver man hysa den, och så är det med tankarna ingen kan hindra dom att flyga genom fjälen men intet behöver jag hylla dom och låta dom taga för stort intrång. Ja måste nu sluta fasten jag känner mig hafva mycket att skrifva om. Jag tror knappast att ~~det~~ jag har tackat för brefvet jag är grufligt tacksam. För det senare var ovanligt och då är det alltid roligt, och Du yttrade dig visst, som du var fläkt i dina tankar, och det är jag mycket glad åfver för jag vet af min egen erfarenhet att då jag kan gyssa mig för någon är det bättre och jag säger med dig allt vad du sade, i det bref samma erfarenhet, men tänk, der fynden är överflödar der överflöda nåden mycket mer, och ofta kan jag glädjande sjunga "Guds barn jag är" och då kan ofven samma fråga komma för mig, men tänk om Domen kommer. Och denna fråga är ej bara Du och jag utan alla Christna får detta erkänna "Det finns intet namn under Himmelen, menniskorna gifvet i vilket vi skola salige varda, utan i Jesu Christi namn".

Måtte vi kunde hålla oss här fast i Gud.

Ruthan. Den. 4 Maje. 60.

Älskade Wän i Christo !!

Nu får jag åter igän. fatä pännan och skrifva till dig. Det är nu bra länge sedan jag skref. och jag har nog haft lust att skrifva förr men det har alt blifvit nä tänder. och det samma är det nog äxså. när det blir. Det är bra roligt att höra att mina bref äro välkomna jag har alti tänkt och tycker alltid att mina bref äro mycket att klandra för; först och främst stafvar jag mycket illa och för det andra Conceptera jag nä dgligt. Du tycker att dit är fämre än alla du skrifver ät, och det samma tycker jag. jag tänker i blanc när jag får bref från dig att häg är jag mycket eljest än han. hur kan det vara rätt såsom jag är, men då jag då börjar nä se efter så är vi ju mer sedabliga, ingen som är ett Guds barn finner

för hvem illan fel, men Gud vare oss nådelig, och välsig-
na oss; han låte sitt ansikte lysa oss. Ack vi ha jämmer-
ligen kämpat hans strid, bland alla förledningar
till själ-saligheten. — Och nu har Fältpredikanten Waren
fått gå i frid! Sedan jag sist skref till Dig,
har svåra tacke! och last att han fick begrafva
sina systrar här i staden, han hade blifvit rykt
såsom en brand ur elden, och han sagt
själf att jag fick komma i elfte stunden
och är här har hvarit — så mycket med böner
och trefall att dem här derute på manskapen
allihopa och dem är så vackla och rörda der
allihopa att Gud gifve att Herren måtte full
borda verket! — Tro du Anna att ni kommer
dit? ack hvad jag önskar det, men jag skall
nog tro att Tull. Taube vill ent O! hvad
det skulle svara roligt men ni vill visst
ingen utaf-en, men där är så mycket med
samlingar och Guds ords öfningar att nog
fick du bra på det vifset jag kan int tala
om för Dig hur nyfiken jag önskar det
Det tros ase så att Gust. Westerdahl skall säka
men hvad skall han det göra! kan han int

Herren Gud han är, att Han[illegible] skall rycka
så godt som en sån fräglig Kär, han är här
föra af alla synnerligast af Bekymren.
Men han vill väl icke hvara här en minut
till i denna jämmerdal och detta allt som gått Gud
ger. Den ena dagen den ena veckan går bort
efter den andra och snart kanse står vi vid graf-
ven bredd här har vi då för vår Själ i
Herra Gud ryck mig ej i grafven neder uti mi-
na helfva dar och bena mig ej i dödedens fji-
tras för en döden blir mian Vän, jag har myc-
ket att förbatta mycket att begråta än.
Jag finner mig ej ännu vara mogen för
Himmelen. Gode Gud låt mig ej dö förren jag
är värdig att vinna en evig Salighet!
nog bör vi vara nöjda att vara här då Herren
så vill ha det ej har vi vandrat så länge
tänk hur många det är som gått och bentat
att Herren skull lösa bandet men så len-
ge Gud behagar så man vara nöj,
ske gudz vilja, bäst jag ofvigt blifver din!
Gårdagen är liden och en igår i dagen så!

Väl uti Anna! Jam talar Anden för du da
ej uti ett sätt, ord, måtte Gud bevara
dig för frestelsen är på alla sidor och vi
äro svaga och äro lätt frestade i tyngden
jag bryter slumpeligen mot dig men Fördöj
icke ditt ansikte för mig, och bortdrif icke Din
tjenarina i vrede; Ty du äst min hjelp: Öfver
gif mig icke, och drag icke handen ifrån mig,
Gud, min salighet. ...

Några år har jag tänkt om att skrifva
till Lapia men det hinner jag ej hälsa hänne
och Adolf, i fall, han vill taga emot min
hälsning, men var mäst halsat från
en vän jam vist aldrig glömmer dig
Dig vännen Christin Hedlund

Wet Du falkit är så dumma att en del
har fragt mig om det är sant att du har
blifvit trapfast och då har du lyglagt
som att det ej sant vi nog ar vi ett

Guds ...

att mista [illegible] gud [illegible] vara
hånne och oss alla att dö
och ej dö den saliga döden
utan nog dog Anastin i bubbsfin
den saliga dagen hon har
varit lunge rättfinnig och
vuntade harmen var dag
får hon hao varit mycket
sjuk och har vigt lige
en par månar många
barn lemnar han efter sig
och nog skal det vara svårt
svårt för dåna att mista
en sådan bra Mamma som
dom har haft Gud gelp
oss alla när döden kommer
Kära Anna! tänk på det
nu skal jag sluta bref
vål och skrif snart
till mig ej vänta länge
Lina Gg.
Jus man har jag sagt
så mycket men han har ej skrifvit
och orsaken vet jag ej

Råthun d. 3 e 1:a 1855

Snälla Anna Bli ej ledsen
med mit stärf men då du
int har någonting att gåra
får du läsa nå brefvi jag
sitter i bland och tänker på
dig men jag är så långt
i från dig och du är
men nog måste du vara
snäll och komma hit i nä-
ster vi vill det alla blad
du får och vill men komma
inlet då bara och lämna
Eld utlåna då skal du va
ra länge så kan det vara

många ting roligt kara dig
gör det du är mycket väl-
kommen men gör inte då
som du nu har gjort att
bara säga godag och ag ö;
det är så ledsamt att vi
nu har sluta säja du skal
vel få si hurru ledsamt
det blir att sluta när du
börgar den gupliga tiden
och bhagliga Gud gelp
oss rätt använda den får
den är en tid då kännen
vil att vi skal använda
den til härans behag och
det skal bli för oss en
skinlyns fabat och vila
Hur Gud den går så fart
och den kömmer aldrig igin
mera det är snart tolvd på
jag vendade brev med pästen
Hon i dag ifrån dig men
jag fick int och nu lutte
jag om att hinna pästen
men det tjenade inte pastu
har gått och då kan jag int
gärd åt det du kan väl be-
gripa det int kan jag fjuri-
gå till Sjecknebada nog kan
du förstå det men jag skal
be Lina Bjurman skrifva
nu i det ställa du skal
du ha det sly na til be-
talning nu slutar jag
en gång mera skal jag
skrifva sedan du skal du
hä di slapurlaska läs int
ån det du i din 3:e börgade
jag skrifva detta brev och
slutar den 7 sept är jag
bra rask åtån kurl
det är nu så förstig så
Hasti grubslarne tar
i dag så blir
kan hälp så
af samman i
sept skrif det

Kristianstad den 2 sept.

Kära Bror!

Ditt kort af 29 Aug. blef mig mycket kärt att läsa. Det är mig [illegible] att du har det så godt och trifves så väl. Det är verkligen [illegible] att du har så goda kamrater och att du har det så bra. Det är ju [illegible] att du har det så bra. Det är ju [illegible] att du har det så bra. Det är ju [illegible] att du har det så bra.

Jag har det också bra. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga.

Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga.

Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga.

Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga.

Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga. Jag har det så bra att jag inte kan klaga.

Kristian. den 13. juli. 1863.

Kära lilla vän!

Ifall Du ej alldeles glömt bort mig. så lycker du
mig att jag är nyckfull som så snart besvara Ditt innerligt kära
brev. Tack min lilla vän för Ditt, Du kan ej tro vad vilket
fröjd jag får när jag få emottaga Ditt Du skrifver. och till Tack, borde
då ju skyndsammeligen skrifva. min Du förlåter dock.
vänskap är dyrbar till pris! – ännu gvar i mitt fyrbiga hjärta. och jag
hoppas ock att Du vid mottagande af mitt bref, har den kära måden
i Ditt hjerta, att Du är skönta som du ära mig i mitt hjerta af idel
ovanlighet af fynd. Ja! – Glynden den följer mig till min graf. Gud allena
han förmå att skatta det i sitt blod, som dessa våra, bröder hela.
i år jag för på mig själf så går jag tillbaka; för det synes mig alldeles omöj-
ligt att jag kan få läsens Krona: men Kastar jag blicken ej på till
den som. dock all vår skuld på sig. då måste jag drista fram till den
som lif gifver och dåga för intet. Mitt hjerta är så lätt och skall i sig
själf. lätt att göra allt det som strider emot Guds bud. men svagt till
att göra det Gudi behagliga. och jag måste utropa med David säger 119:36
"Herre stärk min gång så vill jag storligen gå" som lätt är nog till att tål i sig
verldens och djefvulens är så rådig, vill gälla lätt, tråden ut mot. och då till
bröt på alla dessa är Gud tillbörde än vårt hjerta och kan förmå neder
för fiendernas vrede, sina fötter Ja! vi äro endå Gudi kära. ty vi nu
obetydlig syndet, som bröder. på hoppet Herren köpt oss från allt –

vad skrifvas. Det kan ock gärna bli med oss som hafver talesmål att gå på vår
dörr. Men vi ska icke ingrip att draga oss från till mötes. Han älska
ock säger en säger mycket lön som väntar dig tunde lossna för den stora gåfvan
som här är värd icke behandlat med försakan. Men den Himmla skola vi nå
vara tänger sjunga till Honom som hafver frälsat oss och ordsagd bö
dom under tiden fäller. Ja "Himmla Himmla ja vi vilja sjelfva skulda. Kan
och skall Himmla Himmla Frossar Fader vantar oss en evig skrig.
Lisa mycket tycker jag så om, och ifall Du i har kom skol jag gå dig kom
Jag känner vi att gå det alltid så lätt att säga att vi äro fräsa som
vi äro. Ja vi vill allmänt säg nog ofta lägga mycket mån dörlig
för den som är så skröplig som jag så nog kostar det på. Men vi mor
te göra som Gudar lägger tunga ett sprang öfver all känsla och
låsa att just som jag är i brist på allt så kommer jag för att
finna frälsning för min arma själ. Gud förröka oss troa. —
Mycket vore att säga om denna sak, för det är ett outtömligt emne i Gud
gälje oss att hafva saken nära för hjärta Gjerna om Synd och Nåd.
Så går det allt här i verden, fast det går ifrån mider och i mör
ker mörkren gorg Jesus jagat jag egenom Ovad tröst för oss det
Genom Honom genom Honnom öfversenna sekså vi "Prös Ske Dig!
Allen ekin Kära Anna Lilla. — Hur har du tänkt den vigtig
ste som du skref om, då du handlade så illa emot en Christen
är den förnöjsam om att Gud jag med hvad till det handling, jäll
Du — — som åberopa dig. Du minns då vi satt och språkade vid
i Saken, så ock, i dagen då vi åkte medan för färden att du hade
så mycket att förtvifla! nej för jag. Men nog var jag knäpplig när
g var jag som kan veta, det är Gud vi han, om skrevs

[illegible] det [illegible] jag tänker det så men jag tänker
[illegible] och [illegible] och [illegible] tänker [illegible] med honom så skall
[illegible] jag ett [illegible] för dig för [illegible] tänk om Du hargjorde emot Gud
[illegible] så [illegible] tacka Honom som erbjuder dig en förträffelig
[illegible] vän? [illegible] nog har jag bräckelat på dig. men jag måtte vinna
[illegible] förlåta mig. Jag [illegible] andram och varder ofta frestelig . . . .
[illegible] Den [illegible] hälpe oss. den [illegible] så viktig sak, ingenting är [illegible]
[illegible] [illegible], då man [illegible] vet vad man vill. Gud [illegible] upplysa mitt
[illegible] hjärta om vad som är hans vilja. så att man [illegible] kan gå in här
och i veta hur det är. Gud är underlig han har många barn och man
[illegible] - och för mig är det [illegible] en hemlighet om vad som är hans
vilja. Gud gälpe mig, att anropa Dig. att leda mig efter din vilja
och [illegible] en sak som jag få ångra, Det böjar på hetta i mitt [illegible]
då jag talar idetta emne för jag vet ej alls hur Gud vill leda mig
och då man tycker det är en allvarsam och bra bok och det dugar ej
att [illegible] i en sådan sak, vilket jag hoppas Gud bevara mig i från
är det bra svårt. och vad vet jag ~~och~~ och Du med - hur Gud har
[illegible] handla med oss på framtiden (om vi leva) om vi [illegible] som ord-
[illegible] säger "för gå till den sten vi har [illegible] på" nog vore det
[illegible] hemligt för oss, att för ~~så~~ obetänksamhet, och kanhända olydnad
[illegible], kanhända det [illegible] med också man vill vi låta något [illegible]
[illegible], vara glad att få dem till slut (Ney! Gud bevara mig och
dig och alla, att vara på emot Guds vilja. Men det kan emellan
vara Guds vilja då det ej är klokt för Person. och då vill jag
innerligen bedja Gud efter min [illegible] förmåga att ja, så har uppfört
mig så vill jag hos [illegible] [illegible] [illegible] och [illegible] den som [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

Ö. 1/2 87

Kära vänner!

Jag är så glad att ni har fått det lyckligaste för varandra, det
"tyckte" jag redan då, då ni skrev förra gången, men jag vet i
alla fall att jag måste göra det. Jo ett av de första jag
har gått ärende åt kommissarien Kallin i Örnsköldsvik
var att jag är så förskräckt. Jag skulle säga mig emot
det första jag hörde honom, men det föreföll mig så rysligt stort
att jag i alla fall skrev det åt dig. Du tycker väl nu
att jag är en lätt tok, men jag skall säga att det icke är
så lätt att skriva såsana brev. Har du försökt det, vet du
bra det vid sådana, har du det tycker du väl så bra som det
är, när det gäller. Om jag hade impulsen hade jag ju
en. Kors, skulle det vara mindre svårt, men han friar ju åt-
minstone så är det svårt att säga ifrån gentemot det fina
gentemot han skulle vinka dig."

Om han vore en Örjke skulle det ju vara så svårt, men
han är 38 år är så där bra redig, äfven ej så tråkig. Och det hade
den väl behandlat på en...

(Den 9 Maj.

Den sista natten jag fick sjuka mig var det [illegible] jag
sade i min bön att [illegible]. Jag visste mästan ingen ting om mannen
att ~~att~~ jag hade [illegible] jag var som [illegible] att förstå
om jag aldrig [illegible]. Efter [illegible] jag [illegible] mig [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] att svara. Ibland var det att [illegible]
att [illegible] [illegible] [illegible] kände jag [illegible] mig. [illegible]
[illegible] och [illegible] [illegible] mig mycket [illegible], [illegible] jag är
[illegible] [illegible] att han är [illegible] och [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] för [illegible], och [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] jag [illegible] jag så [illegible] att [illegible] vara [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] Fröken Hedvig Bagar i Lindblad säger så att jag [illegible] att [illegible] Det är [

Rathvan. den. 2/7

Bästa Wän och Syster!

Med glädje och fröjd. emottog jag Ditt bref. uthaf Mosters j. för jag började frukta att Ert ett skuld har kommit fram. för nu mera sänder vi ett vara bref med posten utan att bli med postflickan och så är Det mera osäkert. Hvad Det nu är roligt [illegible] Mosters kom hit. och även roligare har Det brunnit om

Det tycker Du är bra att förfara med Ditt hår och om det, men jag säger som Det står i boken som Du var så snäll och lånte mig i 2. k. En hvar hafver af naturen begär till kunskap; men hvad gagnar kunskap utan Gudsfruktan. Ack hvad det dära stycket, är sant och hela boken är visst mycket bra mera får Du läsa själf hvad som återstår och Du har visst mer än en gång läst Det själf. men nog finns Det nyliga böcker utan R. som äro nyliga för. både andeliga och lekamliga saker. men jag skulle önska att Du sade hvad du tycker jag tycker att nog har själen lärka mycket enda. med mindre än blandar in kr men Du min Kära vän kvel

Du ofvan hvarat mec. . hur
skal jag få träffva dig, öbland
önskar jag ja nyfigt Det att
det kan Du int tro. men jag
för all min önskan vill int gå
i fullbordan och hvad vill jag
göra. Nu skal jag värkligen
fråga dig, om en fak, som jag
få lenge har tänkt, och jag
brukar rätt ofta resonera
med Albertina. om den fa-
ken, ja Det är angående
om romaner hon säger att
Det är rätt att en Chresten
läser dem, och jag säger
tvärs emot, hon säger att
nog får man hvara en Chresten
enda, fast man läser Romaner
och man kan ju läsa både Guds
ord o R. och sade jag att om
man börjar läsa dem så får man
vist sadant begär att man kan
int hvara dem förutan.
jag så säg då vilket sag du
båder finner dig lust för sade
hon har Du lust för R. ja säs
då så mycket Du vill hog är
Du en Chresten enda. och jag
drog fram P Bylunds ord. att
Dem är ulaf djäfvulen.
för Det omöjligt att kunna
tjena två härrar tilldeka
Christen och bebial kan int
öfverens och int kan Guds ord
och Romaner följas åt hällre
hållar hvad säger Du!
jag kan aldrig bestrida
att det int. tilbilder förfär-

Hede den 8 Febr. 1864.

Min kära Bror!

Hjertligt tack för ditt
brev. Som jag icke
erhållit något brev från
A. så inväntade jag
Ruthing resa för jag till
Leksta det jag ej
gjort. Annu har ingen
af oss haft brev från A.
men månads har du
dessutom erhållit sådant.
Min hjertliga helsning till Elsyttar
Lotten emottages den 6

Lunch är i kappan så på
vägen för tåg middag
lunget kan dig — Jag
skall framdeles namnen
bestämma dagen för att
komma på gammaltrappe
med dig. —

God natt med dig
min allskade Brorsan.
Hjertlig kärleksmingar till
Far och min kusin och
Hela.

Rafael
Carolina
Paulina

Budet skulle vara klart på Tisdags afton kl. 8.
morgonen, men gjorde det icke, ehe så har jag skrifvit till
dig ett lika bref som detta annars gör afsändaren
samma. Så nu vet hela världen, mina — —

Min lilla snälla Alskade Stumpa!

Jag törfte ~~ej~~ att skrifva till Dig om
Ene meckor, men ser du i morgon går
ett bud, och då kan jag icke afhålla
mig från af sända en liten hälsning.
Tack nu så innerligt för senaste
Besöket senstides, det var mig så innerligt
Kärt att jag annu njuter deraf. Jag
Gömmer mig emellertid så lyckliga
då jag — ja vem den du är att jag
sedan glömmer allt, då afven
denne Kammer hela den älskliga skaran
blir det nästan för trångt.
Men skämsen att vi nyss var
Ni var ej till

gnäcken afgår — —
Nästhelst jägar 50 Rikst. Rm, samt
Du skall degagna till Dens små tillfälliga
pets behof.
Helsa den Kära Snälla Mamma, och
att jag länge måtte få behålla Stumpen
Annu måste jag bedja få taga Din
Tjenstvilligheit i anspråk. Var så
hedelig och efterhör hvad barkarna Karla
samt du köpte åt mig
Sankett tvavaarken, ty jag skulle
redagöra deföre till Bankmannen Rundevik,
jag trodde att priserne stado inuti-
och sanningen att säga tänkte jag
icke få mycket dupå, ty jag skall
säga dig att då man är Kär så
glömmer man dej gannska fort,
jag happas dock att det skall vara länge
så för mig, ty jag behöfver lätt att Kära
och Kärare ju längre man får vara
tå lär sammanstå. Men adel bär gyttes
du av norska svavmod, och Kär vad så
vore, men nu då jag skall skrifva stutar

samt, jamm afsven hvad hemma vårt i
god ordning?

I dag skafva vi mottagit ett
politiskt telegram, hvarur vi
underrättades att Nyt Kaune och Danska
ne hafva en sammandrabbning, i hvilken
de senare vunit riktiga — Ack huruvida
sanning! Måtte Gud af sin nåd och
barmhertighet förskona af sitt
ett Rysk alla olyckar — — —

Under vagen som jag att tänka på
att det var dumt att jag ej kom att
fråga Krook om när de tänkte
gifta sig, och nu har jag svårt
lust att göra det genom brev. Skulle
han göra det på vårsommarn, då
skulle afsven jag bra gerna vilja
att vi finge åka ut samma
gång, då jag vet, att du skulle så

gerna vilja det; Vill du att han
blir klar om jag, på lämpligt vis,
gör honom en sådan fråga? Kan
han ju rättfärdigt vara en smula nöjsam
då man tänker lefva så passa nära
slägt, eller hur? Jag önskar verkligen
så fort som möjligt få denna
saken undanstökat, så att jag får
Dig till mig men för Dem att tänka
Rätt så alltså jag gerna anså
upprepa någon eller några gånger
Säg mig hvad du tänker att tycka
härom — — —

Du frågade mig om Du kunde skrifva
efter provet till Handelsträdgården att du
ej — men då jag nu tänker deg-
då tror jag nogare det kunna
hafva på lika Dessa och Dina
skrift dessa är
tror att detta

Anvisas, att med sina motsvarar hedra

VIGSEL-AKTERNE

emellan

HANDLANDEN

Herr Gustaf Fredrik Trotzig

och min Dotter

Claudia Sara Evelina

samt emellan

HANDLANDEN

Herr Gustaf Adolf Atterström

och min Dotter

Hilda B. Sophia

i Haparanda, Söndagen den 1 September 1861, kl. 4 e. m.

Sophia Östman.

Stockholm den 27 Januari
1876.

Kära Svägna Maria!

Guds Frid!

Haf tack för ditt vänliga
brif, som jag nyss emottagit, det
var riktigt roligt att höra af dig
Jag tänker att du nog emane
Saknar hår hört hur jag befinn
mig här i Stockholm, dit jag
har jag ej skrifvit direkt till
dig.
Kärt var det att höra att ni
hade det trefligt i Upsala, att
Herren bevisat sin kraft hos Eder
Ja, han skall väl icke sluta
Karl, utan fästa sig vid
det att bemödandet, att

Ke hafva syssäsättningar de som hos
er, och ja den var det så roligt
för Lotta, hade ock sjungit hela
afton, att samtalen vände sig
endast om att "Ett är nödvändigt"
En kalfkantär som hette Samuel
Johansson var den ock talade ordet
"aldrig har jag hört något
sådant, jag kände mig alldeles
ifrån gården tagen af bara
glädje, så kunde den tala
och bevisa en skriftmän att
"Ingen själ som dör, dör för det
han bör". Han måste nästan
lofva mig att komma till Karl
lin sammans, för se hur det
går, om Gud styre det så.
Jag tror det skulle vara ass
för mycken nytta och välsignelse
ty han är en begåfvad christen
och en talare som väl delar
sammanigen ord.

gifva ass en kraftig uppmuntran
och vänlig tillsägning.

Ja, så man höra Guds sanning
förkunnas af många med ande
och kraft, alltså gäl gäg i den
lilla Betlehemskyrkan, där Rosenius
själv var evangelist förk, ty där
hörde jag först, och så bo vi
mycket nära till den. Den är
öppen Söndagsmorgon kl 8. samt
kl 1 och kl 6 på e.m.d.
Måndag, onsdag och Fredag
kl 6, dessutom på många goldiga
andra ställen. Men är här mycket
omkring för Guds rike, så ämnar
jag, för Satans rike,
här finns allt, för att samla
människorna i dessa hustrur och
begäran, alla möjliga förlustelse
ställen, och mycken försyning
i klädsel och allt möjligt.

Syster Nina kommer till mig till
en Söndagsaftonen när han är för
och är här mig åter Söndagen
Då skapa vi riktigt skall du se
då gå vi tillsammans och bära
ordet, och så har vi så mycket
att tala om, så natten för vara
dag för oss, ja, han är en
i alla fall och dyrbar vän, han
mycket godt han har gj gjort
mig, på det andliga området
och vant mig till hast och lug-
nadelse, genom att visa mig
Guds hjärtlag i Christo, emot
helt förlorade och förtappade
syndare som jag.
Nemma har mina förälder i
Göteborg, har jag haft mycket
roligt. Där fick jag åter
höra riktigt Guds ord, och
alla tillsammans

Jag tror och hoppas att det får
vara så nyttigt att vara
här, men egentligen längtar jag
till Sverige och tror att du
är min bästa flicka medan jag
vandrar här här i främlingslandet.
Det var ledsamt att Johannes
måste vara hemma, och du förstår
att mina tankar gärna äro
hos honom, ty vet det är
som vi tänkt få många sätt
men jag tror nog att vi kan
en Gudom som styr och
ordnar bäst, och vill att vi
ej skola säga vänt goda här
men samla oss skatter där huvud-
vet ellr mat förstöra dem,
jag Gud giva oss sin Nåd
att bliva rätt lydaktiga barn
hans och att egendom som
oss skänkt honom af jordens
att vi skola få använda till hans

Göteborg d. 16 Aug 87

Kära Anna

Jag tänkte skrifva till dig förra veckan, men jag
ångrade det ej att jag ej redan första dan 25te afton började
det ej att stanna i Stockholm något förrän
på det allrabästa sättet, synnerligen då de
voro så många det blef då väl ej mer än åtta
dagar som sådan förrättade och Hjalmars voro kommo så skänkte
jo ändtligen tanken att bo hos dem; men mer
kommo de ej förbergerad förrän de sex
skulle jag ännu att så som jag ändtligen
som skola gå med godslag dagen förrän
det är möjligt, men detta var det alls icke
jag tänkte skrifva om, kommo de hem till
Stockholm så blef det några dar. Det var
nog så mitt bord när det är så med dagar och
förmiddagar. Jag tror det kommer bli så
så nu är de skola bo hos oss i Göteborg
skall vi nu så att vara dig och Johan

Wasn't done yesterday for at spend the time with Hjalmars, so now I'll do it.

och da Svea så Emil försöka om han kunna
lära att dricka Kaffe på morgonen, allt skall
det då vara färdigt helst vi vanligen ofta ha
det hälsa tidigt. Men att sätta: Skolan tåg 11
utan Kaffe heller något vanligt, det går ej an-
jag har länge försöka vara enkan med Tina
åsan i veckan och ha Maria att stanna ach
så hade vi kunnat taga den 3:dje flickan så
kunde vi ha tagit om jorgen till, men det orkar
icke till dessutom vore heller fänghålare, vi ha nu
satt in en säng i Lilla rummet så att nog är den full
så att Fridjuf och Segrid så ha den med sängen och
den andra soffan [illegible] de äro ju ej vana att ha det på
annat sätt och det blir obegripligt ordna.

Af Jenny har jag fått beskrifningar om vi-
stelsen på Bl:h:ndan, och alla de skönheter så att
jag förjer ej något deraf, jag träffade Johan, Hedvig,
och Nanna Huss i Stan och det var snälla barn
allesammans. Hedvig är på Carlsberg i mellan skola-
året som lär Carlsberg.

Hanna är det nu Emilia? har kunna skrifva, heller skrif
det och jag det sätt med vel väl Ester kunna det är satt, så kan
ha mycket mera jag har just anat att hon ej vara så bra som vanligt
hälsa från Emmatorpet så obeskrifligt, jag tänker mig på kunna
lära Johanna och allas mycket som vi ses snart.

Hr. Lo Kristiansson i Stockholm: Tvåsiffrig

Maria talat om en klädning som hon har köpt att få, hon har vitt nät både mej skrifvat därom men jag kunde tänka mig att hon glömmer det och därför skrifver jag därom, ond de ej redan ha rest när detta kommer fram – Maria håller mycket på att hon skall passa Ernst, men om e tål för en liten minnista som bor i Köket så är det ju naturligtvis bättre, så att hon får sitt morgonkaffe, borstning och städning som Maria omöjligt kan hinna med att göra så tidigt det behöfs och så tycker e tål för egen del att det skall bli mycket bra att det finns en person att tillgå om något behöfs, hon tror att hon skall få komma för bara att hon får bo rummet, men jag tänker hon jag hon måste få lite med åkes emot om det blir alltför dyrt hon bor i stället en annan stan det är genom e landtlig fr. som mot en åldre Jungfru som skall med på hon får mycket hjälp genom e tål de får det mycket i annat fall och mellan lif är det att det för mig är så jag

Kära Ida!

Hade det varit möjligt ville kommer Ernst här ner, ja jag tror jag då att Johannes Hamnar som också skall göra resan, och det vore väl så roligt – Anna är här mycket frisk, och Rötmånaden har varit ovanligt frisk och hälsosam i år hoppas vår en lycka, det förfallna som det skulle bli tidig kväll, träden här på torget hålla på att gulna och fälla sina löf redan nu i Almuna är det aldeles bra ännu, det har väl också spritats och skälts ju väl då det varit torpa – Kollinces är hemma nu också, mycket friska och nöjda med sin färd, vi sitta i träd gården på eft. middagarna då det är vackert väder –

Får hon fått inbjudning till Ev. Hannens möte i Kjellenhaven, men jag tror icke tro det blir någon resa af, emm det är för få resor –

Helst vi här en dag blott med torde komma att stanna besök i Göteborg ifall det blir bestämt att fjärdingen hemvallen, och det blir det vore väl gott det samlades vi och hörde i

Maria talat om en klädning som hon har köpt att få, hon har vitt nät både mej skrifvat därom men jag tänkte hon glömmer det och därför skrifver jag därom, ond de ej redan ha rest när detta kommer fram – Maria håller mycket på att hon skall passa Ernst, men om e tål för en liten minnista som bor i Köket så är det ju naturligtvis bättre, så att hon får sitt morgonkaffe, borstning och städning som Maria omöjligt kan hinna med att göra så tidigt det behöfs och så tycker e tål för egen del att det skall bli mycket bra att det finns en person att tillgå om något behöfs, hon tror att hon skall få komma för bara att hon får bo rummet, men jag tänker hon jag hon måste få lite med åkes emot om det blir alltför dyrt hon bor i stället en annan stan det är genom e landtlig fr. som mot en åldre Jungfru som skall med på hon får mycket hjälp genom e tål de får det mycket i annat fall och mellan lif är det att det för mig är så jag

Min goda, Kära Vänninna!

Är det ej bra underligt, att Du så länge
får vänta på bref från mig? Jag har
mycket tänkt på Dig denna tid Anna,
så att det ingalunda varit af glömska
som jag uraktlåtit att skrifva. Det är få
dagar som jag slipper skrifva åt K. Far,
och derulaf kommer jag mig ifrån all annan
skrifning. Men lefver med alla välbefinnande.
Låtom oss egna några ord, åt framlemnaren
af detta bref, som jag för det ovanliga deruti
bestämt skall blifva Din Bror Otto.
Hvad tycker Du väl om att han varit nog
snäll att tillbringa några dagar i sitt f. d.
vita hem. Jo så har han precist haft
roligt, men jag vill hoppas han åtminstone har
åtnjutit det vederlagdt. Jag kommer allt
att en och annan gång i mina bref till Dig

ensmuggla (Jonlan kall!) en hälsning, hälle
honom, ifall Du tillåter.
Otto skall resa i dag. Klär'na mej,
nu har ej ingen som jorden dam ma mig
komma.

Vore det Dig att göra svad Julklappar
jag fått, så se här en liten nota:
ett klädningstyg, Schirting till kjolar.
1 par Handskar, 1 par Wantar, Skälarna.
en Eau de Cologne flaska, Lorgnett snodd,
Hälsingsspetsar, en tvål af elegantare slaget.
En utmärkt fin Toilette flaska, en Bok,
en anteckningsbok. en flaska Hårolja, samt,
ett Visitkort. Detta och ej mer.

Jag har fatt på sista stunden att
skrifva, så jag hinner ej många rader.
Skrifv mig ej för mitt korta brev, med-
lärsy, tystnad och kort brev utan orsaker.
Otto är oroskapen.
Lebe wohl!

Din
Emmina

Uppsala d. 15/1 1862.

Ett godt nytt år!
Nya kärleksbref!
Men inga sura miner!
En myssbåtsresa Du då får!

Kära syster Anna!

Nu är det länge sen vi hörde af dig — och kanske ännu längre sedan du hörde af oss — jag vet ej hvilket det var — att nog — jag kan berätta att vi mår bra — min hals tycktes ändteligen vara bättre nu — men ännu i förra veckan bulna de den och var fruktig — Jag gissar ni känna till samma bistra kyla som vi — alla som är i skolorna huttra och frysa och gruppa sig svårligen när de ska gå — till sina arbeten —

I går var skidgrati här — vi tänkte och det var rätt mycket som [illegible] förbi sås jag

Nu har jag gjort ett litet uppehåll i
min skrifning och smutsat på mina
kaffe tår – jag gissar att du syssel
sätt dig med detsamma – jag tycks
se Ottilia med allvarlig min
och gravitetiska steg nalka sig
kaffebrickan – helsa henne mycket

Jag tänker nu bedja dig – att
du är snäll och försöker att ta
reda på Anna Åberg – som
tjena de på gästis – och som nu kan
kinnas i Halle – och då skulle du
fråga henne om hon har kvar sin
tjena hos blifvande hemkomst
de kronor tio mätt-a är –
var vist att jag så ofta tänker
henne – men jag vill ha pigan till
lod innan jag reser till vårt
och som jag, mästan tror att jag
inte får denna – så måste jag

väl börja i mina operationer på annat
håll när jag får besked af fröken
Linde jungfru –

Du skulle säga henne att hon
mer att bli ensam tjänare – och att
vi inte skall ha någon ludd gård utan
hemta mjölk från Ridanäs Ståhls eller
Lindbäcks – att hon får fluga rum att
elda och städa bära upp ved och vatten
men att hon får vattnet upphämtat, på går
den (ty Kisse blir förstås gravar) – att jag
önskar att hon skall deltaga i E. F.
och bakning – samt alla vanliga sy-
sysslor – och vi blir endast fyra per
sonars hushåll – så att hon
inte borde få så svårt —
Den vanliga pigglönen och ingenting —
Men skulle du höra att hon fordra
tion på lön mer än vanligt så får
fråga hvad hon skulle vilja ha —
ty det går precis i alla fall —
hon skulle vilja ha lite mera
hon blir ensam och har mycket
hon manuellt – jag skulle ha

[illegible] – men här har man inget
bus. Allan så har jag så mycket mer talas
om emellan – du minns väl hur Patron bå-
lade och mumsade deraw – och jag tror han
är en narre i år. Jag spelar ett alltså af-
sar och han sitter. Trojet och kör på en
kul limme. – Har du brådtaw till Jul?
Du skall väl sy något åt din fästman?
Jag kappas att vi få nå brådtaw i år – men
vi få väl se. Ett Lauise och Patron tänker
på göra hvar sin annat i blått och silfver.
Den ena är färdig tråden och den andra görs
för. Nog blir det bra dyrt – men vi få
mycket arbete. Att Tricia Tu gar dius kaliare –
Helena gör åtem sådana åt Lauise och en
papperskorg åt Patron. – Och så blir det
väl något smått åt alla andra. – –
Vårt hafva vi haft framemande, en
Hans och Pehrsson, fastmå lik Kapten
Wist mar – (du minns väl Lucianne, som jag
gick bud med dig –). Hon kom nyss med
Hannil för att segna med kanon och följa
kanon ut i kväll – men var kan kanon
vara till i afton, och vi – vi ha kanske
få' sker. Hon blef då fruden att vara
och tyckan jämt att det blef matten till

[illegible] så det gammar [illegible]
[illegible] [illegible]. Lucie och jag följ-
de dem ut till hyrdans och så i [illegible]
till de [illegible]. Det var ogjärd mer kunder
[illegible] så mycket och vakt [illegible]
dig var kar. Två dagar efter mycket sig-
ket de. Harom dagen [illegible] Lucies och
jag, [illegible] så [illegible] jag kunde hälsa dig
det varit brev [illegible] kan [illegible]
Han har köpt en svär vagn och var mig
glad att vara hemma, [illegible]
[illegible] Sverige. — Du har väl hört att Thilda
[illegible] Mörstedt köpt bröstbild och har varit
[illegible] mycket [illegible]. Stackars [illegible], hvad
den haft svårt. — Intet budskap [illegible] för
[illegible] Fanny i kväll. Fanny Skarins
[illegible] [illegible] 14 dagar — [illegible]
[illegible] och Fridas [illegible] [illegible] [illegible]. —
Thorsten Nygren [illegible] jag [illegible], han
är munter och glad, [illegible] — och
[illegible] varit i Byggda i kväll. — Thurfrid
[illegible] — är ofta [illegible] — Spelar
du [illegible] för Sri Jalin? Hon [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] och [illegible]
Har du läst [illegible] [illegible]? Fridas
[illegible]" eller "Hvad [illegible]" X

[illegible] 9/6

[illegible]

[illegible] vill [illegible] igenmedse med [illegible]

[illegible] i det ej tidsfälligt het et [illegible] varit
av [illegible]. Det är så den vän man alldeles
kommer i från de lilla man kunnat så
det man ej ann nå gon [illegible] vad man
tegen I se nej på [illegible] da får Du ej Beda på meningen
du får gissa dig fram lät ej någon se det
tack. särskilt för Dina kära brev som jag
[illegible] bekännelse å de gada åsikten samt från
vår som vi fick a skada de a obetalt den strenga
tigella. som var. tack ehuru för den söta å trefliga
Bygget som du var så snäll att sända till mig
vi få väl en god vill träffas Då uppriära
om allt sammans. Du har varit i gjätte borg i
i gåden der har Du visst haft mycke trefflitt med
de dina. om Du hade kunnat Din man Leer detta visst
varit så mycke mera Bolitt
Du kan i häg af med ickhetsfaran. tack kära [illegible]
för Dett. det är [illegible] som varit sig likt i
att tyst i ställa Dätt ah. fatt
mest komma dum i väg. ah en hag sig till nyley en
sig sellan det en hur gången. dett är så tomt då [illegible]
sakna att vi är en ej Bolitt att [illegible]. mag Blef
dett mycket en [illegible] man [illegible] med sekstram

å hans Boja ej hade man tatt att han skulle

komma så snart till Basta. långsamt än detta
vist får dej men mag ben det at Då vara mykti
mer får hanan jag tyken detta en så syn ave
hanan. han är så en sammen men han är
Rel glad i blond. Jar man ev nu så neg
tig han har nu vårätt hev en tid nu ville
han fara dit. då är det ej att hindra
honnen. Kan han tenkin fara hem en tid til yttenby

vi har godtyck laf sätt våra frejka å vasbänna
ev he ben tiden det ev en del sneer di andra
han haft gud sat mer nu frejka
tand verk ah klugs å hochsud han sjag vårätt
Beskrifva af men det skall vel nägatt våra
sam. så minner of ann får gengelgen
her i lefrätt

der har ni gatt am gada Lärare dack värmma
kjörbör det vi sakna begge. Magdenna sejsten
Mina. Maria Karl stet trefsar du helga dem
hierlitt i från mej. Jar vel nu sella anna
många helgnin gar i från o mig kannen lät eder
alla gudvare med eder ack saf Din vän sjahanna

Dalvi gesta sätt sinnan Ber om sin helgnig til Ernst

Witsord för 7 års engagement
hos firman:

"The Hudiksvall Steam Sawing Mill Co. Limited"

Herr Rudolf Taube som warit anställd å wårt Contor tillförene sedan den 9de October 1860 har under denna tid alltid uppfört sig utmärkt wäl och skött sina åligganden med nit och omtanka. — Han lemnar oss nu för att öfvertaga annan befattning och önska wi honom i hans nya werkningskrets all framgång och lycka.-

Hudiksvall den 10 October 1867.

A Hellström
Disponent
(H. S. S. Mill Co. Limd)

Copy

För 3 års Engagement såsom
Inspector för "Åsa Sågwerk." –

Jag Adolf Laube som sedan den 6 Nov 1867
warit anstäldt såsom Inspector för Åsa Sågwerk, hvilken
Plats han i anseende till Sågaffärernas uppförande lemnar
har under denna tid fört sig i alla hedrande wandel
samt med nit och omtanka fullgjort sina åligganden, hvarför
han Los är och twår på det högsta recommenderas.

Jönköping den 10 Nov 1870

Wm Ramsay

Jag Adolf Laube som i tre års tid skött Skogsaffärerna
här på Platsen, och nu ämnar söka anställning i Hamburg
gifves det witsord att Han lemnar allmän saknad efter sig
och att jag således kan recommendera honom till det bästa.

Lamhult i Åsa d 8 Mars 1871

G. Leijonhufvud.

Frejde Betyg

Utdrag ur Protocoll Länt vid
allmän Kommunal Stämma
i Åsa Församling — — — — —
— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —

§ 6.

"— —

meddela vi härmed Sågverks Inspectoren Herr Ad. Faube
härstädes det Frejdebetyg o Wittsord av Lan under
den tid af 3 år som han haft sin werksamhet i vår
Församling alltid gjort sig känd för ett redbart uppförande
— —
— —
— —
betygar å Församlingens vägnar — — — — — — — —